

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 326

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
8 decembrie 2011

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1228/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 al Consiliului de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69** 17
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1229/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune** .. 18
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1230/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii comerciale comune** 21
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1231/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de punere în aplicare a modularii voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune** 24
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1232/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare** 26

Preț: 7 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE	45
---	----

DIRECTIVE

★ Directiva 2011/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar ⁽¹⁾	113
--	-----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1227/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2011

privind integritatea și transparența pieței angro de energie

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Este important să fie asigurat consumatorilor și altor participanți la piață faptul că pot avea încredere în integritatea piețelor energiei electrice și gazelor, că prețurile fixate pe piețele angro de energie reflectă interacțiunea echilibrată și competitivă dintre cerere și ofertă, și că nu se pot realiza profituri prin abuz de piață.
- (2) Obiectivul sporirii integrității și transparenței piețelor angro de energie ar trebui să fie promovarea unei concurențe deschise și echitabile pe piețele angro de energie în beneficiul consumatorilor finali de energie.
- (3) Recomandarea Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și a Grupului autorităților europene de reglementare în sectorul energiei electrice și al gazelor a confirmat că este

posibil ca domeniul de aplicare al legislației în vigoare să nu abordeze în mod corespunzător aspectele legate de integritatea piețelor de energie electrică și gaze, propunând să se aibă în vedere un cadru legislativ adecvat specific pentru sectorul energiei, care să prevină abuzul de piață și care să țină seama de condițiile specifice ale sectorului care nu sunt cuprinse în alte directive și regulamente.

- (4) Piețele angro de energie sunt tot mai interconectate în cadrul Uniunii. Abuzul de piață într-un stat membru influențează adesea atât prețurile angro ale energiei electrice și gazelor naturale, fără a ține seama de frontierele naționale, cât și prețurile cu amănuntul suportate de consumatori și de microîntreprinderi. Prin urmare, preocuparea de a garanta integritatea piețelor nu poate fi o chestiune de resortul exclusiv al statelor membre. Prin urmare, o monitorizare transfrontalieră riguroasă a pieței este esențială pentru realizarea unei piețe interne a energiei care să fie pe deplin funcțională, interconectată și integrată.

- (5) Piețele angro de energie includ atât piețele de mărfuri, cât și piețele instrumentelor derivate, care au o importanță vitală pentru piața energiei și piața financiară, iar formarea prețurilor în cele două sectoare este corelată. Piețele respective includ, printre altele, piețele reglementate, sistemele multilaterale de tranzacționare și tranzacțiile extrabursiere (OTC) și contractele bilaterale, directe sau prin intermediul brokerilor.

- (6) Până în prezent, practicile de monitorizare a pieței energiei au fost specifice fiecărui stat membru și fiecărui sector. În funcție de cadrul general al pieței și de situația din domeniul reglementării, acest lucru poate avea ca rezultat tranzacții care intră în mai multe jurisdicții și monitorizarea de către autorități diferite, eventual aflate în state membre diferite. Acestea pot genera o lipsă de claritate în ceea ce privește părțile responsabile și chiar și situații în care nu se face nicio monitorizare.

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 108.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 octombrie 2011.

- (7) În prezent, comportamentele care subminează integritatea pieței energiei nu sunt interzise în mod expres pe unele dintre cele mai importante piețe ale energiei. În vederea protejării consumatorilor finali și pentru a garanta cetățenilor europeni prețuri accesibile la energie, este esențial să se interzică astfel de comportamente.
- (8) Tranzacțiile cu instrumente derivate, care ar putea fi regularizate în natură sau financiar, și cele cu mărfuri sunt folosite împreună pe piețele angro de energie. Prin urmare, este important ca definițiile tranzacției bazate pe informații privilegiate și ale manipulării pieței, care constituie abuz de piață, să fie compatibile între piețele instrumentelor derivate și piețele de mărfuri. Prezentul regulament ar trebui să se aplice, în principiu, tuturor tranzacțiilor încheiate și, în același timp, ar trebui să țină seama de caracteristicile specifice ale piețelor angro de energie.
- (9) Contractele de furnizare cu amănuntul a energiei electrice sau a gazelor naturale destinate consumatorilor finali nu sunt susceptibile să fie afectate de manipularea pieței în aceeași măsură ca contractele de furnizare angro care sunt vândute și cumpărate cu ușurință. Cu toate acestea, deciziile legate de consum ale celor mai mari consumatori de energie pot, de asemenea, afecta prețurile pe piețele angro de energie, având consecințe transfrontaliere. Prin urmare, este oportun ca contractele de furnizare ale acestor utilizatori mari să fie avute în vedere în contextul asigurării integrității piețelor angro de energie.
- (10) Ținând seama de rezultatele examinării prezentate în Comunicarea Comisiei din 21 decembrie 2010 intitulată „Spre un cadru optimizat de supraveghere a pieței în ceea ce privește schema UE de comercializare a certificatelor de emisii”, Comisia ar trebui să aibă în vedere prezentarea unei propuneri legislative pentru a aborda deficiențele identificate în ceea ce privește transparența, integritatea și supravegherea pieței europene a carbonului într-un interval de timp adecvat.
- (11) Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale⁽²⁾ admit că accesul egal la informații despre starea fizică și eficiența sistemului este necesar pentru a permite tuturor participanților la piață să evalueze situația globală a cererii și a ofertei și să identifice cauzele fluctuațiilor prețului angro.
- (12) Ar trebui să se interzică expres utilizarea sau încercarea de utilizare a informațiilor privilegiate pentru tranzacțiile efectuate fie în nume propriu, fie în numele unui terț. Utilizarea informațiilor privilegiate poate consta și în tranzacționarea de produse energetice angro de către persoane care cunosc sau ar trebui să cunoască faptul că informațiile pe care le dețin sunt informații privilegiate. Informațiile referitoare la propriile planuri și strategii de tranzacționare ale participantului la piață nu ar trebui să fie considerate informații privilegiate. Informațiile care trebuie făcute publice în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 sau cu Regulamentul (CE) nr. 715/2009, inclusiv orientările și codurile de rețea adoptate în temeiul acestor regulamente, pot constitui, dacă sunt informații care influențează prețurile, baza deciziilor participanților la piață de a efectua tranzacții cu produse energetice angro și, prin urmare, ar putea constitui informații privilegiate înainte de a fi făcute publice.
- (13) Manipularea piețelor angro de energie presupune acțiuni ale persoanelor care fac în mod artificial ca prețurile să fie la un nivel care nu este justificat de forțele pieței ale cererii și ofertei, inclusiv disponibilitatea efectivă a capacității de producție, înmagazinare sau transport și cererea efectivă. Cazurile de manipulare a pieței includ emiterea și retragerea de ordine de tranzacționare false; difuzarea de informații sau zvonuri false sau înșelătoare prin intermediul mijloacelor de informare, inclusiv al internetului, sau prin alte mijloace; furnizarea către întreprinderi, în mod intenționat, de informații false care includ evaluări ale prețurilor sau rapoarte de piață, care au ca rezultat inducerea în eroare a participanților la piață care iau decizii pe baza evaluărilor prețurilor sau rapoartelor de piață respective; și faptul de a lăsa în mod intenționat impresia greșită că disponibilitatea capacității de producție de energie electrică, a volumului de gaz natural sau a capacității de transport ar fi diferită de capacitatea disponibilă din punct de vedere tehnic, în cazul în care aceste informații afectează sau pot avea consecințe asupra prețului produselor energetice angro. Manipularea poate avea loc și poate avea consecințe și la nivel transfrontalier, pe piața energiei electrice și a gazelor și pe piețele financiare și ale mărfurilor, inclusiv pe piața tranzacționării certificatelor de emisii.
- (14) Exemplele de cazuri de manipulare a pieței și încercări de manipulare a pieței includ comportamentul unei persoane, sau al mai multor persoane care acționează în mod concertat, pentru a-și asigura o poziție dominantă asupra ofertei sau cererii unui produs energetic angro, având drept efect stabilirea directă sau indirectă a prețului sau crearea altor condiții de tranzacționare inechitabile; și oferirea, cumpărarea sau vânzarea de produse energetice angro având ca scop, intenție sau rezultat inducerea în eroare a participanților la piață care acționează pe baza prețurilor de referință. Cu toate acestea, practicile de piață admise, cum ar fi cele care se aplică în domeniul serviciilor financiare, definite în prezent la articolul 1 alineatul (5) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață)⁽³⁾, și care ar putea fi adaptate, în cazul în care directiva respectivă este modificată, ar putea reprezenta o metodă legitimă pentru ca participanții la piață să asigure un preț favorabil pentru un produs energetic angro.

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 15.

⁽²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 36.

⁽³⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

- (15) Dezvăluirea de informații privilegiate în legătură cu un produs energetic angro de către jurnaliști aflați în exercițiul profesiei ar trebui evaluată ținându-se seama de reglementările care se aplică în cazul profesiei lor, precum și libertății presei, cu condiția ca aceste persoane să nu obțină, direct sau indirect, foloase sau beneficii ca urmare a difuzării informațiilor în cauză și exceptând cazul în care divulgarea informațiilor respective se face cu intenția de a induce în eroare piața cu privire la oferta sau cererea de produse energetice angro sau la prețul acestora.
- (16) Pe măsură ce piețele financiare se dezvoltă, definițiile abuzului de piață aplicabile piețelor respective vor fi adaptate. Pentru a se asigura flexibilitatea necesară pentru a reacționa cu rapiditate la evoluțiile respective, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea tehnică a definițiilor date informațiilor privilegiate și manipulării pieței în vederea asigurării coerenței cu alte acte legislative relevante ale Uniunii în domeniul serviciilor financiare și al energiei. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (17) Monitorizarea eficientă a pieței la nivelul Uniunii este vitală în vederea detectării și descurajării abuzului de piață pe piețele angro de energie. Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei, înființată prin Regulamentul (CE) nr. 713/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ (denumită în continuare „Agenția”), este cea mai în măsură să realizeze o astfel de monitorizare, deoarece dispune de o perspectivă de ansamblu asupra piețelor energiei electrice și gazelor din Uniune, precum și de cunoștințele necesare în ceea ce privește funcționarea piețelor și a sistemelor europene de energie electrică și gaze. Autoritățile naționale de reglementare, care înțeleg în profunzime evoluțiile de pe piețele de energie din statele lor membre, ar trebui să joace un rol important în asigurarea unei monitorizări eficiente a pieței la nivel național. Prin urmare, este necesară cooperarea și coordonarea strânsă între Agenție și autoritățile naționale pentru a asigura o monitorizare și o transparență corespunzătoare a piețelor de energie. Colectarea de date de către Agenție nu aduce atingere dreptului autorităților naționale de a colecta date suplimentare pentru a le folosi la nivel național.
- (18) O monitorizare eficientă a pieței presupune accesul periodic și la timp la evidențele tranzacțiilor, precum și accesul la date structurale privind capacitatea și utilizarea instalațiilor de producție, înmagazinare, consum sau transport de energie electrică sau de gaze naturale. Din acest motiv, participanților la piață, inclusiv operatorilor de sisteme de transport, furnizorilor, traderilor, producătorilor, brokerilor și marilor consumatori, care tranzacționează produse energetice angro, ar trebui să li se impună să transmită aceste informații Agenției. La rândul său, Agenția poate stabili legături strânse cu piețele organizate majore.
- (19) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind colectarea datelor, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁽²⁾. Obligațiile de raportare ar trebui menținute la un nivel minim și nu ar trebui să genereze costuri sau sarcini administrative inutile pentru participanții la piață. Prin urmare, normele uniforme cu privire la raportare ar trebui să facă obiectul unei analize ex-ante costuri-beneficii, ar trebui să evite raportarea dublă și ar trebui să țină seama de cerințele de raportare elaborate în temeiul altor acte legislative relevante. De asemenea, informațiile necesare sau părți ale acestora ar trebui colectate de la alte persoane și din surse existente, atunci când este posibil. În cazul în care un participant la piață sau o parte terță care acționează în numele său, un sistem de raportare a tranzacțiilor, o piață organizată, un sistem de corelare a ordinelor sau o altă persoană care efectuează tranzacții cu titlu profesional și-a îndeplinit obligațiile de raportare către o autoritate competentă în conformitate cu Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare⁽³⁾ sau cu legislația aplicabilă a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții, atunci obligațiile sale de raportare ar trebui considerate îndeplinite și în temeiul prezentului regulament, însă numai în măsura în care au fost raportate toate informațiile solicitate în temeiul prezentului regulament.
- (20) Este important ca Comisia și Agenția să coopereze strâns în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament și să se consulte în mod corespunzător cu rețelele europene ale operatorilor sistemelor de transport de energie electrică și gaze și cu Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁴⁾ (AEVMP), cu autoritățile naționale de reglementare, cu autoritățile financiare competente și cu alte autorități ale statelor membre, cum ar fi autoritățile naționale din domeniul concurenței, precum și cu părți interesate, cum ar fi piețele organizate (de exemplu bursele de energie) și participanții la piață.

(1) JO L 211, 14.8.2009, p. 1.

(2) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(3) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

(4) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

- (21) Ar trebui înființat, pe baza registrelor naționale, un registru european al participanților la piață în vederea creșterii transparenței și integrității generale ale piețelor angro de energie. La un an de la înființarea registrului în cauză, Comisia ar trebui să evalueze, în cooperare cu Agenția, în conformitate cu rapoartele transmise de Agenție Comisiei, și cu autoritățile naționale de reglementare, activitatea și utilitatea registrului european al participanților la piață. După caz, pe baza acestei evaluări, Comisia ar trebui să aibă în vedere elaborarea de noi instrumente menite să crească transparența și integritatea generală ale piețelor angro de energie și să asigure condiții de piață echitabile la nivelul Uniunii pentru toți participanții la piață.
- (22) În vederea facilitării monitorizării tuturor aspectelor legate de tranzacționarea de produse energetice angro, Agenția ar trebui să instituie mecanisme care să ofere acces la informațiile pe care le primește cu privire la tranzacțiile de pe piețele angro de energie altor autorități competente, în special AEVMP, autorităților naționale de reglementare, autorităților financiare competente din statele membre, autorităților naționale din domeniul concurenței și altor autorități competente.
- (23) Agenția ar trebui să asigure securitatea și protecția operațională a datelor pe care le primește, să prevină accesul neautorizat la informațiile pe care le păstrează și să stabilească proceduri prin care să garanteze că datele culese nu sunt utilizate în alte scopuri de către persoanele care au acces autorizat la acestea. Agenția ar trebui, de asemenea, să se asigure că autoritățile care au acces la datele deținute de Agenție sunt în măsură să mențină un nivel de securitate la fel de ridicat și că li se impun acorduri corespunzătoare privind confidențialitatea. Prin urmare, este necesar să se asigure, de asemenea, securitatea operațională a sistemelor informatice utilizate pentru prelucrarea și transmiterea datelor. Pentru crearea unui sistem informatic care să garanteze nivelul cel mai înalt posibil de confidențialitate a datelor, Agenția ar trebui încurajată să coopereze strâns cu Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor (ENISA). Aceste norme trebuie să se aplice și în cazul altor autorități care au acces la date în sensul prezentului regulament.
- (24) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, astfel cum se menționează la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și tradițiile constituționale ale statelor membre, și ar trebui să se aplice în conformitate cu dreptul la libertatea de expresie și de informare recunoscut de articolul 11 al Cartei.
- (25) În cazul informațiilor care nu sunt, sau nu mai sunt, sensibile din punct de vedere comercial sau al securității, Agenția ar trebui să fie în măsură să pună respectivele informații la dispoziția participanților la piață și a publicului larg cu scopul de a contribui la îmbunătățirea cunoștințelor despre piață. O astfel de transparență va contribui la consolidarea încrederii în piață și va încuraja dezvoltarea cunoștințelor despre funcționarea piețelor angro de energie. Agenția ar trebui să stabilească și să facă publice normele referitoare la modul în care va pune la dispoziția publicului informațiile respective într-o manieră echitabilă și transparentă.
- (26) Autoritățile naționale de reglementare trebuie să fie responsabile de aplicarea prezentului regulament în statele membre. În acest scop, autoritățile menționate trebuie să dețină competențele de investigare necesare pentru a putea îndeplini eficient această funcție. Competențele respective sunt exercitate în conformitate cu legislația națională și pot face obiectul unei supravegheri adecvate.
- (27) Agenția ar trebui să se asigure că prezentul regulament se aplică în mod coordonat în întreaga Uniune și în coerență cu aplicarea Directivei 2003/6/CE. În acest sens, Agenția ar trebui să publice orientări neobligatorii cu privire la aplicarea definițiilor stabilite în prezentul regulament, după caz. Orientările respective ar trebui să abordeze, printre altele, chestiunea practicilor de piață acceptate. De asemenea, având în vedere că adeseori impactul abuzului de piață pe piețele angro de energie nu se limitează la un singur stat membru, Agenția ar trebui să joace un rol important în ceea ce privește asigurarea desfășurării eficiente și coerente a investigațiilor. Pentru a realiza acest lucru, Agenția ar trebui să impună cooperarea între grupurile de investigație formate din reprezentanți ai autorităților naționale de reglementare vizate și, dacă este cazul, ai altor autorități, inclusiv ai autorităților naționale din domeniul concurenței, și să poată coordona operațiunile acestora.
- (28) Agenției trebuie să i se asigure resursele financiare și umane adecvate pentru a-și îndeplini în mod adecvat sarcinile suplimentare care îi sunt atribuite în temeiul prezentului regulament. În acest scop, procedura în vederea stabilirii, aplicării și controlului bugetului său, astfel cum este stabilită la articolele 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009, ar trebui să țină seama în mod corespunzător de sarcinile respective. Autoritatea bugetară garantează respectarea celor mai bune standarde de eficiență.
- (29) Autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente din statele membre și, după caz, autoritățile naționale din domeniul concurenței trebuie să coopereze pentru a asigura o abordare coordonată a abuzului de piață pe piețele angro de energie, incluzând atât piețele mărfurilor, cât și pe cele ale instrumentelor derivate. Cooperarea respectivă ar trebui să cuprindă, de asemenea, schimbul reciproc de informații referitoare la acțiuni suspecte care ar putea constitui o încălcare a prezentului regulament, a Directivei 2003/6/EC sau a legislației din domeniul concurenței și care se desfășoară sau s-au desfășurat pe piețele angro de energie. În plus, cooperarea respectivă ar trebui să contribuie la o abordare coerentă și consecventă a investigațiilor și procedurilor judiciare.

- (30) Este important ca obligația de păstrare a secretului profesional să se aplice celor care primesc informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament. Agenția, autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente din statele membre și autoritățile naționale din domeniul concurenței ar trebui să asigure confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor pe care le primesc.
- (31) Este important ca sancțiunile pentru nerespectarea prezentului regulament să fie proporționale, eficiente și cu efect de descurajare și să reflecte seriozitatea încălcărilor, daunele cauzate consumatorilor și eventualele beneficii obținute de pe urma tranzacțiilor bazate pe informații privilegiate și a manipulării pieței. Sancțiunile în cauză ar trebui aplicate în conformitate cu legislația națională. Ținând seama de interacțiunile existente între tranzacțiile cu produse derivate pe energie electrică și gaze naturale și tranzacțiile efective cu energie electrică și gaze naturale, sancțiunile pentru nerespectarea prezentului regulament trebuie să fie similare celor adoptate de statele membre la implementarea Directivei 2003/6/CE. Având în vedere consultarea privind Comunicarea Comisiei din 12 decembrie 2010 intitulată „Consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare”, Comisia ar trebui să aibă în vedere prezentarea de propuneri pentru a armoniza standardele minime în materie de sisteme de sancțiuni din statele membre într-un interval de timp adecvat. Prezentul regulament nu afectează nici normele naționale privind nivelul probatoriu necesar, nici obligațiile autorităților naționale de reglementare și ale instanțelor din statele membre de a stabili elementele relevante ale unei cauze, cu condiția ca astfel de reguli și obligații să fie compatibile cu principiile generale ale dreptului Uniunii.
- (32) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume furnizarea unui cadru armonizat în vederea asigurării integrității și transparenței pieței angro de energie, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect, domeniu de aplicare și legătura cu alte acte legislative ale Uniunii

- (1) Prezentul regulament stabilește norme care interzic practicile abuzive care afectează piețele angro de energie care sunt coerente cu normele aplicabile piețelor financiare și cu funcționarea corespunzătoare a piețelor angro de energie

respective, ținând seama de caracteristicile specifice ale acestora. Regulamentul dispune monitorizarea piețelor angro de energie de către Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic („Agenția”), în strânsă colaborare cu autoritățile naționale de reglementare și ținând seama de interacțiunile dintre schema UE de comercializare a certificatelor de emisii și piețele angro de energie.

- (2) Prezentul regulament se aplică tranzacțiilor cu produse energetice angro. Articolele 3 și 5 din prezentul regulament nu se aplică produselor energetice angro care sunt instrumente financiare și cărora li se aplică articolul 9 din Directiva 2003/6/CE. Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor Directivelor 2003/6/CE și 2004/39/CE și nici aplicării dreptului european în domeniul concurenței în cazul practicilor care fac obiectul prezentului regulament.

- (3) Agenția, autoritățile naționale de reglementare, AEVMP, autoritățile financiare competente din statele membre și, după caz autoritățile naționale din domeniul concurenței cooperează pentru a asigura o abordare coordonată a controlului aplicării normelor pertinente în cazul acțiunilor care vizează unul sau mai multe instrumente financiare cărora li se aplică articolul 9 din Directiva 2003/6/CE și care vizează, de asemenea, unul sau mai multe produse energetice angro cărora li se aplică articolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament.

- (4) Consiliul de administrație al Agenției se asigură că Agenția își exercită atribuțiile care îi revin în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (CE) nr. 713/2009.

- (5) Directorul Agenției consultă consiliul autorităților de reglementare al Agenției în legătură cu toate aspectele legate de punerea în aplicare a prezentului regulament și ține seama în mod corespunzător de sfaturile și avizele acestuia.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „informație privilegiată” înseamnă informații cu caracter precis care nu au fost făcute publice și care se referă în mod direct sau indirect la unul sau mai multe produse energetice angro și care, în cazul în care ar fi făcută publică, ar influența probabil în mod semnificativ prețul produselor energetice angro respective;

În sensul prezentei definiții, „informații” înseamnă:

- (a) informațiile care trebuie făcute publice în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009, inclusiv orientările și codurile de rețea adoptate în temeiul acestor regulamente;
- (b) informațiile referitoare la capacitatea și utilizarea instalațiilor de producție, înmagazinare, consum sau transport de energie electrică sau de gaze sau la capacitatea și utilizarea instalațiilor de GNL, inclusiv indisponibilitatea planificată sau neplanificată a acestor instalații;

- (c) informațiile care trebuie divulgate în conformitate cu dispozițiile juridice sau reglementările de la nivelul UE sau de la nivel național, cu normele pieței și cu contractele sau practicile de pe piața angro de energie în cauză, în măsura în care; aceste informații ar putea avea un efect semnificativ asupra prețului produselor energetice angro; precum și
- (d) alte informații pe care un participant la piață rezonabil ar putea să le folosească pentru a-și fonda decizia de a efectua tranzacții legate de un produs energetic angro sau de a emite un ordin de tranzacționare a unui astfel de produs.

Se consideră că o informație are caracter precis în cazul în care indică un ansamblu de circumstanțe existente sau despre care există motive justificate de a crede că vor exista, un eveniment care a avut loc sau despre care există motive justificate de a crede că va avea loc, și în cazul în care este suficient de precisă pentru a duce la o concluzie în legătură cu efectul posibil al tuturor circumstanțelor sau al evenimentului asupra prețurilor la produsele energetice angro;

2. „manipulare a pieței” înseamnă:

- (a) efectuarea oricărei tranzacții sau emiterea oricărui ordin de tranzacționare cu produse energetice angro:
 - (i) care oferă sau este susceptibil de a oferi indicații false sau înșelătoare în ceea ce privește oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;
 - (ii) care stabilește sau încearcă să stabilească, prin acțiunea uneia sau mai multor persoane care acționează în mod concertat, prețul unuia sau mai multor produse energetice angro la un nivel artificial, exceptând cazul în care persoana care a efectuat tranzacția sau care a emis ordinul consideră că motivele care au determinat-o să procedeze astfel sunt legitime și că respectiva tranzacție sau respectivul ordin este conform cu practicile de piață admise pe respectiva piață angro de energie; sau
 - (iii) care utilizează sau încearcă să utilizeze un instrument fictiv, sau orice altă formă de înșelătorie sau artificiu, care transmite sau este de natură să transmită mesaje false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

sau

- (b) difuzarea, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv a internetului, sau prin orice alte mijloace, de informații care oferă sau sunt susceptibile de a oferi mesaje false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro,

inclusiv răspândirea de zvonuri și difuzarea de informații false sau înșelătoare, în contextul în care persoana care a difuzat informațiile știa sau trebuia să știe că informațiile sunt false sau înșelătoare.

Atunci când se difuzează informații în scop jurnalistic sau ca expresie artistică, o astfel de difuzare a informațiilor se evaluează ținându-se seama de reglementările care se aplică libertății presei și libertății de expresie în alte mijloace media, exceptând cazul în care:

- (i) aceste persoane obțin, direct sau indirect, foloase sau beneficii ca urmare a difuzării informațiilor în cauză; sau
- (ii) divulgarea sau difuzarea informațiilor respective se face cu intenția de a induce piața în eroare cu privire la oferta, la cererea de produse energetice angro sau la prețul acestora;

3. „tentativă de manipulare a pieței” înseamnă:

- (a) efectuarea oricărei tranzacții, emiterea oricărui ordin de tranzacționare sau efectuarea oricărei alte acțiuni legate de un produs energetic angro cu intenția:
 - (i) de a oferi indicații false sau înșelătoare în ceea ce privește oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;
 - (ii) de a stabili prețul unuia sau mai multor produse energetice angro la un nivel artificial, exceptând cazul în care persoana care a efectuat tranzacția sau care a emis ordinul consideră că motivele care au determinat-o să procedeze astfel sunt legitime și că respectiva tranzacție sau respectivul ordin este conform cu practicile de piață admise pe respectiva piață angro de energie; sau
 - (iii) de a utiliza un instrument fictiv sau orice altă formă de înșelătorie sau artificiu, care transmite sau este de natură să transmită mesaje false sau înșelătoare cu privire la oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

sau

- (b) difuzarea, prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv prin internet, sau prin orice alt mijloc, cu intenția de a oferi indicații false sau înșelătoare despre oferta, cererea sau prețul produselor energetice angro;

4. „produse energetice angro” înseamnă contractele și instrumentele derivate prezentate în continuare, indiferent de locul sau modul lor de tranzacționare:

- (a) contractele de furnizare de energie electrică sau gaze naturale în cazul în care livrarea este în Uniune;

- (b) instrumentele derivate pe energie electrică sau gaze naturale produse, tranzacționate sau furnizate în Uniune;
- (c) contractele referitoare la transportul energiei electrice sau al gazelor naturale în Uniune;
- (d) instrumentele derivate pe transportul energiei electrice sau al gazelor naturale în Uniune.

Contractele de furnizare și distribuție de energie electrică sau gaze naturale destinate clienților finali nu constituie produse energetice angro. Cu toate acestea, contractele de furnizare și distribuție de energie electrică sau gaze naturale către clienții finali cu o capacitate de consum mai mare decât pragul stabilit la punctul 5 paragraful al doilea sunt considerate produse energetice angro;

- 5. „capacitate de consum” înseamnă consumul unui client final de energie electrică sau gaze naturale atunci când își utilizează capacitatea de producție la maxim. Aceasta include consumul total al clientului respectiv ca entitate economică unică, în măsura în care consumul are loc pe piețe cu prețuri angro relaționate între ele.

În sensul prezentei definiții, consumul instalațiilor individuale cu o capacitate de consum de mai puțin de 600 de GW/an, controlate de o entitate economică unică, nu este luat în considerare, în măsura în care instalațiile respective nu exercită o influență comună asupra prețurilor de pe piețele angro de energie, datorită situației lor, din punct de vedere geografic, pe piețe relevante diferite;

- 6. „piață angro de energie” înseamnă orice piață din Uniune pe care se tranzacționează produse energetice angro;
- 7. „participant la piață” înseamnă orice persoană, inclusiv operatori de sisteme de transport, care se angajează în tranzacții, inclusiv prin plasarea de ordine de tranzacționare pe una sau mai multe piețe angro de energie;
- 8. „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;
- 9. „autoritate financiară competentă” înseamnă o autoritate competentă desemnată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 11 din Directiva 2003/6/CE;
- 10. „autoritate națională de reglementare” înseamnă o autoritate națională de reglementare desemnată în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice ⁽¹⁾ sau cu articolul 39 alineatul (1) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale ⁽²⁾;
- 11. „operator de sistem de transport” are sensul enunțat la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE și la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/73/CE;

- 12. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă în sensul definiției de la articolele 1 și 2 din A șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate ⁽³⁾;
- 13. „întreprindere afiliată” înseamnă o întreprindere care este fie o filială, fie o altă întreprindere în care se deține o participație sau o întreprindere legată de o altă întreprindere printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;
- 14. „distribuție de gaze naturale” are sensul stabilit la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2009/73/CE;
- 15. „distribuție de energie electrică” are sensul stabilit la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2009/72/CE.

Articolul 3

Interzicerea tranzacțiilor bazate pe informații privilegiate

- (1) Persoanelor care dețin informații privilegiate referitoare la un produs energetic angro li se interzice:
 - (a) să folosească respectivele informații pentru a dobândi, a ceda sau pentru a încerca să dobândească sau să cedeze, pentru sine sau pentru o terță parte, în mod direct sau indirect, produse energetice angro la care se referă informațiile în cauză;
 - (b) să divulge informațiile respective altei persoane, cu excepția situației în care divulgarea are loc în cadrul normal al exercițiului muncii, profesiei sau funcțiilor sale;
 - (c) să recomande unei alte persoane să dobândească sau să cedeze ori să dobândească sau să cedeze prin mijlocirea altei persoane, pe baza informațiilor privilegiate, produse energetice angro la care se referă respectivele informații.
- (2) Interdicția stabilită la alineatul (1) se aplică următoarelor persoane care dețin informații privilegiate referitoare la un produs energetic angro:
 - (a) membrii organului administrativ, de conducere sau de supraveghere al unei întreprinderi;
 - (b) persoanele care dețin participații la capitalul unei întreprinderi;
 - (c) persoanele care au acces la informație prin exercițiul muncii, profesiei sau funcțiilor;
 - (d) persoanele care au dobândit astfel de informații prin activități infracționale;
 - (e) persoanele care cunosc sau ar trebui să cunoască că este vorba despre informații privilegiate.

⁽¹⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 55.

⁽²⁾ JO L 211, 14.8.2009, p. 94.

⁽³⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

(3) Literalele (a) și (c) de la alineatul 1 din prezentul articol nu se aplică operatorilor de sisteme de transport la achiziționarea de energie electrică sau de gaze naturale în vederea asigurării funcționării sigure și fiabile a sistemului conform obligației care le revine în temeiul articolului 12 literalele (d) și (e) din Directiva 2009/72/CE sau al articolului 13 alineatul (1) literalele (a) și (c) din Directiva 2009/73/CE.

(4) Prezentul articol nu se aplică:

(a) tranzacțiilor realizate pentru a se achita de o obligație scadentă de dobândire sau cedare a unor produse energetice angro, în cazul în care această obligație decurge dintr-un acord încheiat sau dintr-un ordin de tranzacționare emis înainte ca persoana respectivă să intre în posesia unor informații privilegiate;

(b) tranzacțiilor realizate de producătorii de energie electrică și gaze naturale, de operatorii de instalații de înmagazinare a gazelor naturale sau de operatorii instalațiilor de import de GNL al căror singur scop este de a își acoperi pierderea fizică imediată cauzată de întreruperea neplanificată a producției, în cazul în care, ca urmare a nerealizării acestora, participantul la piață nu ar putea să-și îndeplinească obligațiile contractuale existente sau în cazul în care astfel de acțiuni sunt întreprinse cu acordul operatorilor de sisteme de transport implicați în vederea asigurării funcționării sigure și fiabile a sistemului. Într-o astfel de situație, informațiile în cauză legate de tranzacții sunt transmise Agenției și autorităților naționale de reglementare. Această obligație de raportare nu aduce atingere obligației stabilită la articolul 4 alineatul (1);

(c) participanților la piață care acționează în conformitate cu normele naționale de urgență, în cazul în care autoritățile naționale au intervenit pentru a garanta furnizarea de energie electrică sau gaze naturale, iar mecanismele de piață au fost suspendate într-un stat membru sau părți ale acestuia. În acest caz, autoritatea responsabilă cu planificarea în caz de urgență asigură publicarea în conformitate cu articolul 4.

(5) În cazul în care persoana care deține informațiile privilegiate referitoare la un produs energetic angro este o persoană juridică, interdicțiile prevăzute la alineatul (1) se aplică în egală măsură persoanelor fizice care participă la decizia de a efectua tranzacția pe seama respectivei persoane juridice.

(6) Atunci când se difuzează informații în scop jurnalistic sau ca expresie artistică, acest tip de difuzare a informațiilor se evaluează ținându-se seama de reglementările care se aplică libertății presei și libertății de expresie în alte mijloace media, exceptând cazul în care:

(a) aceste persoane obțin, direct sau indirect, foloase sau beneficii ca urmare a difuzării informațiilor în cauză; sau

(b) divulgarea sau difuzarea informațiilor respective se face cu intenția de a induce piața în eroare cu privire la oferta sau cererea de produse energetice angro sau la prețul acestora.

Articolul 4

Obligația de a publica informații privilegiate

(1) Participanții la piață sunt obligați să facă publice în mod efectiv și în timp util informațiile privilegiate pe care le dețin referitoare la o întreprindere sau la instalațiile pe care respectivul participant la piață sau întreprinderea-mamă a acestuia sau o întreprindere asociată le deține în proprietate sau le controlează sau ale căror aspecte operaționale intră în atribuțiile participantului la piață respectiv sau ale întreprinderii respective, în totalitate sau parțial. Informațiile publicate în acest sens includ informații care se referă la capacitatea și utilizarea instalațiilor de producție, înmagazinare, consum sau transport de energie electrică sau de gaze sau la capacitatea și utilizarea instalațiilor de GNL, inclusiv indisponibilitatea planificată sau neplanificată a acestor instalații.

(2) Un participant la piață poate amâna în mod excepțional, pe propria răspundere, publicarea unor informații privilegiate pentru a nu aduce atingere intereselor sale legitime, cu condiția ca omisiunea în cauză să nu poată induce în eroare publicul și ca participantul la piață să poată asigura confidențialitatea respectivelor informații și să nu ia decizii cu privire la tranzacționarea de produse energetice angro pe baza acestor informații. Într-o astfel de situație, participantul la piață trebuie să furnizeze fără întârziere informațiile respective, însoțite de o justificare a întârzierii de a le face publice, Agenției și autorităților naționale de reglementare competente ținând seama de dispozițiile articolului 8 alineatul (5).

(3) Când un participant la piață sau o persoană angajată de un participant la piață sau care acționează în numele sau pe seama acestuia divulgă informații privilegiate legate de un produs energetic angro în cursul exercitării normale a muncii, profesiei sau funcțiilor sale, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b), respectivul participant la piață sau respectiva persoană se asigură că informațiile respective sunt făcute publice de o manieră simultană, completă și efectivă. În cazul divulgării neintenționate, participantul la piață se asigură că informațiile sunt făcute publice de o manieră completă și efectivă cât mai repede cu putință după respectiva divulgare neintenționată. Prezentul alineat nu se aplică în cazul în care persoana care primește informațiile are obligația de a păstra confidențialitatea, indiferent dacă această obligație se întemeiază pe un act cu putere de lege, act administrativ, dispoziții statutare sau clauze contractuale.

(4) Publicarea de informații privilegiate, inclusiv sub formă agregată, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 sau Regulamentul (CE) nr. 715/2009, precum și cu orientărilor și codurile de rețea adoptate în temeiul acestor regulamente, înseamnă a face publice informațiile respective în mod simultan, complet și efectiv.

(5) În cazul în care unui operator de sistem de transport i s-a acordat o derogare de la obligația de a publica anumite date în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 714/2009 sau Regulamentul (CE) nr. 715/2009, operatorul respectiv este exceptat în mod automat de la obligația prezentată la alineatul (1) de la prezentul articol în ceea ce privește datele respective.

(6) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere obligațiilor care le revin participanților la piață în temeiul Directivelor 2009/72/CE, și 2009/73/CE, al Regulamentelor (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009, inclusiv al orientărilor și codurilor de rețea adoptate în temeiul acestor directive și regulamente, în special în ceea ce privește termenul și metoda de publicare a informațiilor.

(7) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere dreptului participanților la piață de a amâna divulgarea informațiilor sensibile legate de protecția infrastructurii critice, astfel cum este prevăzut la articolul 2 litera (d) din Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora ⁽¹⁾, dacă informațiile respective sunt clasificate în țara de origine a acestora.

Articolul 5

Interzicerea manipulării pieței

Se interzice manipularea sau tentativa de manipulare a pieței pe piețele angro de energie.

Articolul 6

Actualizarea tehnică a definițiilor date informațiilor privilegiate și manipulării pieței

(1) Comisia i se conferă competența de a adopta, în conformitate cu dispozițiile articolului 20, acte delegate:

(a) pentru a alinia definițiile de la articolul 2 punctele 1, 2, 3 și 5 în vederea asigurării coerenței cu alte acte legislative relevante ale Uniunii în domeniul serviciilor financiare și al energiei; și

(b) pentru a actualiza aceste definiții cu scopul unic de a ține seama de viitoarele evoluții pe piețele angro de energie.

(2) Actele delegate menționate la alineatul (1) țin seama cel puțin de următoarele aspecte:

(a) funcționarea specifică a piețelor angro de energie, inclusiv specificitățile piețelor de energie electrică și gaze, precum și interacțiunea dintre piețele mărfurilor și piețele instrumentelor derivate;

(b) potențialul de manipulare transfrontalieră, între piețele de energie electrică și de gaze și respectiv între piețele de mărfuri și piețele de instrumente derivate;

(c) impactul asupra prețurilor de pe piețele angro de energie pe care îl poate avea producția, consumul, utilizarea transportului sau utilizarea capacității de înmagazinare, planificate sau reale; precum și

(d) orientările-cadru și codurile de rețea adoptate în conformitate cu Regulamentele (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009.

Articolul 7

Monitorizarea pieței

(1) Agenția monitorizează activitățile de tranzacționare cu produse energetice angro pentru a detecta și preveni tranzacțiile bazate pe informații privilegiate și manipularea pieței. Agenția culege datele pentru evaluarea și monitorizarea piețelor angro de energie în conformitate cu dispozițiile articolului 8.

(2) Autoritățile naționale de reglementare cooperează la nivel regional între ele și cu Agenția în cadrul activității de monitorizare a piețelor angro de energie menționată la alineatul (1). În acest scop, autoritățile naționale de reglementare au acces la informațiile pertinente deținute de Agenție, pe care aceasta le-a strâns în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, sub rezerva dispozițiilor articolului 10 alineatul (2). Autoritățile naționale de reglementare pot, de asemenea, să monitorizeze activitatea de tranzacționare a produselor energetice angro la nivel național.

Statele membre pot dispune ca autoritatea lor națională în domeniul concurenței sau un organism de monitorizare a pieței constituit în cadrul autorității respective să se ocupe de monitorizarea piețelor împreună cu autoritatea națională de reglementare. În cursul realizării acestor activități de monitorizare a piețelor, autoritatea națională în domeniul concurenței sau organul de monitorizare a pieței are aceleași drepturi și obligații ca și autoritatea națională de reglementare, stipulate la prezentul alineat primul paragraf, alineatul (3) al doilea paragraf a doua teză din prezentul articol, articolul 4 alineatul (2) a doua teză, articolul 8 alineatul (5) prima teză și articolul 16.

(3) Cel puțin o dată pe an, Agenția prezintă Comisiei un raport cu privire la activitățile sale desfășurate în temeiul prezentului regulament, raport pe care îl pune la dispoziția publicului. În aceste rapoarte, Agenția evaluează funcționarea și transparența unor categorii diverse de piețe și modalități de realizare a tranzacțiilor comerciale și poate face recomandări Comisiei cu privire la regulile, standardele și procedurile specifice pieței care ar putea îmbunătăți integritatea pieței și funcționarea pieței interne. De asemenea, Agenția poate evalua dacă introducerea unor cerințe minime pentru piețele organizate ar putea contribui la o creștere a transparenței pieței. Rapoartele menționate pot fi prezentate în combinație cu raportul menționat la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 713/2009.

Agenția poate formula recomandări Comisiei cu privire la evidențele tranzacțiilor, inclusiv a ordinelor de tranzacționare, pe care le consideră necesare pentru a monitoriza efectiv și eficient piețele angro de energie. Înainte de a formula astfel de recomandări, Agenția se consultă cu părțile interesate, în special cu autoritățile naționale de reglementare, cu autoritățile financiare competente din statele membre, cu autoritățile naționale din domeniul concurenței și cu AEVMP.

Toate recomandările ar trebui puse la dispoziția Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei, precum și la dispoziția publicului.

⁽¹⁾ JO L 345, 23.12.2008, p. 75.

Articolul 8

Colectarea datelor

(1) Participanții la piață sau o persoană sau o autoritate dintre cele menționate la alineatul (4) literele (b)-(f), acționând în numele acestora, furnizează Agenției o evidență a tranzacțiilor, inclusiv a ordinelor de tranzacționare, de pe piețele angro de energie. Informațiilor raportate includ datele precise de identificare a produselor energetice angro cumpărate și vândute, prețul și cantitatea convenite, datele și momentele de executare, părțile la tranzacție și beneficiarii tranzacției, precum și alte informații relevante. Deși responsabilitatea globală aparține participanților la piață, după primirea informațiilor necesare de la una dintre persoanele sau autoritățile menționate la alineatul (4) literele (b)-(f) se consideră că obligația de raportare care revine participantului la piață respectiv a fost îndeplinită.

(2) Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

- (a) elaborează o listă a contractelor și a instrumentelor derivate, inclusiv a ordinelor de tranzacționare, care urmează să fie raportate în conformitate cu alineatul (1) și cu pragurile minime pentru raportarea tranzacțiilor, dacă este cazul;
- (b) adoptă norme uniforme de raportare a informațiilor care urmează să fie furnizate în conformitate cu alineatul (1);
- (c) stabilește calendarul și forma în care urmează să fie raportate aceste informații.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Acestea țin seama de sistemele de raportare existente.

(3) Persoanele menționate la alineatul (4) literele (a)-(d) care au raportat tranzacțiile în conformitate cu Directiva 2004/39/CE sau cu legislația aplicabilă a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții nu fac obiectul unor obligații de raportare duble cu privire la aceste tranzacții.

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la primul paragraf din prezentul alineat, actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) pot permite piețelor organizate și sistemelor de potrivire a ordinelor sau sistemelor de raportare a tranzacțiilor să furnizeze Agenției înregistrări referitoare la tranzacțiile cu energie angro.

(4) În scopul alineatului (1), informațiile sunt furnizate de:

- (a) participantul la piață;
- (b) o parte terță care acționează în numele participantului la piață;
- (c) un sistem de raportare a tranzacțiilor;
- (d) o piață organizată, un sistem de corelare a ordinelor sau altă persoană care efectuează tranzacții cu titlu profesional;

(e) un registru central de tranzacții înregistrate sau recunoscute în temeiul legislației aplicabile a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții; sau

(f) o autoritate competentă care a primit respectivele informații în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE sau AEVMP în cazul în care a primit informațiile respective în conformitate cu legislației aplicabile a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții.

(5) Participanții la piață furnizează Agenției și autorităților naționale de reglementare informații referitoare la capacitatea și utilizarea instalațiilor de producție, înmagazinare, consum sau transport de energie electrică sau de gaze sau legate de capacitatea și utilizarea instalațiilor LNG, inclusiv indisponibilitatea planificată sau neplanificată a acestora, în scopul monitorizării tranzacțiilor de pe piețele angro de energie. Obligațiile de raportare ale participanților la piață se reduc la minimum prin colectarea informațiilor necesare sau a unor părți ale acestora din surse existente, atunci când este posibil.

(6) Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:

- (a) adoptă norme uniforme cu privire la raportarea informațiilor care urmează să fie furnizate în conformitate cu alineatul (5) și cu privire la praguri adecvate pentru respectiva raportare, dacă este cazul;
- (b) stabilește calendarul și forma în care urmează să fie raportate informațiile respective.

Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 21 alineatul (2). Acestea țin seama de obligațiile existente în materie de raportare stabilite în Regulamentele (CE) nr. 714/2009 și (CE) nr. 715/2009.

Articolul 9

Înregistrarea participanților la piață

(1) Participanții la piață care efectuează tranzacții care trebuie raportate Agenției în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) se înscriu la autoritatea națională de reglementare a statului membru în care sunt stabiliți sau în care sunt rezidenți sau, în cazul în care nu sunt nici stabiliți, nici rezidenți în Uniune, într-un stat membru în care realizează tranzacții.

Un participant la piață se înscrie doar la o singură autoritate națională de reglementare. Statele membre nu solicită unui participant la piață deja înscris în alt stat membru să se mai înscrie o dată.

Înscrierea participanților la piață nu aduce atingere obligațiilor de a respecta normele aplicabile referitoare la tranzacții și la echilibrare.

(2) În termen de trei luni de la data la care Comisia adoptă actele de punere în aplicare menționate la articolul 8 alineatul (2), autoritățile naționale de reglementare instituie registre naționale a participanților la piață, pe care le actualizează permanent. Registrul asociază un cod de identificare unic fiecărui participant la piață și conține informații suficiente pentru a identifica participantul la piață, inclusiv detalii relevante legate de numărul său de TVA, locul în care este stabilit, persoanele responsabile pentru deciziile sale operaționale și cele referitoare la tranzacții, precum și operatorul sau beneficiarul final al activităților de tranzacționare ale participantului la piață.

(3) Autoritățile naționale de reglementare transmit Agenției informațiile din registrele lor naționale într-un format determinat de Agenție. Agenția, în cooperare cu autoritățile respective, determină și publică acest format până la 29 iunie 2012. Pe baza informațiilor furnizate de autoritățile naționale de reglementare, Agenția instituie un registru european al participanților la piață. Autoritățile naționale de reglementare și alte autorități competente au acces la registrul european. Sub rezerva articolului 17, Agenția poate decide să facă public registrul european sau părți ale acestuia, cu condiția ca informațiile sensibile din punct de vedere comercial referitoare la anumiți participanți la piață să nu fie divulgate.

(4) Participanții la piață menționați la alineatul (1) de la prezentul articol transmit formularul de înscriere autorității naționale de reglementare înainte de a efectua o tranzacție care trebuie raportată către Agenție în conformitate cu articolul 8 alineatul (1).

(5) Participanții la piață menționați la alineatul (1) transmit prompt autorității naționale de reglementare orice modificare a informațiilor menționate în formularul de înscriere.

Articolul 10

Schimbul de informații dintre Agenție și alte autorități

(1) Agenția instituie mecanisme pentru a transmite informațiile pe care le primește în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 autorităților naționale de reglementare, autorităților financiare competente din statele membre, autorităților naționale din domeniul concurenței, AEVMP și altor autorități competente. Înainte de instituirea unor astfel de mecanisme, Agenția se consultă cu autoritățile respective.

(2) Agenția oferă acces la mecanismele menționate la alineatul (1) numai autorităților care au instituit sisteme ce îi permit acestora să îndeplinească cerințele de la articolul 12 alineatul (1).

(3) Registrele centrale de tranzacții înregistrate sau recunoscute în temeiul legislației aplicabile a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții pun la dispoziția Agenției toate informațiile relevante pe care le colectează în privința produselor energetice angro și a instrumentelor derivate ale certificatelor de emisii.

AEVMP transmite Agenției rapoartele referitoare la tranzacții cu produse energetice angro primite în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE și al legislației aplicabile a Uniunii în materia tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, a contrapărților centrale și a registrelor centrale de tranzacții. Autoritățile competente care primesc rapoarte referitoare la tranzacții cu produse energetice angro recepționate în temeiul articolului 25 alineatul (3) din Directiva 2004/39/CE transmit aceste rapoarte Agenției.

Agenția și autoritățile responsabile pentru supravegherea tranzacționării certificatelor de emisii sau a instrumentelor derivate legate de certificatele de emisii cooperează între ele și stabilesc mecanisme adecvate pentru a da Agenției acces la evidențele tranzacțiilor cu astfel de certificate și instrumente derivate în cazul în care autoritățile respective colectează informații privind astfel de tranzacții.

Articolul 11

Protecția datelor

Prezentul regulament nu aduce atingere obligațiilor statelor membre legate de prelucrarea datelor cu caracter personal reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾, și nu aduce atingere obligațiilor Agenției, în exercitarea responsabilităților sale, legate de prelucrarea de către aceasta a datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾.

Articolul 12

Fiabilitatea operațională

(1) Agenția trebuie să asigure confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în temeiul articolului 4 alineatul (2) și al articolelor 8 și 10. Agenția ia toate măsurile necesare pentru a preveni orice utilizare abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele sale și orice acces neautorizat la acestea.

Autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente ale statelor membre, autoritățile naționale din domeniul concurenței, AEVMP și alte autorități competente asigură confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în temeiul articolului 4 alineatul (2), al articolului 7 alineatul (2), al articolului 8 alineatul (5) sau al articolului 10 și iau măsuri pentru a preveni orice folosire necorespunzătoare a acestor informații.

Agenția identifică sursele de risc operațional și le reduce la minimum prin instituirea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(2) Sub rezerva articolului 17, Agenția poate decide să facă publice anumite informații pe care le deține, cu condiția ca informațiile sensibile din punct de vedere comercial referitoare la anumiți participanți la piață sau la anumite tranzacții sau piețe individuale să nu fie divulgate și să nu poată fi deduse.

Agenția pune la dispoziție în scopuri științifice baza sa de date comerciale ce conține date care nu sunt sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu cerințele de păstrare a confidențialității.

Informațiile sunt publicate sau puse la dispoziție în scopul îmbunătățirii transparenței piețelor angro de energie și doar dacă este improbabil ca acestea să provoace o denaturare a concurenței pe piețele de energie respective.

Agenția distribuie informațiile de o manieră echitabilă, în conformitate cu norme transparente, pe care le elaborează și le pune la dispoziția publicului.

Articolul 13

Aplicarea interdicțiilor cu privire la abuzul de piață

(1) Autoritățile naționale de reglementare asigură aplicarea interdicțiilor prevăzute la articolele 3 și 5 și a obligației prevăzute la articolul 4.

Fiecare stat membru se asigură că autoritățile sale naționale de reglementare dispun de competențele de investigare și de asigurare a executării necesare pentru exercitarea acestei funcții până la 29 iunie 2013. Respectivă competențe se exercită în mod proporțional.

Competențele menționate pot fi exercitate:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități; sau
- (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Acolo unde este cazul, autoritățile naționale de reglementare își pot exercita competențele de investigare în colaborare cu piețele organizate, sistemele de corelare a ordinelor sau alte persoane care efectuează tranzacții cu titlu profesional, în conformitate cu articolul 8 alineatul (4) litera (d).

(2) Competențele de investigare și de asigurare a executării menționate la alineatul (1) se limitează la scopul investigației. Acestea sunt exercitate în conformitate cu legislația națională și includ dreptul:

- (a) de a avea acces la orice document util, indiferent de forma sa, și de a primi o copie a acestuia;
- (b) de a cere informații oricărei persoane relevante, inclusiv celor care intervin succesiv în transmiterea ordinelor sau

în efectuarea operațiunilor respective, precum și mandanților acestora și, dacă este necesar, dreptul de a cita orice astfel de persoană sau mandant și de a audia;

- (c) de a efectua inspecții la fața locului;
- (d) de a solicita înregistrările telefonice existente și înregistrările transferurilor de date existente;
- (e) de a solicita încetarea practicilor contrare dispozițiilor prezentului regulament sau actelor delegate sau de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia;
- (f) de a cere unei curți să înghețe sau să pună sub sechestru active;
- (g) de a cere unei curți sau oricărei autorități competente să impună interzicerea temporară a activității profesionale.

Articolul 14

Dreptul la o cale de atac

Statele membre asigură existența la nivel național a unor mecanisme adecvate care să garanteze că partea afectată de o decizie a autorității de reglementare are dreptul de a introduce o cale de atac în fața unui organism independent de orice parte afectată și de orice guvern.

Articolul 15

Obligațiile persoanelor care efectuează tranzacții cu titlu profesional

Orice persoană care efectuează cu titlu profesional tranzacții cu produse energetice angro și care are motive întemeiate să suspecteze că o tranzacție ar putea încălca articolele 3 sau 5 trebuie să anunțe fără întârziere autoritatea națională de reglementare.

Persoanele care efectuează cu titlu profesional tranzacții cu produse energetice angro trebuie să stabilească și să mențină mecanisme și proceduri eficiente pentru a identifica situațiile de încălcare a articolelor 3 sau 5.

Articolul 16

Cooperarea la nivelul Uniunii și la nivel național

(1) Agenția urmărește să asigure că autoritățile naționale de reglementare își îndeplinesc în mod coordonat și consecvent sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

Agenția publică orientări neobligatorii cu privire la aplicarea definițiilor stabilite la articolul 2, dacă este cazul.

Autoritățile naționale de reglementare cooperează cu Agenția și unele cu altele, inclusiv la nivel regional, în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente și autoritatea națională din domeniul concurenței dintr-un stat membru pot institui forme adecvate de cooperare pentru a asigura investigarea și punerea în execuție efectivă și eficientă și pentru a contribui la o abordare coerentă și consecventă, atât a investigațiilor și a procedurilor judiciare, cât și modalităților de asigurare a executării prezentului regulament și a legislației relevante în domeniul financiar și cel al concurenței.

(2) Autoritățile naționale de reglementare informează Agenția fără întârziere și cât mai exact cu putință atunci când au motive întemeiate să suspecteze că se săvârșesc sau s-au săvârșit acte contrare prezentului regulament fie în statul lor membru, fie în altul.

În cazul în care suspectează săvârșirea unor acte care influențează piețele angro de energie sau prețurile produselor energetice angro din respectivul stat membru, o autoritate națională de reglementare poate solicita Agenției să ia măsuri în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, dacă aceste acte afectează instrumentele financiare care fac obiectul dispozițiilor de la articolul 9 din Directiva 2003/6/CE, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(3) Pentru a asigura o abordare coordonată și consecventă a abuzului de piață pe piețele angro de energie:

(a) autoritățile naționale de reglementare informează autoritatea financiară competentă din statul lor membru și Agenția atunci când au motive întemeiate să suspecteze că, pe piețele angro de energie, se săvârșesc sau s-au săvârșit acte care constituie un abuz de piață în sensul Directivei 2003/6/CE și care influențează instrumentele financiare vizate la articolul 9 din directiva menționată; în acest sens, autoritățile naționale de reglementare pot stabili forme adecvate de cooperare cu autoritatea financiară competentă din statul lor membru;

(b) Agenția informează ESMA și autoritatea financiară competentă în cauză atunci când are motive întemeiate să suspecteze că, pe piețele angro de energie, se săvârșesc sau s-au săvârșit acte care constituie un abuz de piață în sensul Directivei 2003/6/CE și care influențează instrumentele financiare vizate la articolul 9 din directiva respectivă;

(c) autoritatea financiară competentă a unui stat membru informează ESMA și Agenția atunci când are motive întemeiate să suspecteze că, pe piețele angro de energie dintr-un alt stat membru, se săvârșesc sau s-au săvârșit acte care încalcă articolele 3 și 5;

(d) autoritățile naționale de reglementare informează autoritatea națională din domeniul concurenței din statul lor membru, Comisia și Agenția atunci când au motive întemeiate să suspecteze că, pe o piață angro de energie, se săvârșesc sau s-au săvârșit acte care pot constitui o încălcare a legislației din domeniul concurenței.

(4) Pentru a-și exercita funcțiile în temeiul alineatului (1), atunci când Agenția suspectează, printre altele pe baza unor evaluări sau analize inițiale, că s-a comis o încălcare a prezentului regulament, aceasta are puterea:

(a) de a solicita uneia sau mai multor autorități naționale de reglementare să furnizeze orice informație legată de presupusa încălcare;

(b) de a solicita uneia sau mai multor autorități naționale de reglementare demararea unei investigații cu privire la presupusa încălcare și de a lua măsurile corespunzătoare pentru a remedia orice încălcare descoperită. Orice decizie referitoare la măsurile adecvate care ar trebui luate pentru soluționarea încălcărilor descoperite cade în sarcina autorității naționale de reglementare competente;

(c) atunci când consideră că presupusa încălcare are sau a avut impact transfrontalier, de a crea și coordona un grup de investigație format din reprezentanții autorităților naționale de reglementare vizate, în scopul de a stabili dacă a fost încălcat prezentul regulament și în ce stat membru s-a săvârșit respectiva încălcare. După caz, Agenția poate solicita și participarea reprezentanților autorităților financiare competente sau ai altor autorități de resort ale unuia sau mai multor state membre la activitățile grupului de investigație.

(5) O autoritate națională de reglementare care primește o cerere de informații în conformitate cu alineatul (4) litera (a) sau care primește o cerere de demarare a unei investigații în cazul unei presupuse încălcări în conformitate cu alineatul (4) litera (b) trebuie să ia imediat măsurile necesare pentru a da curs respectivei cereri. În cazul în care nu este în măsură să prezinte de îndată informațiile solicitate, autoritatea națională de reglementare respectivă trebuie să notifice fără întârziere motivele Agenției.

Prin derogare de la primul paragraf, o autoritate națională de reglementare poate refuza să dea curs unei cereri în cazul în care:

(a) dacă ar da curs acesteia s-ar putea aduce atingere suveranității sau securității statului membru în cauză;

(b) s-a inițiat deja o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane în fața autorităților statului membru respectiv; sau

(c) s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă împotriva persoanelor respective cu privire la aceleași fapte comise în respectivul stat membru.

Într-o astfel de situație, autoritatea națională de reglementare informează Agenția în consecință, furnizând informații cât mai detaliate asupra procedurilor sau hotărârilor respective.

Autoritățile naționale de reglementare participă la activitățile unui grup de investigație convenit în conformitate cu alineatul (4) litera (c), oferind tot sprijinul necesar. Grupul de investigație face obiectul coordonării de către Agenție.

(6) Articolul 15 alineatul (1) ultima teză din Regulamentul (CE) nr. 713/2009 nu se aplică Agenției atunci când își îndeplinește sarcinile în temeiul prezentului regulament.

Articolul 17

Secretul profesional

(1) Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(2) Obligația de păstrare a secretului profesional se aplică:

(a) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru Agenție;

(b) auditorilor și experților mandatați de Agenție;

(c) persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile naționale de reglementare sau pentru alte autorități competente;

(d) auditorilor și experților mandatați de autoritățile naționale de reglementare sau de alte autorități competente care primesc informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Informațiile confidențiale primite de persoanele menționate la alineatul (2) în exercițiul funcțiunii nu pot fi divulgate niciunei alte persoane sau autorități decât într-o formă prescurtată sau agregată care să nu permită identificarea niciunui participant la piață sau a unei piețe, fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau altor dispoziții ale prezentului regulament ori ale legislației aplicabile a Uniunii.

(4) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal, Agenția, autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente din statele membre, ESMA, organismele sau persoanele care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza numai în executarea sarcinilor lor și a funcțiilor lor. Alte autorități, organisme sau persoane pot utiliza aceste informații în scopul în care le-au fost furnizate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare specific legate de exercitarea funcțiilor lor. Autoritatea care a primit informațiile respective le poate utiliza în alte scopuri cu condiția ca Agenția, autoritățile naționale de reglementare, autoritățile financiare competente din statele membre, AEVMP, organismele sau persoanele care comunică informațiile să își dea acordul în acest sens.

(5) Prezentul articol nu împiedică autoritățile dintr-un stat membru să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu

dreptul intern, de informații confidențiale cu condiția ca acestea să nu fi fost primite de la o autoritate a altui stat membru sau de la Agenție în temeiul prezentului regulament.

Articolul 18

Sanțiuni

Statele membre stabilesc normele cu privire la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, disuasive și proporționale și să reflecte natura, durata și gravitatea încălcărilor, daunele produse consumatorilor și beneficiile potențiale obținute de pe urma tranzacțiilor bazate pe informații privilegiate și a manipulării pieței.

Statele membre notifică Comisiei respectivele dispoziții până cel târziu la 29 iunie 2013 și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară care are un efect asupra acestora.

Statele membre prevăd că autoritatea națională de reglementare poate divulga publicului măsurile sau sancțiunile impuse pentru încălcarea prezentului regulament, cu excepția cazului în care divulgarea respectivă ar crea daune disproporționate părților implicate.

Articolul 19

Relații internaționale

În măsura în care este necesar în vederea atingerii obiectivelor stabilite în prezentul regulament și fără a aduce atingere competențelor care revin statelor membre și respectiv instituțiilor Uniunii, inclusiv Serviciului European de Acțiune Externă, Agenția poate stabili contacte și încheia acorduri administrative cu autorități de supraveghere, organizații internaționale și administrațiile din țări terțe, în special cu cele care au un impact asupra pieței energetice angro a Uniunii, pentru a promova armonizarea cadrului de reglementare. Acordurile respective nu creează obligații juridice în raport cu Uniunea și statele sale membre și nu împiedică statele membre și autoritățile lor competente să încheie acorduri bilaterale sau multilaterale cu respectivele autorități de supraveghere, organizații internaționale și administrații din țări terțe.

Articolul 20

Exercitarea competențelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor stabilite în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 6 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 28 decembrie 2011. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 21

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 8 alineatul (1), alineatul (3) primul paragraf și alineatele (4) și (5) se aplică după șase luni de la data la care Comisia adoptă actele de punere în aplicare relevante menționate la alineatele (2) și (6) ale respectivului articol.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 25 octombrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
M. DOWGIELEWICZ

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia consideră că pragurile de raportare a tranzacțiilor, în sensul articolului 8 alineatul (2) litera (a), și a informațiilor, în sensul articolului 8 alineatul (6) litera (a), nu pot fi stabilite prin acte de punere în aplicare.

Comisia va prezenta, dacă este necesar, o propunere legislativă de stabilire a acestor praguri.

DECLARAȚIA CONSILIULUI

Legiuitorul UE a conferit Comisiei competențe de executare în conformitate cu articolul 291 din TFUE referitor la măsurile prevăzute la articolul 8. Acest lucru este obligatoriu din punct de vedere juridic pentru Comisie, în ciuda declarației acesteia cu privire la articolul 8 alineatul (2) litera (a) și la articolul 8 alineatul (6) litera (a).

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1228/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2011**

de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 al Consiliului de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Creșterea transparenței legislației Uniunii reprezintă un element esențial al strategiei pentru o mai bună legiferare, implementată de instituțiile Uniunii. În acest context, devine necesară eliminarea dintre actele legislative în vigoare a acelor care au încetat să producă efecte reale.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 429/73 al Consiliului ⁽²⁾ a fost adoptat cu scopul de a determina componenta fixă redusă a taxelor de import pentru produsele agricole prelucrate originare din Turcia și importate în cadrul protocolului adițional la Acordul de stabilire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 23 noiembrie 1970.
- (3) Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a ultimei

etape a uniunii vamale ⁽³⁾ stabilește normele pentru determinarea taxelor vamale pentru produsele agricole prelucrate originare din Turcia și importate în Uniunea Europeană. Prin urmare, Regulamentul (CEE) nr. 429/73 a devenit caduc.

- (4) Prin urmare, din motive de certitudine juridică și claritate, Regulamentul (CEE) nr. 429/73 ar trebui să fie abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 429/73 se abrogă.
- (2) Abrogarea actului menționat la alineatul (1) nu aduce atingere:
 - (a) menținerii în vigoare a actelor Uniunii adoptate în temeiul actului menționat la alineatul (1); și nici
 - (b) continuării valabilității modificărilor aduse de actul menționat la alineatul (1) altor acte ale Uniunii care nu sunt abrogate prin prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2011.

⁽²⁾ JO L 59, 5.3.1973, p. 85.

⁽³⁾ JO L 35, 13.2.1996, p. 1.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1229/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 noiembrie 2011****de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere Actul de aderare din 1979, în special articolul 60, articolul 61 alineatul (5) și articolul 72 alineatul (1),

având în vedere Actul de aderare din 1985, în special articolul 234 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și cu cerința de unanimitate în Consiliu prevăzută la articolul 234 alineatul (3) din Actul de aderare din 1985 ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Creșterea transparenței legislației Uniunii este un element esențial al strategiei pentru o mai bună legiferare, implementată de instituțiile Uniunii. În acest context, este oportună retragerea din legislația în vigoare a actelor care au încetat să mai producă efecte reale.
- (2) O serie de regulamente care se referă la politica agricolă comună au devenit caduce, deși sunt încă, oficial, în vigoare.
- (3) Regulamentul (CEE) nr. 2052/69 al Consiliului din 17 octombrie 1969 privind finanțarea de către Comunitate a cheltuielilor rezultate din aplicarea Convenției privind ajutorul alimentar ⁽³⁾ și-a epuizat efectele deoarece conținutul său a fost preluat de acte ulterioare.

(4) Regulamentul (CEE) nr. 1467/70 al Consiliului din 20 iulie 1970 de stabilire a unor norme generale care reglementează intervențiile pe piața tutunului brut ⁽⁴⁾ și-a epuizat efectele ca urmare a reformelor ulterioare la care a fost supus sectorul tutunului începând cu 1992.

(5) Regulamentul (CEE) nr. 3279/75 al Consiliului din 16 decembrie 1975 privind unificarea regimurilor de import aplicate de fiecare stat membru țărilor terțe în sectorul plantelor vii și al produselor de floricultură ⁽⁵⁾ și-a epuizat efectele deoarece conținutul sau a fost preluat de acte ulterioare.

(6) Regulamentul (CEE) nr. 1078/77 al Consiliului din 17 mai 1977 privind introducerea unui sistem de prime pentru necomercializarea laptelui și a produselor din lapte și pentru conversia cirezilor destinate producției de lapte ⁽⁶⁾ a introdus măsuri aplicabile până în 1981 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.

(7) Regulamentul (CEE) nr. 1853/78 al Consiliului din 25 iulie 1978 de adoptare a normelor generale privind măsurile speciale pentru semințele de ricin ⁽⁷⁾ a introdus măsuri de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2874/77 al Consiliului din 19 decembrie 1977 de stabilire a măsurilor speciale pentru semințele de ricin ⁽⁸⁾, a cărui valabilitate a încetat la 30 septembrie 1984 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.

(8) Regulamentul (CEE) nr. 2580/78 al Consiliului din 31 octombrie 1978 privind prelungirea anului de comercializare 1977/1978 pentru ulei de măsline, de stabilire a unor măsuri speciale pentru acest sector și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 878/77 privind ratele de schimb care trebuie aplicate în agricultură ⁽⁹⁾ s-a referit numai la anii de comercializare 1977/1978 și 1978/1979 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.

(9) Regulamentul (CEE) nr. 1/81 al Consiliului din 1 ianuarie 1981 de stabilire a normelor generale ale sistemului de sume compensatorii „aderare” pentru cereale ⁽¹⁰⁾ a fost prevăzut să se aplice pe perioada de tranziție care a urmat aderării Greciei la Comunitățile Europene și, prin urmare, și-a epuizat efectele.

(10) Regulamentul (CEE) nr. 1946/81 al Consiliului din 30 iunie 1981 privind unele restricții la ajutoarele pentru investiții în sectorul producției de lapte ⁽¹¹⁾ și-a epuizat efectele deoarece conținutul său a fost preluat de acte ulterioare.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 72.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2011.

⁽³⁾ JO L 263, 21.10.1969, p. 6.

⁽⁴⁾ JO L 164, 27.7.1970, p. 32.

⁽⁵⁾ JO L 326, 18.12.1975, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 131, 26.5.1977, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 212, 2.8.1978, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 332, 24.12.1977, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 309, 1.11.1978, p. 13.

⁽¹⁰⁾ JO L 1, 1.1.1981, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 197, 20.7.1981, p. 32.

- (11) Regulamentul (CEE) nr. 2989/82 al Consiliului din 9 noiembrie 1982 privind acordarea unui ajutor pentru consumul untului în Danemarca, Grecia, Italia și Luxemburg ⁽¹⁾ a introdus numai măsuri temporare și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (12) Regulamentul (CEE) nr. 3033/83 al Consiliului din 26 octombrie 1983 privind desființarea sumei compensatorii „aderare” aplicabilă vinurilor licoroase ⁽²⁾ a fost prevăzut să se aplice pe perioada de tranziție care a urmat aderării Greciei la Comunități și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (13) Regulamentul (CEE) nr. 564/84 al Consiliului din 1 martie 1984 privind suspendarea ajutoarelor pentru investiții în sectorul producției de lapte ⁽³⁾ s-a referit numai la anul 1984 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (14) Regulamentul (CEE) nr. 2997/87 al Consiliului din 22 septembrie 1987 de stabilire, în sectorul hameiului, a valorii ajutorului pentru producători corespunzător recoltei din 1986 și a măsurilor speciale pentru anumite regiuni de producție ⁽⁴⁾ a introdus o măsură specială aplicabilă până în anul 1995 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (15) Regulamentul (CEE) nr. 1441/88 al Consiliului din 24 mai 1988 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 822/87 privind organizarea comună a pieței în sectorul vitivinicol ⁽⁵⁾ a conferit Consiliului competența de a ajusta anumite dispoziții tranzitorii rezultând din aderarea Portugaliei la Comunități și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (16) Regulamentul (CEE) nr. 1720/91 al Consiliului din 13 iunie 1991 de modificare a Regulamentului nr. 136/66/CEE privind stabilirea unei organizări comune a pieței în sectorul uleiurilor și al grăsimilor ⁽⁶⁾ a introdus un număr de măsuri excepționale privind organizarea comună a pieței în sectorul uleiurilor și al grăsimilor, aplicabile până la 30 iunie 1992 cel târziu, și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (17) Regulamentul (CEE) nr. 740/93 al Consiliului din 17 martie 1993 de stabilire a compensației comunitare pentru abandonarea definitivă a producției de lapte în Portugalia ⁽⁷⁾ a introdus o măsură specială care trebuia pusă în aplicare până în anul 1996 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (18) Regulamentul (CEE) nr. 741/93 al Consiliului din 17 martie 1993 privind aplicarea prețului de intervenție comun pentru uleiul de măsline în Portugalia ⁽⁸⁾ a fost prevăzut să se aplice pe perioada de tranziție care a urmat aderării Portugaliei la Comunități și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (19) Regulamentul (CEE) nr. 744/93 al Consiliului din 17 martie 1993 de stabilire a normelor generale de aplicare a mecanismului complementar la livrările de produse, altele decât fructe și legume, în Portugalia ⁽⁹⁾ s-a referit la aplicabilitatea în Portugalia a Regulamentului (CEE) nr. 3817/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a normelor generale pentru aplicarea mecanismului complementar la importurile de produse, altele decât fructe și legume, în Spania ⁽¹⁰⁾, ulterior abrogat, și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 2443/96 al Consiliului din 17 decembrie 1996 de stabilire a unor măsuri suplimentare pentru susținerea directă a veniturilor producătorilor sau a sectorului cărnii de vită și mânzat ⁽¹¹⁾ s-a referit numai la anul 1997 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (21) Regulamentul (CE) nr. 2200/97 al Consiliului din 30 octombrie 1997 privind ameliorarea producției comunitare de mere, pere, piersici și nectarine ⁽¹²⁾ a avut scopul de a introduce o primă specială pentru anul de comercializare 1997/1998 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (22) Regulamentul (CE) nr. 2330/98 al Consiliului din 22 octombrie 1998 privind acordarea unei indemnizații anumitor producători de lapte sau de produse lactate care au fost supuși unor restricții temporare în exercitarea activității lor ⁽¹³⁾ s-a referit numai la o măsură temporară specială și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (23) Regulamentul (CE) nr. 2800/98 al Consiliului din 15 decembrie 1998 privind măsurile tranzitorii pentru introducerea monedei euro în politica agricolă comună ⁽¹⁴⁾ a avut scopul de a stabili numai măsuri tranzitorii și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (24) Regulamentul (CE) nr. 2802/98 al Consiliului din 17 decembrie 1998 privind programul de aprovizionare cu produse agricole a Federației Ruse ⁽¹⁵⁾ a avut scopul de a stabili o măsură unică și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (25) Regulamentul (CE) nr. 660/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2075/92 și de stabilire a primelor și a pragurilor de garanție pentru foile de tutun pe grupă de soiuri și pe stat membru pentru recoltele din 1999, 2000 și 2001 ⁽¹⁶⁾ s-a referit numai la recoltele din 1999, 2000 și 2001 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.

⁽¹⁾ JO L 314, 10.11.1982, p. 25.

⁽²⁾ JO L 297, 29.10.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 61, 2.3.1984, p. 34.

⁽⁴⁾ JO L 284, 7.10.1987, p. 19.

⁽⁵⁾ JO L 132, 28.5.1988, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 162, 26.6.1991, p. 27.

⁽⁷⁾ JO L 77, 31.3.1993, p. 5.

⁽⁸⁾ JO L 77, 31.3.1993, p. 7.

⁽⁹⁾ JO L 77, 31.3.1993, p. 11.

⁽¹⁰⁾ JO L 387, 31.12.1992, p. 12.

⁽¹¹⁾ JO L 333, 21.12.1996, p. 2.

⁽¹²⁾ JO L 303, 6.11.1997, p. 3.

⁽¹³⁾ JO L 291, 30.10.1998, p. 4.

⁽¹⁴⁾ JO L 349, 24.12.1998, p. 8.

⁽¹⁵⁾ JO L 349, 24.12.1998, p. 12.

⁽¹⁶⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 10.

- (26) Regulamentul (CE) nr. 546/2002 al Consiliului din 25 martie 2002 de stabilire a primelor și a pragurilor garanției pentru frunzele de tutun pe grupă de soiuri și pe stat membru pentru recoltele din 2002, 2003 și 2004 și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2075/92 ⁽¹⁾ s-a referit numai la recoltele din 2002, 2003, 2004 și 2005 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (27) Regulamentul (CE) nr. 527/2003 al Consiliului din 17 martie 2003 de autorizare a ofertei și a livrării pentru consumul uman direct a anumitor vinuri importate din Argentina care ar fi putut fi supuse unor procedee oenologice neprevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1493/1999 ⁽²⁾ a avut scopul de a introduce o derogare aplicabilă numai până la 31 decembrie 2008 și, prin urmare, și-a epuizat efectele.
- (28) Din motive de claritate și certitudine juridică, aceste regulamente caduce ar trebui să fie abrogate,
- (CEE) nr. 2580/78, (CEE) nr. 1/81, (CEE) nr. 1946/81, (CEE) nr. 2989/82, (CEE) nr. 3033/83, (CEE) nr. 564/84, (CEE) nr. 2997/87, (CEE) nr. 1441/88, (CEE) nr. 1720/91, (CEE) nr. 740/93, (CEE) nr. 741/93, (CEE) nr. 744/93, (CE) nr. 2443/96, (CE) nr. 2200/97, (CE) nr. 2330/98, (CE) nr. 2800/98, (CE) nr. 2802/98, (CE) nr. 660/1999, (CE) nr. 546/2002 și (CE) nr. 527/2003 se abrogă.
- (2) Abrogarea actelor menționate la alineatul (1) nu aduce atingere:
- (a) menținerii în vigoare a actelor Uniunii adoptate în temeiul actelor menționate la alineatul (1); și nici
- (b) continuării valabilității modificărilor aduse de actele menționate la alineatul (1) altor acte ale Uniunii care nu sunt abrogate de prezentul regulament.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Regulamentele (CEE) nr. 2052/69, (CEE) nr. 1467/70, (CEE) nr. 3279/75, (CEE) nr. 1078/77, (CEE) nr. 1853/78,

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
W. SZCZUKA

⁽¹⁾ JO L 84, 28.3.2002, p. 4.

⁽²⁾ JO L 78, 25.3.2003, p. 1.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1230/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 noiembrie 2011****de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii comerciale comune**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Creșterea transparenței legislației Uniunii este un element esențial al strategiei pentru o mai bună legiferare, implementată de instituțiile Uniunii. În acest context, este oportună retragerea din legislația în vigoare a actelor care au încetat să mai producă efecte reale.
- (2) O serie de acte care se referă la politica comercială comună au devenit caduce, deși sunt încă, oficial, în vigoare.
- (3) Regulamentul (CEE) nr. 1471/88 al Consiliului din 16 mai 1988 privind regimul aplicabil importurilor de cartofi dulci și de feculă de manioc destinate anumitor utilizări ⁽²⁾ și-a încetat efectele, deoarece conținutul său a fost preluat de acte ulterioare.
- (4) Regulamentul (CEE) nr. 478/92 al Consiliului din 25 februarie 1992 privind deschiderea unui contingent tarifar comunitar anual privind hrana pentru câini sau pisici, ambalată pentru vânzarea cu amănuntul, care intră sub incidența codului NC 2309 10 11 și a unui contingent tarifar comunitar anual privind hrana pentru pești, care intră sub incidența codului NC ex 2309 90 41, originare și provenind din Insulele Feroe ⁽³⁾ a avut scopul de a deschide un contingent tarifar pentru anul 1992 și, prin urmare, și-a încetat efectele.
- (5) Regulamentul (CEE) nr. 3125/92 al Consiliului din 26 octombrie 1992 privind regimul aplicabil importului în Comunitate de produse din sectorul cărnii de oaie și capră originare din Bosnia-Herțegovina, Croația, Slovenia,

Muntenegru, Serbia și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei ⁽⁴⁾ s-a referit la o situație temporară și, prin urmare, și-a încetat efectele.

- (6) Regulamentul (CE) nr. 2184/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind importurile în Comunitate de orez originar din Egipt și provenind din această țară ⁽⁵⁾ a avut scopul de a acorda reduceri de taxe vamale decurgând dintr-un acord internațional care a fost înlocuit ulterior cu acordul semnat cu Egiptul la 28 octombrie 2009, intrat în vigoare la 1 iunie 2010, și, prin urmare, și-a încetat efectele.
- (7) Regulamentul (CE) nr. 2398/96 al Consiliului din 12 decembrie 1996 privind deschiderea unui contingent tarifar de carne de curcan originară și provenind din Israel prevăzut de Acordul de asociere și de Acordul interimar dintre Comunitatea Europeană și Statul Israel ⁽⁶⁾ și-a încetat efectele, deoarece a fost bazat pe Acordul de asociere semnat în 1995 înlocuit ulterior cu Acordul de asociere semnat cu Israelul la 4 noiembrie 2009, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2010 și prevede noi contingente tarifare.
- (8) Regulamentul (CE) nr. 1722/1999 al Consiliului din 29 iulie 1999 privind importul de tărâțe, spărturi și alte reziduuri rezultate în urma cernerii, măcinării sau folosirii altor metode de transformare a unor cereale provenite din Algeria, Maroc și Egipt și importul de grâu dur originar din Maroc ⁽⁷⁾ și-a încetat efectele, deoarece a fost conceput drept un instrument temporar pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Acordului de asociere semnat cu Algeria la 22 aprilie 2002, care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2005, a Acordului de asociere semnat cu Maroc la 26 februarie 1996, care a intrat în vigoare la 1 martie 2000 și ale cărui anexe referitoare la agricultură au fost modificate prin acorduri care au intrat în vigoare în 2003 și 2005, precum și a Acordului de asociere semnat cu Egipt la 28 octombrie 2009, care a intrat în vigoare la 1 iunie 2010.
- (9) Regulamentul (CE) nr. 2798/1999 al Consiliului din 17 decembrie 1999 de stabilire a normelor generale pentru importul de ulei de măsline originar din Tunisia în perioada 1 ianuarie 2000-31 decembrie 2000 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 906/98 ⁽⁸⁾ a introdus o măsură aplicabilă numai în anul 2000 și, prin urmare, și-a încetat efectele.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2011.

⁽²⁾ JO L 134, 31.5.1988, p. 1.

⁽³⁾ JO L 55, 29.2.1992, p. 2.

⁽⁴⁾ JO L 313, 30.10.1992, p. 3.

⁽⁵⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 327, 18.12.1996, p. 7.

⁽⁷⁾ JO L 203, 3.8.1999, p. 16.

⁽⁸⁾ JO L 340, 31.12.1999, p. 1.

- (10) Regulamentul (CE) nr. 215/2000 al Consiliului din 24 ianuarie 2000 privind reînnoirea, pentru anul 2000, a măsurilor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1416/95 de stabilire a anumitor concesiilor sub formă de contingente tarifare comunitare în 1995 pentru anumite produse agricole prelucrate ⁽¹⁾ a vizat numai anul 2000 și, prin urmare, și-a încetat efectele.
- (11) Decizia 2004/910/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004 privind încheierea Acordurilor sub forma unor schimburi de scrisori între Comunitatea Europeană și, pe de o parte, Barbados, Belize, Republica Congo, Fiji, Republica Cooperatistă Guyana, Republica Coasta de Fildeș, Jamaica, Republica Kenya, Republica Madagascar, Republica Malawi, Republica Mauritius, Republica Surinam, Saint Kitts și Nevis, Regatul Swaziland, Republica Unită Tanzania, Republica Trinidad și Tobago, Republica Uganda, Republica Zambia și Republica Zimbabwe și, pe de altă parte, Republica India privind prețurile garantate pentru zahărul din trestie de zahăr pentru perioadele de livrare 2003-2004 și 2004-2005 ⁽²⁾ a avut caracter temporar și, prin urmare, și-a încetat efectele.
- (12) Regulamentul (CE) nr. 1923/2004 al Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a anumitor concesiilor pentru Confederația Elvețiană sub formă de contingente tarifare comunitare pentru anumite produse agricole prelucrate ⁽³⁾ a introdus o măsură aplicabilă în perioada 1 mai-31 decembrie 2004 și, prin urmare, și-a încetat efectele.
- (13) Decizia 2007/317/CE a Consiliului din 16 aprilie 2007 de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată, în numele Comunității, în cadrul Consiliului internațional al cerealelor, în legătură cu prelungirea Convenției privind comerțul cu cereale din 1995 ⁽⁴⁾ și-a încetat efectele, deoarece conținutul său a fost preluat de un act ulterior.
- (14) O serie de acte care se referă la anumite țări au devenit caduce în urma aderării țărilor respective la Uniune.
- (15) Decizia 98/658/CE a Consiliului din 24 septembrie 1998 privind încheierea Protocolului adițional la Acordul interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț dintre Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Republica Slovenia, pe de altă parte, și la Acordul european dintre Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Slovenia, pe de altă parte ⁽⁵⁾ a devenit caducă în urma aderării Sloveniei la Uniune.
- (16) Regulamentul (CE) nr. 278/2003 al Consiliului din 6 februarie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Polonia ⁽⁶⁾ a devenit caduc în urma aderării Poloniei la Uniune.
- (17) Regulamentul (CE) nr. 999/2003 al Consiliului din 2 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Ungaria și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Ungaria ⁽⁷⁾ a devenit caduc în urma aderării Ungariei la Uniune.
- (18) Regulamentul (CE) nr. 1039/2003 al Consiliului din 2 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Estonia și exportul anumitor produse agricole către Estonia ⁽⁸⁾ a devenit caduc în urma aderării Estoniei la Uniune.
- (19) Regulamentul (CE) nr. 1086/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Slovenia și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Slovenia ⁽⁹⁾ a devenit caduc în urma aderării Sloveniei la Uniune.
- (20) Regulamentul (CE) nr. 1087/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Letonia și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Letonia ⁽¹⁰⁾ a devenit caduc în urma aderării Letoniei la Uniune.
- (21) Regulamentul (CE) nr. 1088/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Lituania și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Lituania ⁽¹¹⁾ a devenit caduc în urma aderării Lituaniei la Uniune.
- (22) Regulamentul (CE) nr. 1089/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Republica Slovacă și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Republica Slovacă ⁽¹²⁾ a devenit caduc în urma aderării Slovaciei la Uniune.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2000, p. 9.

⁽²⁾ JO L 391, 31.12.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 331, 5.11.2004, p. 9.

⁽⁴⁾ JO L 119, 9.5.2007, p. 30.

⁽⁵⁾ JO L 314, 24.11.1998, p. 6.

⁽⁶⁾ JO L 42, 15.2.2003, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 146, 13.6.2003, p. 10.

⁽⁸⁾ JO L 151, 19.6.2003, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 163, 1.7.2003, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 163, 1.7.2003, p. 19.

⁽¹¹⁾ JO L 163, 1.7.2003, p. 38.

⁽¹²⁾ JO L 163, 1.7.2003, p. 56.

(23) Regulamentul (CE) nr. 1090/2003 al Consiliului din 18 iunie 2003 de adoptare a unor măsuri autonome și tranzitorii privind importul anumitor produse agricole prelucrate originare din Republica Cehă și exportul anumitor produse agricole prelucrate către Republica Cehă ⁽¹⁾ a devenit caduc în urma aderării Republicii Ceha la Uniune.

(24) Din motive de securitate și claritate juridică, aceste acte caduce ar trebui abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Regulamentele (CEE) nr. 1471/88, (CEE) nr. 478/92, (CEE) nr. 3125/92, (CE) nr. 2184/96, (CE) nr. 2398/96, (CE) nr. 1722/1999, (CE) nr. 2798/1999, (CE) nr. 215/2000, (CE) nr. 278/2003, (CE) nr. 999/2003, (CE) nr. 1039/2003, (CE)

nr. 1086/2003, (CE) nr. 1087/2003, (CE) nr. 1088/2003, (CE) nr. 1089/2003, (CE) nr. 1090/2003, (CE) nr. 1923/2004 și Deciziile 98/658/CE, 2004/910/CE, 2007/317/CE se abrogă.

(2) Abrogarea actelor menționate la alineatul (1) nu aduce atingere:

(a) menținerii în vigoare a actelor Uniunii adoptate în temeiul actelor menționate la alineatul (1); și nici

(b) continuării valabilității modificărilor aduse de actele menționate la alineatul (1) altor acte ale Uniunii care nu sunt abrogate prin prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

W. SZCZUKA

⁽¹⁾ JO L 163, 1.7.2003, p. 73.

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1231/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2011**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de
punere în aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele
naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social
European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 378/2007 al Consiliului din 27 martie 2007 de stabilire a normelor pentru modularea voluntară a plăților directe prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori ⁽³⁾ conferă Comisiei competențe în scopul punerii în aplicare a anumitor dispoziții ale regulamentului respectiv.

(2) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 378/2007 ar trebui aliniate la dispozițiile articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Pentru a asigura existența unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 în statele membre în cauză, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei.

(4) Competențele de executare referitoare la adoptarea unor dispoziții specifice în ceea ce privește integrarea modulării voluntare în programarea dezvoltării rurale și

în ceea ce privește gestionarea financiară a modulării voluntare ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽⁴⁾.

(5) Comisia ar trebui să stabilească, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și, având în vedere natura specifică a acestor acte, fără aplicarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011, sumele nete care rezultă din aplicarea modulării voluntare.

(6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 378/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 378/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sumele nete care rezultă din aplicarea modulării voluntare sunt stabilite de către Comisie prin acte de punere în aplicare, fără aplicarea articolului 6a, pe baza:”.

2. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, dispoziții specifice pentru integrarea modulării voluntare în programarea de dezvoltare rurală. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 6a alineatul (1).

(2) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, dispoziții specifice pentru gestionarea financiară a modulării voluntare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 6a alineatul (2).”

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 87.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 octombrie 2011.

⁽³⁾ JO L 95, 5.4.2007, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

3. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 6a

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru dezvoltare rurală instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1698/2005. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 (*).

În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) Comisia este asistată de Comitetul pentru fonduri agricole instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1290/2005. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

W. SZCZUKA

**REGULAMENTUL (UE) NR. 1232/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2011**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 al Consiliului de instituire a unui regim
comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de
produse cu dublă utilizare**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ⁽²⁾ prevede ca produsele cu dublă utilizare (inclusiv programele informatice și tehnologia) să fie supuse unui control eficace atunci când sunt exportate din Uniune, când tranzitează teritoriul Uniunii sau când sunt livrate către o țară terță, ca rezultat al serviciilor de intermediere prestate de un intermediar rezident sau stabilit în Uniune.
- (2) Este de dorit să se realizeze o aplicare uniformă și coerentă a controalelor pe întreg teritoriul Uniunii, pentru a evita concurența neloială între exportatorii din Uniune, pentru a armoniza domeniul de aplicare al autorizațiilor generale de export ale Uniunii și condițiile de utilizare a acestora de către exportatorii din Uniune și pentru a asigura eficiența și eficacitatea controalelor de securitate în Uniune.
- (3) În comunicarea sa din 18 decembrie 2006, Comisia a propus crearea unor noi autorizații generale de export ale Uniunii, în vederea consolidării competitivității industriei și a stabilirii unor condiții de concurență echitabile pentru toți exportatorii din Uniune, atunci când aceștia exportă anumite produse specifice cu dublă utilizare către anumite destinații specifice, asigurând, în același timp, un nivel ridicat de securitate și respectarea pe deplin a obligațiilor internaționale.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 428/2009 a abrogat Regulamentul (CE) nr. 1334/2000 al Consiliului din 22 iunie 2000 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor de produse și tehnologii cu dublă utilizare ⁽³⁾ cu

efect de la 27 august 2009. Cu toate acestea, dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 1334/2000 se aplică în continuare cererilor de autorizații de export depuse înainte de data respectivă.

- (5) Pentru a crea noi autorizații generale de export ale Uniunii pentru exportul de anumite produse specifice cu dublă utilizare destinate anumitor destinații specifice, dispozițiile relevante ale Regulamentului (CE) nr. 428/2009 ar trebui modificate prin adăugarea de noi anexe la respectivul regulament.
- (6) Ar trebui să li se acorde autorităților competente ale statului membru în care exportatorul este stabilit posibilitatea de a interzice utilizarea autorizațiilor generale de export ale Uniunii în condițiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 428/2009, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament.
- (7) De la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, embargourile asupra armelor în conformitate cu politica externă și de securitate comună sunt adoptate prin decizii ale Consiliului. În conformitate cu articolul 9 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii, efectele juridice ale pozițiilor comune adoptate de Consiliu în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona se mențin până când acestea sunt abrogate, anulate sau modificate ca urmare a punerii în aplicare a tratatelor.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 428/2009 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 428/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «autorizație generală de export a Uniunii» înseamnă o autorizație de export pentru exporturi către anumite țări de destinație, disponibilă pentru toți exportatorii care îndeplinesc condițiile și cerințele de utilizare cuprinse în anexele IIa-IIf.”

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 27 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 octombrie 2011.

⁽²⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

⁽³⁾ JO L 159, 30.6.2000, p. 1.

2. La articolul 4 alineatul (2), sintagma „decis printr-o poziție sau o acțiune comună” se înlocuiește cu sintagma „instituit printr-o decizie sau o poziție comună”.

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin prezentul regulament, pentru anumite exporturi prevăzute în anexele IIa-IIf, se stabilesc autorizații generale de export ale Uniunii.

Autoritățile competente ale statului membru în care exportatorul este stabilit pot interzice exportatorului utilizarea acestor autorizații dacă există bănuiele rezonabile în legătură cu capacitatea sa de a se conforma unei astfel de autorizații sau dispoziții legale privind controlul exporturilor.

Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații privind exportatorii al căror drept de utilizare a autorizației generale de export a Uniunii a fost retras, cu excepția cazului în care acestea consideră că exportatorul nu va încerca să exporte produse cu dublă utilizare prin intermediul unui alt stat membru. Sistemul menționat la articolul 19 alineatul (4) este folosit în acest scop.”;

(b) la alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) exclud din domeniul lor de aplicare produsele enumerate la anexa IIg.”;

(c) la alineatul (4) litera (c) sintagma „decis printr-o poziție sau o acțiune comună” se înlocuiește cu sintagma „instituit printr-o decizie sau o poziție comună”.

4. La articolul 11 alineatul (1) prima teză, trimiterea la „anexa II” se înlocuiește cu o trimitere la „anexa IIa”.

5. La articolul 12 alineatul (1) litera (b), sintagma „o poziție sau o acțiune comună” se înlocuiește cu sintagma „o decizie sau o poziție comună”.

6. La articolul 13, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Toate notificările necesare în temeiul prezentului articol se transmit prin mijloace electronice securizate, inclusiv prin sistemul menționat la articolul 19 alineatul (4).”

7. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) litera (a), sintagma „autorizații generale naționale de export” se înlocuiește cu sintagma „autorizații generale de export ale Uniunii”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un sistem securizat și criptat pentru schimbul de informații între statele membre și, după caz, cu Comisia este instituit de către Comisie, în consultare cu Grupul de coordonare pentru produse cu dublă utilizare instituit în temeiul articolului 23. Parlamentul European este informat cu privire la bugetul, dezvoltarea, instituirea provizorie și finală și funcționarea sistemului, precum și cu privire la costurile aferente rețelei.”

8. La articolul 23 se adaugă următorul alineat:

„(3) Comisia înaintează Parlamentului European un raport anual referitor la activitățile, analizele și consultările Grupului de coordonare pentru produse cu dublă utilizare, căruia i se aplică articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (*).

(*) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.”

9. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

(1) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la actele cu putere de lege și actele administrative adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv măsurile menționate la articolul 24. Comisia transmite informațiile celorlalte state membre.

(2) Din trei în trei ani, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzător de punere în aplicare și de evaluare a impactului, care poate conține propuneri în vederea modificării acestuia. Statele membre pun la dispoziția Comisiei toate informațiile adecvate pentru întocmirea raportului.

(3) Secțiunile speciale ale raportului abordează următoarele aspecte:

(a) Grupul de coordonare pentru produse cu dublă utilizare și activitatea acestuia. Informațiile furnizate de Comisie privind analizele și consultările Grupului de coordonare pentru produse cu dublă utilizare sunt considerate confidențiale în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001. În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei este probabil să aibă efecte adverse semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia;

(b) punerea în aplicare a articolului 19 alineatul (4) și raportarea cu privire la stadiul la care s-a ajuns în ceea ce privește instituirea sistemului securizat și criptat de schimb de informații între statele membre și Comisie;

(c) punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (1);

(d) punerea în aplicare a articolului 15 alineatul (2);

(e) informații cuprinzătoare furnizate cu privire la măsurile luate de statele membre în temeiul articolului 24 și notificate Comisiei în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(4) Până la 31 decembrie 2013, cel târziu, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentului regulament acordând o atenție deosebită punerii în aplicare a anexei IIb, Autorizația generală de export a Uniunii nr. EU002, însoțită, după caz, de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament, în special cu privire la expedierile cu valoare redusă.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 25a

Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la acordurile sau protocoalele de asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal încheiate între Uniune și țări terțe, Consiliul poate autoriza Comisia să negocieze cu țări terțe acorduri care să prevadă recunoașterea reciprocă a controalelor la export ale produselor cu dublă utilizare care fac obiectul prezentului regulament și, în special, să elimine cerințele de autorizare pentru reexporturi pe teritoriul Uniunii. Aceste negocieri se poartă în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 207 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, după caz.”

11. Anexa II se renumerează, devenind anexa IIa, și se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

„AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU001

[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]

Exporturi către Australia, Canada, Japonia, Noua Zeelandă, Norvegia, Elveția, inclusiv Liechtenstein, și Statele Unite ale Americii

Autoritate emitentă: Uniunea Europeană”;

(b) partea 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Partea 1

Prezenta autorizație de export se aplică tuturor produselor cu dublă utilizare menționate la orice rubrică din anexa I la prezentul regulament, cu excepția celor enumerate în anexa IIg.”;

(c) partea 2 se elimină;

(d) partea 3 se renumerează, devenind partea 2, și se modifică după cum urmează:

(i) în primul paragraf cuvântul „Comunității” se înlocuiește cu cuvântul „Uniunii”;

(ii) cuvântul „Elveția” se înlocuiește cu sintagma: „Elveția, inclusiv Liechtenstein”;

(iii) sintagmele „autorizația generală comunitară de export” și „prezentei autorizații generale comunitare de export” se înlocuiesc cu „prezenta autorizație” și, respectiv, „prezentei autorizații”;

(iv) sintagma „decis printr-o poziție sau o acțiune comună” se înlocuiește cu sintagma „instituit printr-o decizie sau o poziție comună”.

12. Se adaugă anexele IIb-IIg, astfel cum sunt indicate în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treizecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Pentru Consiliu
Președintele
W. SZCZUKA

ANEXĂ

„ANEXA IIb

AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU002**[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]****Exporturile de anumite produse cu dublă utilizare către anumite destinații****Autoritate emitentă: Uniunea Europeană****Partea 1 – Produse**

Prezenta autorizație generală de export se aplică următoarelor produse specificate în anexa I la prezentul regulament:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003b-c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6-12
- 3A002c-f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006

Partea 2 – Destinații

Prezenta autorizație este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile spre următoarele destinații:

- Argentina
- Croația
- Islanda
- Africa de Sud
- Coreea de Sud
- Turcia

Partea 3 – Condiții și cerințe de utilizare**1. Prezenta autorizație nu permite exportul de produse:**

1. în cazul în care exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament, că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial:
 - (a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme;
 - (b) unei utilizări finale militare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, într-o țară supusă unui embargo asupra armelor impus printr-o decizie sau o poziție comună adoptată de Consiliu, printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite; sau
 - (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizația prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizații;
2. în cazul în care exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la punctul 1;
3. în cazul în care produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau către un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o destinație căreia i se aplică prezenta autorizație.

2. Exportatorii trebuie să menționeze numărul de referință UE X002 și să precizeze că produsele sunt exportate în temeiul autorizației generale de export a Uniunii EU002 la rubrica 44 din documentul administrativ unic.**3. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export sau, alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității competente a statului membru în care exportatorul este stabilit, anterior primei utilizări a prezentei autorizații. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de notificare ales pentru prezenta autorizație. Comisia publică informațiile primite în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene.**

Obligațiile de notificare aferente folosirii prezentei autorizații și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le-ar putea cere despre produsele exportate în temeiul prezentei autorizații sunt definite de către statele membre.

Un stat membru poate solicita ca exportatorii stabiliți în statul membru respectiv să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și în orice caz în termen de zece zile lucrătoare de la primirea cererii în condițiile stabilite la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament.

După caz, cerințele stabilite la al doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care emit astfel de autorizații.

ANEXA IIc

AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU003**[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]****Export după reparație/înlocuire****Autoritate emitentă: Uniunea Europeană****Partea 1 — Produse**

1. Prezenta autorizație generală de export se aplică tuturor produselor cu dublă utilizare menționate în orice rubrică a anexei I la prezentul regulament, cu excepția celor enumerate la punctul 2, în cazul în care:
 - (a) produsele au fost reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene în scopul întreținerii, al reparării sau al înlocuirii și sunt exportate sau reexportate către țara de expediere fără nicio modificare a caracteristicilor lor inițiale în termen de cinci ani de la data la care a fost acordată autorizația inițială de export; sau
 - (b) produsele sunt exportate către țara de expediere în schimbul unor produse de aceeași calitate și în același număr care au fost reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene pentru întreținere, reparație sau înlocuire în termen de cinci ani de la data la care a fost acordată autorizația inițială de export.
2. Elemente excluse:
 - (a) toate produsele enumerate în anexa IIg;
 - (b) toate produsele din secțiunile D și E prevăzute în anexa I la prezentul regulament;
 - (c) următoarele produse specificate în anexa I la prezentul regulament:
 - 1A002a
 - 1C012a
 - 1C227
 - 1C228
 - 1C229
 - 1C230
 - 1C231
 - 1C236
 - 1C237
 - 1C240
 - 1C350
 - 1C450
 - 5A001b5
 - 5A002a2-5A002a9
 - 5B002 Echipamente, după cum urmează:
 - a. echipamente special concepute pentru «dezvoltarea» sau «producția» de echipamente menționate la rubricile 5A002a2-5A002a9;

b. echipamente de măsură special concepute pentru a evalua și valida funcțiunile de «securitate a informațiilor» ale echipamentelor menționate la rubricile 5A002a2-5A002a9

— 6A001a2a1

— 6A001a2a5

— 6A002a1c

— 6A008l3

— 8A001b

— 8A001d

— 9A011

Partea 2 — Destinații

Prezenta autorizație este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile spre următoarele destinații:

Albania	Mexic
Argentina	Muntenegru
Bosnia și Herțegovina	Maroc
Brazilia	Rusia
Chile	Serbia
China (inclusiv Hong Kong și Macao)	Singapore
Croația	Africa de Sud
Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei	Coreea de Sud
Teritoriile franceze de peste mări	Tunisia
Islanda	Turcia
India	Ucraina
Kazahstan	Emiratele Arabe Unite

Partea 3 — Condiții și cerințe de utilizare

1. Prezenta autorizație nu poate fi utilizată decât atunci când exportul inițial a avut loc în temeiul unei autorizații generale de export a Uniunii sau când a fost acordată o autorizație de export inițială de către autoritățile competente ale statului membru în care exportatorul inițial este stabilit, pentru exportul produselor care au fost ulterior reimportate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene în scopul întreținerii, al reparării sau al înlocuirii. Prezenta autorizație este valabilă numai pentru exporturile către utilizatorul final inițial.

2. Prezenta autorizație nu permite exportul de produse în cazul în care:

1. exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament, că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial:

(a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme;

(b) unei utilizări finale militare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul în care țara cumpărătoare sau țara de destinație este supusă unui embargo asupra armelor, impus printr-o decizie sau o poziție comună adoptată de Consiliu, printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite; sau

- (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizația prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizații;
2. exportatorul are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la punctul 1;
3. produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o zonă căreia i se aplică prezenta autorizație;
4. autorizația inițială a fost anulată, suspendată, modificată sau revocată;
5. exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că utilizarea finală a produselor în cauză este diferită de cea precizată în autorizația de export inițială.
3. La exportul oricărui produs în temeiul prezentei autorizații, exportatorii trebuie:
1. să menționeze, în declarația de export la vamă, numărul de referință al autorizației de export inițiale, numele statului membru care a acordat autorizația și numărul de referință UE X002 și să precizeze că produsele sunt exportate în temeiul autorizației generale de export a Uniunii EU003 la rubrica 44 din documentul administrativ unic;
2. să furnizeze funcționarilor vamali, la cererea acestora, documentele justificative privind data de import a produselor în Uniune orice întreținere, reparație sau înlocuire a produselor efectuată în Uniune și faptul că produsele sunt returnate utilizatorului final care le-a trimis și către țara din care au fost importate în Uniune.
4. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export sau, alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității competente a statului membru în care exportatorul este stabilit, anterior primei utilizări a prezentei autorizații. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de notificare ales pentru prezenta autorizație. Comisia publică informațiile primite în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Cerințele de raportare aferente utilizării prezentei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorului stabilit pe teritoriul său să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primire, sub rezerva articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament.

După caz, cerințele stabilite la al doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

5. Prezenta autorizație se aplică produselor pentru «reparație», «înlocuire» și «întreținere». Aceasta poate implica o îmbunătățire întâmplătoare a bunurilor originale, de exemplu rezultând din utilizarea pieselor de schimb moderne sau a unei norme de construcție mai recente din motive de fiabilitate sau de siguranță, cu condiția ca aceasta să nu determine o creștere a capacității funcționale a produselor sau să nu le confere acestora funcții noi sau suplimentare.
-

ANEXA IIa

AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU004**[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]****Export temporar pentru expoziții sau târguri****Autoritate emitentă: Uniunea Europeană****Partea 1 – Produse**

Prezenta autorizație generală de export se aplică tuturor produselor cu dubla utilizare specificate în orice rubrică a anexei I la prezentul regulament, cu excepția:

- (a) tuturor produselor enumerate în anexa IIg;
- (b) tuturor produselor din secțiunea D din anexa I la prezentul regulament (aceasta nu include programele informatice necesare pentru buna funcționare a echipamentelor în scopul demonstrațiilor);
- (c) tuturor produselor din secțiunea E din anexa I la prezentul regulament;
- (d) următoarelor produse specificate în anexa I la prezentul regulament:

- 1A002a

- 1C002b4

- 1C010

- 1C012a

- 1C227

- 1C228

- 1C229

- 1C230

- 1C231

- 1C236

- 1C237

- 1C240

- 1C350

- 1C450

- 5A001b5

- 5A002a2-5A002a9

- 5B002 Echipamente, după cum urmează:

- a. echipamente special concepute pentru «dezvoltarea» sau «producția» de echipamente menționate la rubricile 5A002a2-5A002a9;

- b. echipamente de măsură special concepute pentru a evalua și valida funcțiunile de «securitate a informațiilor» ale echipamentelor menționate la rubricile 5A002a2-5A002a9

- 6A001

- 6A002a

- 6A008l3

- 8A001b

- 8A001d

- 9A011

Partea 2 – Destinații

Prezenta autorizație de export este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile către următoarele destinații:

Albania, Argentina, Croația, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Chile, China (inclusiv Hong Kong și Macao), Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Teritoriile franceze de peste mări, Islanda, India, Kazahstan, Mexic, Muntenegru, Maroc, Rusia, Serbia, Singapore, Africa de Sud, Coreea de Sud, Tunisia, Turcia, Ucraina, Emiratele Arabe Unite.

Partea 3 – Condiții și cerințe de utilizare

1. Prezenta autorizație generală autorizează exportul produselor enumerate în partea 1, cu condiția ca exportul să aibă un caracter temporar și să fie destinat unei expoziții sau unui târg, astfel cum este definit la punctul 6, și ca produsele să fie reimportate în termen de 120 de zile după exportul inițial, în mod integral și fără modificări, pe teritoriul vamal al Uniunii Europene.
2. Autoritatea competentă a statului membru în care exportatorul este stabilit, astfel este definită la articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament, poate renunța, la cererea exportatorului, la cerința potrivit căreia produsele trebuie reimportate în conformitate cu punctul 1. Pentru renunțarea la cerința respectivă se aplică în mod corespunzător procedura autorizației individuale, prevăzută la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament.
3. Prezenta autorizație nu permite exportul de produse în cazul în care:
 1. exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial:
 - (a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme;
 - (b) unei utilizări finale militare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul în care țara cumpărătoare sau țara de destinație este supusă unui embargo asupra armelor, impus printr-o decizie sau o poziție comună adoptată de Consiliu, printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite; sau
 - (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizația prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizații;
 2. exportatorul are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la punctul 1;
 3. produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o zonă căreia i se aplică prezenta autorizație;
 4. exportatorul a fost informat de către o autoritate competentă a statului membru în care este stabilit sau a aflat într-un alt mod (de exemplu, prin informații primite de la producător) că produsele în cauză au fost clasificate de către autoritatea competentă ca beneficiare ale unei clasificări de securitate națională echivalentă cu nivelul *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL* sau peste acest nivel;
 5. returnarea acestora în starea inițială, fără înlăturarea, copierea sau difuzarea niciunei părți componente sau program informatic, nu poate fi garantată de exportator sau în cazul în care un transfer de tehnologie este legat de o prezentare;
 6. produsele în cauză urmează a fi exportate în scopul unei prezentări sau demonstrații private (de exemplu, un salon de prezentare intern);
 7. produsele în cauză urmează să fie integrate în orice proces de producție;
 8. produsele în cauză urmează a fi utilizate în scopul prevăzut, cu excepția cazului în care utilizarea lor se reduce la minimul necesar pentru efectuarea unei demonstrații eficiente, fără a pune însă la dispoziția unor părți terțe rezultatele testelor specifice;
 9. urmează ca exportul constituie rezultatul unei tranzacții comerciale referitoare, în special, la vânzarea, închirierea sau leasingul produselor în cauză;

10. produsele în cauză urmează să fie depozitate în cadrul unei expoziții sau al unui târg numai în scopul vânzării, închirierii sau leasingului, fără a face obiectul unei prezentări sau demonstrații;
 11. exportatorul recurge la orice aranjament care l-ar împiedica să mențină controlul asupra produselor în cauză pe întreaga durată a exportului temporar.
4. Exportatorii trebuie să menționeze numărul de referință UE X002 și să precizeze că produsele sunt exportate în temeiul autorizației generale de export a Uniunii EU004 la rubrica 44 din documentul administrativ unic.
 5. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export sau, alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității competente a statului membru în care exportatorul este stabilit, anterior primei utilizări a prezentei autorizației. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de notificare ales pentru această autorizație. Comisia publică informațiile primite în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- Cerințele de raportare aferente utilizării prezentei autorizației, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul prezentei autorizației, sunt definite de statele membre.
- Un stat membru poate solicita exportatorilor stabiliți pe teritoriul său să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizației. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primire, sub rezerva articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament.
- După caz, cerințele stabilite la al doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.
6. În sensul prezentei autorizații, «expoziție sau târg» înseamnă evenimente comerciale cu o anumită durată în cadrul cărora mai mulți expozanți își prezintă produsele vizitatorilor comerciali sau publicului larg.
-

ANEXA IIe

AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU005**[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]****Telecomunicații****Autoritate emitentă: Uniunea Europeană****Partea 1 – Produse**

Prezenta autorizație generală de export se aplică următoarelor produse cu dublă utilizare specificate în anexa I la prezentul regulament:

- (a) următoarele produse din categoria 5, partea 1:
 - (i) produsele, inclusiv componentele și accesoriile acestora special concepute sau dezvoltate, menționate la rubricile 5A001b2 și 5A001c și d;
 - (ii) produsele menționate la rubricile 5B001 și 5D001, atunci când este vorba despre echipamente pentru testare, inspecție și producție și produse software pentru produsele menționate la punctul (i);
- (b) tehnologia controlată de 5E001a, atunci când aceasta este necesară pentru instalarea, exploatarea, întreținerea sau repararea produselor menționate la litera (a) și este destinată aceluiași utilizator final.

Partea 2 – Destinații

Prezenta autorizație este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile spre următoarele destinații:

Argentina, China (inclusiv Hong Kong și Macao), Croația, India, Rusia, Africa de Sud, Coreea de Sud, Turcia, Ucraina.

Partea 3 – Condiții și cerințe de utilizare

1. Prezenta autorizație nu permite exportul de produse, în cazul în care:

- 1. exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit (astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament) că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial,
 - (a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme;
 - (b) unei utilizări finale militare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul în care țara cumpărătoare sau țara de destinație este supusă unui embargo asupra armelor, impus printr-o decizie sau o poziție comună adoptată de Consiliul, printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite,
 - (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizația prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizații; sau
 - (d) unei utilizări în legătură cu o încălcare a drepturilor omului, a principiilor democratice sau a libertății de exprimare, astfel cum sunt definite în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin utilizarea tehnologiilor de interceptare și a dispozitivelor de transfer al datelor digitale pentru monitorizarea telefoanelor mobile și a mesajelor text și supravegherea specifică a utilizării internetului (de exemplu prin centrele de monitorizare și centrele de interceptare legală);

- 2. exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la punctul 1;

3. exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că produsele respective vor fi reexportate către orice destinație, alta decât cele enumerate în partea 2 a prezentei anexe sau în partea 2 a anexei IIa sau către statele membre;
 4. produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o zonă căreia i se aplică prezenta autorizație.
2. Exportatorii trebuie să menționeze numărul de referință UE X002 și să precizeze că produsele sunt exportate în temeiul autorizației generale de export a Uniunii EU005 la rubrica 44 din documentul administrativ unic.
 3. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export sau, alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității competente a statului membru în care exportatorul este stabilit, anterior primei utilizări a prezentei autorizații generale de export. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de notificare ales pentru prezenta autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Cerințele de raportare aferente utilizării prezentei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul acestei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorilor stabiliți în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primire, sub rezerva articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament.

După caz, cerințele stabilite la al doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

ANEXA II^f**AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU006****[menționată la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament]****Produse chimice****Partea 1 – Produse**

Prezenta autorizație generală de export se aplică următoarelor produse cu dublă utilizare specificate în anexa I la prezentul regulament:

1C350:

1. Tiodiglicol (111-48-8);
2. Oxiclorură de fosfor (10025-87-3);
3. Metilfosfonat de dimetil (756-79-6);
5. Diclorură metilfosfonică (676-97-1);
6. Fosfit de dimetil (868-85-9);
7. Triclorură de fosfor (7719-12-2);
8. Fosfit de trimetil (121-45-9);
9. Clorură de tionil (7719-09-7);
10. 3-Hidroxi-1-Metilpiperidină (3554-74-3);
11. N,N-Diizopropil-2-cloroetilamină (96-79-7);
12. N,N-Diizopropil-2-aminoetantiol (5842-07-9);
13. Chinuclidin-3-ol (1619-34-7);
14. Fluorură de potasiu (7789-23-3);
15. 2-Cloroetanol (107-07-3);
16. Dimetilamină (124-40-3);
17. Etilfosfonat de dietil (78-38-6);
18. N,N-Dimetilfosforamidat de dietil (2404-03-7);
19. Fosfit de dietil (762-04-9);
20. Clorură de dimetilamoniu (506-59-2);
21. Dicloroetilfosfină (1498-40-4);
22. Diclorură etilfosfonică (1066-50-8);
24. Acid fluorhidric (7664-39-3);
25. Benzilat de metil (76-89-1);
26. Metilfosfonildiclorură (676-83-5);
27. N,N-Diizopropil-2-aminoetanol (96-80-0);
28. Alcool pinacolilic (464-07-3);
30. Fosfit de trietil (122-52-1);

31. Triclorură de arsen (7784-34-1);
32. Acid benzilic (76-93-7);
33. Metilfosfonit de O,O-dietil (15715-41-0);
34. Etilfosfonat de dimetil (6163-75-3);
35. Etilfosfinildifluorură (430-78-4);
36. Metilfosfinildifluorură (753-59-3);
37. 3-Chinuclidonă (3731-38-2);
38. Pentaclorură de fosfor (10026-13-8);
39. Pinacolonă (75-97-8);
40. Cianură de potasiu (151-50-8);
41. Bifluorură de potasiu (7789-29-9);
42. Bifluorură de amoniu (1341-49-7);
43. Fluorură de sodiu (7681-49-4);
44. Bifluorură de sodiu (1333-83-1);
45. Cianură de sodiu (143-33-9);
46. Trietanolamină (102-71-6);
47. Pentasulfură de fosfor (1314-80-3);
48. Diizopropilamină (108-18-9);
49. Dietilaminoetanol (100-37-8);
50. Sulfură de sodiu (1313-82-2);
51. Monoclorură de sulf (10025-67-9);
52. Diclorură de sulf (10545-99-0);
53. Clorură de tri(2-hidroxietyl)amoniu (trietanolamină clorhidrat) (637-39-8);
54. Clorură de 2-cloroetildiizopropilamoniu (4261-68-1);
55. Acid metilfosfonic (993-13-5);
56. Metilfosfonat de dietil (683-08-9);
57. Diclorură de N,N-dimetilaminofosforil (677-43-0);
58. Fosfit de triizopropil (116-17-6);
59. Etildietanolamină (139-87-7);
60. Fosforotioat de O,O-dietil (2465-65-8);
61. Fosforoditioat de O,O-dietil (298-06-6);
62. Hexafluorosilicat de sodiu (16893-85-9);
63. Diclorură metilofosfonotioică (676-98-2).

1C450 a:

4. Fosgen: Diclorură de carbonil (75-44-5);
5. Clorocian: Clorură de cianogen (506-77-4);
6. Acid cianhidric: Cianură de hidrogen (74-90-8);
7. Cloropicrină: Tricloronitrometan (76-06-2).

1C450 b:

1. produse chimice, altele decât cele menționate în Lista produselor militare sau în 1C350, care conțin un atom de fosfor la care este legată o grupare metil, etil, n-propil sau izo-propil, fără alți atomi de carbon;
2. dihalogenuri N,N-Dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) amidofosforice, altele decât diclorură de N,N-dimetilaminofosforil care este menționată la 1C350.57;
3. N,N-Dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) amidofosfați de dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) alții decât N,N-Dimetilfosforamidat de dietil menționat la 1C350;
4. N,N-Dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) 2-cloroetilamine și sărurile protonate corespunzătoare, altele decât N,N-Diizopropil-2-cloroetilamină sau clorură de 2-cloroetildiizopropilamoniu menționate la 1C350;
5. N,N-Dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) amino2-etanol și sărurile protonate, altele decât N,N-Diizopropil-2-aminoetanol (96-80-0) și N,N-Dietilaminoetanol (100-37-8) menționate la 1C350;
6. N,N-Dialchil (Me, Et, n-Pr sau i-Pr) amino2-etantoli și sărurile protonate corespunzătoare, altele decât N,N-Diizopropil-2-aminoetantoli menționate la 1C350;
8. metildietanolamină (105-59-9).

Partea 2 – Destinații

Prezenta autorizație este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile către următoarele destinații:

Argentina, Croația, Islanda, Coreea de Sud, Turcia, Ucraina.

Partea 3 – Condiții și cerințe de utilizare

1. Prezenta autorizație nu permite exportul de produse în cazul în care:

1. exportatorul a fost informat de autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (6) din prezentul regulament, că produsele în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial:
 - (a) unei utilizări legate de dezvoltarea, producerea, manipularea, funcționarea, întreținerea, depozitarea, detectarea, identificarea sau diseminarea armelor chimice, biologice sau nucleare sau a altor dispozitive nucleare explozive ori de dezvoltarea, producerea, întreținerea sau depozitarea rachetelor care pot fi purtătoare de astfel de arme;
 - (b) unei utilizări finale militare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament, în cazul în care țara cumpărătoare sau țara de destinație este supusă unui embargo asupra armelor, impus printr-o decizie sau o poziție comună adoptată de Consiliu, printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau unui embargo asupra armelor impus printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite; sau
 - (c) unei utilizări ca părți sau componente ale produselor militare prevăzute în lista militară națională și care au fost exportate de pe teritoriul statului membru în cauză fără autorizația prevăzută de legislația internă a acestui stat membru sau cu încălcarea acestei autorizații;
2. exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că produsele în cauză sunt destinate, integral sau parțial, oricăreia dintre utilizările menționate la punctul 1;

3. exportatorul, potrivit obligației sale de a exercita diligența necesară (*due diligence*), are cunoștință de faptul că produsele vor fi reexportate către orice destinație, alta decât cele enumerate în partea 2 a prezentei anexe sau în partea 2 a anexei IIa sau către statele membre; sau
4. Produsele în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit scutit de taxe vamale situat(ă) într-o zonă căreia i se aplică prezenta autorizație.
2. Exportatorii trebuie să menționeze numărul de referință UE X002 și să precizeze că produsele sunt exportate în temeiul autorizației generale de export a Uniunii EU006 la rubrica 44 din documentul administrativ unic.
3. Orice exportator care utilizează prezenta autorizație trebuie să informeze autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit despre prima utilizare a autorizației în cel mult 30 de zile de la data primului export sau, alternativ, și în conformitate cu o cerință a autorității competente a statului membru în care exportatorul este stabilit, anterior primei utilizări a prezentei autorizații generale de export. Statele membre notifică Comisiei mecanismul de notificare ales pentru prezenta autorizație generală de export. Comisia publică informațiile primite în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

Cerințele de raportare aferente utilizării prezentei autorizații, precum și informațiile suplimentare pe care statul membru exportator le poate solicita despre produsele exportate în temeiul prezentei autorizații, sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita exportatorilor stabilit în respectivul stat membru să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizații. Înregistrarea este automată și notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de 10 zile lucrătoare de la primire, sub rezerva articolului 9 alineatul (1) din prezentul regulament.

După caz, cerințele stabilite la al doilea și al treilea paragraf se bazează pe cerințele stabilite pentru utilizarea autorizațiilor generale naționale de export acordate de statele membre care prevăd astfel de autorizații.

ANEXA IIg

[Lista menționată la articolul 9 alineatul (4)(a) din prezentul regulament și în anexele IIa, IIc și IId la prezentul regulament]

Rubricile nu furnizează întotdeauna o descriere completă a produselor și nici a notelor aferente din anexa I. Numai anexa I furnizează o descriere completă a produselor.

Menționarea unui produs în prezenta anexă nu aduce atingere aplicării Notei generale privind produsele software (NGP) din anexa I.

- Toate produsele menționate în anexa IV.
- 0C001 «Uranu natural» sau «uranu sărăcit» sau toriu sub formă de metal, de aliaj, de compus chimic sau de concentrat și orice alt material conținând una sau mai multe din substanțele precedente.
- 0C002 «Materiale fisionabile», altele decât cele menționate în anexa IV.
- 0D001 «Produs software» special conceput sau modificat pentru «dezvoltarea», «producția» sau «utilizarea» bunurilor care figurează în categoria 0, în măsura în care privește produsele menționate la rubrica 0C001 sau produsele de la rubrica 0C002 care sunt excluse din anexa IV.
- 0E001 «Tehnologie», în conformitate cu Nota privind tehnologia nucleară pentru «dezvoltarea», «producția» sau «utilizarea» bunurilor care figurează în categoria 0, în măsura în care privește produsele menționate la rubrica 0C001 sau produsele de la rubrica 0C002 care sunt excluse din anexa IV.
- 1A102 Componente carbon-carbon reimpregnate și pirolizate, concepute pentru lansatoarele spațiale menționate la rubrica 9A004 sau rachetele-sondă menționate la rubrica 9A104.
- 1C351 Agenți patogeni umani, zoonoze și «toxine».
- 1C352 Agenți patogeni animali.
- 1C353 Elemente genetice și organisme modificate genetic.
- 1C354 Agenți patogeni ai plantelor.
- 1C450a.1. amiton:Tiofosfat de O,O-dietil-S[2-(dietilamino) etil] (78-53-5) și sărurile alchilate sau protonate corespunzătoare.
- 1C450a.2. PFIB: 1,1,3,3,3-Pentafluoro2-(trifluorometil)1-propenă (382-21-8).
- 7E104 «Tehnologie» pentru integrarea datelor de control de zbor, de ghidaj și de propulsie într-un sistem de management al zborului pentru optimizarea traiectoriei unui sistem rachetă.
- 9A009.a. Sisteme de propulsie de rachete hibride, având o capacitate de impuls totală mai mare de 1,1 MNs.
- 9A117 Dispozitive de montare a treptelor, de separare și între trepte, care pot fi utilizate în «rachete».

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia intenționează să revizuiască prezentul regulament până la 31 decembrie 2013, în special cu privire la evaluarea posibilității de a introduce o autorizație generală de export pentru expedierile cu valoare redusă.

**DECLARAȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN, A CONSILIULUI ȘI A COMISIEI CU PRIVIRE LA
EXPEDIERILE CU VALOARE REDUSĂ**

Prezentul regulament nu aduce atingere autorizațiilor naționale generale de export pentru expedierile cu valoare redusă eliberate de statele membre în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009.

REGULAMENTUL (UE) NR. 1233/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2011

privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Agențiile de credit la export („ACE”) contribuie la dezvoltarea comerțului mondial prin susținerea exporturilor și a investițiilor realizate de întreprinderi, într-un mod care completează serviciile de finanțare și asigurare din sectorul privat. Uniunea este parte la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială („acordul”) al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică („OCDE”). Acordul, în forma în care a fost încheiat între participanți, reglementează condițiile financiare pe care ACE le pot oferi pentru a încuraja condiții de concurență echitabile pentru creditele la export care beneficiază de susținere oficială.
- (2) În temeiul Deciziei 2001/76/CE a Consiliului din 22 decembrie 2000 de înlocuire a Deciziei din 4 aprilie 1978 privind aplicarea unor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public ⁽²⁾ și al Deciziei 2001/77/CE a Consiliului din 22 decembrie 2000 privind aplicarea principiilor unui Acord-cadru privind finanțarea proiectelor din domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public ⁽³⁾, orientările cuprinse în acord, precum și normele specifice de finanțare a proiectelor se aplică în Uniune.
- (3) Acordul își aduce indirect contribuția, prin intermediul activității ACE, la comerțul liber și echitabil și la investițiile realizate de întreprinderile care, altfel, ar avea un acces mai redus la facilitățile de creditare furnizate de sectorul privat.
- (4) În procesul constituirii, dezvoltării și punerii în aplicare a sistemelor naționale de credit la export și al desfășurării activităților de supraveghere a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială, statele membre ar trebui să respecte dispozițiile generale ale Uniunii privind acțiunea externă, cum ar fi consolidarea democrației, respectarea drepturilor omului și coerența politicilor în favoarea dezvoltării, precum și lupta împotriva schimbărilor climatice.

(5) Participanții la acord sunt implicați într-un proces continuu care urmărește să reducă la minimum denaturarea pieței și să stabilească condiții de concurență echitabile în cadrul cărora primele percepute de ACE ar trebui să fie în funcție de riscuri și să acopere costurile de funcționare și pierderile pe termen lung și să respecte obligațiile stabilite de Organizația Mondială a Comerțului. Pentru a atinge acest obiectiv, sistemele de credit la export funcționează în mod transparent, iar agențiile prezintă OCDE rapoarte în acest sens.

(6) Direcționate în mod corespunzător, creditele la export furnizate de ACE pot spori oportunitățile de acces pe piață pentru întreprinderile din Uniune, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).

(7) Participanții la acord și statele membre ale Uniunii au convenit să dezvăluie anumite informații privind creditele la export în conformitate cu normele privind transparența ale OCDE și ale Uniunii, pentru a facilita existența unor condiții de concurență echitabile pentru participanții la acord și statele membre.

(8) Uniunea aplică măsurile privind transparența și raportarea prevăzute în anexa I.

(9) Având în vedere concurența din ce în ce mai acerbă de pe piețele mondiale și pentru a evita dezavantajele în materie de concurență pentru întreprinderile din Uniune, Comisia, dispunând de autorizație de negociere din partea statelor membre, ar trebui să sprijine eforturile OCDE de a ajunge la țările neparticipante la acord. Comisia ar trebui să folosească negocieri bilaterale și multilaterale pentru a stabili standarde globale pentru creditele la export care beneficiază de susținere oficială. Standardele globale în acest domeniu reprezintă o cerință prealabilă pentru crearea unor condiții de concurență echitabile în comerțul mondial.

(10) Deși statele membre ale OCDE își desfășoară acțiunile în conformitate cu acordul, țările care nu sunt membre ale OCDE nu participă la acord, ceea ce ar putea conduce la un avantaj competitiv pentru exportatorii din aceste țări. Prin urmare, aceste țări sunt încurajate să aplice acordul pentru a asigura condiții de concurență echitabilă și la nivel mondial.

(11) Având în vedere politica Uniunii de a asigura o mai bună legiferare, care are drept scop simplificarea și îmbunătățirea reglementărilor existente, la următoarele revizuirii ale acordului, Comisia și statele membre se vor concentra, atunci când va fi cazul, pe reducerea sarcinilor administrative impuse întreprinderilor și administrațiilor naționale, inclusiv agențiilor de credit la export.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2011.

⁽²⁾ JO L 32, 2.2.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 32, 2.2.2001, p. 55.

- (12) Participanții la acord au decis să modifice și să raționalizeze acordul. Modificările convenite de către aceștia urmăresc facilitarea utilizării, ameliorarea coerenței obligațiilor internaționale relevante și ameliorarea transparenței, în special în ceea ce privește neparticipanții la acord. Mai mult, participanții la acord au convenit, de asemenea, să includă în textul acordului regulile privind finanțarea proiectelor care au fost introduse prin Decizia 2001/77/CE, precum și regulile pentru creditele la exportul de nave, care au fost introduse prin Decizia 2002/634/CE a Consiliului ⁽¹⁾ de modificare a Deciziei 2001/76/CE.
- (13) Prin urmare, Decizia 2001/76/CE, cu modificările ulterioare, ar trebui să fie abrogată și înlocuită prin prezentul regulament cu textul consolidat și revizuit al acordului anexat acestuia, iar Decizia 2001/77/CE ar trebui să fie abrogată.
- (14) Pentru a introduce în mod armonios și prompt în legislația Uniunii modificările la orientările din acord conform înțelegerii dintre participanții la acord, Comisia ar trebui să adopte acte delegate pentru a modifica anexa II, în cazul în care acest lucru este necesar. Prin urmare, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificările la orientări, conform înțelegerii dintre participanții la acord. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Aplicarea acordului

Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială („acordul”) se aplică în cadrul Uniunii. Textul acordului se anexează prezentului regulament.

Articolul 2

Delegare de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 3, pentru a modifica anexa II ca urmare a modificării orientărilor convenite între participanții la acord.

În cazul modificării anexei II ca urmare a modificării orientărilor convenite de participanții la acord, pentru motive de urgență, procedura prevăzută la articolul 4 se aplică actelor delegate adoptate conform prezentului articol.

⁽¹⁾ JO L 206, 3.8.2002, p. 16.

Articolul 3

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 2 este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată de la 9 decembrie 2011.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 2 intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu au prezentat obiecții în decurs de două luni de la notificarea actului respectiv către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea perioadei respective, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu intenționează să prezinte obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 4

Procedura de urgență

- (1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atâta timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.
- (2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 3 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.

Articolul 5

Transparență și raportare

Măsurile privind transparența și raportarea care urmează să fie aplicate în Uniune sunt prevăzute în anexa I.

*Articolul 6***Abrogare**

Deciziile 2001/76/CE și 2001/77/CE se abrogă.

*Articolul 7***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

W. SZCZUKA

ANEXA I

1. Fără a aduce atingere prerogativelor instituțiilor din statele membre care supraveghează programele naționale de credit la export, fiecare stat membru prezintă Comisiei un raport anual de activitate pentru a spori transparența la nivelul Uniunii. Statele membre raportează, în conformitate cu cadrele legislative naționale, cu privire la active și pasive, indemnizații plătite și recuperări, angajamente noi, expuneri și prime. Atunci când pasivele contingente apar în urma unor activități de credite la export care beneficiază de susținere oficială, respectivele activități sunt raportate în raportul anual de activitate.
2. În raportul anual de activitate, statele membre descriu modul în care riscurile legate de mediu, care pot atrage după sine alte riscuri importante, sunt abordate în cadrul activităților de credite la export care beneficiază de susținere oficială ale ACE de pe teritoriul lor.
3. Pe baza acestor informații, Comisia redactează un raport anual pentru Parlamentul European, inclusiv o evaluare a respectării de către ACE a obiectivelor și obligațiilor la nivelul Uniunii.
4. Comisia, în conformitate cu competențele pe care le deține, pune la dispoziția Parlamentului European un raport anual privind negocierile realizate, atunci când Comisia deține autorizație de negociere în cadrul diverselor foruri de cooperare internațională, pentru a stabili standarde globale în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială.

Prima perioadă de raportare, conform prezentului regulament, acoperă anul 2011.

ANEXA II

ACORD PRIVIND CREDITELE LA EXPORT CARE BENEFICIAZĂ DE SUSȚINERE OFICIALĂ

CUPRINS

	Pagina
CAPITOLUL I: DISPOZIȚII GENERALE	52
1. SCOP	52
2. STATUT	52
3. PARTICIPARE	52
4. INFORMAȚII PUSE LA DISPOZIȚIA NEPARTICIPANȚILOR	52
5. DOMENIUL DE APLICARE	52
6. ÎNȚELEGERI SECTORIALE	53
7. FINANȚAREA PROIECTELOR	53
8. RETRAGEREA	53
9. MONITORIZAREA	53
CAPITOLUL II: CLAUZE ȘI CONDIȚII FINANCIARE PENTRU CREDITELE LA EXPORT	53
10. AVANS, SUSȚINERE OFICIALĂ MAXIMĂ ȘI COSTURI LOCALE	53
11. CLASIFICAREA ȚĂRILOR ÎN SCOPUL DETERMINĂRII TERMENELOR MAXIME DE RAMBURSARE	54
12. TERMENE MAXIME DE RAMBURSARE	54
13. CONDIȚIILE DE RAMBURSARE PENTRU CENTRALELE NENUCLEARE	54
14. RAMBURSAREA PRINCIPALULUI ȘI PLATA DOBÂNZII	55
15. RATELE DE DOBÂNDĂ, RATELE DE PRIMĂ ȘI ALTE COMISIOANE	56
16. PERIOADA DE VALABILITATE A CREDITELOR LA EXPORT	56
17. MĂSURILE PENTRU EVITAREA SAU DIMINUAREA PIERDERILOR	56
18. ALINIAREA	56
19. RATELE DE DOBÂNDĂ FIXĂ MINIMĂ ÎN CADRUL SUSȚINERII FINANCIARE OFICIALE	56
20. CONSTRUCȚIA CIRR	56
21. TERMENUL DE VALABILITATE A CIRR	57
22. APLICAREA CIRR	57
23. PRIMA PENTRU RISCUL DE CREDIT	57
24. RATELE DE PRIMĂ MINIMĂ PENTRU RISCUL DE ȚARĂ ȘI RISCUL SUVERAN	57
25. CLASIFICAREA RISCULUI DE ȚARĂ	58
26. CLASIFICAREA INSTITUȚIILOR MULTILATERALE ȘI REGIONALE	59

	Pagina
27. PROCENTUL ȘI CALITATEA ACOPERIRII CREDITELOR LA EXPORT CARE BENEFICIAZĂ DE SUSȚINERE OFICIALĂ	59
28. EXCLUDEREA ANUMITOR ELEMENTE DE RISC DE ȚARĂ ȘI TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE ȚARĂ	60
29. REVIZUIREA TERMENELOR DE VALABILITATE A RATELOR DE PRIMĂ MINIMĂ PENTRU RISCUL DE ȚARĂ ȘI RISCUL SUVERAN	61
CAPITOLUL III: DISPOZIȚII PRIVIND AJUTORUL CONDIȚIONAT	61
30. PRINCIPII GENERALE	61
31. FORMELE DE AJUTOR CONDIȚIONAT	61
32. FINANȚARE ASOCIATĂ	62
33. ELIGIBILITATEA UNEI ȚĂRI PENTRU AJUTOR CONDIȚIONAT	62
34. ELIGIBILITATEA UNUI PROIECT	63
35. NIVELUL MINIM DE CONCESIONALITATE	63
36. EXCEPȚII DE LA REGULILE DE ELIGIBILITATE A UNEI ȚĂRI SAU A UNUI PROIECT PENTRU AJUTOR CONDIȚIONAT	64
37. CALCULAREA NIVELULUI DE CONCESIONALITATE A AJUTORULUI CONDIȚIONAT	64
38. PERIOADA DE VALABILITATE A AJUTORULUI CONDIȚIONAT	65
39. ALINIAREA	65
CAPITOLUL IV: PROCEDURI	66
SECȚIUNEA 1: PROCEDURI COMUNE PENTRU CREDITELE LA EXPORT ȘI AJUTOR LA EXPORT	66
40. NOTIFICĂRI	66
41. INFORMARE PRIVIND SUSȚINEREA OFICIALĂ	66
42. PROCEDURI PRIVIND ALINIAREA	66
43. CONSULTĂRI SPECIALE	66
SECȚIUNEA 2: PROCEDURI PRIVIND CREDITELE LA EXPORT	67
44. NOTIFICAREA PREALABILĂ CU DISCUȚIE	67
45. NOTIFICAREA PREALABILĂ FĂRĂ DISCUȚIE	67
SECȚIUNEA 3: PROCEDURI PENTRU AJUTOR LA EXPORT	67
46. NOTIFICAREA PREALABILĂ	67
47. NOTIFICAREA IMEDIATĂ	68
SECȚIUNEA 4: PROCEDURI DE CONSULTARE PRIVIND AJUTORUL CONDIȚIONAT	68
48. SCOPUL CONSULTĂRILOR	68
49. DOMENIUL DE APLICARE ȘI TERMENE PENTRU CONSULTĂRI	68
50. REZULTATELE CONSULTĂRILOR	69
SECȚIUNEA 5: SCHIMBUL DE INFORMAȚII ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CREDITELE LA EXPORT ȘI AJUTORUL LA EXPORT	69

	Pagina
51. PUNCTE DE CONTACT	69
52. DOMENIUL DE APLICARE A SOLICITĂRIILOR DE CLARIFICARE	69
53. DOMENIUL DE APLICARE A RĂSPUNSURILOR	69
54. CONSULTĂRILE DIRECTE	69
55. PROCEDURILE ȘI FORMATUL REGULILOR COMUNE	70
56. RĂSPUNSURI LA PROPUNERILE DE REGULI COMUNE	70
57. ACORDUL ASUPRA REGULILOR COMUNE	70
58. DEZACORDUL ASUPRA REGULILOR COMUNE	71
59. DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE A REGULII COMUNE	71
60. VALIDITATEA REGULILOR COMUNE	71
SECȚIUNEA 6: DISPOZIȚII PROCEDURALE PRIVIND COMUNICAREA RATELOR MINIME DE DOBÂNDĂ (CIRR)	71
61. COMUNICAREA RATELOR MINIME DE DOBÂNDĂ	71
62. DATA DE LA CARE SE APLICĂ EFECTIV RATELE DE DOBÂNDĂ	71
63. MODIFICĂRI IMEDIATE ALE RATELOR DE DOBÂNDĂ	71
SECȚIUNEA 7: REVIZUIRI	72
64. REVIZUIREA PERIODICĂ A ACORDULUI	72
65. REVIZUIREA RATELOR MINIME DE DOBÂNDĂ	72
66. REVIZUIREA RATELOR MINIME DE PRIMĂ ȘI A PROBLEMELOR CONEXE	72
ANEXA I: ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU NAVE	73
ANEXA II: ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU CENTRALE NUCLEARE	76
ANEXA III: ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU AERONAVE CIVILE	78
ANEXA IV: ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT, PROIECTELE ÎN DOMENIUL ENERGHIILOR REGENERABILE ȘI AL APEI, ÎN VIGOARE PENTRU O PERIOADĂ DE PROBĂ PÂNĂ LA 30 Iunie 2007	89
ANEXA V: INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎN NOTIFICĂRI	92
ANEXA VI: CALCULUL RATELOR MINIME DE PRIMĂ	97
ANEXA VII: CRITERII ȘI CONDIȚII CARE GUVERNEAZĂ APLICAREA CLASIFICĂRII RISCULUI DE ȚARĂ ȘI CARE REFLECTĂ IMPLICAREA UNUI GARANT DINTR-O ȚARĂ TERȚĂ SAU UNEI INSTITUȚII MULTILATERALE SAU REGIONALE	99
ANEXA VIII: CRITERII ȘI CONDIȚII CARE GUVERNEAZĂ APLICAREA DIMINUĂRII/EXCLUDERII RISCULUI DE ȚARĂ LA CALCULAREA RATELOR MINIME DE PRIMĂ	101
ANEXA IX: LISTA CRITERIILOR CARE ATESTĂ CAPACITATEA DE DEZVOLTARE	108
ANEXA X: CLAUZE ȘI CONDIȚII APLICABILE OPERAȚIUNILOR DE FINANȚARE DE PROIECTE	109
ANEXA XI: LISTA DEFINIȚIILOR	111

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Scop

- (a) Scopul principal al Acordului privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială, denumit în continuare „acordul”, este acela de a oferi un cadru comun pentru acordarea organizată a susținerii oficiale pentru creditele la export.
- (b) Acordul urmărește să promoveze armonizarea practicilor în materie de susținere oficială, conform definiției de la articolul 5 litera (a), în scopul de a încuraja concurența între exportatori pe baza calității și a prețului bunurilor și serviciilor exportate, și nu pe baza unor clauze și condiții financiare de susținere oficială mai favorabile.

2. Statut

Acordul, elaborat în cadrul OCDE, a intrat inițial în vigoare în aprilie 1978 pentru o perioadă de valabilitate nedeterminată. Acordul reprezintă o convenție informală („Gentlemen's Agreement”) între participanți; nu constituie un act normativ al OCDE ⁽¹⁾, cu toate că se bucură de sprijinul administrativ al Secretariatului OCDE („secretariatul”).

3. Participare

Participanții la acord sunt în prezent: Australia, Canada, Uniunea Europeană, Japonia, Coreea, Noua Zeelandă, Norvegia, Elveția și Statele Unite ale Americii. Alte state membre și nemembre ale OCDE pot fi invitate să devină participanți de către participanții actuali.

4. Informații puse la dispoziția neparticipanților

- (a) Participanții se angajează să pună la dispoziția neparticipanților informații privind notificările referitoare la susținerea oficială, conform articolului 5 litera (a).
- (b) Pe baza de reciprocitate, un participant răspunde solicitărilor primite din partea unui neparticipant cu care se află în competiție în ceea ce privește termenii și condițiile financiare oferite pentru susținerea oficială a unei tranzacții, în același mod în care ar răspunde unei solicitări primite din partea unui participant.

5. Domeniul de aplicare

Acordul se aplică tuturor instrumentelor de susținere oficială acordate de către sau în numele unui guvern pentru exportul de bunuri și/sau servicii, inclusiv leasing financiar, care au un termen de rambursare mai mare sau egal cu doi ani.

- (a) Susținerea oficială poate fi acordată sub diferite forme:

1. garanție sau asigurarea creditului la export (acoperire pură);

2. susținere oficială sub formă de finanțare:

— credit direct/finanțare directă și refinanțare; sau

— susținerea ratei de dobândă;

3. orice combinație a formelor de mai sus.

- (b) Acordul se aplică ajutorului condiționat; procedurile prevăzute la capitolul IV se aplică, de asemenea, ajutorului necondiționat la export.

- (c) Acordul nu se aplică exporturilor de echipamente militare și produse agricole.

- (d) Nu se acordă susținere oficială în cazul în care există dovezi indubitabile că respectivul contract a fost încheiat cu un cumpărător dintr-o țară care nu este destinația finală a bunurilor, având ca scop, în principal, obținerea unor termeni de rambursare mai avantajoși.

⁽¹⁾ Așa cum este definit la articolul 5 din Convenția OCDE.

6. Înțelegeri sectoriale

(a) Din acord fac parte următoarele înțelegeri sectoriale:

- nave (anexa I);
- centrale nucleare (anexa II);
- aeronave civile (anexa III);
- proiecte în domeniul energiilor regenerabile și în domeniul apei (anexa IV).

(b) Participanții la o înțelegere sectorială pot aplica dispozițiile acesteia pentru susținerea oficială a exportului de bunuri și/sau servicii care intră sub incidența respectivei înțelegeri sectoriale. În cazul în care înțelegerea sectorială nu cuprinde prevederi speciale față de cele din acord, participanții la înțelegerea sectorială aplică dispozițiile generale din acord.

7. Finanțarea proiectelor

(a) Participanții pot aplica clauzele și condițiile prevăzute în anexa X exportului de bunuri și/sau servicii aferente tranzacțiilor care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa X apendicele 1.

(b) Litera (a) nu se aplică pentru exportul de bunuri și servicii care intră sub incidența înțelegerii sectoriale privind aeronavele civile.

8. Retragerea

Un participant se poate retrage, notificând secretariatul în acest sens, în scris, prin mijloace de comunicare electronice, de exemplu, prin Sistemul de informare online al OCDE (OLIS). Retragerea produce efecte în termen de 180 de zile calendaristice de la primirea notificării de către secretariat.

9. Monitorizarea

Secretariatul monitorizează punerea în aplicare a acordului.

CAPITOLUL II

CLAUZE ȘI CONDIȚII FINANCIARE PENTRU CREDITELE LA EXPORT

Prezentul capitol stabilește clauzele și condițiile financiare aplicabile creditelor la export; clauzele se interpretează unele prin altele.

Acordul stabilește limitări pentru clauzele și condițiile creditelor la export care pot beneficia de susținere oficială. Participanții recunosc faptul că, în mod tradițional, în anumite ramuri comerciale sau sectoare industriale se aplică clauze și condiții financiare mai restrictive decât cele prevăzute de acord. Participanții vor continua să respecte aceste uzanțe, în special principiul potrivit căruia termenele de rambursare nu depășesc durata de viață utilă a bunurilor exportate.

10. Avans, susținere oficială maximă și costuri locale

(a) Participanții solicită cumpărătorilor de bunuri și servicii care beneficiază de susținere oficială să plătească un avans de minim 15 procente din valoarea contractului de export la data sau anterior datei acordării creditului la export, definită conform anexei XI. Pentru calcularea avansului, valoarea contractului de export se poate reduce proporțional în cazul în care tranzacția include importuri de completare care nu beneficiază de susținere oficială, provenind dintr-o terță țară. Se permite finanțarea/asigurarea în proporție de 100 de procente a primei. Prima poate fi inclusă sau nu în valoarea contractului de export. În acest context, sumele plătite cu titlu de retenție după data acordării creditului nu sunt considerate avans.

(b) Susținerea oficială a avansului poate lua forma unei asigurări sau garanții împotriva riscurilor ce pot apărea anterior acordării creditului la export.

(c) Cu excepția cazurilor prevăzute la literele (b) și (d), participanții nu acordă susținere oficială care să depășească 85 de procente din valoarea contractului de export, procentul incluzând importurile de completare, dar excluzând costurile locale.

(d) Participanții pot acorda susținere oficială pentru costuri locale, în următoarele condiții:

1. susținerea oficială cumulată acordată în conformitate cu literele (c) și (d) să nu depășească 100 de procente din valoarea contractului de export. În consecință, valoarea costurilor locale care beneficiază de susținere oficială nu trebuie să depășească valoarea avansului;
2. susținerea nu va fi acordată în condiții mai favorabile/mai puțin restrictive decât cele convenite pentru exportul de bază;
3. pentru țările din categoria I, astfel cum sunt definite la articolul 11 litera (a), susținerea se limitează la acoperire pură („pure cover”).

11. Clasificarea țărilor în scopul determinării termenelor maxime de rambursare

(a) Țările din categoria I sunt cele care figurează în clasificarea Băncii Mondiale⁽¹⁾. Toate celelalte țări intră în categoria II. Clasificarea Băncii Mondiale se revizuieste anual. O țară poate trece într-o altă categorie dacă timp de doi ani consecutivi și-a menținut categoria în clasamentul Băncii Mondiale.

(b) Clasificarea țărilor se face în funcție de următoarele criterii și proceduri:

1. clasificarea în scopul acordului este determinată de VNB pe cap de locuitor, calculat de Banca Mondială în scopul clasificării țărilor debitoare;
2. în cazurile în care când Banca Mondială nu dispune de suficiente informații pentru a publica date referitoare la VNB pe cap de locuitor, i se solicită să estimeze dacă VNB pe cap de locuitor în respectiva țară este mai mare sau mai mic decât pragul în vigoare. Țara se clasifică în funcție de estimări în cazul în care participanții nu stabilesc altfel;
3. în cazul în care o țară este reclassificată în conformitate cu dispozițiile articolului 11 litera (a), reclassificarea produce efecte în termen de două săptămâni de la comunicarea de către secretariat către toți participanții a concluziilor Băncii Mondiale în baza datelor de mai sus;
4. în cazul în care Banca Mondială publică date revizuite, acestea nu sunt luate în considerare în scopul acordului. Cu toate acestea, clasificarea unei țări se poate modifica prin adoptarea unei reguli comune; participanții se vor arăta în favoarea unei modificări cauzate de erori sau omisiuni în ceea ce privește cifrele, recunoscută ulterior, în cursul aceluiași an calendaristic în care cifrele au fost comunicate de către secretariat.

12. Termenul maxim de rambursare

Fără a aduce atingere articolului 13, termenul maxim de rambursare variază în funcție de clasificarea țării de destinație, stabilită pe baza criteriilor de la articolul 11.

- (a) Pentru țările din categoria I, termenul maxim de rambursare este de cinci ani, cu posibilitatea prelungirii convenționale până la opt ani și jumătate, în cazul în care se respectă procedurile de notificare prealabilă prevăzute la articolul 45.
- (b) Pentru țările din categoria II, termenul maxim de rambursare este de zece ani.
- (c) În cazul în care un contract implică mai multe țări de destinație, se recomandă participanților să depună toate eforturile pentru stabilirea unei reguli comune, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 55-60, pentru ajungerea la un acord în ceea ce privește termenul adecvat.

13. Condițiile de rambursare pentru centralele nenucleare

- (a) Pentru centralele nenucleare, termenul maxim de rambursare este de 12 ani. Dacă un participant intenționează să acorde susținere pentru un termen de rambursare mai mare decât cel prevăzut la articolul 12, participantul transmite o notificare prealabilă, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 45.

⁽¹⁾ Pe baza revizuirii anuale de către Banca Mondială a clasificării țărilor, un prag reprezentând venitul național brut (VNB) pe cap de locuitor va fi utilizat în scopul clasificării pe categorii a țărilor; un astfel de prag este disponibil pe site-ul internet al OCDE (www.oecd.org/ECH/xcred).

(b) Centralele nenucleare sunt centrale complete, sau părți ale acestora, care nu sunt alimentate cu energie nucleară; acestea includ toate componentele, echipamentele, materialele și serviciile (inclusiv formarea personalului) care sunt în mod direct necesare pentru construirea și punerea în funcțiune a unor astfel de centrale nenucleare. Nu sunt incluse componentele care, de regulă, cad în sarcina cumpărătorului, ca de exemplu costurile legate de amenajarea terenului, drumuri de acces, cazarea personalului, conectarea la rețeaua electrică și la transformatoare, alimentarea cu apă; de asemenea nu includ costurile suportate pentru obținerea aprobărilor oficiale (de exemplu, autorizația de șantier, autorizația de alimentare cu combustibil) în țara cumpărătorului, cu următoarele excepții:

1. în cazul în care cumpărătorul transformatorului este același cu cumpărătorul centralei, termenul maxim de rambursare pentru transformatorul inițial este egal cu cel pentru centrala nenucleară (adică 12 ani); și
2. termenul maxim de rambursare pentru substații, transformatoare și linii electrice de transport cu un prag minim de tensiune de 100 kV este egal cu cel pentru centrala nenucleară.

14. Rambursarea principalului și plata dobânzii

- (a) Principalul unui credit la export se rambursează în rate egale.
- (b) Principalul se rambursează și dobânzile se achită la intervale nu mai mici de șase luni, iar prima rată de principal și dobândă se achită în cel mult șase luni de la data acordării creditului.
- (c) Pentru creditele la export furnizate care susțin tranzacții de leasing, se poate aplica rambursarea în rate egale a principalului plus dobânda aferentă, în loc de rambursarea în rate egale a principalului, conform literei (a).
- (d) În mod excepțional și bine justificat, creditele la export pot fi acordate în alte condiții decât cele prevăzute la literele (a)-(c). Acordarea unui astfel de forme de susținere trebuie să fie motivată printr-un decalaj între data la care debitorul dispune de fonduri și profilul serviciului datoriei în cazul în care rambursarea s-ar realiza pe baza unui grafic în rate semestriale egale, cu respectarea următoarelor criterii:
1. rata sau seria de rate de principal care se rambursează într-o perioadă de șase luni nu depășește 25 de procente din valoarea principalului creditului;
 2. principalul se rambursează la intervale cel puțin egale cu 12 luni. Prima rambursare a principalului se efectuează în termen de cel mult 12 luni de la data acordării creditului; cel puțin de 2 procente din valoarea principalului se rambursează în termen de 12 luni de la data acordării creditului;
 3. dobânda se plătește la intervale cel puțin egale cu 12 luni; prima plată a dobânzii se efectuează în termen de cel mult șase luni de la data acordării creditului;
 4. durata medie ponderată maximă a perioadei de rambursare nu depășește:
 - pentru tranzacțiile cu cumpărători suverani („sovereign buyers”) (sau care beneficiază de o garanție de plată suverană), patru ani și jumătate în cazul tranzacțiilor în țări din categoria I și cinci ani și un sfert pentru țări din categoria II;
 - pentru tranzacțiile cu cumpărători nesuverani („non-sovereign buyers”) (și care nu beneficiază de o garanție de plată din partea unui cumpărător suveran), cinci ani pentru țări din categoria I și șase ani pentru țări din categoria II;
 - fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la precedentele două liniuțe, pentru tranzacțiile în care se acordă susținere pentru centrale nenucleare în conformitate cu articolul 13, șase ani și un sfert;
 5. participantul va transmite o notificare prealabilă, în conformitate cu articolul 45, în care sunt explicate motivele pentru care nu se acordă susținere în conformitate cu literele (a)-(c).
- (e) Dobânda datorată după data acordării creditului nu se capitalizează.

15. Ratele de dobândă, ratele de primă și alte comisioane

(a) Dobânda nu include:

1. plățile reprezentând prime sau de alte cheltuieli de asigurare sau garantare a creditelor furnizor sau a creditelor financiare;
2. plățile reprezentând speze sau comisioane bancare asociate creditului la export, cu excepția spezelor bancare anuale sau semestriale care sunt plătibile pe toată perioada de rambursare; și
3. impozitele cu reținere la sursă, impuse de către țara importatoare.

(b) Atunci când susținerea oficială se acordă prin intermediul creditelor/finanțării directe, sau refinanțării, prima poate fi adăugată la valoarea nominală a ratei de dobândă sau poate constitui o cheltuială separată; ambele componente se prezintă separat participanților.

16. Perioada de valabilitate a creditelor la export

Clauzele și condițiile financiare aplicabile unui credit la export individual sau sub formă de linie de credit, altele decât perioada de valabilitate a ratelor de referință ale dobânzii comerciale (CIRR), prevăzute la articolul 21, nu se fixează pentru o perioadă mai mare de șase luni anterior angajamentului final.

17. Măsurile pentru evitarea sau diminuarea pierderilor

Acordul nu împiedică autoritățile care susțin creditele la export sau instituțiile finanțatoare să convină clauze și condiții financiare mai puțin restrictive decât cele prevăzute de acord, dacă o astfel de măsură se ia după atribuirea contractului (după intrarea în vigoare a creditului la export și a documentelor auxiliare) și este destinată exclusiv evitării sau diminuării pierderilor cauzate de evenimente care ar putea duce la neplată sau la cereri de executare.

18. Alinierea

Având în vedere obligațiile internaționale ale participantului și în concordanță cu scopul acordului, un participant poate să se alinieze, în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 42, la clauzele și condițiile financiare oferite de către un participant sau un neparticipant. Clauzele și condițiile financiare acordate în conformitate cu prezentul articol sunt considerate conforme cu dispozițiile din capitolele I, II și, după caz, din anexele I, II, III, IV și X.

19. Ratele de dobândă minimă fixă în cadrul susținerii financiare oficiale

(a) Participanții care acordă susținere financiară oficială pentru împrumuturi cu rată fixă de dobândă trebuie să aplice ratele de referință ale dobânzii comerciale (CIRR) ca rate oficiale minime de dobândă. CIRR sunt rate de dobândă stabilite în conformitate cu următoarele principii:

1. CIRR trebuie să reprezinte ratele finale de dobândă la împrumuturile comerciale pe piața internă a monedei respective;
2. CIRR trebuie să fie apropiat de rata aplicabilă debitorilor interni de prim rang;
3. CIRR trebuie să aibă la bază costul sursei de finanțare pentru împrumuturile cu rată fixă de dobândă;
4. CIRR nu trebuie să distorsioneze condițiile concurenței interne; și
5. CIRR trebuie să fie apropiat de o rată aplicabilă debitorilor străini de prim rang.

(b) Acordarea susținerii financiare oficiale nu trebuie să neutralizeze sau să compenseze, parțial sau total, prima de risc de credit corespunzătoare, datorată pentru riscul de nerambursare în temeiul dispozițiilor articolului 23.

20. Construirea CIRR

(a) Fiecare participant care dorește să stabilească o CIRR selectează mai întâi unul din următoarele două sisteme de rată a dobânzii de bază pentru moneda sa națională:

1. randamentul obligațiunilor de stat cu scadența la trei ani pentru creditele la export de până la cinci ani inclusiv; randamentul obligațiunilor de stat cu scadența la cinci ani pentru creditele la export între cinci ani și opt ani și jumătate inclusiv; și randamentul obligațiunilor de stat cu scadența la șapte ani pentru credite la export de peste opt ani și jumătate; sau

2. randamentul obligațiunilor de stat cu scadența la cinci ani, pentru toate maturitățile.

Excepțiile de la aceste sisteme ale ratei de bază trebuie convenite de către participanți.

- (b) CIRR se stabilește prin adăugarea la rata de bază a fiecărui participant a unei marje fixe de 100 de puncte de bază, cu excepția cazului în care participanții au convenit altfel.
- (c) În cazul în care alți participanți decid să acorde finanțare în altă monedă, vor utiliza CIRR stabilit pentru moneda respectivă.
- (d) Un participant își poate schimba sistemul ratei de bază după transmiterea unei notificări cu șase luni înainte de data schimbării și cu consultarea participanților.
- (e) Un participant sau un neparticipant poate solicita stabilirea CIRR pentru moneda unui neparticipant. Cu consultarea neparticipantului interesat, participantul sau secretariatul, în numele acestui neparticipant, poate face o propunere de stabilire a CIRR pentru moneda respectivă, folosind procedurile din regulile comune în conformitate cu articolele 55-60.

21. Valabilitatea CIRR

Rata de dobândă aplicabilă unei tranzacții nu se fixează pentru o perioadă mai mare de 120 de zile. În cazul în care termenii și condițiile pentru acordarea susținerii financiare oficiale se stabilesc înainte de data semnării contractului, la CIRR se adaugă o marjă de 20 de puncte de bază.

22. Aplicarea CIRR

- (a) Atunci când se acordă susținere financiară oficială pentru împrumuturi cu o rată variabilă de dobândă, nu se va permite băncilor și altor instituții finanțatoare să ofere posibilitatea de a alege rata cea mai mică dintre CIRR (în vigoare în momentul semnării contractului inițial) și rata pieței la împrumuturile pe termen scurt valabilă pe durata împrumutului.
- (b) În cazul unei rambursări anticipate voluntare a unui împrumut sau a oricărei părți din acesta, debitorul despăgubește instituția guvernamentală care acordă susținere financiară oficială pentru toate costurile și pierderile suferite ca urmare a unei astfel de rambursări anticipate, inclusiv costul suportat de instituția guvernamentală pentru înlocuirea acelei părți din intrările de numerar cu rată fixă, întreruptă de rambursarea anticipată.

23. Prima pentru riscul de credit

Pe lângă dobândă, participanții au obligația de a percepe o primă care să acopere riscul de nerambursare a creditelor la export. Ratele de primă percepute de către participanți se calculează în funcție de riscuri, trebuie să fie convergente și la un nivel suficient pentru a acoperi costurile operaționale și pierderile pe termen lung.

24. Ratele minime de primă pentru riscul de țară și riscul suveran

Participanții nu vor aplica rate inferioare ratei minime de primă (MPR) pentru riscul de țară și riscul suveran (riscul de nerambursare a datoriei externe), indiferent dacă cumpărătorul/debitorul este o entitate privată sau publică.

- (a) MPR aplicabilă se determină în funcție de următorii factori:

- clasificarea aplicabilă pentru riscul de țară, conform articolului 25;
- măsura în care acoperirea creditului la export susținut oficial se limitează strict la riscul de țară, astfel cum este definit la articolul 25 litera (a);
- durata riscului (respectiv orizontul de risc sau HOR);
- procentul acoperit și calitatea produsului de susținere oficială a creditului la export, conform articolului 27; și
- tehnica de diminuare/excluderea a riscului de țară aplicată conform articolului 28.

- (b) MPR se exprimă ca procent din valoarea principalului creditului, ca și cum prima ar fi percepută integral la data primei trageri din credit. În Anexa VI este explicată formula matematică utilizată pentru calcularea MPR.

- (c) Pentru țările clasificate în categoria 0 conform articolului 25 nu sunt stabilite MPR; cu toate acestea, participanții nu vor percepe rate de primă inferioare ratelor disponibile pe piața privată.
- (d) Pentru țările cu „riscul cel mai ridicat” din categoria 7 se percep, în principiu, rate de primă superioare MPR stabilite pentru această categorie; aceste rate de primă se stabilesc de către participantul care acordă susținere oficială.
- (e) La calcularea MPR pentru o tranzacție, clasa de risc de țară luată în calcul este clasa aplicabilă țării cumpărătorului, cu următoarele excepții:
- atunci când tranzacția beneficiază de o garanție irevocabilă, necondiționată, la cerere, valabilă din punct de vedere juridic și care poate fi pusă în executare pentru plata întregii datorii, pe întreaga perioadă de valabilitate a creditului, furnizată de o entitate dintr-o țară, solvabilă în raport cu valoarea obligației garantate, se poate aplica clasa de risc a țării în care este situat garantul; sau
 - atunci când o instituție multilaterală sau regională, în sensul articolului 26, acționează ca debitor sau garant al tranzacției, se poate aplica clasa de risc de țară aferentă respectivei instituții multilaterale sau regionale.
- (f) Anexa VII cuprinde criteriile și condițiile aplicării claselor de risc de țară în situațiile descrise la articolul 24 litera (e) prima și a doua liniuță.
- (g) În cazul în care susținerea oficială este strict limitată la riscul de țară, astfel cum este definit la articolul 25 litera (a), respectiv este exclusă complet acoperirea riscului cumpărătorului/debitorului, MPR se reduce cu 10 procente; reducerea este reflectată în formula matematică utilizată pentru calcularea MPR din anexa VI.
- (h) Termenul HOR utilizat la calcularea MPR reprezintă jumătate din perioada de tragere, la care se adaugă întreaga perioadă de rambursare, în condițiile în care rambursarea creditului la export are un profil regulat, respectiv rambursarea principalului se realizează în rate semestriale egale, plus dobânda, începând cu luna a șasea de la acordarea creditului. Pentru creditele la export cu un profil de rambursare non-standard, perioada de rambursare echivalentă (exprimată în termeni de rate semestriale egale) se calculează după următoarea formulă: perioada de rambursare echivalentă = (durata medie ponderată a perioadei de rambursare – 0,25) / 0,5.
- (i) Participantul care aplică MPR în cazul prevăzut la litera (e) prima liniuță, care conduce la o rată de primă inferioară MPR aplicabile țării cumpărătorului, trebuie să transmită o notificare prealabilă, în conformitate cu prevederile articolului 44 litera (a). Participantul care aplică MPR în cazul menționat la articolul 24 litera (e) a doua liniuță sau la articolul 24 litera (g), trebuie să trimită o notificare prealabilă, în conformitate cu prevederile articolului 45 litera (a).

25. Clasificarea riscului de țară

Țările se clasifică în funcție de capacitatea de a rambursa datoria externă (respectiv riscul de credit al țării).

- (a) Cele cinci elemente ale riscului de credit al țării sunt următoarele:
- moratoriu general asupra plăților, declarat de guvernul din țara cumpărătorului/împrumutatului/garantului sau de organismul național prin intermediul căruia se efectuează plata;
 - evenimente politice și/sau dificultăți economice care survin în afara țării participantului autor al notificării sau măsuri legislative/administrative luate în afara țării participantului autor al notificării și care împiedică sau întârzie transferul de fonduri plătite în contul creditului;
 - dispoziții legale adoptate în țara cumpărătorului/împrumutatului prin care se statuează că plățile efectuate în monedă locală reprezintă descărcare legală de datorie, fără a se ține cont de faptul că, datorită fluctuațiilor cursului de schimb, astfel de plăți, odată convertite în moneda creditului, nu mai acoperă valoarea debitului la data transferului de fonduri;
 - orice altă măsură sau decizie a guvernului unei țări străine care împiedică plata în contul unui credit; și
 - cazuri de forță majoră care survin în afara țării participantului autor al notificării, respectiv război (inclusiv război civil), expropriere, revoluție, răscălare, tulburări sociale, cicloane, inundații, seisme, erupții vulcanice, tsunami și accidente nucleare.

(b) Țările sunt clasificate într-una dintre cele opt categorii de risc de țară (0-7). Au fost stabilite MPR pentru categorii de la 1 la 7, nu și pentru categoria 0, întrucât nivelul riscului de țară este considerat a fi neglijabil pentru țările din această categorie.

(c) Țările OCDE cu venituri ridicate, conform clasificării anuale a Băncii Mondiale bazate pe VNB pe cap de locuitor, sunt încadrate în categoria 0.

— În scopul stabilirii MPR, orice țară OCDE încadrată în categoria 0 în virtutea statutului său de țară cu venituri ridicate își menține încadrarea în categoria 0 atâta timp cât VNB-ul său nu se situează sub pragul VNB stabilit pentru țările cu venituri ridicate și se menține doi ani consecutivi, moment în care clasificarea țării este supusă revizuirii în conformitate cu prevederile articolului 25 literele (d)-(f).

— Orice țară OCDE care își menține doi ani consecutivi VNB peste pragul stabilit pentru țările cu venituri ridicate se încadrează, prin definiție, în categoria 0. O astfel de clasificare produce efecte de la data la care secretariatul comunică încadrarea stabilită de Banca Mondială.

— Alte țări considerate a avea un nivel de risc similar pot fi, de asemenea, încadrate în categoria 0.

(d) Toate țările, cu excepția țărilor OCDE cu venituri ridicate⁽¹⁾, se clasifică prin intermediul metodologiei de clasificare a riscului de țară, care este compusă din:

— modelul de evaluare a riscului de țară (denumit în continuare „modelul”), care generează o evaluare cantitativă a riscului de credit al țării, bazată, pentru fiecare țară, pe trei grupe de indicatori de risc: experiența în materie de plăți a participanților, situația financiară și situația economică. Metodologia modelului constă în diferite etape, inclusiv evaluarea celor trei grupe de indicatori de risc și combinarea și ponderarea flexibilă a grupelor de indicatori de risc;

— evaluarea calitativă a rezultatelor modelului, care, pentru fiecare țară în parte integrează riscul politic și/sau alți factori de risc neluați în considerare în totalitate sau parțial de către model. După caz, această evaluare poate fi folosită pentru ajustarea evaluării cantitative a modelului, astfel încât să reflecte evaluarea finală a riscului de credit al țării.

(e) Clasificările riscului de țară se monitorizează permanent și se revizuiesc cel puțin anual, iar modificările care rezultă din metodologia de clasificare a riscului de țară se comunică imediat de către secretariat. Atunci când o țară este reclassificată într-o categorie inferioară sau superioară de risc de țară, participanții vor trebui, în termen de cel mult cinci zile lucrătoare de la comunicarea reclassificării de către secretariat, să aplice rate de primă la nivelul sau superior nivelului MPR asociat noii categorii de risc de țară.

(f) Clasificările riscului de țară aplicabile sunt date publicității de către secretariat.

26. Clasificarea instituțiilor multilaterale și regionale

Instituțiile multilaterale și regionale sunt clasificate și revizuite când este cazul; clasificarea aplicabilă e făcută publică de către secretariat.

27. Procentul acoperit și calitatea acoperirii creditelor la export care beneficiază de susținere oficială

MPR sunt diferențiate pentru a putea reflecta calitatea și procentul acoperit în cadrul diferitelor tipuri de instrumente de susținere a creditului la export acordate de către participanți conform anexei VI. Diferențierea are la bază pe perspectiva exportatorului (respectiv neutralizarea efectului competitiv rezultat din calitatea diferitelor tipuri de instrumente de susținere puse la dispoziția exportatorului/instituției financiare).

(a) Calitatea unui instrument de susținere a creditului la export depinde de tipul instrumentului: asigurare, garanție sau credit/finanțare directă; în cazul instrumentelor de asigurare, calitatea depinde de acoperirea, cu sau fără diferență de primă, a dobânzilor pe perioada de așteptare (respectiv în perioada cuprinsă între data scadenței plății datorate de cumpărător/împrumutat și data la care se naște obligația asigurătorului de a despăgubi exportatorul/instituția financiară).

⁽¹⁾ Din motive administrative, unele țări care nu primesc, în general, credite la export care beneficiază de susținere publică pot să nu fie clasificate.

(b) Toate instrumentele existente de susținere a creditului la export oferite de participanți se încadrează într-una dintre următoarele trei categorii:

- instrumente sub-standard, respectiv asigurare fără acoperirea dobânzii în perioada de așteptare și asigurare cu acoperirea dobânzii în perioada de așteptare dar cu perceperea unei diferențe de primă corespunzătoare;
- instrumente standard, respectiv asigurare cu acoperirea dobânzii în perioada de așteptare fără diferență de primă corespunzătoare și credit/finanțarea directă; și
- instrumente supra-standard, respectiv garanții.

28. Excluderea anumitor elemente ale riscului de țară și tehnici de diminuare a riscului de țară

Participanții pot, în conformitate cu criteriile și condițiile specifice prevăzute în anexa VIII, să excludă anumite elemente ale riscului de țară sau să folosească tehnicile de diminuare a riscului de țară prevăzute la articolul 28 litera (b), care să conducă la MPR inferioare, prin aplicarea unui factor de diminuare/excludere a riscului de țară (MEF) în formula MPR. MEF se determină după cum urmează:

(a) în ceea ce privește excluderea anumitor elemente ale riscului de țară de la acoperirea oficială a creditelor la export:

- în situațiile în care doar primele trei elemente ale riscului de țară, așa cum sunt stabilite la articolul 25 litera (a), sunt excluse în totalitatea lor de la acoperire, se poate aplica un MEF de 0,5;
- în situațiile în care numai al patrulea și al cincilea element al riscului de țară, așa cum sunt stabilite la articolul 25 litera (a), sunt excluse în totalitatea lor de la acoperire, se poate aplica un MEF de 0,2;

(b) în ceea ce privește următoarele tehnici de diminuare a riscului de țară, în anexa VIII sunt prevăzute MRP aplicabil, precum și criteriile și condițiile în care se poate aplica MEF:

- cesiunea încasărilor offshore viitoare („Offshore Future Flow Structure”) combinată cu un cont escrow offshore („Offshore Escrow Account”);
- garanții offshore solide („Offshore Hard Security”);
- garanții offshore reale („Offshore Asset-Based Security”);
- finanțare offshore garantată și asigurată cu bunuri reale („Offshore Asset-Secured and Asset-Based Financing”);
- cofinanțare de către instituții financiare internaționale (IFI);
- finanțare în moneda națională;
- asigurare sau garanție condiționată dintr-o terță țară;
- debitor încadrat într-o clasă de risc superioară riscului suveran;

(c) aplicarea mai multor tehnici de diminuare a riscului de țară descrise la articolul 28 litera (b) nu are efect cumulativ direct asupra MEF aplicabil. Selectarea unui MEF adecvat care să reflecte combinarea tehnicilor de diminuare a riscului de țară trebuie să țină cont de impactul posibil al suprapunerii a două sau mai multor tehnici asupra riscurilor de țară identice. În cazul suprapunerii, în mod normal, pentru determinarea MEF aplicabil adecvat se va lua în considerare numai garanția de cea mai bună calitate;

(d) participantul care aplică MPR în cazurile prevăzute la articolul 28 literele (a)-(c) transmite o notificare prealabilă, în conformitate cu articolul 44 litera (a);

(e) lista cu tehnicile de diminuare a riscului de țară de la articolul 28 litera (b) nu își propune să fie o listă exhaustivă; în conformitate cu articolul 66, participanții trebuie să monitorizeze și să analizeze experiența acumulată prin utilizarea acestor tehnici, inclusiv criteriile, condițiile, circumstanțele și MEF aplicabile prevăzute în anexa VIII.

29. Revizuirea termenelor de valabilitate a ratelor de primă minimă pentru riscul de țară și riscul suveran

- (a) Pentru a evalua gradul de adecvare al MPR și pentru a permite, dacă este necesar, efectuarea de ajustări, fie în plus, fie în minus, se folosesc în paralel trei instrumente de revizuire a primelor (PFT), în baza cărora se realizează monitorizarea și ajustarea MPR.
- (b) Fluxurile de numerar și înregistrarea contabilă a angajamentelor sunt două dintre instrumentele de revizuire a MPR (PFT-uri), reprezentând abordări contabile pe baza cărora se face evaluarea agregată a validității MPR, în funcție de categoria riscului de țară și de orizontul de risc, pornind de la rezultatele efective ale activității înregistrate de participanți în raport cu riscul de țară și riscul suveran în ceea ce privește creditele la export cărora li se aplică MPR.
- (c) Al treilea PFT este format din patru seturi de indicatori ai pieței private ⁽¹⁾ care furnizează informații cu privire la prețurile din piață percepute pentru riscul de țară și riscul suveran.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII PRIVIND AJUTORUL CONDIȚIONAT**30. Principii generale**

- (a) Participanții au convenit să aibă politici complementare pentru creditele la export și pentru ajutorul condiționat. Politicile referitoare la credite ar trebui să fie bazate pe libera concurență și pe liberul joc al forțelor pieței. Politicile pentru ajutorul condiționat trebuie să asigure resursele externe necesare țărilor, sectoarelor sau proiectelor care nu au acces sau au un acces limitat la finanțare pe piață. Politicile în materie de ajutor condiționat trebuie să asigure o rentabilitate maximă, să reducă la minimum denaturarea comerțului și să contribuie la o utilizare eficientă a resurselor pentru dezvoltare.
- (b) Dispozițiile acordului referitoare la ajutorul condiționat nu se aplică programelor de ajutor ale instituțiilor multilaterale sau regionale.
- (c) Aceste principii nu prejudiciază punctul de vedere al Comitetului de asistență pentru dezvoltare (DAC) în ceea ce privește calitatea ajutorului condiționat și a ajutorului necondiționat.
- (d) Un participant poate solicita informații suplimentare referitor la nivelul de condiționare al oricărei forme de ajutor. În cazul în care există incertitudini referitor la faptul că o anumită practică de finanțare cade sub incidența definiției ajutorului condiționat prevăzută în anexa XI, țara donatoare trebuie să furnizeze dovezi care să susțină afirmația că ajutorul ar fi, de fapt, „necondiționat” în conformitate cu definiția din anexa XI.

31. Forme de ajutor condiționat

Ajutorul condiționat poate îmbrăca următoarele forme:

- (a) împrumuturi acordate ca asistență oficială pentru dezvoltare (ODA), așa cum sunt ele definite în „Orientările DAC referitoare la asistența oficială pentru dezvoltare, condiționată sau parțial necondiționată, și finanțarea asociată (1987)”;
- (b) finanțare nerambursabilă (granturi ODA), așa cum sunt ele definite în „Orientările DAC referitoare la asistența oficială pentru dezvoltare, condiționată sau parțial necondiționată, și finanțarea asociată (1987)”;
- (c) alte forme de asistență financiară (OOF), care includ granturi sau împrumuturi, dar exclud creditele la export care beneficiază de susținere oficială și care intră sub incidența acordului; sau
- (d) orice asociere, de exemplu, o combinație, de drept sau de fapt, aflată sub controlul donatorului, al împrumutătorului sau al împrumutatului, care presupune cel puțin două dintre elementele precedente și/sau următoarele componente financiare:
 - 1. un credit la export care beneficiază de susținere oficială sub formă de credit/finanțare directă, refinanțare, susținerea ratei de dobândă, garanție sau asigurare în condițiile acordului; și
 - 2. alte fonduri furnizate în condițiile pieței sau în condiții asemănătoare, ori avans plătit de cumpărător.

⁽¹⁾ Indicatorii pieței private sunt: obligațiunile suverane, tarificarea obligațiunilor cu ajutorul metodei comparative („read-across method”), ratele forfetare și împrumutul sindicalizat.

32. Finanțare asociată

(a) Finanțarea asociată poate lua diverse forme, inclusiv credite mixte, finanțare mixtă, cofinanțare, finanțare paralelă sau tranzacții integrate individuale. Principala caracteristică a acestor tipuri de finanțare constă în faptul că includ:

- o componentă concesională care este legată, de drept sau de facto, de componenta neconcesională;
- fie o singură parte fie întregul pachet de finanțare reprezintă, în fond, un ajutor condiționat; și
- fondurile concesionale sunt disponibile numai în cazul în care beneficiarul acceptă componenta neconcesională aferentă.

(b) Asocierea sau relaționarea „în fapt” este determinată de factori precum:

- existența unor înțelegeri neoficiale între beneficiar și autoritățile donatoare;
- intenția donatorului de a facilita acceptabilitatea unui pachet de finanțare prin utilizarea ODA;
- condiționarea efectivă a întregului pachet de finanțare de achiziții din țara donatoare;
- nivelul de condiționare al ODA și modalitățile de atribuire prin licitație sau de contractare a operațiunilor de finanțare; sau
- oricare altă practică, identificată de DAC sau de participanți, în care există o legătură de facto între cel puțin două componente ale finanțării.

(c) Niciuna dintre practicile următoare nu exclude existența unei asocieri sau a unei legături „în fapt”:

- fracționarea unui contract prin notificarea separată a părților sale componente;
- fracționarea contractelor finanțate în mai multe etape;
- nenotificarea părților interdependente ale unui contract; și/sau
- nenotificarea datorată faptului că o parte a pachetului de finanțare este necondiționată.

33. Eligibilitatea unei țări pentru ajutor condiționat

(a) Nu se acordă ajutor condiționat țărilor care, potrivit VNB-ului lor pe cap de locuitor, sunt neeligibile pentru împrumuturi pe termen de 17 ani de la Banca Mondială. Banca Mondială recalculează anual pragul pentru această categorie ⁽¹⁾. O țară este reclasificată numai dacă timp de 2 ani consecutivi și-a menținut neschimbată categoria în clasamentul Băncii Mondiale.

(b) Clasificarea țărilor se face în funcție de criteriile și procedurile operaționale următoare:

1. clasificarea în scopul aplicării acordului se face în funcție de VNB pe cap de locuitor, astfel cum este calculat de Banca Mondială în scopul clasificării de către aceasta a țărilor debitoare; această clasificare este făcută publică de către secretariat;
2. atunci când Banca Mondială nu are suficiente informații pentru a publica date referitoare la VNB pe cap de locuitor, i se cere să indice dacă, după estimările sale, țara în cauză are un VNB pe cap de locuitor mai mare sau mai mic decât pragul în vigoare. Țara respectivă este clasificată în funcție de aceste estimări, cu excepția cazului în care participanții decid altfel;

⁽¹⁾ Pe baza revizuirii anuale de către Banca Mondială a clasificării țărilor, un prag reprezentând venitul național brut (VNB) pe cap de locuitor va fi utilizat în scopul stabilirii eligibilității ajutorului condiționat; acest prag este disponibil pe site-ul internet al OCDE (www.oecd.org/ech/xcred).

3. în cazul în care, în conformitate cu articolul 33 litera (a), intervine o schimbare în ceea ce privește eligibilitatea unei țări pentru ajutor condiționat, reclasificarea produce efecte în termen de două săptămâni de la comunicarea de către secretariat către toți participanții a concluziilor desprinse din datele Băncii Mondiale de mai sus. Înainte de intrarea în vigoare a reclasificării, nu se permite transmiterea de notificări de finanțare cu ajutor condiționat pentru țările nou eligibile; după această dată, nu se pot transmite notificări privind finanțarea cu ajutor condiționat pentru o țară recent promovată, cu excepția tranzacțiilor individuale acoperite de o linie de credit angajată anterior, care pot fi notificate, până la expirarea liniei de credit (fără a depăși un an de la data intrării în vigoare a reclasificării);
4. în cazurile în care Banca Mondială publică date revizuite, acestea nu se iau în considerare în scopul acordului. Cu toate acestea, clasificarea unei țări se poate modifica prin adoptarea unei reguli comune în conformitate cu procedurile corespunzătoare de la articolele 55-60; participanții se vor arăta în favoarea unei modificări cauzate de erori sau omisiuni în ceea ce privește cifrele, recunoscută ulterior, în cursul aceluiași an calendaristic în care cifrele au fost comunicate de către secretariat;
5. fără a aduce atingere clasificării țărilor neeligibile sau eligibile pentru a primi ajutor condiționat, participanții ar trebui să evite acordarea de credite cu ajutor condiționat, cu excepția finanțărilor nerambursabile, a ajutoarelor alimentare și umanitare, precum și a ajutoarelor destinate reducerii efectelor unor accidente nucleare sau industriale majore sau pentru a preveni apariția acestora, pentru Belarus, Bulgaria, România, Federația Rusă și Ucraina. În cazul în care VNB pe cap de locuitor al oricăreia dintre aceste țări ar depăși, timp de trei ani consecutiv, pragul de neeligibilitate al Băncii Mondiale pentru acordarea de împrumuturi pe termen de 17 ani, eligibilitatea țării pentru astfel de credite ar intra sub incidența articolului 33 litera (a) și litera (b) punctele 1-4, precum și al tuturor celelalte dispoziții privind ajutorul condiționat din acord.⁽¹⁾

34. Eligibilitatea unui proiect

- (a) Nu se acordă ajutor condiționat pentru proiecte publice sau private care, în mod normal, ar fi viabile din punct de vedere comercial în cazul în care ar fi finanțate în condițiile pieței sau ale acordului.
- (b) Principalele criterii de eligibilitate pentru acordarea ajutorului sunt următoarele:
 - lipsa viabilității financiare a proiectului, respectiv incapacitatea proiectului de a genera fluxuri de numerar suficiente pentru a acoperi costurile de exploatare ale proiectului și pentru a asigura recuperarea capitalului investit în condițiile aplicării unor prețuri corespunzătoare fixate după principiile pieței; acesta este primul criteriu esențial; sau
 - dacă se poate concluziona în mod rezonabil, pe baza comunicării cu alți participanți, că este puțin probabil ca proiectul să poată fi finanțat pe piață sau în condițiile acordului; acesta este al doilea criteriu esențial. În ceea ce privește proiectele mai mari de 50 de milioane DST, atunci când se analizează oportunitatea unui astfel de ajutor se acordă o atenție specială disponibilității estimate a finanțării în condițiile pieței sau în condițiile prevăzute de acord.
- (c) Criteriile esențiale menționate la litera (b) sunt menite să descrie cum ar trebui evaluat un proiect pentru a determina dacă acesta ar trebui finanțat cu astfel de ajutor sau prin credite la export în condițiile pieței sau în condițiile prevăzute de acord. Prin procedura de consultare menționată la articolele 48-50 se estimează că, în timp, se va dezvolta expertiza necesară pentru a se putea defini mai precis, atât pentru instituțiile de credite la export, cât și pentru cele care furnizează ajutor de dezvoltare, orientări ex-ante cu privire la linia de demarcație dintre cele două categorii de proiecte.

35. Nivelul minim de concesionalitate

Participanții nu acordă ajutor condiționat care are un nivel de concesionalitate mai mic de 35 de procente, sau mai mic de 50 de procente în cazul în care țara beneficiară este una dintre țările cel mai puțin dezvoltate (LCD), cu excepția cazurilor menționate mai jos, care sunt scutite, de asemenea, de la procedurile de notificare prevăzute la articolul 47 litera (a):

- (a) asistență tehnică: ajutor condiționat a cărui componentă de ajutor oficial pentru dezvoltare constă exclusiv în cooperare tehnică, atunci când această componentă reprezintă mai puțin de 3 procente din valoarea totală a tranzacției sau mai puțin un milion de drepturi speciale de tragere (DST), oricare dintre cele două valori este mai mică; și

⁽¹⁾ În sensul articolului 33 litera (b) punctul 5, dezafectarea unei centrale nucleare poate fi considerată ca ajutor umanitar. În cazul unui accident nuclear industrial major care provoacă o poluare transfrontalieră gravă, orice participant afectat poate furniza ajutor condiționat pentru eliminarea sau reducerea efectelor acestuia. În cazul unui risc semnificativ ca un astfel de accident să se producă, orice participant potențial afectat care intenționează să furnizeze ajutor pentru a preveni apariția acestuia trimite o notificare prealabilă, în conformitate cu articolul 46. Alți participanți vor lua în considerare în mod favorabil o accelerare a procedurilor de ajutor condiționat în conformitate cu circumstanțele specifice.

- (b) proiecte mici: investiții de capital cu o valoare mai mică de un milion DST, care sunt finanțate integral prin împrumuturi nerambursabile pentru dezvoltare (granturi).

36. Excepții privind eligibilitatea unei țări sau a unui proiect pentru ajutor condiționate

- (a) Dispozițiile articolelor 33 și 34 nu se aplică ajutorului condiționat al cărui nivel de concesionalitate este mai mare sau egal cu 80 de procente, cu excepția ajutorului condiționat care face parte dintr-un pachet de finanțare asociată, așa cum este descris la articolul 32.
- (b) Dispozițiile articolului 34 nu se aplică ajutorului condiționat cu o valoare mai mică de două milioane DST, cu excepția ajutorului condiționat care face parte dintr-un pachet de finanțare asociată, așa cum este descris la articolul 32.
- (c) Ajutorul condiționat pentru LDC-uri, astfel cum sunt definite de Organizația Națiunilor Unite, nu fac obiectul dispozițiilor articolelor 33 și 34.
- (d) Fără a aduce atingere articolelor 33 și 34, un participant poate, în mod excepțional, să acorde susținere prin unul dintre următoarele mijloace:
- procedura regulii comune definită în anexa XI și descrisă la articolele 55-60; sau
 - justificare bazată pe ajutor, în cazul în care acesta primește susținere din partea unui număr semnificativ de participanți, conform descrierii de la articolele 48 și 49; sau
 - trimiterea unei scrisori către secretarul general al OCDE, în conformitate cu procedurile menționate la articolul 50; participanții se așteaptă ca o astfel de situație să fie excepțională și rar utilizată.

37. Calculul nivelului de concesionalitate a ajutorului condiționat

Nivelul de concesionalitate a ajutorului condiționat se calculează prin aceeași metodă pe care o utilizează DAC pentru determinarea elementului de grant, cu excepția cazului în care:

- (a) rata de actualizare utilizată pentru a calcula nivelul de concesionalitate a unui împrumut acordat într-o anumită monedă, respectiv rata de actualizare diferențiată (RAD) se revizuieste anual la 15 ianuarie și se calculează după cum urmează:

- media CIRR + marja

Marja (M) depinde de termenul de rambursare (R), după cum urmează:

R	M
sub 15 ani	0,75
între 15 și 20 de ani (interval deschis)	1,00
între 20 și 30 de ani (interval deschis)	1,15
peste 30 de ani	1,25

- pentru toate monedele, media CIRR se obține calculând media ratelor lunare CIRR, valabile în intervalul de șase luni cuprins între 15 august anul precedent și 14 februarie anul curent. Rata calculată, inclusiv marja, se rotunjește la cele mai apropiate zece puncte de bază. În cazul în care există mai multe rate CIRR pentru moneda respectivă, se utilizează pentru acest calcul rata CIRR corespunzătoare celei mai îndepărtate scadențe, după cum se prevede la articolul 20 litera (a);
- (b) data de referință pentru calculul nivelului de concesionalitate este data acordării creditului, conform anexei XI;
- (c) în scopul calculării nivelului global de concesionalitate a unui pachet de finanțare asociată, se consideră cu valoare 0 nivelele de concesionalitate a următoarelor tipuri de credit, fonduri și plăți:
- credite la export în conformitate cu acordul;
 - alte fonduri furnizate în condițiile pieței sau în condiții similare;

— alte fonduri publice cu un nivel de concesionalitate mai mic decât nivelul minim permis conform articolului 35, cu excepția cazurilor de aliniere; și

— avansul de la cumpărător.

Plățile efectuate la sau înainte de data acordării creditului care nu sunt considerate avans se iau în considerare la calculul nivelului de concesionalitate;

- (d) rata de actualizare pentru aliniere: în caz de aliniere la un ajutor, alinierea identică înseamnă alinierea la un nivel de concesionalitate identic, care este recalculat cu ajutorul ratei de actualizare în vigoare la data alinierii;
- (e) costurile locale și importurile din țări se iau în considerare la calcularea nivelului de concesionalitate numai în cazul în care sunt finanțate de țara donatoare;
- (f) nivelul global de concesionalitate a unui pachet se obține înmulțind valoarea nominală a fiecărei componente a pachetului cu nivelul său de concesionalitate, adunând rezultatele obținute și apoi împărțind acest total la valoarea nominală globală a componentelor;
- (g) rata de actualizare pentru un împrumut cu componentă de ajutor este rata în vigoare la data notificării. Cu toate acestea, în caz de notificare imediată, rata de actualizare este cea în vigoare la data la care s-au stabilit termenii și condițiile împrumutului cu ajutor. Modificarea ratei de actualizare intervenită pe durata împrumutului nu modifică nivelul de concesionalitate al acestuia;
- (h) în cazul schimbării monedei înaintea încheierii contractului, notificarea trebuie revizuită. Rata de actualizare utilizată pentru a calcula nivelul de concesionalitate va fi rata aplicabilă la data revizuirii. Nu este necesară revizuirea în cazul în care moneda alternativă și toate informațiile necesare calculării nivelului de concesionalitate sunt indicate în notificarea inițială;
- (i) fără a aduce atingere dispozițiilor de la litera (g), rata de actualizare utilizată pentru calcularea nivelului de concesionalitate al unei tranzacții individuale în cadrul unei linii de credit cu componentă de ajutor este rata notificată inițial pentru linia de credit.

38. Durata de valabilitate a unui ajutor condiționat

- (a) Participanții nu trebuie să stabilească termeni și condiții pentru ajutor condiționat pe o perioadă mai mare de doi ani, indiferent că este vorba de finanțarea unor tranzacții individuale sau de un protocol cu componentă de ajutor, de un ajutor sub formă de linie de credit sau de un alt acord similar. În cazul unui protocol cu componentă de ajutor, al unui ajutor sub formă de linie de credit sau al unui alt acord similar, perioada de valabilitate începe la data semnării acestora și trebuie să fie notificată în conformitate cu articolul 47; prelungirea unei linii de credit se notifică ca și cum ar fi o nouă tranzacție, însoțită de o notă în care se explică faptul că este vorba de o prelungire și că linia de credit se reînnoiește în condiții permise la data notificării prelungirii. În cazul unor tranzacții individuale, inclusiv cele notificate în cadrul unui protocol de ajutor, al unui ajutor sub forma liniei de credit sau al unui alt acord similar, perioada de valabilitate începe la data notificării angajamentului în conformitate cu articolul 46 sau 47, după caz.
- (b) Atunci când o țară devine neeligibilă pentru prima dată pentru împrumuturile pe termen de 17 ani acordate de Banca Mondială, perioada de valabilitate a protocoalelor și a liniilor de credit cu ajutor condiționat, noi sau existente, notificate, este limitată la un an de la data eventualei reclasificări în conformitate cu procedurile menționate la articolul 33 litera (b).
- (c) Reînnoirea unor astfel de protocoale și linii de credit este posibilă numai în condiții conforme cu prevederile articolelor 33 și 34 din acord, urmare:

— reclasificării țărilor; și

— modificării prevederilor acordului.

În aceste condiții, termenii și condițiile existente se pot menține, fără a aduce atingere modificării ratei de actualizare prevăzute la articolul 37.

39. Alinierea

Luând în considerare obligațiile internaționale ale unui participant și în concordanță cu scopul acordului, un participant poate alinia, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 42, termenii și condițiile financiare oferite de un participant sau un neparticipant.

CAPITOLUL IV

PROCEDURI

Secțiunea 1: Proceduri comune pentru credite la export și ajutor la export

40. Notificări

Notificările prevăzute de procedurile din acord se fac în concordanță cu și includ informațiile din anexa V; o copie a notificărilor se transmite secretariatului.

41. Informare privind susținerea oficială

- (a) De îndată ce un participant se angajează să acorde susținerea oficială pe care a notificat-o în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 44-47, acesta trebuie să-i informeze pe toți ceilalți participanți, menționând în acest sens numărul de referință al notificării pe formularul 1C din sistemul de notificare al creditorilor corespunzător (CRS).
- (b) În cadrul unui schimb de informații desfășurat în conformitate cu dispozițiile articolelor 52-54, un participant aduce la cunoștință celorlalți participanți termenii și condițiile creditului pe care intenționează să-l susțină în cadrul unei anumite tranzacții, putând solicita informații similare celorlalți participanți.

42. Proceduri privind alinierea

- (a) Înainte de alinierea la termenii și condițiile financiare presupus a fi acordate de un participant sau un neparticipant în temeiul articolelor 18 și 39, participantul depune toate eforturile posibile, inclusiv, după caz, prin intermediul consultărilor directe descrise la articolul 54, pentru a verifica faptul că acești termeni și condiții beneficiază de susținere oficială; participantul trebuie să respecte următoarele reguli:
 - 1. participantul notifică tuturor celorlalți participanți termenii și condițiile în care intenționează să acorde susținere, respectând aceleași proceduri de notificare prevăzute pentru termenii și condițiile aliniate. În cazul în care se aliniază față de un neparticipant, participantul care se aliniază trebuie să respecte aceleași proceduri de notificare pe care le-ar fi urmat dacă termenii aliniați ar fi fost acordati de un participant;
 - 2. fără a aduce atingere dispozițiilor de la punctul 1, în cazul în care procedura de notificare aplicabilă ar impune participantului care urmărește alinierea să amâne emiterea angajamentului până după data limită de depunere a ofertei, atunci participantul respectiv trebuie să notifice cât mai curând posibil intenția sa de aliniere;
 - 3. în cazul în care participantul care a inițiat alinierea își restrânge sau retrage intenția de a acorda susținere pentru termenii și condițiile notificate, acesta trebuie să îi informeze imediat în acest sens pe toți ceilalți participanți.
- (b) Un participant care intenționează să ofere termeni și condiții financiare identice cu cele notificate în conformitate cu articolele 44 și 45 poate face acest lucru după expirarea perioadei de așteptare prevăzute în cele ce urmează. Respectivul participant notifică intențiile sale cât mai curând posibil.

43. Consultări speciale

- (a) Un participant care are motive întemeiate pentru a considera că termenii și condițiile financiare oferite de alt participant (participantul care a inițiat operațiunea) sunt mai generoase decât cele prevăzute în acord informează secretariatul; secretariatul pune la dispoziție imediat astfel de informații.
- (b) Participantul care a inițiat operațiunea clarifică termenii și condițiile ofertei sale în termen de două zile lucrătoare de la difuzarea informațiilor de către secretariat.
- (c) În urma clarificărilor făcute de participantul care a inițiat operațiunea, orice participant poate cere secretariatului să organizeze în următoarele cinci zile lucrătoare o reuniune de consultări speciale cu participanții pentru a discuta această chestiune.
- (d) Termenii și condițiile financiare care beneficiază de susținere oficială nu intră în vigoare decât după cunoașterea rezultatului reuniunii de consultări speciale cu participanții.

*Secțiunea 2: Proceduri privind creditele la export***44. Notificarea prealabilă cu discuție**

- (a) Un participant îi notifică pe toți ceilalți participanți cu cel puțin zece zile înainte de asumarea oricărui angajament în cazul în care rata minimă de primă aplicată a fost determinată, în baza prevederilor articolului 24 litera (e) prima liniuță sau ale articolului 28, în conformitate cu anexa V la acord. În cazul în care oricare alt participant cere să aibă loc o discuție în acest interval, participantul inițiator așteaptă o perioadă suplimentară de zece zile calendaristice. În cazul în care MPR aplicabilă după diminuarea/excluderea riscului este mai mică sau egală cu 75 de procente din MPR care ar fi rezultat urmare aplicării clasificării corespunzătoare privind riscul țării cumpărătorului fără nicio diminuare sau excludere a riscului, participantul care efectuează notificarea transmite o notificare tuturor celorlalți participanți cu cel puțin 20 de zile calendaristice înainte de asumarea oricărui angajament.
- (b) Un participant îi va informa pe toți ceilalți participanți cu privire la decizia sa finală, luată urmare discuțiilor și analizării cauzisticii disponibile în conformitate cu articolul 66. Participanții păstrează o evidență a practicii lor în ceea ce privește ratele de primă notificate în conformitate cu litera (a).

45. Notificarea prealabilă fără discuție

- (a) Un participant îi notifică pe toți ceilalți participanți cu cel puțin zece zile calendaristice înainte de asumarea oricărui angajament în conformitate cu anexa V la acord, dacă intenționează:
1. să susțină un termen de rambursare mai mare de cinci ani, dar fără a depăși opt ani și jumătate, într-o țară din categoria I;
 2. să acorde susținere pentru o centrală nenucleară cu un termen de rambursare mai mare decât maximumul prevăzut la articolul 12, fără a depăși 12 ani, astfel cum se prevede la articolul 13 litera (a);
 3. să acorde susținere în conformitate cu articolul 14 litera (d);
 4. să aplice o rată de primă în conformitate cu articolul 24 litera (e) a doua liniuță;
 5. să aplice o rată de primă în conformitate cu articolul 24 litera (g).
- (b) În cazul în care participantul care a inițiat operațiunea își restrânge sau retrage intenția de a acorda susținere pentru o astfel de tranzacție, îi informează de îndată pe toți ceilalți participanți în acest sens.

*Secțiunea 3: Proceduri privind ajutorul la export***46. Notificarea prealabilă**

- (a) Un participant trebuie să transmită o notificare prealabilă în cazul în care intenționează să acorde susținere oficială pentru:
- ajutor necondiționat la export cu o valoare de cel puțin două milioane DST și cu un nivel de concesionalitate mai mic de 80 de procente;
 - ajutor necondiționat la export cu o valoare mai mică de două milioane DST și cu un element de tip grant (astfel cum este el definit de CAD) mai mic de 50 de procente;
 - ajutor condiționat la export cu o valoare de cel puțin două milioane DST și cu un nivel de concesionalitate mai mic de 80 de procente; sau
 - ajutor condiționat la export cu o valoare mai mică de două milioane DST și cu un nivel de concesionalitate mai mic de 50 de procente, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 35 literele (a) și (b).
- (b) Notificarea prealabilă trebuie transmisă cu cel puțin 30 de zile lucrătoare înaintea datei de încheiere a depunerii ofertelor sau a datei angajamentului, reținându-se termenul cel mai scurt.
- (c) În cazul în care participantul care a inițiat operațiunea își restrânge sau retrage intenția de a susține termenii și condițiile notificate, îi informează de îndată în acest sens pe toți ceilalți participanți.
- (d) Dispozițiile prezentului articol se aplică ajutorului condiționat care face parte integrantă dintr-un pachet de finanțare, conform articolului 32.

47. Notificarea imediată

- (a) Un participant îi notifică de îndată pe toți ceilalți participanți, respectiv în termen de două zile lucrătoare de la data angajamentului, în cazul în care acordă susținere oficială pentru ajutor condiționat în valoare de:
- cel puțin două milioane DST și un nivel de concesionalitate de cel puțin 80 de procente; sau
 - mai puțin de două milioane DST și un nivel de concesionalitate de cel puțin 50 de procente, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 35 literele (a) și (b).
- (b) De asemenea, un participant îi notifică de îndată pe toți ceilalți participanți atunci când se semnează un protocol, o linie de credit sau un acord similar de ajutor.
- (c) În cazul în care un participant are intenția de a se alinia la termenii și condițiile financiare care au făcut obiectul unei notificări imediate, nu este necesară transmiterea unei notificări prealabile.

*Secțiunea 4: Proceduri de consultare privind ajutorul condiționat***48. Scopul consultărilor**

- (a) Un participant care dorește să obțină clarificări referitor la o posibilă motivație comercială a ajutorului condiționat poate cere să i se furnizeze o evaluare completă a calității ajutorului (detaliată din anexa IX).
- (b) Mai mult, un participant poate cere consultări cu alți participanți, în conformitate cu dispozițiile articolului 49. Acestea pot include consultări directe, după cum se subliniază la articolul 54, pentru a se discuta:
- în primul rând, dacă oferta de ajutor respectă cerințele de la articolele 33 și 34; și
 - când este cazul, dacă oferta de ajutor se justifică chiar și atunci când nu sunt respectate cerințele de la articolele 33 și 34.

49. Domeniul de aplicare și termenele pentru consultări

- (a) În timpul consultărilor, un participant poate cere, printre altele, următoarele informații:
- evaluarea unui studiu de fezabilitate detaliat/unei analize de proiect;
 - existența unei oferte concurente însoțite de finanțare cu ajutor sau neconcesională;
 - preconizarea încasărilor sau economiilor de monedă străină în cadrul proiectului;
 - existența cooperării cu organizații multilaterale cum ar fi Banca Mondială;
 - organizarea unei licitații internaționale deschise (LID), îndeosebi dacă furnizorul din țara donatoare prezintă cea mai avantajoasă ofertă;
 - impactul asupra mediului;
 - eventuale participări din partea sectorului privat; și
 - intervalul necesar (de exemplu, șase luni anterior datei încheierii licitației sau datei angajamentului) pentru notificarea creditelor cu ajutor sau concesionale.
- (b) Consultările se încheie și secretariatul notifică tuturor participanților concluziile referitoare la cele două chestiuni menționate la articolul 48, cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de data încheierii licitației sau de data angajamentului, fiind reținut termenul cel mai scurt. În cazul unui dezacord între părțile prezente la consultare, secretariatul invită și alți participanți să își exprime opiniile într-un termen de cinci zile lucrătoare. Participantul autor al notificării este anunțat în legătură cu opiniile exprimate, urmând a-și reconsidera poziția în cazul în care nu beneficiază de suficientă susținere pentru o ofertă de ajutor.

50. Rezultatele consultărilor

- (a) Un donator care dorește să realizeze un proiect cu toate că nu beneficiază de suficientă susținere, transmite o notificare prealabilă a intențiilor sale celorlalți participanți, în termen de cel mult 60 de zile calendaristice de la încheierea consultărilor, respectiv de la acceptarea concluziilor președintelui. Acest donator transmite o scrisoare adresată secretarului general al OCDE, în care prezintă rezultatele consultărilor și expune principalele considerente de interes național, fără caracter comercial, care îl obligă să întreprindă această acțiune. Participanții se așteaptă ca o astfel de procedură să fie excepțională și rar utilizată.
- (b) Donatorul îi notifică de îndată pe participanți cu privire la faptul că a transmis o scrisoare secretarului general al OCDE, atașând o copie a acestei scrisori. Nici donatorul, nici un alt participant nu își poate asuma vreun angajament de ajutor condiționat în următoarele zece zile lucrătoare de la emiterea acestei notificări către participanți. În cazul proiectelor pentru care s-au identificat oferte comerciale concurente în perioada consultărilor, termenul de zece zile lucrătoare menționat mai sus se prelungește la 15 zile.
- (c) Secretariatul monitorizează desfășurarea și rezultatele consultării.

*Secțiunea 5: Schimbul de informații pentru creditele la export și ajutoarele la export***51. Puncte de contact**

Toate comunicările se realizează între punctele de contact desemnate din fiecare țară, prin intermediul mijloacelor de comunicare electronică, de exemplu OLIS, și au un caracter confidențial.

52. Domeniul de aplicare a solicitărilor de clarificare

- (a) Un participant se poate adresa unui alt participant pentru a afla atitudinea acestuia față de o țară terță, o instituție într-o țară sau o anumită metodă de desfășurare a activității sale.
- (b) Un participant care a primit o solicitare de acordare a susținerii oficiale se poate adresa unui alt participant, indicându-i cei mai favorabili termeni și condiții de credit în care ar fi dispus să acorde susținere.
- (c) În cazul în care o asemenea solicitare este adresată mai multor participanți, cererea trebuie să menționeze lista destinatarilor.
- (d) Câte o copie a tuturor cererilor se adresează secretariatului.

53. Domeniul de aplicare a răspunsurilor

- (a) Participantul căruia i s-au solicitat informațiile răspunde în termen de șapte zile calendaristice și oferă cât mai multe informații cu putință. Răspunsul trebuie să indice într-o manieră cât se poate de precisă decizia pe care preconizează că o va lua. Dacă este cazul, răspunsul complet este transmis în cel mai scurt timp. Copii ale răspunsului se transmit celorlalți destinatari ai cererii și secretariatului.
- (b) În cazul în care un răspuns la o cerere de informații își pierde ulterior valabilitatea indiferent care este motivul, de exemplu pentru că:
- o cerere a fost făcută, modificată sau retrasă; ori
 - sunt avuți în vedere alți termeni,

trebuie să se trimită imediat un răspuns, cu copie către toți ceilalți destinatari ai cererii și către secretariat.

54. Consultările directe

- (a) Un participant acceptă în termen de zece zile lucrătoare cererile de consultări directe.
- (b) Cererea pentru consultări directe se comunică participanților și neparticipanților. Consultările au loc cât mai curând posibil după expirarea termenului de zece zile lucrătoare.
- (c) Președintele participanților se coordonează cu secretariatul cu privire la orice acțiuni ulterioare necesare, de exemplu, o regula comună. Secretariatul comunică imediat rezultatele consultărilor.

55. Procedurile și formatul regulilor comune

- (a) Propunerile de reguli comune se adresează numai secretariatului. Secretariatul transmite propunerea de regulă comună tuturor participanților și, în cazul unui ajutor condiționat, tuturor punctelor de contact DAC. Identitatea inițiatorului nu se înscrie în registrul regulilor comune de pe panoul de afișaj al OLIS. Cu toate acestea, la cerere, secretariatul poate să comunice verbal identitatea inițiatorului către participantul sau membrul DAC. Secretariatul ține o evidență a acestor cereri.
- (b) Propunerea de regulă comună se datează și se prezintă în următorul format:
- număr de referință, urmat de mențiunea „regulă comună”;
 - numele țării importatoare și al cumpărătorului;
 - denumirea sau descrierea cât mai precisă a proiectului pentru a putea fi clar identificat;
 - termenii și condițiile avute în vedere de țara care a făcut propunerea;
 - propunerea de regulă comună;
 - naționalitatea și numele participanților la licitație care sunt cunoscuți, aflați în competiție;
 - data finală a depunerii ofertelor comerciale și financiare la licitație, precum și numărul licitației, dacă sunt cunoscute;
 - alte informații relevante, inclusiv motivele care stau la baza acestei propuneri regulii comune, existența unor studii ale proiectului și/sau circumstanțe deosebite.
- (c) Orice propunere de reguli comune formulată în conformitate cu articolul 33 litera (b) punctul 4 se adresează secretariatului, iar celorlalți participanți le este trimisă câte o copie. Autorul propunerii regulii comune oferă explicații complete privind motivele pentru care apreciază că clasificarea unei țări ar trebui să difere de aceea pe care o prevede procedura prevăzută la articolul 33 litera (b).
- (d) Secretariatul face publice regulile comune convenite.

56. Răspunsuri la propunerile de reguli comune

- (a) Răspunsurile trebuie transmise în termen de 20 de zile calendaristice, deși participanții sunt încurajați să răspundă cât mai curând posibil la o propunere de regulă comună.
- (b) Răspunsul poate consta într-o cerere de informații suplimentare, acceptare, respingere, propunere de modificare a regulii comune sau o propunere alternativă de regulă comună.
- (c) În cazul în care un participant declară că nu își poate exprima poziția deoarece nu a primit nici o solicitare din partea unui exportator sau din partea autorităților țării beneficiare în cazul ajutorului pentru proiectul respectiv, se consideră că acesta a acceptat propunerea de regulă comună.

57. Acordul asupra regulilor comune

- (a) La expirarea termenului de 20 de zile calendaristice, secretariatul informează toți participanții cu privire la ce s-a hotărât în legătură cu propunerea de regulă comună. În cazul în care regula comună nu a fost acceptată de toți participanții, dar nici un participant nu a respins-o, propunerea rămâne deschisă pentru o nouă perioadă de opt zile calendaristice.
- (b) La expirarea noii perioade, în cazul în care un participant nu a respins în mod explicit propunerea de regulă comună, se consideră că acesta a acceptat regula comună. Cu toate acestea, un participant, inclusiv autorul propunerii, poate accepta regula comună cu condiția acceptării explicite de către unul sau mai mulți participanți.

- (c) În cazul în care un participant nu acceptă unul sau mai multe elemente ale unei reguli comune, se consideră implicit că le acceptă pe toate celelalte. Se înțelege că o astfel de acceptare parțială îi poate determina pe alți participanți să își revizuiască poziția față de regula comună propusă. Toți participanții sunt liberi să ofere sau să se alinieze la termeni și condiții care nu sunt acoperite de o regulă comună.
- (d) O regulă comună care nu a fost acceptată poate fi reexaminată urmând procedurile descrise la articolele 55 și 56. În aceste împrejurări, participanții nu sunt ținuti de decizia lor inițială.

58. Dezacordul asupra regulilor comune

În cazul în care participantul autor al unei propuneri și participantul care a propus o modificare sau o alternativă nu se pot pune de acord asupra unei reguli comune în cursul perioadei suplimentare de opt zile calendaristice, perioada poate fi prelungită de comun acord. Secretariatul îi informează pe toți participanții despre această prelungire.

59. Data intrării în vigoare a regulii comune

Secretariatul îi informează pe toți participanții despre intrarea în vigoare sau respingerea propunerii de regulă comună; regula comună produce efecte în termen de trei zile calendaristice de la acest anunț. Secretariatul actualizează în permanență, în OLIS, registrul regulilor comune care au fost acceptate sau asupra cărora nu s-a ajuns la un consens.

60. Validitatea regulilor comune

(a) Odată acceptată, o regulă comună rămâne valabilă timp de doi ani de la data la care produce efecte, în afara cazului în care secretariatul este informat că aceasta nu mai prezintă nici un interes și că toți participanții sunt de acord în acest sens. O regulă comună rămâne valabilă pe o perioadă suplimentară de doi ani în cazul în care un participant cere prelungirea ei în termen de 14 zile calendaristice de la data inițială a expirării. Se poate conveni asupra unei prelungiri ulterioare, cu respectarea aceleiași proceduri. O regulă comună adoptată în conformitate cu articolul 33 litera (b) punctul 4 rămâne valabilă până la data la care sunt disponibile datele Băncii Mondiale pentru anul următor.

(b) Secretariatul urmărește stadiul regulilor comune și îi informează în consecință pe participanți, actualizând prin OLIS registrul „Situția regulilor comun în vigoare”. În consecință, printre altele, secretariatul:

- adaugă noi reguli comune atunci când acestea au fost acceptate de către participanți;
- actualizează data expirării atunci când un participant cere o prelungire;
- elimină regulile comune care au expirat;
- publică, trimestrial, o listă a regulilor comune care urmează să expire în trimestrul următor.

Secțiunea 6: Dispoziții procedurale privind comunicarea ratelor minime de dobândă (CIRR)

61. Comunicarea ratelor minime de dobândă

- (a) CIRR pentru monedele care sunt stabilite în conformitate cu dispozițiile articolului 20 se transmit secretariatului prin mijloace de comunicare electronică, cel puțin lunar, pentru a fi comunicate tuturor participanților.
- (b) Astfel de notificări trebuie să ajungă la secretariat în cel mult cinci zile de la sfârșitul lunii la care se referă. În acel moment, secretariatul informează imediat toți participanții în legătură cu ratele aplicabile și le face publice.

62. Data de la care se aplică efectiv ratele de dobândă

Orice modificare a CIRR produce efecte începând cu a cincisprezecea zi de la sfârșitul fiecărei luni.

63. Modificări imediate ale ratelor de dobândă

Atunci când evoluțiile pieței impun notificarea unei modificări a unui CIRR în cursul unei luni, rata modificată se aplică după zece zile de la primirea acestei modificări de către secretariat.

*Secțiunea 7: Revizuiți***64. Revizuirea periodică a acordului**

- (a) Participanții revizuiesc periodic modul de funcționare a acordului. În cadrul revizuirii, participanții examinează, printre altele, procedurile de notificare, punerea în aplicare și funcționarea sistemului DDR, regulile și procedurile în materie de ajutor condiționat, problemele de aliniere, angajamentele anterioare și posibilitățile de extindere a participării la acord.
- (b) Această revizuire se bazează pe informații din practica participanților și pe sugestiile acestora de îmbunătățire a funcționării și eficacității acordului. Participanții iau în considerare obiectivele acordului, precum și situația economică și monetară curentă. Informațiile și sugestiile pe care participanții doresc să le comunice în vederea revizuirii trebuie să ajungă la secretariat cu cel puțin 45 de zile calendaristice înainte de data la care aceasta trebuie să aibă loc.

65. Revizuirea ratelor minime de dobândă

- (a) Participanții revizuiesc periodic sistemul de stabilire a CIRR pentru a se asigura că ratele notificate reflectă condițiile actuale ale pieței și corespund obiectivelor care stau la baza stabilirii ratelor în vigoare. De asemenea, revizuirile acoperă și marja care se adaugă atunci când se aplică aceste rate.
- (b) Un participant poate prezenta președintelui participanților o cerere argumentată în vederea organizării unei revizuii extraordinare în cazul în care acest participant consideră că CIRR pentru una sau mai multe monede nu mai reflectă condițiile actuale de piață.

66. Revizuirea ratelor minime de primă și a problemelor conexe

Participanții monitorizează și revizuiesc periodic toate aspectele legate de regulile și procedurile referitoare la prime. Această revizuire include:

- (a) metodologia pentru modelul de evaluare a riscului de țară, cu scopul de a-i revizui valabilitatea în funcție de practică;
 - (b) ratele minime de primă pentru riscul de țară și pentru riscul suveran, cu scopul de a le ajusta în timp pentru a se asigura că rămân o măsură exactă a riscului, luând în considerare cei trei PFT: abordările bazate pe fluxurile de numerar și pe contabilitatea de angajamente, precum și, dacă este cazul, indicatorii pieței private;
 - (c) diferențierile în ceea ce privește MPR care țin cont de calitatea diferită a instrumentelor de susținere a creditelor la export și de procentul acoperirii acordate; și
 - (d) experiența dobândită în ceea ce privește utilizarea diminuării și/sau excluderii riscului conform articolul 28, precum și în ceea ce privește valabilitatea și adecvarea factorilor specifici admisibili de diminuare/excludere a riscului. Pentru a facilita revizuirea, secretariatul furnizează rapoarte cu toate notificările.
-

ANEXA I

ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU NAVE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE AL ÎNȚELEGERII SECTORIALE**1. Participare**

Participanții la înțelegerea sectorială sunt: Australia, Uniunea Europeană, Japonia, Coreea și Norvegia.

2. Domeniul de aplicare

Prezenta înțelegere sectorială, care completează acordul, stabilește orientări specifice pentru creditele la export care beneficiază de susținere oficială în cazul contractelor de export care au ca obiect:

- (a) orice navă maritimă nouă de cel puțin 100 tb, utilizată pentru transportul de mărfuri sau de persoane, sau pentru prestarea unui serviciu specializat [de exemplu, nave de pescuit, nave-fabrică pentru pește, spărgătoare de gheață și drage, care prezintă permanent, prin mijloacele lor de propulsie și de direcție toate caracteristicile de navigabilitate autonomă în marea liberă], remorcherele de cel puțin 365 kW, precum și carcasele navelor neterminate, dar care plutesc și sunt mobile. Înțelegerea sectorială nu se aplică navelor militare. Înțelegerea sectorială nu se aplică docurilor plutitoare și unităților mobile care operează în larg, însă, în cazul în care apar probleme privind creditele la export pentru astfel de structuri, participanții la înțelegerea sectorială (denumiți în continuare „participanți”), ar putea decide că înțelegerea sectorială se aplică acestor structuri, după luarea în considerare a unor solicitări justificate formulate de către oricare dintre participanți;
- (b) orice transformare a unei nave. Transformarea unei nave înseamnă orice transformare a navelor maritime de mai mult de 1 000 tb, cu condiția ca operațiunile de transformare să presupună modificări radicale ale planului de încărcare, ale carcasei sau ale sistemului de propulsie;
- (c) 1. cu toate că navele de tip ambarcațiune pe pernă de aer nu intră sub incidența înțelegerii sectoriale, participanții pot să susțină creditele la export pentru ambarcațiunile pe pernă de aer în condiții echivalente cu cele din înțelegerea sectorială. Participanții se angajează să aplice această posibilitate cu moderație și să nu susțină în aceste condiții creditele pentru ambarcațiunile pe pernă de aer în cazurile în care se stabilește că nu există oferte concurente în conformitate cu înțelegerea sectorială;
- 2. în înțelegerea sectorială, prin „ambarcațiune pe pernă de aer” se înțelege un vehicul amfibiu de cel puțin 100 de tone, a cărui susținere este asigurată numai de aerul expulzat din vehicul, care formează o cameră delimitată de un bord flexibil pe circumferința vehiculului și sol sau suprafața apei care se află sub vehicul și care poate fi propulsat și controlat de elice sau de aerul pulsat provenit din turbine sau din dispozitive similare;
- 3. se înțelege că susținerea creditelor la export în condiții echivalente cu cele din prezenta înțelegere sectorială ar trebui să se limiteze la acele ambarcațiuni pe pernă de aer utilizate pe căile maritime și pe cele care nu sunt terestre, exceptând accesul la terminale la distanță de maximum un kilometru de apă.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII REFERITOARE LA CREDITELE LA EXPORT ȘI LA AJUTORUL CONDIȚIONAT**3. Termenul maxim de rambursare**

Termenul maxim de rambursare, independent de categoria în care este clasificată țara în cauză, este de 12 ani de la data livrării.

4. Plata în numerar

Participanții trebuie să solicite ca cel puțin 20 de procente din prețul contractului să fie achitat în numerar, la livrare.

5. Rambursarea principalului

Valoarea principalului unui credit la export se rambursează în rate egale, la intervale fixe, de regulă de șase luni și de maxim 12 luni.

6. Prima minimă

Dispozițiile acordului privind primele minime de referință nu se aplică până când acestea nu vor fi revizuite de participanții la prezenta înțelegere sectorială.

7. Ajutorul

În plus față de dispozițiile acordului, orice participant care dorește să acorde un ajutor trebuie să confirme că nava nu este exploatată sub un pavilion de complezență pe perioada de rambursare, că există dovezi că proprietarul final este rezident al țării beneficiare, nu este o reprezentanță fără activitate a unei companii străine și că s-a angajat să nu vândă nava fără acordul guvernului său.

CAPITOLUL III

PROCEDURI

8. Notificare

Pentru a asigura transparența, fiecare participant trebuie nu numai să se conformeze dispozițiilor acordului și Sistemului de Raportare al țărilor creditoare al BIRD/Uniunii de la Berna/OCDE, dar și să furnizeze anual informații privind sistemul său de acordare a susținerii oficiale, precum și privind modalitățile de punere în aplicare a prezentei înțelegeri sectoriale, inclusiv a schemelor în vigoare.

9. Revizuire

- (a) Înțelegerea sectorială va fi revizuită anual sau la cererea oricărui participant, în cadrul grupului de lucru al OCDE privind construcțiile navale, iar un raport va fi prezentat participanților la acord.
- (b) Pentru facilitarea coerenței și concordanței între acord și prezenta înțelegere sectorială și având în vedere caracteristicile industriei constructoare de nave, participanții la prezenta înțelegere sectorială și la acord se vor consulta și se vor pune de acord în funcție de necesități.
- (c) Atunci când participanții la acord decid să modifice acordul, participanții la prezenta înțelegere sectorială vor examina această decizie și vor analiza relevanța sa pentru prezenta înțelegere sectorială. În așteptarea acestei analize, modificările aduse acordului nu se vor aplica prezentei înțelegeri sectoriale. În cazul în care participanții pot accepta modificările la acord, comunică acest lucru în scris participanților la acord. În cazul în care participanții nu pot accepta modificările la acord sub aspectul aplicării la domeniul construcțiilor navale, informează participanții la acord cu privire la obiecțiile lor și încep consultări cu aceștia pentru a identifica o soluție la respectivele probleme. În cazul în care cele două grupuri nu reușesc să se pună de acord, prevalează punctul de vedere al participanților privind aplicarea modificărilor în ceea ce privește construcțiile navale.
- (d) La intrarea în vigoare a „Acordului privind condițiile normale de concurență din industria construcțiilor de nave comerciale și a reparațiilor navale”, prezenta înțelegere sectorială încetează să se aplice participanților care sunt obligați din punct de vedere juridic să aplice înțelegerea din 1994 privind creditele la exportul de nave [C/WP6(94)6]. Acești participanți vor proceda la o revizuire imediată a înțelegerii din 1994 în sensul realizării conformității cu prezenta înțelegere sectorială.

*Anexă***ANGAJAMENTE PRIVIND LUCRĂRILE VIITOARE**

În completarea lucrărilor viitoare referitoare la acord, participanții la prezenta înțelegere sectorială convin:

- (a) să elaboreze o listă indicativă cu tipurile de nave care sunt considerate, în general, ca nefiind viabile din punct de vedere comercial, luând în considerare dispozițiile privind ajutorul condiționat prevăzute de acord;
 - (b) să revizuiască dispozițiile acordului privind primele minime de referință în vederea integrării lor în prezenta înțelegere sectorială;
 - (c) să discute, sub rezerva evoluției negocierilor internaționale pertinente, includerea altor dispoziții în ceea ce privește ratele minime de dobândă, inclusiv o rată CIRR specială și rate variabile;
 - (d) să discute oportunitatea aplicării unor rambursări anuale ale principalului.
-

ANEXA II

ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU CENTRALE NUCLEARE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE AL ÎNȚELEGERII SECTORIALE**1. Domeniul de aplicare**

- (a) Prezenta înțelegere sectorială, care completează acordul:
- stabilește anumite principii care se aplică creditelor la export care beneficiază de susținere oficială în legătură cu contractele de export de centrale nucleare complete sau de părți ale acestora, cuprinzând toate componentele, echipamentele, materialele și serviciile, inclusiv formarea personalului, direct necesare pentru construirea și punerea în funcțiune a unor astfel de centrale nucleare. Înțelegerea stabilește și condițiile care se aplică susținerii acordate pentru combustibil nuclear;
 - nu se aplică în cazul elementelor pentru care de obicei este răspunzător cumpărătorul și, în special, în cazul costurilor legate de amenajarea terenului sau de construirea unor drumuri, de dependențele pentru cazarea personalului din șantier, de liniile electrice, stații de transformare alimentare cu apă, și nici în cazul costurilor aferente procedurilor oficiale de obținere a aprobărilor în țara cumpărătorului (de exemplu, autorizația de instalare, autorizația de construire, autorizația de alimentare cu combustibil), exceptând următoarele:
 - în cazurile în care cumpărătorul stației de transformare este același cu cumpărătorul centralei, iar contractul este încheiat în legătură cu stația inițială de transformare, termenul maxim de rambursare și ratele minime de dobândă pentru stația inițială de transformare vor fi identice cu cele pentru centrala nucleară (și anume, 15 ani și rata specială CIRR);
 - nu se aplică în cazul substațiilor, transformatoarelor și liniilor electrice de transport.
- (b) Prezenta înțelegere sectorială se aplică și pentru modernizarea centralelor nucleare existente în cazurile în care valoarea globală a lucrărilor de modernizare este de cel puțin 80 de milioane DST (categoria X) și este probabil ca durata de viață economică a centralei să fie prelungită cu cel puțin 15 ani. În cazul în care niciunul dintre aceste criterii nu este îndeplinit, se aplică condițiile din acord.
- (c) Susținerea oficială pentru dezafectarea centralelor nucleare se acordă în condițiile acordului mai degrabă decât în condițiile înțelegerii sectoriale. Dezafectarea este definită ca închiderea sau demontarea unei centrale nucleare. Procedurile aferente Regulilor Comune prevăzute la articolele 55-60 din acord prevăd posibilitatea reducerii sau prelungirii termenului de rambursare.

2. Revizuire

Participanții revizuiesc în mod regulat dispozițiile înțelegerii sectoriale.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚIILE REFERITOARE LA CREDITELE LA EXPORT ȘI LA AJUTORUL CONDIȚIONAT**3. Termenul maxim de rambursare**

Termenul maxim de rambursare este de 15 ani, indiferent de clasificarea țării.

4. Rambursarea principalului și plata dobânzii

- (a) Valoarea principalului unui credit la export se rambursează în rate egale.
- (b) Principalul se rambursează și dobânzile se plătesc cel puțin semestrial, iar prima rată a principalului și a dobânzii se plătește în termen de cel mult șase luni de la data acordării creditului.
- (c) Pentru creditele la export acordate în scopul susținerii tranzacțiilor de leasing, se pot aplica rambursări egale, combinate, de principal și dobândă, în loc de rambursări egale de principal conform literei (a).

5. Ratele minime de dobândă

- (a) Un participant care acordă susținere financiară oficială sub formă de finanțare directă, refinanțare sau stabilizare a ratei de dobândă trebuie să aplice ratele minime de dobândă; participantul trebuie să aplice rata specială de referință a dobânzii comerciale (SCIRR) relevantă. Atunci când angajamentul la SCIRR fixă este limitat inițial la o perioadă maximă care nu depășește 15 ani de la data atribuirii contractului, susținerea oficială care se poate acorda pe parcursul perioadei rămase a împrumutului va fi de asemenea limitată la garanții sau stabilizarea ratei de dobândă la rata SCIRR relevantă, în vigoare în momentul refinanțării.

- (b) Atunci când susținerea financiară oficială se acordă pentru echipamente destinate echipării parțiale a unei centrale nucleare, furnizorul nefiind răspunzător de punerea în funcțiune, rata minimă de dobândă va fi SCIRR, în conformitate cu articolul 6 din prezenta înțelegere sectorială. Alternativ, un participant poate oferi CIRR relevantă în conformitate cu articolul 20 din acord, cu condiția ca termenul maxim cuprins între data atribuirii contractului și data ultimei rambursări să nu depășească zece ani.

6. Stabilirea SCIRR

SCIRR se stabilește la nivelul CIRR al monedei respective, la care se adaugă o marjă fixă de 75 de puncte de bază, mai puțin în cazul yenului japonez, pentru care marja este egală cu 40 de puncte de bază. Pentru monedele care au mai mult de o rată CIRR, în conformitate cu prima liniuță a articolului 20 litera (a) din acord, pentru stabilirea SCIRR se utilizează CIRR corespunzător termenului de rambursare cel mai lung.

7. Costuri locale și capitalizarea dobânzilor

Dispozițiile articolului 10 litera (d) din acord nu se aplică atunci când susținerea financiară oficială se acordă pe baza unei SCIRR. Susținerea financiară oficială acordată la alte rate decât SCIRR pentru costuri locale și capitalizarea dobânzii datorate anterior datei acordării creditului, cumulativ, nu va acoperi o sumă care să depășească 15 de procente din valoarea exportului.

8. Susținere oficială pentru combustibil nuclear

- (a) Termenul maxim de rambursare pentru încărcătura inițială de combustibil nu va depăși patru ani de la momentul livrării. Un participant care acordă susținere financiară oficială pentru încărcătura inițială de combustibil trebuie să aplice rate minime de dobândă; participantul va aplica rata CIRR corespunzătoare. Încărcătura inițială de combustibil se limitează la miezul nuclear instalat inițial, la care se adaugă două încărcături ulterioare, care însumate nu trebuie să depășească două treimi dintr-un miez nuclear.
- (b) Termenul maxim de rambursare pentru încărcături ulterioare de combustibil nuclear este de șase luni. În cazul în care, în situații excepționale, se consideră adecvate termene mai lungi, dar în orice caz care să nu depășească doi ani, se aplică procedurile prevăzute la articolul 44 din acord. Un participant care acordă susținere financiară oficială pentru încărcătura ulterioară de combustibil nuclear va aplica ratele minime de dobândă; participantul va aplica CIRR relevantă.
- (c) Susținerea oficială pentru furnizarea separată a serviciilor de îmbogățire a uraniului nu se acordă în condiții mai avantajoase decât cele care se aplică combustibilului nuclear.
- (d) Cheltuielile de retratare și de gestionare a combustibilului uzat (inclusiv evacuarea deșeurilor) se plătesc în numerar.
- (e) Participanții nu trebuie să acorde susținere pentru combustibil nuclear sau servicii cu titlu gratuit.

9. Ajutorul

Participanții nu acordă susținere sub formă de ajutor, cu excepția cazului în care acesta este sub forma unui grant necondiționat.

CAPITOLUL III

PROCEDURI

10. Consultările prealabile

Recunoscând avantajele care pot rezulta din adoptarea unei poziții comune asupra termenilor în cazul unei centrale nucleare, participanții sunt de acord să inițieze consultări prealabile în toate cazurile în care există o intenție de a se acorda susținere oficială.

11. Notificarea prealabilă

- (a) Participantul care inițiază o consultare prealabilă trebuie, cu cel puțin zece zile înainte de a lua o decizie definitivă, să notifice tuturor celorlalți participanți condițiile în care are intenția de a acorda susținere în conformitate cu anexa V la acord.
- (b) În cursul perioadei de zece zile calendaristice menționate la litera (a), alți participanți nu trebuie să ia nicio decizie definitivă privind termenii în care se acordă susținere, dar, în termen de cinci zile, aceștia vor face schimb de informații cu toți ceilalți participanți la consultare asupra termenilor de creditare adecvați tranzacției, în scopul ajungerii la o poziție comună asupra respectivelor termeni.
- (c) În cazul în care nu se poate ajunge la o poziție comună prin aceste mijloace în cursul perioadei de zece zile de la primirea notificării inițiale, decizia definitivă a fiecărui participant la consultare se amână cu o perioadă suplimentară de zece zile lucrătoare, timp în care se depun eforturi suplimentare în cadrul discuțiilor directe pentru a se ajunge la o poziție comună.

ANEXA III

ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT PENTRU AERONAVE CIVILE

PARTEA 1

AERONAVE NOI DE MARE CAPACITATE ȘI MOTOARE PENTRU ACESTE AERONAVE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE1. *Forma și domeniul de aplicare*

- (a) Partea 1 a înțelegerii sectoriale, care completează acordul, stabilește regulile specifice care se aplică creditelor la export care beneficiază de susținere oficială, aferente vânzării sau leasingului de aeronave civile noi de mari dimensiuni, enumerate în apendicele I, precum și motoarelor montate pe astfel de aeronave. O aeronavă nouă înseamnă o aeronavă deținută de producător, respectiv o aeronavă care nu a fost livrată și nu a fost utilizată anterior cu scopul inițial de a transporta contra cost pasageri și/sau mărfuri. Această definiție nu exclude susținerea acordată de un participant pentru termeni adecvați unei aeronave noi, în tranzacții în care, cu știința participantului respectiv, s-au aplicat aranjamente comerciale de finanțare temporare, întrucât acordarea susținerii oficiale a fost amânată. În astfel de cazuri, durata de rambursare, inclusiv „data acordării creditului” și „data ultimei rambursări”, sunt similare celor aplicabile în cazul în care vânzarea sau operațiunea de leasing a aeronavei ar fi primit susținere oficială de la data la care aeronava ar fi fost livrată inițial.
- (b) Dispozițiile capitolului I se aplică și motoarelor și pieselor de schimb atunci când sunt considerate ca părți din comanda inițială pentru aeronavă, sub rezerva aplicării dispozițiilor articolului 33 din partea 3 a prezentei înțelegeri sectoriale. Acestea nu se aplică simulatoarelor de zbor, care sunt reglementate de termenii și condițiile din acord.

2. *Obiectiv*

Obiectivul prezentei părți din înțelegerea sectorială îl constituie acela de a stabili un echilibru armonios care, pe toate piețele:

- egalizează condițiile financiare concurențiale între participanți;
- neutralizează finanțarea acordată de participanți ca factor decisiv de alegere a aeronavelor concurente; și
- evită orice denaturare a concurenței.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII REFERITOARE LA CREDITELE LA EXPORT ȘI LA AJUTOR3. *Avans*

- (a) Participanții trebuie să solicite un avans de cel puțin 15 de procente din prețul total al aeronavei, care include prețul corpului aeronavei, al motoarelor instalate, inclusiv al motoarelor de rezervă și al pieselor de schimb în limita menționată la articolul 33 partea 3 din prezenta înțelegere sectorială.
- (b) Susținerea oficială a avansului poate fi numai sub formă de asigurare și garanții, respectiv acoperire pură, împotriva riscurilor ce pot apărea anterior acordării creditului la export.

4. *Termenul maxim de rambursare*

Termenul maxim de rambursare este de 12 ani.

5. *Monedele eligibile*

Monedele eligibile pentru susținere financiară oficială sunt dolarul SUA, EUR și lira sterlină.

6. *Rambursarea principalului*

- (a) Principalul unui credit la export se rambursează, de regulă, în tranșe egale și uniforme, la interval de cel puțin șase luni, prima tranșă fiind plătită în termen de cel mult șase luni de la data acordării creditului. În cazul operațiunilor de leasing, un astfel de profil de rambursare se poate aplica fie numai principalului, fie cumulativ, principalului împreună cu dobânda.

(b) Un participant care intenționează să acorde susținere oficială pentru rambursarea principalului în condiții diferite de cele prevăzute la litera (a) va respecta următoarele reguli:

1. nicio rambursare individuală de principal sau serie de rambursări plătibile într-un interval de șase luni nu va depăși 25 de procente din valoarea principalului de rambursat pe întreaga perioadă de rambursare;
2. participantul va transmite o notificare prealabilă.

7. Plata dobânzii

- (a) În mod normal, dobânda nu se capitalizează pe perioada de rambursare.
- (b) Dobânda se plătește cel puțin din șase în șase luni, prima plată efectuându-se în cel mult șase luni de la acordarea creditului.
- (c) Un participant care intenționează să acorde susținere oficială pentru plata dobânzii în condiții diferite de cele prevăzute la literele (a) și (b) trebuie să transmită o notificare prealabilă.

8. Ratele minime de dobândă

- (a) Participanții care acordă susținere financiară oficială, care nu trebuie să depășească 85 de procente din prețul total al aeronavei menționat la articolul 3 litera (a) din prezenta înțelegere sectorială, trebuie să aplice rate de dobândă minimă de maximum 62,5 de procente din prețul total al aeronavei, după cum urmează:

— pentru termene de rambursare de până la zece ani inclusiv – $TB10 + 120$ de puncte de bază;

— pentru termene de rambursare între zece și 12 ani $TB10 + 175$ de puncte de bază;

— unde $TB10$ înseamnă randamentul obligațiunilor de stat pe zece ani pentru moneda relevantă (cu excepția monedei EURO) la scadență constantă, în medie pe două săptămâni calendaristice anterioare. În cazul euro, $TB10$ înseamnă randamentul pe zece ani al curbei randamentelor la EUR, randamentul fiind calculat de Eurostat în scopul stabilirii CIRR pentru euro, și stabilit în medie pe două săptămâni calendaristice anterioare. Pentru toate monedele se aplică o marjă, conform celor de mai sus.

- (b) Procentul maxim din prețul total al aeronavei care poate fi finanțat la ratele de dobândă fixă minimă menționate mai sus la litera (a) este limitat la 62,5 de procente atunci când rambursarea împrumutului este repartizată pe toată durata finanțării și la 42,5 de procente atunci când rambursarea împrumutului este repartizată pe perioada ultimelor scadențe. Participanții pot utiliza oricare dintre aceste modalități de rambursare, sub rezerva respectării plafonului aplicabil respectivei modalități. Un participant care oferă o astfel de susținere notifică celorlalți participanți valoarea, rata de dobândă, data la care este stabilită rata de dobândă, durata de valabilitate a ratei de dobândă și modalitatea de rambursare. Pentru a determina dacă un plafon aduce mai multe avantaje decât celălalt și pentru ajustarea aceluiași plafon care se dovedește a fi mai avantajos, în scopul restabilirii echilibrului, participanții revizuiesc cele două plafoane la data fiecărei revizui, în conformitate cu dispozițiile articolului 17.

- (c) Referitor la pragul de 85 de procente menționat la litera (a):

1. suplimentar, participanții pot să acorde susținere financiară oficială într-un mod comparabil cu cel al Private Export Funding Corporation (PEFCO). Se vor comunica celorlalți participanți, în mod regulat, informațiile pe două săptămâni referitoare la costurile de finanțare ale PEFCO și la ratele de dobândă, exclusiv costul garanțiilor suverane, aplicate în cazul finanțării la rate fixe de dobândă pentru trageri imediate consecutive, pentru ofertele de contracte și licitație. Un participant care oferă un astfel de tip de finanțare notifică celorlalți participanți valoarea acesteia, rata dobânzii, data la care este stabilită rata dobânzii, durata de valabilitate a acestei rate a dobânzii și modalitatea de rambursări. Orice participant care se aliniază la o astfel de finanțare oferită de către un alt participant trebuie să se alinieze la toți termenii și condițiile acesteia, cu excepția duratei de valabilitate a ofertelor pentru această formă de angajament prevăzute la articolul 8 din prezenta înțelegere sectorială;

2. ratele notificate sunt aplicate de către toți participanții atâta timp cât rata dobânzii aplicată tragerilor eşalonate pe 24 de luni nu depășește $TB10 + 225$ de puncte de bază. În cazul în care rata de dobândă la 12 luni depășește 225 de puncte de bază, participanții vor putea să aplice rata de 225 de puncte de bază atât tragerilor eşalonate pe 24 de luni, precum și toate celelalte rate corespunzătoare, urmând să se pună imediat de acord pentru a găsi o soluție permanentă;

- (d) Ratele de dobândă minimă includ primele de asigurare și comisioanele de garantare. Cu toate acestea, comisioanele de acordare și de administrare nu sunt incluse în rata dobânzii.

9. Ajustări la rata dobânzii

Ratele de dobândă minimă prevăzute la articolul 8 din prezenta înțelegere sectorială sunt revizuite din două în două săptămâni. În cazul în care media randamentelor obligațiunilor de stat cu scadență constantă pentru moneda relevantă diferă cu cel puțin zece puncte de bază la sfârșitul fiecărei perioade de două săptămâni, aceste rate de dobândă se vor ajusta cu aceeași diferență menționată anterior, iar ratele astfel recalculate se vor rotunji la cele mai apropiate cinci puncte de bază.

10. Perioada de valabilitate pentru ofertele de credit la export/rată de dobândă

Durata ofertelor de rată de dobândă minimă determinate în conformitate cu articolul 8 din prezenta înțelegere sectorială nu trebuie să depășească trei luni.

11. Stabilirea ofertelor de rată a dobânzii și selectarea ratelor de dobândă

(a) Participanții pot acorda susținere financiară oficială în conformitate cu articolele 8 și 9 din prezenta înțelegere sectorială la o rată de dobândă aplicabilă la data la care se face oferta de rată a dobânzii pentru aeronava în cauză, cu condiția ca oferta să fie acceptată pe durata valabilității sale, în conformitate cu articolul 10 din prezenta înțelegere sectorială. În cazul în care oferta de rată a dobânzii nu este acceptată, se pot face alte oferte de rată a dobânzii până cel târziu la data livrării aeronavei în cauză.

(b) O ofertă de rată a dobânzii poate fi acceptată, iar rata dobânzii poate fi selectată în orice moment cuprins între data semnării contractului și data livrării aeronavei în cauză. Rata selectată de către debitor este irevocabilă.

12. Susținere de tip acoperire pură

Participanții pot acorda susținere oficială numai prin garanții sau asigurări, respectiv „acoperire pură”, până la concurența pragului de 85 de procente menționat la articolul 8 litera (a) din prezenta înțelegere sectorială. Orice participant care acordă o astfel de susținere trebuie să notifice celorlalți participanți valoarea acesteia, termenii și condițiile de acordare, moneda, modalitatea de rambursare și ratele dobânzii.

13. Precizări referitoare la concurență

Atunci când există concurență între termenii și condițiile de susținere oficială pentru aeronavele care figurează pe lista aeronavelor civile de mari dimensiuni din apendicele 1 la prezenta înțelegere sectorială și termenii și condițiile de susținere oficială pentru alte aeronave care se află în competiție cu cele din lista din apendicele 1, aeronavele din listă pot beneficia de aceeași termenii și condiții de susținere oficială ca și aeronavele concurente.

14. Garantarea riscului de nerambursare

Participanții pot decide în legătură cu garanția pe care o consideră acceptabilă pentru acoperirea riscului de nerambursare, fără a se raporta la ceea ce decid ceilalți participanți. Cu toate acestea, aceștia convin să furnizeze detalii referitoare la o astfel de garanție dacă acest lucru este cerut de ceilalți participanți sau atunci când se consideră necesar.

15. Schimbări de model

Participanții convin că, atunci când a fost făcută sau adoptată o ofertă de rată fixă a dobânzii pentru un tip de aeronavă, condițiile agreeate nu pot fi transferate unui alt tip de aeronavă cu un model diferit.

16. Leasing

Cu respectarea termenilor și condiții prevăzuți în partea 1 din prezenta înțelegere sectorială, participanții pot acorda susținere oficială pentru operațiuni de leasing financiar la fel ca în cazul unui contract de vânzare.

17. Ajutorul

Participanții nu trebuie să acorde susținere oficială sub formă de ajutor, cu excepția cazului în care este vorba despre un grant necondiționat. Cu toate acestea, participanții vor examina cu multă înțelegere cererea pentru o regulă comună pentru ajutor condiționat destinat unor operațiuni umanitare.

CAPITOLUL III

PROCEDURI

18. Notificarea prealabilă, alinierea și schimbul de informații

Procedurile de notificare prealabilă, aliniere și schimb de informații prevăzute în acord sunt aplicabile prezentei părți din înțelegerea sectorială. În plus, participanții pot solicita organizarea unei consultări în cazul în care au temei să creadă că un alt participant oferă susținere oficială pentru un credit la export, aplicând termeni și condiții neconforme dispozițiilor înțelegerii sectoriale. Consultarea se desfășoară în zece zile, dar în rest ea respectă procedurile prevăzute la articolul 54 din acord.

19. Revizuire

Participanții revizuiesc periodic procedurile și dispozițiile prezentei înțelegeri sectoriale pentru a le alinia la condițiile pieței. Cu toate acestea, în cazul în care condițiile pieței sau practicile financiare curente se modifică în mod substanțial, se poate cere o revizuire în orice moment.

PARTEA 2**TOATE AERONAVELE NOI, CU EXCEPȚIA AERONAVELOR DE MARI DIMENSIUNI****CAPITOLUL IV****DOMENIUL DE APLICARE****20. Forma și domeniul de aplicare**

Partea 2 din prezenta înțelegere sectorială, care completează acordul, stabilește liniile directoare care se aplică creditelor la export care beneficiază de susținere oficială acordată pentru vânzarea sau pentru închirierea aeronavelor noi care nu intră sub incidența părții 1 din prezenta înțelegere sectorială. Aceasta nu se aplică aeronavelor de tip hoovercraft (amfibie/aeroglisor) sau simulatoarelor de zbor care sunt reglementate de dispozițiile generale din acord.

21. Declarație de angajament

Dispozițiile prezentului capitol reprezintă condițiile cele mai avantajoase pe care le pot oferi participanții atunci când acordă susținere oficială. Cu toate acestea, participanții trebuie să continue să respecte clauzele și condițiile obișnuite de piață, aplicabile diferitelor tipuri de aeronave și să facă tot ce le stă în putere pentru a împiedica denaturarea acestor condiții.

22. Categoriile de aeronave

Participanții au convenit să distingă următoarele categorii de aeronave:

- categoria A: aeronave cu reglaj electric cu turbină, inclusiv elicoptere (adică aeronave cu turboreactor, cu turbopropulsor și cu turboreactor cu flux dublu sau „turbo-fan”), cu 30-70 de locuri, în general;
- categoria B: alte tipuri de aeronave cu reglaj electric cu turbină, inclusiv elicoptere;
- categoria C: alte aeronave, inclusiv elicoptere.

O listă de aeronave din categoriile A și B este stabilită cu titlu informativ în apendicele I.

CAPITOLUL V**DISPOZIȚII REFERITOARE LA CREDITELE LA EXPORT ȘI LA AJUTOR****23. Termenul maxim de rambursare**

Termenul maxim de rambursare variază în funcție de categoria în care se încadrează aeronava, stabilită pe baza criteriilor prevăzute la articolul 22 din prezenta înțelegere sectorială.

- (a) Pentru aeronavele din categoria A, termenul maxim de rambursare este de zece ani.
- (b) Pentru aeronavele din categoria B, termenul maxim de rambursare este de șapte ani.
- (c) Pentru aeronavele din categoria C, termenul maxim de rambursare este de cinci ani.

24. Rambursarea principalului

- (a) Valoarea principalului unui credit la export este în mod normal rambursată în rate periodice și egale, efectuate la intervale de cel puțin șase luni, prima rată fiind plătită nu în termen de cel mult șase luni de la acordarea creditului. În cazul operațiunilor de leasing, un astfel de profil de rambursare poate fi aplicat fie numai pentru valoarea principalului, fie cumulativ, pentru principal și dobândă.
- (b) Un participant care intenționează să susțină rambursarea principalului în termeni și condiții diferite de cele prevăzute la litera (a) trebuie să respecte următoarele reguli:
 - 1. nicio rambursare individuală de principal sau serie de rambursări de principal într-un interval de șase luni nu va trebui să depășească 25 de procente din valoarea principalului de rambursat pe întreaga durată de rambursare;
 - 2. participantul va transmite o notificare prealabilă.

25. Plata dobânzii

- (a) În mod normal, dobânda nu se capitalizează pe parcursul perioadei de rambursare.
- (b) Dobânda se plătește cel puțin din șase în șase luni, prima plată efectuându-se în termen de cel mult șase luni de la acordarea creditului.
- (c) Un participant care intenționează să acorde susținere oficială pentru plata dobânzii în condiții diferite de cele prevăzute la literale (a) și (b) trebuie să transmită o notificare prealabilă.
- (d) Dobânda nu include:
 - 1. nicio plată reprezentând prima sau alte costuri de asigurare sau de garantare a creditului-furnizor sau a creditului financiar. Atunci când susținerea oficială este acordată sub formă de credit/finanțare directă sau refinanțare, prima de asigurare poate fi adăugată la valoarea nominală a ratei dobânzii sau poate fi încasată separat; ambele modalități trebuie specificate separat de către participanți;
 - 2. nicio plată reprezentând speze sau comisioane bancare asociate creditului la export, cu excepția spezelor bancare anuale sau semestriale care sunt plătibile pe toată perioada rambursării; și
 - 3. impozitele reținute la sursă, impuse de către țara importatoare.

26. Rate de dobândă minimă

Participanții care acordă susținere oficială financiară trebuie să aplice ratele de dobândă minimă; participanții aplică rata relevantă a CIRR, prevăzută la articolul 20 din acord.

27. Prime de asigurare și comisioane de garantare

Participanții nu acordă scutiri parțiale sau totale pentru primele de asigurare sau comisioanele de garantare.

28. Ajutorul

Participanții nu trebuie să acorde susținere sub formă de ajutor, cu excepția cazului în care este vorba despre un grant necondiționat. Cu toate acestea, participanții vor examina cu multă înțelegere orice cerere pentru stabilirea unei reguli comune pentru ajutor condiționat destinat unor operațiuni umanitare.

CAPITOLUL VI**PROCEDURI****29. Notificarea prealabilă, alinierea și schimbul de informații**

În caz de concurență între aeronavele care beneficiază de susținere publică pentru o vânzare sau o operațiune de leasing, aeronava care este în concurență cu cele dintr-o altă categorie sau cu cele guvernate de alte părți din prezenta înțelegere sectorială va beneficia, în cazul acelei operațiuni specifice de vânzare sau de leasing, de aceiași termeni și condiții aplicabile celorlalte aeronave. Procedurile de notificare prealabilă, aliniere și schimb de informații prevăzute în acord se aplică prezentei părți din înțelegerea sectorială. În plus, participanții pot solicita organizarea unei consultări în cazul în care au temei să creadă că un alt participant oferă susținere oficială pentru un credit la export, aplicând termeni și condiții neconforme dispozițiilor înțelegerii sectoriale. Consultarea se desfășoară în zece zile, dar în rest ea respectă procedurile prevăzute la articolul 54 din acord.

30. Revizuire

Participanții revizuiesc periodic procedurile și dispozițiile prezentei înțelegeri sectoriale pentru a le alinia la condițiile pieței. Cu toate acestea, în cazul în care condițiile pieței sau practicile financiare curente se modifică în mod substanțial, se poate cere o revizuire în orice moment.

PARTEA 3**AERONAVE FOLOSITE, MOTOARE DE REZERVĂ, PIESE DE SCHIMB, CONTRACTE DE MENTENANȚĂ ȘI PRESTĂRI SERVICII****CAPITOLUL VII****DOMENIUL DE APLICARE****31. Forma și domeniul de aplicare**

Partea 3 din prezenta înțelegere sectorială, care completează acordul, stabilește liniile directoare care se aplică creditelor la export care beneficiază de susținere oficială acordată pentru vânzarea sau închirierea avioanelor folosite, pentru vânzarea sau închirierea motoarelor de rezervă și a pieselor de schimb, precum și pentru contractele de întreținere și de prestări servicii încheiate atât aeronavele noi, cât și pentru cele folosite. Aceasta nu se aplică aeronavelor de tip hoovercraft (amfibie/aeroglisor) sau simulatoarelor de zbor care sunt reglementate de dispozițiile generale din acord. Dispozițiile prevăzute în părțile 1 și 2 din prezenta înțelegere sectorială se aplică cu excepția cazurilor menționate în continuare.

32. *Aeronave folosite*

Participanții nu trebuie să acorde susținere oficială în termeni și condiții mai avantajoase decât cele pe care înțelegerea sectorială le stabilește pentru aparatele noi. Regulile următoare se aplică în mod expres aeronavelor folosite.

Vechimea aeronavelor (ani)		Termenele maxime obișnuite de rambursare		
	Aeronave de mari dimensiuni	Categoria A	Categoria B	Categoria C
1	10	8	6	5
2	9	7	6	5
3	8	6	5	4
4	7	6	5	4
5-10	6	6	5	4
Peste 10	5	5	4	3

În cazul modificării termenului maxim de rambursare aplicabil aeronavelor noi, aceste condiții sunt revizuite.

(b) Participanții aplică dispozițiile prevăzute la articolele 24 și 25 din prezenta înțelegere sectorială.

(c) Participanții care acordă susținere financiară oficială aplică ratele de dobândă minimă; participanții aplică rata CIRR relevantă prevăzută la articolul 20 din acord.

33. *Motoare de rezervă și piese de schimb*

(a) În cazul în care aceste piese sunt incluse în comanda inițială aferentă aeronavei, finanțarea lor poate fi acordată în aceiași termeni și condiții în care se realizează finanțarea aeronavei. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, participanții trebuie să ia în considerare și mărimea flotei pentru fiecare tip de aeronave, inclusiv aeronavele care fac obiectul achiziționării, aeronavele care fac deja obiectul unei comenzi ferme sau deja deținute, pe baza următoarelor considerente:

— pentru primele cinci aeronave de același tip din cadrul flotei: 15 procente din prețul aeronavei, respectiv din prețul corpului aeronavei și al motoarelor instalate; și

— pentru a șasea aeronavă și următoarele de același tip din cadrul flotei: 10 procente din prețul aeronavei, respectiv din prețul corpului aeronavei și al motoarelor instalate.

(b) Atunci când aceste piese nu sunt comandate în același timp cu aeronava, termenul maxim de rambursare este de cinci ani pentru motoarele de rezervă noi și de doi ani pentru alte piese de schimb.

(c) Fără a aduce atingere literei (b), în cazul motoarelor de rezervă noi destinate unei aeronave de mari dimensiuni participanții pot să depășească termenul maxim de rambursare de cinci ani cu o perioadă de maximum trei ani:

— atunci când tranzacția are o valoare contractuală minimă mai mare de 20 de milioane USD; sau

— include cel puțin patru motoare de rezervă noi.

Valoarea contractuală se revizuieste din doi în doi ani și se ajustează în funcție de evoluția prețurilor.

(d) Participanții își rezervă dreptul de a își modifica practica și de a se alinia la practica participanților concurenți în ceea ce privește data primei rambursări din principal pentru comenzile de motoare de rezervă și piese de schimb.

34. *Contracte de întreținere și de prestări servicii*

Participanții pot acorda susținere financiară oficială cu durată maximă de rambursare de până la doi ani pentru contractele de mentenanță și prestări servicii.

CAPITOLUL VIII

PROCEDURI35. *Notificarea prealabilă, alinierea și schimbul de informații*

Procedurile de notificare prealabilă, aliniere și schimb de informații prevăzute în acord se aplică prezentei părți din înțelegerea sectorială. În plus, participanții pot solicita organizarea unei consultări în cazul în care au teme să creadă că un alt participant oferă susținere oficială pentru un credit la export, aplicând termeni și condiții neconforme dispozițiilor înțelegerii sectoriale. Consultarea se desfășoară în zece zile, dar în rest ea respectă procedurile prevăzute la articolul 54 din acord.

36. *Revizuire*

Participanții revizuiesc periodic procedurile și dispozițiile prezentei înțelegeri sectoriale pentru a le alinia la condițiile pieței. Cu toate acestea, în cazul în care condițiile pieței sau practicile financiare curente se modifică în mod substanțial, se poate cere o revizuire în orice moment.

Apendicele I

LISTĂ INDICATIVĂ

Toate celelalte aeronave similare care pot fi introduse în viitor vor fi supuse dispozițiilor prezentei înțelegeri sectoriale și adăugate pe lista corespunzătoare la momentul oportun. Aceste liste, care nu sunt exhaustive, au fost întocmite numai pentru a indica, atunci când există vreo îndoială, ce tip de aeronave trebuie incluse în diferite categorii.

AERONAVE CIVILE DE MARI DIMENSIUNI

Fabricant	Denumire
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	MD-80 series
McDonnell Douglas	MD-90 series
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

AERONAVE DIN CATEGORIA A

Aeronave cu reglaj electric cu turbină, inclusiv elicoptere (adică aeronave cu turboreactor, cu turbopropulsor și cu turboreactor cu flux dublu sau „turbo-fan”), cu 30-70 de locuri în general. În cazul în care se concepe un nou tip de avion de mari dimensiuni cu reglaj electric cu turbină, cu mai mult de 70 de locuri, au loc imediat consultări la cerere, pentru a se conveni în legătură cu clasificarea unei astfel de aeronave în prezenta categorii sau în partea 1 din prezenta înțelegere, pentru clarificarea situației de concurență.

Fabricant	Denumire
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8 – 100
De Havilland	Dash 8 – 200
De Havilland	Dash 8 – 300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (U.S.)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

AERONAVE DIN CATEGORIA B

Alte aeronave cu turbină, inclusiv elicoptere.

Fabricant	Denumire
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier / Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Beechjet 400 series
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	441 Conquest III and Caravan 208 series
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Fabricant	Denumire
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV and V
IAI	Astra SP and SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	31A, 35A, 45 and 60 series
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

ANEXA IV

ÎNȚELEGERE SECTORIALĂ PRIVIND CREDITELE LA EXPORT, PROIECTELE ÎN DOMENIUL ENERGIIILOR REGENERABILE ȘI ÎN DOMENIUL APEI, ÎN VIGOARE PENTRU O PERIOADĂ DE PROBĂ PÂNĂ LA 30 Iunie 2007

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE**1. Domeniul de aplicare**

Prezenta înțelegere sectorială, care completează acordul, stabilește termenii și condițiile de finanțare care se pot aplica creditelor la export care beneficiază de susținere oficială pentru contracte în legătură cu proiecte în domeniul energiilor regenerabile și în domeniul apei; domeniul de aplicare al sectoarelor eligibile este stabilit în apendicele 1.

CAPITOLUL II

CLAUZE SI CONDIȚII DE FINANȚARE PENTRU CREDITELE LA EXPORT**2. Termen maxim de rambursare**

Termenul maxim de rambursare, indiferent de clasificarea țării, astfel cum este prevăzut la articolul 11 din acord, este de 15 ani.

3. Rambursarea principalului și plata dobânzii

- (a) Valoarea principalului unui credit la export se rambursează în rate egale.
- (b) Principalul se rambursează și dobânzile se plătesc cel puțin semestrial; iar prima rată a principalului și a dobânzii se plătesc în termen de cel mult șase luni de la data acordării creditului.
- (c) Pentru creditele la export acordate pentru susținerea operațiunilor de leasing, se pot aplica cumulativ rambursări egale de principal și dobândă în loc de rambursări egale de principal, astfel cum se prevede la litera (a).

4. Ratele minime fixe de dobândă în cadrul susținerii financiare oficiale

Un participant care acordă susținere financiară oficială sub formă de finanțare directă, refinanțare sau stabilizarea ratei dobânzii aplică următoarele rate minime ale dobânzii:

- (a) pentru un termen de rambursare de maximum 12 ani (inclusiv), participantul aplică rata de referință a dobânzii comerciale (CIRR) relevantă, în conformitate cu articolul 20 din acord;
- (b) pentru un termen de rambursare de peste 12 ani, dar care nu depășește 14 ani (inclusiv), se adaugă o taxă suplimentară de 20 de puncte de bază la CIRR pentru toate monedele;
- (c) pentru un termen de rambursare de peste 14 ani, rata specială de referință a dobânzii comerciale (SCIRR) relevantă în conformitate cu articolul 5 din prezenta înțelegere sectorială se aplică pentru toate monedele.

5. Stabilirea SCIRR

SCIRR se stabilește la nivelul CIRR al monedei respective, la care se adaugă o marjă fixă de 75 de puncte de bază, mai puțin în cazul yenului japonez, pentru care marja este egală cu 40 de puncte de bază. Pentru monedele care au mai mult de o rată CIRR, în conformitate cu articolul 20 litera (b) prima liniuță din acord, se va utiliza SCIRR care corespunde celui mai lung termen de rambursare pentru a stabili SCIRR.

CAPITOLUL III

PROCEDURI**6. Notificarea prealabilă fără discuție**

Cu cel puțin zece zile calendaristice înainte de a emite orice angajament care intră în domeniul de aplicare al prezentei înțelegeri sectoriale, un participant notifică intenția sa celorlalți participanți, în conformitate cu anexa V la acord.

CAPITOLUL IV

REVIZUIRE

7. Perioada de probă și monitorizarea

- (a) Clauzele și condițiile de finanțare stabilite în prezenta înțelegere sectorială se aplică pentru o perioadă de probă de doi ani, și anume, de la 1 iulie 2005 la 30 iunie 2007. În cursul perioadei de probă de doi ani, participanții vor revizui funcționarea prezentei înțelegeri sectoriale pentru a ține seama de experiența dobândită.
 - (b) Aceste clauze și condiții financiare încetează să se aplice la sfârșitul perioadei de probă, cu excepția cazului în care participanții convin asupra uneia dintre următoarele variante:
 - continuarea perioadei de probă, cu operarea oricăror îmbunătățiri/modificări necesare; sau
 - introducerea clauzelor și condițiilor financiare în acord, cu îmbunătățirile/modificările necesare.
 - (c) Secretariatul va face un raport privind aplicarea acestor clauze și condiții financiare.
-

Apendicele 1

SECTOARE ELIGIBILE

Următoarele sectoare din domeniul energiilor regenerabile și apei sunt eligibile pentru termenii și condițiile de finanțare stabilite în prezenta înțelegere sectorială cu condiția ca impactul lor să fie luat în considerare în conformitate cu Recomandarea OCDE din 2003 privind abordări comune privind cu mediul și creditele la export care beneficiază de susținere oficială ⁽¹⁾ [astfel cum a fost modificată ulterior de către membrii Grupului de lucru al OCDE privind creditele la export și garanțiile (ECG) și adoptată de Consiliul OCDE] începând cu 1 iulie 2005:

- (a) energia eoliană;
- (b) energia geotermală;
- (c) energia mareelor și a curenților marini;
- (d) energia valurilor;
- (e) energia fotovoltaică solară;
- (f) energia termică solară;
- (g) energia termică oceanică;
- (h) bioenergia: totalitatea biomasei durabile, gazul de depozit, gazul produs de stațiile de epurare a apelor uzate și instalațiile care produc energie a din biogaz. „Biomasă” înseamnă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane;
- (i) proiecte referitoare la alimentarea cu apă pentru uz uman și la instalații de epurare a apelor reziduale:
 - infrastructură pentru alimentarea cu apă potabilă pentru gospodării, și anume, purificarea apei în scopul obținerii unei rețele de producție și distribuție de apă potabilă (inclusiv controlul scurgerilor);
 - instalații de colectare și epurare a apelor reziduale, și anume, colectarea și epurarea apelor reziduale menajere și industriale, inclusiv procedee pentru reutilizarea sau reciclarea apei și tratarea nămolului direct asociat cu aceste activități;
- (j) energia hidroelectrică.

⁽¹⁾ Se înțelege că recomandarea OCDE se aplică și proiectelor care nu sunt eligibile pentru aceste clauze și condiții financiare.

ANEXA V

INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE PENTRU NOTIFICĂRI

Informațiile enumerate în secțiunea I de mai jos trebuie furnizate pentru toate notificările efectuate în temeiul acordului (inclusiv cu anexele sale). În plus, informațiile specificate în secțiunea II sunt furnizate, după caz, în legătură cu tipul specific de notificare efectuată.

I INFORMAȚII CARE TREBUIE FURNIZATE PENTRU TOATE NOTIFICĂRILE**(a) Informații de bază**

1. Țara care notifică
2. Data notificării
3. Denumirea autorității/agenției care notifică
4. Numărul de referință
5. Notificare inițială sau revizuirea unei notificări anterioare (numărul revizuirii este relevant)
6. Numărul tranșei (după caz)
7. Numărul de referință al liniei de credit (după caz)
8. Articolul (articolele) din acord în temeiul căror este efectuată notificarea
9. Numărul de referință al notificării care face obiectul unei operațiuni de aliniere (după caz)
10. Descrierea susținerii care face obiectul operațiunii de aliniere (după caz)

(b) Informații privind cumpărătorul/debitorul/garantul

11. Țara cumpărătorului/debitorului
12. Numele cumpărătorului/debitorului
13. Locația cumpărătorului/debitorului
14. Statutul cumpărătorului/debitorului
15. Țara garantului (după caz)
16. Numele garantului (după caz)
17. Locația garantului (după caz)
18. Statutul garantului (după caz)

(c) Informații privind bunurile și/sau serviciile exportate și proiectul

19. Descrierea bunurilor și/sau serviciilor exportate
20. Descrierea proiectului (după caz)
21. Amplasarea proiectului (după caz)
22. Data de închidere a licitației (după caz)
23. Data de expirare a liniei de credit (după caz)

24. Valoarea contractului (contractelor) susținut(e), fie valoarea efectivă (pentru toate liniile de credit și finanțările de proiecte sau pentru fiecare operațiune individuală pe bază voluntară), fie în conformitate cu următoarele baremuri, stabilite în milioane de DTS:

Categoria	De la	La
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Indică numărul de multipli de 40 de milioane de DTS peste 280 de milioane DTS, de exemplu 410 milioane DTS ar fi notificate ca făcând parte din categoria XV+4.

25. Moneda contractului (contractelor)

- (d) Clauze și condiții financiare ale creditelor la export care beneficiază de susținere oficială

26. Valoarea creditului; valoarea efectivă pentru notificările care implică linii de credit și operațiuni de finanțare de proiecte sau pentru fiecare operațiune individuală în parte, ori conform baremurilor în DTS

27. Moneda creditului

28. Avans (procent din valoarea totală a contractelor care beneficiază de susținere)

29. Costuri totale (procent din valoarea totală a contractelor care beneficiază de susținere)

30. Data acordării creditului și referința la alineatul aplicabil de la articolul 10

31. Durata perioadei de rambursare

32. Rata de bază a dobânzii

33. Rata dobânzii sau marja

II INFORMAȚII SUPPLEMENTARE CARE TREBUIE FURNIZATE, DUPĂ CAZ, PENTRU NOTIFICĂRI EFECTUATE ÎN LEGĂTURĂ CU DISPOZIȚII SPECIFICE

- (a) Articolul 14 litera (d) punctul 5 din acord

1. Profilul de rambursare

2. Frecvența rambursărilor

3. Intervalul de timp între data acordării creditului și prima rambursare din principal

4. Valoarea dobânzii capitalizate înainte de începutul perioadei de creditare

5. Durata medie ponderată a perioadei de rambursare
 6. Motivația neacordării susținerii oficiale, în conformitate cu articolul 14 literele (a)-(c)
- (b) Articolele 24 și 28 din acord
1. Clasificarea riscului de țară al țării cumpărătorului/debitorului sau al instituției multilaterale/regionale
 2. Durata perioadei de tragere
 3. Procentul acoperit pentru riscul de țară
 4. Calitatea acoperirii (și anume, sub-standard, standard, supra-standard)
 5. MPR bazată pe clasificarea riscului de țară al țării cumpărătorului/debitorului în absența oricărei garanții dintr-o terță țară, a implicării unei instituții multilaterale/regionale și/sau a existenței mecanismelor de diminuare/excludere a riscului
 6. MPR aplicabilă
 7. Rata de primă efectivă percepută (exprimată sub formă de MPR ca procent din principal)
- (c) Articolul 24 litera (e) prima liniuță din acord
1. Categoria riscului de țară aferentă țării garantului
 2. Confirmare că garanția acoperă toate cele cinci riscuri de țară enumerate la articolul 25 litera (a) pe întreaga durată a creditului
 3. Indicarea măsurii în care valoarea totală a riscului (și anume, principalul și dobânda) este acoperită de garanție
 4. Confirmarea că garantul este solvabil în raport cu dimensiunea datoriei garantate
 5. Confirmarea că garanția este valabilă din punct de vedere juridic și că poate fi pusă în executare într-o terță țară, în conformitate cu jurisdicția acelei țări
 6. Indicarea existenței sau inexistenței unei relații financiare între garant și cumpărător/debitor
 7. În cazul în care există o relație între garant și cumpărător/debitor:
 - tipul de relație (și anume, societate-mamă – filială, filială-societate mamă, acționariat comun);
 - confirmarea faptului că garantul este independent din punct de vedere juridic și financiar și că poate îndeplini obligația de plată a cumpărătorului/debitorului;
 - confirmarea faptului că garantul nu ar fi afectat de evenimente, reglementări sau intervenții suverane în țara cumpărătorului/debitorului.
- (d) Articolul 28 din acord
1. Tehnica de diminuare/excludere a riscului utilizată
 2. MEF aplicat
 3. Explicația completă a riscurilor de țară care fie au fost externalizate/indepărtate sau limitate/excluse în tranzacția individuală, precum și explicarea modului în care această externalizare/indepărtare sau limitare/excludere a riscurilor de țară justifică MEF aplicat.
- (e) Articolele 46 și 47 din acord
1. Forma de ajutor condiționat (respectiv ajutor pentru dezvoltare sau credit mixt sau finanțare asociată)
 2. Nivelul global de concesionalitate al finanțărilor din cadrul ajutorului condiționat și parțial necondiționat, calculat în conformitate cu articolul 37

3. DDR utilizată pentru calcularea nivelului de concesionalitate
 4. Tratatul plăților în numerar la calcularea nivelului de concesionalitate
 5. Restricții privind utilizarea liniilor de credit
- (f) Articolul 10 din anexa II
1. Profilul de rambursare
 2. Frecvența rambursărilor
 3. Intervalul de timp între data acordării creditului și prima rambursare din principal
 4. Susținere acordată pentru costuri locale: termene de plată și natura susținerii
 5. Partea proiectului care urmează să fie finanțată (cu indicarea separată a încărcăturilor de combustibil, dacă este cazul)
 6. Orice altă informație pertinentă (inclusiv referiri la cazurile conexe)
- (g) Articolul 6 din anexa IV
1. Descrierea aprofundată a proiectului, inclusiv sectorul specific, astfel cum figurează în apendicele 1 la Înțelegerea sectorială privind creditele la export, proiectele în domeniul energiilor regenerabile și în domeniul apei (anexa IV)
 2. Motivația completă a solicitării condițiilor financiare speciale
 3. În ceea ce privește rata dobânzii, informații privind nivelul primei suplimentare care se adaugă la CIRR, atunci când se aplică articolul 4 literele (b) sau (c) din Înțelegerea sectorială privind creditele la export, proiectele în domeniul energiilor regenerabile și în domeniul apei (anexa IV)
- (h) Articolul 5 din anexa X
1. Motivația pentru care se recurge la condițiile financiare aplicabile finanțării de proiect
 2. Valoarea contractului în legătură cu contractele la cheie, părțile aferente subcontractelor, etc.
 3. Descriere detaliată a proiectului
 4. Tipul de acoperire furnizată anterior acordării creditului
 5. Procentul acoperit pentru riscul politic anterior acordării creditului
 6. Procentul acoperit pentru riscul comercial anterior acordării creditului
 7. Tipul de acoperire după acordarea creditului
 8. Procentul acoperit pentru riscul politic, după acordarea creditului
 9. Procentul acoperit pentru riscul comercial, după acordarea creditului
 10. Durata perioadei de construcție (după caz)
 11. Durata perioadei de tragere
 12. Durata medie ponderată a perioadei de rambursare
 13. Profilul de rambursare
 14. Frecvența rambursărilor
 15. Intervalul de timp între data acordării creditului și prima rambursare din principal

16. Procentul din principal rambursat până la jumătatea duratei creditului
 17. Valoarea dobânzii capitalizate înainte de acordarea creditului
 18. Alte comisioane percepute de ECA, de exemplu, comisioane de angajament (opțional, cu excepția cazului operațiunilor cu cumpărători din țări OCDE cu venituri ridicate)
 19. Rata de primă (opțional, cu excepția cazului proiectelor din țări OCDE cu venituri ridicate)
 20. Confirmare (și explicație, dacă este necesar) a faptului că operațiunea implică/se caracterizează prin:
 - finanțarea unei unități economice specifice pentru care un împrumutător consideră fluxurile de numerar și veniturile acelei unități economice ca sursă a fondurilor din care va fi rambursat un împrumut și activele unității economice ca și colateral pentru împrumut;
 - finanțarea unor tranzacții de export cu o companie de proiect independentă (din punct de vedere juridic și economic), de exemplu, o companie creată cu scop special, pentru proiecte care generează propriile lor venituri;
 - împărțirea corespunzătoare a riscului între parteneri, de exemplu, între acționari privați sau publici solvabili, exportatori, creditori, părți contractante ale unor contracte cu destinație specială;
 - un flux de numerar al proiectului suficient pe parcursul întregii perioade de rambursare pentru a acoperi costurile de exploatare și serviciul datoriei pentru fonduri atrase de la terți;
 - deducerea cu prioritate a costurilor de exploatare și a serviciului datoriei din veniturile proiectului;
 - un cumpărător/debitor nesuveran fără nicio garanție de plată suverană;
 - garanții reale asupra veniturilor/activelor proiectului, de exemplu, cesiuni, gajuri, gaj pe cont;
 - recurs limitat sau fără recurs asupra sponsorilor din sectorul privat, acționari/susținători ai proiectului după încheierea acestuia.
- (i) Articolul 5 din anexa X, pentru proiecte în țări OCDE cu venituri ridicate
1. Valoarea totală a datoriei sindicalizate pentru proiect, inclusiv creditori publici și privați
 2. Valoarea totală a datoriei sindicalizate de la creditori privați
 3. Procentajul datoriei sindicalizate furnizate de participanți
 4. Confirmarea faptului că:
 - în cadrul unui împrumut sindicalizat acordat de instituții financiare private care nu beneficiază de susținere oficială pentru credite la export, participantul reprezintă un partener minoritar cu statut *pari passu* pe întreaga durată a împrumutului;
 - rata de primă menționată la punctul 18 nu este inferioară finanțării disponibile în condițiile pieței private și este comparabilă cu ratele corespunzătoare care sunt aplicate de alte instituții financiare private care participă la operațiunea de sindicalizare.
-

ANEXA VI

CALCULUL RATELOR MINIME ALE PRIMEI

Formula pentru calcularea MPR aplicabilă pentru un credit la export este:

$$\text{MPR} = [(a * \text{HOR}) + b] * (\text{PC}/0,95) * \text{QPF} * \text{PCF} * (1 - \text{MEF}) * \text{BRF}$$

unde:

- a și b sunt coeficienți asociați cu categoria de risc de țară aplicabilă;
- HOR este orizontul de risc;
- PC este procentul acoperit;
- QPF este factorul de „calitate a produsului”;
- PCF este factorul „procentului acoperit”;
- MEF este factorul de „diminuare/excludere a riscului de țară”;
- BRF este factorul de „acoperire a riscului asociat cumpărătorului”.

Valorile pentru coeficienții a și b sunt obținute din următorul tabel:

	Categorie de risc de țară							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	n/a	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	n/a	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

Orizontul de risc (HOR) se calculează după cum urmează:

pentru profile standard de rambursare (adică rambursări semestriale egale ale principalului):

$$\text{HOR} = (\text{durata perioadei de tragere} * 0,5) + \text{durata perioadei de rambursare};$$

pentru profile de rambursare non-standard, perioada echivalentă de rambursare (celelalte exprimate în tranșe semestriale egale) se calculează folosind următoarea formulă:

$$\text{HOR} = (\text{durata medie ponderată a perioadei de rambursare} - 0,25) / 0,5$$

Utilizarea anilor sau lunilor în formulă nu are niciun impact asupra calcului atâta timp cât se utilizează aceeași unitate pentru perioadele de tragere și de rambursare.

Procentul acoperit (PC) este exprimat ca o valoare zecimală (și anume, 95 de procente este exprimat ca 0,95)

Factorul de calitate a produsului (PCF) este obținut din următorul tabel:

Calitatea produsului	Categorie de risc de țară							
	0	1	2	3	4	5	6	7
sub standard	n/a	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
standard	n/a	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
peste standard	n/a	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

Factorul procentului acoperit (PCF) se determină după cum urmează:

pentru $PC \leq 0,95$, $PCF = 1$;

pentru $PC > 0,95$, $PCF = 1 + [(PC - 0,95) / 0,05] \times \text{coeficientul procentului acoperit}$.

	Categoria de risc de țară							
	0	1	2	3	4	5	6	7
coeficientul procentului acoperit	n/a	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Factorul de diminuare/excludere a riscului de țară (MEF) se stabilește după cum urmează:

pentru creditele la export fără nicio diminuare a riscului de țară, $MEF = 0$;

pentru creditele la export cu diminuarea riscului de țară, MEF se determină conform criteriilor stabilite în anexa VIII.

Factorul de „acoperire a riscului asociat cumpărătorului” (BRF) se stabilește după cum urmează:

atunci când acoperirea pentru riscul asociat cumpărătorului este exclusă complet, $BRF = 0,90$;

atunci când acoperirea pentru riscul asociat cumpărătorului nu este exclusă, $BRF = 1$.

—

ANEXA VII

CRITERII ȘI CONDIȚII CARE GUVERNEAZĂ APLICAREA CLASIFICĂRII RISCULUI DE ȚARĂ CARE CORESPUNDE UNUI GARANT DINTR-O ȚARĂ TERȚĂ SAU UNEI INSTITUȚII MULTILATERALE SAU REGIONALE**SCOP**

Prezenta anexă prezintă criteriile și condițiile care guvernează aplicarea unei clasificări a riscului de țară care corespunde unui garant dintr-o țară sau unei instituții multilaterale sau regionale, în conformitate cu situațiile descrise la articolul 24 litera (e) prima și a doua liniuță din acord.

APLICARE

Clasificarea riscului de țară care corespunde unui garant al unei țări terțe

Cazul 1: Garanție pentru valoarea totală expusă la risc

Atunci când valoarea totală expusă la risc (respectiv principalul și dobânda) este garantată printr-o garanție emisă de o entitate situată în afara țării cumpărătorului/debitorului, se poate aplica clasificarea riscului de țară aferentă țării în care este situat garantul, cu îndeplinirea următoarelor criterii:

- garanția acoperă întreaga durată a creditului;
- garanția este irevocabilă, necondiționată și plătitibilă la prima cerere;
- garanția este valabilă din punct de vedere juridic și poate fi pusă în executare sub incidența jurisdicției din țara garantului;
- garanția acoperă cele cinci riscuri de țară pe care le presupune țara cumpărătorului/debitorului;
- garantul este solvabil în raport cu valoarea datoriei garantate;
- garantul respectă reglementările privind controlul și transferul monetar din țara în care este situat;
- în cazul în care garantul este o filială/societate-mamă a entității garantate, participanții stabilesc, de la caz la caz, dacă:
1. având în vedere relația dintre filiala/societatea-mamă și gradul de dependență din punct de vedere legal al societății-mamă, filiala/societatea-mamă este independentă din punct de vedere juridic și financiar și și-ar putea îndeplini de sine stătător obligațiile de plată; 2. filiala/societatea-mamă ar putea fi afectată de evenimente/reglementări locale sau de intervenția statului; și 3. în caz de neplată, răspunderea ar fi asumată de sediul central.

Cazul 2: garanție limitată ca sumă

Atunci când o parte determinată din valoarea totală expusă la risc (respectiv principalul și dobânda) este garantată printr-o garanție emisă de o entitate situată în afara țării cumpărătorului/debitorului, se poate aplica clasificarea riscului de țară aferentă țării în care este situat garantul pentru partea din credit acoperită de garanție. În plus față de criteriile enumerate la cazul 1, clasificarea țării garantului poate fi aplicată doar dacă suma garantată (valoarea principalului plus dobânda aferentă) este fie: 1. mai mare sau egală cu 10 de procente din valoarea principalului plus dobânda aferentă; fie 2. cinci milioane DTS principal plus dobânda aferentă, în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS.

Pentru partea negarantată, clasificarea riscului de țară aplicabilă este cea a țării cumpărătorului.

Clasificarea riscului de țară care corespunde unei instituții multilaterale sau regionale

Cazul 1: Garanție pentru valoarea totală expusă la risc

Atunci când valoarea totală expusă la risc (respectiv principalul și dobânda) este garantată printr-o garanție emisă de o instituție multilaterală sau regională clasificată, se poate aplica clasificarea riscului de țară aferentă instituției multilaterale sau regionale dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- garanția acoperă întreaga durată a creditului;
- garanția este irevocabilă, necondiționată și plătitibilă la prima cerere;

- garanția acoperă cele cinci riscuri de țară pe care le presupune țara cumpărătorului/debitorului;
- garantul este răspunzător din punct de vedere legal pentru valoarea totală a creditului;
- rambursările sunt efectuate direct către creditor.

Cazul 2: Garanție limitată ca sumă

Atunci când o parte determinată din valoarea totală expusă la risc (respectiv principalul și dobânda) este garantată printr-o garanție emisă de o instituție multilaterală sau regională clasificată. Se poate aplica clasificarea riscului de țară aferentă instituției multilaterale sau regionale pentru partea din credit acoperită de garanție. În plus față de criteriile enumerate la cazul 1, clasificarea instituției multilaterale sau regionale poate fi aplicată doar dacă suma garantată (valoarea principalului plus dobânda aferentă) este fie: 1. mai mare sau egală cu 10 de procente din principal plus dobânda aferentă; fie 2. cinci milioane DTS principal plus dobânda aferentă, în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS.

Pentru partea negarantată, clasificarea riscului de țară aplicabilă este cea a țării cumpărătorului.

Cazul 3: instituție multilaterală sau regională în calitate de debitor

Atunci când debitor este o instituție multilaterală sau regională clasificată, clasificarea riscului de țară aplicabilă poate fi cea a instituției multilaterale sau regionale.

Clasificarea instituțiilor multilaterale sau regionale

Instituțiile multilaterale sau regionale sunt eligibile pentru clasificare dacă instituția este exclusă, în general, de la aplicarea reglementărilor privind controlul și transferul monetar din țara în care este situată. Astfel de instituții sunt clasificate în categoriile de risc de țară de la 0 la 7, de la caz la caz, în funcție de evaluarea riscului fiecăreia, în funcție de calitățile sale și analizând dacă:

- instituția este independentă din punct de vedere statutar și financiar;
- activele instituției nu pot face obiectul unei naționalizări sau confiscări;
- instituția are libertate deplină de transfer și de conversie a fondurilor;
- instituția nu face obiectul unei intervenții a guvernului din țara în care este situată;
- instituția beneficiază de imunitate fiscală; și
- există o obligație a tuturor țărilor sale membre de a furniza capital suplimentar pentru ca instituția să-și îndeplinească obligațiile asumate.

Evaluarea ar trebui să țină seama și de istoricul plăților în situații de nerambursare din cauza riscului de țară fie în țara în care este situată instituția, fie în țara cumpărătorului/debitorului și de orice alt factor care poate fi considerat relevant în procesul de evaluare.

Lista instituțiilor multilaterale și regionale nu este închisă; un participant poate nominaliza o instituție pentru analiză în conformitate cu considerațiile enumerate mai sus. Clasificările instituțiilor multilaterale și regionale trebuie făcute publice de către participanți.

ANEXA VIII

CRITERII ȘI CONDIȚII CARE GUVERNEAZĂ APLICAREA DIMINUĂRII/ EXCLUDERII RISCULUI DE ȚARĂ LA CALCULAREA RATELOR MINIME DE PRIMĂ**SCOP**

Prezenta anexă oferă detalii privind utilizarea tehnicilor de diminuare/excludere a riscului de țară enumerate la articolul 28 litera (b) din acord; aceasta include criteriile, condițiile și circumstanțele specifice care se aplică utilizării acestora, precum și MEF aplicabile.

APLICARE GENERALĂ

Pentru toate tehnicile de diminuare/excludere a riscului de țară enumerate la articolul 28 litera (b) din acord:

- MEF enumerate reprezintă valorile maxime care ar putea fi avute în vedere în cele mai bune condiții și ar trebui justificate de la caz la caz;
- participanții determină dacă garanțiile pot fi puse în executare în contextul lor juridic/judiciar;
- MPR care rezultă din utilizarea tehnicilor de diminuare/excludere a riscului de țară nu pot fi inferioare prețurilor de pe piața privată în situații similare;
- în cazul în care o tranzacție este finanțată în paralel și prin alte surse, garanțiile aferente creditului care beneficiază de susținere oficială sunt tratate cel puțin *pari passu* în raport cu garanțiile aferente celorlalte surse de finanțare.

APLICARE SPECIFICĂ**1. Structură offshore cu fluxuri viitoare combinată cu cont escrow offshore****Definiție:**

Un document scris, ca de exemplu un titlu, un act sau un acord de cesiune ori de mandat, sigilat și înmănat unui terț, respectiv unei persoane care nu este parte la instrument, în vederea deținerii de către terț până la îndeplinirea anumitor condiții, dată la care instrumentul va fi transmis de către terț celeilalte părți pentru a produce efecte. În cazul în care următoarele criterii sunt îndeplinite și sub rezerva luării în considerare a factorilor suplimentari enumerați, această tehnică poate reduce sau elimina riscurile de transfer, în special în categoriile de țări cu risc mai ridicat.

Criterii:

- contul escrow este aferent unui proiect care produce venituri în valută, iar încasările în contul escrow sunt generate de proiectul însuși și/sau de alte creanțe la export din străinătate;
- contul escrow este deținut offshore, respectiv este deschis în afara țării cumpărătorului/debitorului, într-o țară în care riscurile de transfer sau alte riscuri de țară sunt foarte limitate (respectiv o țară clasificată în categoria 0);
- contul escrow este deschis într-o bancă de prim rang care nu este controlată direct sau indirect de interese ale cumpărătorului/debitorului sau de țara cumpărătorului/debitorului;
- fondurile din cont sunt asigurate prin contracte pe termen lung sau alte contracte corespunzătoare;
- sursele de venituri (respectiv generate de proiectul însuși și/sau din alte surse) ale cumpărătorului/debitorului care trec prin cont sunt în valută forte și se poate estima, în mod rezonabil, că, luate împreună, sunt suficiente pentru a acoperi serviciul datoriei pe întreaga durată a creditului, provin de la unul sau mai mulți clienți străini solvabili situați în țări cu un grad de risc mai bun decât țara cumpărătorului/debitorului (respectiv din țări clasificate în mod normal în categoria 0);
- cumpărătorul/debitorul dă instrucțiuni irevocabile clienților străini să plătească direct în cont (respectiv plățile nu sunt efectuate prin tranzitarea un cont controlat de cumpărător/debitor sau prin țara sa);
- fondurile care trebuie să fie păstrate în cont acoperă cel puțin serviciul datoriei pe șase luni. În cazul în care sunt aplicate termene flexibile de rambursare în cadrul structurii de finanțare a unui proiect, o sumă echivalentă cu serviciul efectiv al datoriei pe șase luni în astfel de condiții trebuie păstrată în cont; suma poate varia în timp în funcție de profilul serviciului datoriei;

- cumpărătorul/debitorul are acces restricționat la cont (respectiv numai după plata serviciului datoriei în cadrul creditului);
- veniturile depozitate în cont sunt cesionate creditorului ca beneficiar direct, pe întreaga durată a creditului;
- deschiderea contului a primit toate autorizațiile legale necesare din partea autorităților locale și de la orice alte autorități competente;
- contul escrow și aranjamentele contractuale pot să nu aibă un caracter condiționat și/sau revocabil și/sau limitat în timp.

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică sub rezerva unei analize de la caz la caz a caracteristicilor anterioare și, *inter alia*, ținând cont de:

- țara, cumpărătorul/debitorului (public sau privat), sectorul, vulnerabilitatea în raport cu mărfurile sau serviciile implicate, inclusiv disponibilitatea acestora pe întreaga durată a creditului, clienții;
- structurile legale, de exemplu, dacă mecanismul este suficient de imun la influența cumpărătorului/debitorului sau a țării acestuia;
- gradul în care tehnica continuă să facă obiectul intervenției guvernamentale, al reînnoirii sau retragerii;
- măsura în care contul este suficient de protejat împotriva riscurilor aferente realizării proiectului;
- suma care intră în cont și mecanismul de continuare a unei alimentări adecvate;
- situația în raport cu Clubul de la Paris (de exemplu, posibila exceptare);
- impactul eventual al riscurilor de țară, altele decât riscul de transfer;
- protecția împotriva riscurilor aferente țării în care contul este deschis;
- contractele cu clienții, inclusiv natura și durata acestora; și
- valoarea globală a veniturilor estimate în valută în raport cu valoarea totală a creditului.

MEF aplicabil

MEF maxim aplicabil este 0,20, cu excepția cazurilor:

Cazul specific 1: MEF maxim aplicabil este 0,40 în cazul în care toate criteriile suplimentare următoare sunt îndeplinite:

- creditorul are rang prioritar asupra contului escrow și a contractelor pe termen lung;
- cumpărătorul/debitorul este o entitate privată care este în proporție de peste 80 de procente în proprietate privată;
- fie rata estimată de acoperire pe durata creditului (LLCR) este egală în medie cu 2,5:1, fie LLCR estimată este egală în medie cu 2,0:1 și rata anuală estimată de acoperire a serviciului datoriei (ADSCR) este mai mare de 1,0 în orice moment ulterior acordării creditului ⁽¹⁾;
- există o prefinanțare egală cu cel puțin 12 luni serviciul datoriei constituită în contul escrow, care trebuie reconstituită după fiecare utilizare din suma prefinanțată;

⁽¹⁾ Calcularea LLCR și ADSCR trebuie să se facă în conformitate cu convențiile aplicate în mod normal de creditorii internaționali prudenți pentru a stabili de comun acord un împrumut bancar (scenariu central) în momentul sau aproape de finalizarea operațiunii financiare, după exercitarea tuturor diligențelor necesare (tehnice și economice).

Cazul specific 2: MEF maxim aplicabil este 0,30 în cazul în care toate criteriile suplimentare următoare sunt îndeplinite:

- fie LLCR este egal în medie cu cel puțin 1,75:1, fie există o prefinanțare cel puțin egală cu serviciul datoriei pe 9 luni în contul escrow, care trebuie reconstituită după fiecare utilizare din suma prefinanțată.

2. Garanții offshore solide („Offshore Hard Security”)

Definiție:

Garanție sub formă de gaj offshore de rang 1 sau 2 sau cesiunea creanțelor offshore deținute de un acționar al cumpărătorului/debitorului sau de cumpărătorul/debitorul însuși, sau depozit de numerar într-un cont offshore.

Criterii:

- creanțele sunt definite ca acțiuni și obligațiuni cotate, emise de entități situate într-o țară cu un grad de risc mai bun, alta decât țara cumpărătorului/debitorului și tranzacționate la burse din țări clasificate în categoria 0;
- numerarul este definit ca depozite în valute forte ale unor țări clasificate în categoria 0 sau lichidități în astfel de valute forte, emise de țări clasificate în categoria 0;
- garanția este necondiționată și irevocabilă pentru întreaga durată a creditului;
- țara în care este situată garanția reprezintă un grad de risc mai bun decât țara cumpărătorului/debitorului și ar fi clasificată în mod normal ca fiind o țară din categoria 0;
- garanția nu este la dispoziția cumpărătorului/debitorului și este în afara jurisdicției acestuia;
- valoarea de piață a garanțiilor, estimată și evaluată în mod prudent, acoperă pe toată perioada de rambursare valoarea debitului garantat;
- în orice caz, depozitul de numerar sau valoarea prudențială a garanțiilor (care ar trebui să acopere atât principalul cât și dobânda) trebuie să reprezinte: 1. nu mai puțin de 10 de procente din valoarea principalului plus dobânda aferentă; sau 2. cinci milioane DTS ca principal plus dobânda aferentă în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS;
- garanția poate fi executată în mod legal și necondiționat în caz de neplată (respectiv în cazul producerii de riscului de țară în țara cumpărătorului/debitorului);
- sumele obținute din executarea garanțiilor sau a depozitului de numerar pot fi liber convertite în moneda creditului sau în altă valută forte;
- în caz de neplată, garanțiile sunt transferate direct către creditor sau suma datorată din depozitul în numerar este plătit direct creditorului.

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică în mod normal tuturor țărilor, cumpărătorilor/împrumutaților și sectoarelor, sub rezerva unei analize de la caz la caz a caracteristicilor de mai sus și, *inter alia*, ținând cont de:

- implicațiile formei de proprietate (fie publică, fie privată) asupra garanțiilor sau a depozitului de numerar, de exemplu, în ceea ce privește probabilitatea executării acestei garanții în cazul unor debitori publici;
- valoarea previzionată a garanțiilor și posibilitatea executării acestora în raport cu entitatea, sectorul și țara din care provin;
- cadrul juridic.

MEF aplicabil

MEF specific de aplicat va trebui:

- să reflecte gradul de externalizare potențială sub rezerva, *inter alia*, a menținerii valorii activelor, precum și eventualele incertitudini cu privire la executarea garanției;

- să fie stabilit de la caz la caz pentru a reflecta, *inter alia*, valoarea garanției în raport cu valoarea principalului și clasificarea aplicabilă a riscului de țară pentru țara în care este situată garanția.

Valoarea garanției în numerar se ia în considerare până la maxim 80 de procente iar valoarea acțiunilor sau obligațiunilor reprezintă nu mai mult de 35 de procente din valoarea lor prudentială.

3. Garanții offshore reale („Offshore Asset-Based Security”)

Definiție:

Garanția sub formă de ipotecă de rang 1 asupra unor active reale (respectiv imobile) deținute offshore.

Criterii:

- garanția este necondiționată și irevocabilă pe întreaga durată a creditului;
- activele reale au o valoare de piață estimată și evaluată în mod prudent și reprezintă pentru proprietar aport în natură substanțial la capitalul social. Această valoare estimată acoperă pe parcursul perioadei de rambursare valoarea întregului debit al cumpărătorului/debitorului;
- garanția poate fi pusă în executare în mod legal și necondiționat în caz de neplată (de exemplu, în cazul producerii riscului de țară în țara cumpărătorului/debitorului);
- încasările pot fi convertite în moneda creditului sau în altă valută forte;
- în caz de neplată, sumele obținute din executarea garanției sunt plătite sau atribuite direct creditorului;
- țara în care garanția poate fi pusă în executare are o categorie de risc mai bună decât țara cumpărătorului/debitorului, respectiv este în mod normal clasată în categoriile cele mai bune de risc.

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică în mod normal tuturor țărilor, cumpărătorilor/împrumutaților și sectoarelor, sub rezerva unei analize de la caz la caz a caracteristicilor de mai sus și, *inter alia*, ținând cont de:

- implicațiile tipului de proprietate asupra bunurilor reale (fie publică, fie privată), de exemplu, în ceea ce privește probabilitatea executării acestei garanții în cazul unor proprietari publici;
- natura bunurilor reale (de exemplu, sectorul) care poate avea un impact asupra conservării valorii acestora și asupra posibilității de executare;
- cadrul juridic.

MEF aplicabil

MEF specific de aplicat va trebui:

- să reflecte gradul potențial de externalizare sub rezerva, *inter alia*, a menținerii valorii bunurilor, precum și eventualele incertitudini cu privire la executarea garanției; și
- să fie stabilit de la caz la caz pentru a reflecta, *inter alia*, pe o bază, valoarea garanției în raport cu valoarea principalului și clasificarea aplicabilă a riscului de țară pentru țara în care este situată garanția.

Diferența dintre MPR care rezultă din aplicarea acestei tehnici și MPR care s-ar aplica în absența tehnicii de diminuare nu trebuie să fie mai mare de 15 de procente din diferența dintre MPR care s-ar aplica în absența tehnicii de diminuare a riscului și MPR care ar rezulta din aplicarea clasificării riscului de țară pentru țara în care este situat bunul.

În următoarele situații, implicațiile asupra prețului se aplică după cum urmează:

- garanția (care ar trebui să acopere atât principalul, cât și dobânda) este limitată ca sumă pe o bază uniformă pentru întreaga durată a creditului și reprezintă: 1. nu mai puțin de 10 de procente din valoarea principalului plus dobânda aferentă; sau 2. cinci milioane DTS principal plus dobânda aferentă în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS; în acest caz, implicația asupra prețului se aplică pe bază pro-rata la principalul garantat/valoarea principalului creditului;

- garanția (care ar trebui să acopere atât principalul, cât și dobânda) este limitată ca sumă pe o bază neuniformă pentru întreaga durată a creditului și reprezintă: 1. nu mai puțin de 10 de procente din valoarea principalului plus dobânda aferentă; sau 2. cinci milioane DTS principal plus dobânda aferentă în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS; în acest caz, implicația asupra prețului se aplică pe bază pro-rata derivată din utilizarea conceptului de durată de viață medie ponderată.

4. Finanțare offshore garantată și asigurată cu bunuri reale („Offshore Asset-Secured and Asset-Based Financing”)

Definiție:

Garanția sub forma unui leasing offshore sau a unei ipotece de rang 1 asupra unor bunuri mobile, care nu este:

1. folosită pentru a face acceptabile riscurile de țară (de exemplu, pentru țări din categorii cu risc ridicat); sau
2. legată în special de riscurile cumpărătorului/debitorului sau ale locatarului.

Criterii:

- bunurile sunt în general legate direct de tranzacție;
- bunurile sunt identificabile și mobile sau portabile și pot fi luate în posesie/puse sub sechestru în mod fizic, precum și juridic de către creditor, de agentul acestuia sau de o persoană desemnată de acesta din afara țării cumpărătorului/debitorului sau a locatarului;
- garanția este irevocabilă și necondiționată pentru întreaga durată a creditului;
- bunurile au o valoare de piață estimată și evaluată în mod prudent care acoperă pe parcursul întregii perioade de rambursare valoarea debitului;
- garanția este înregistrată offshore într-o jurisdicție acceptabilă;
- bunurile pot fi vândute în mod liber și pot oferi oportunități pentru utilizarea lor în afara țării cumpărătorului/debitorului sau locatarului;
- sumele obținute din executare pot fi convertite în moneda creditului sau în orice altă valută forte;
- în cazul executării garanției, sumele obținute sunt plătite direct creditorului.

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică, în primul rând, de exemplu, în cazul aeronavelor, navelor și platformelor petroliere, destinate în principal să fie utilizate în afara țării cumpărătorului/debitorului sau locatarului; totuși, aceasta poate fi aplicată în cazul tuturor țărilor, cumpărătorilor/imprumutaților și sectoarelor, sub rezerva unei analize de la caz la caz a caracteristicilor de mai sus și, *inter alia*, ținând seama de:

- natura bunurilor care poate avea un impact asupra mobilității lor complete, asupra posibilității de a le lua în posesie în afara țării cumpărătorului/debitorului sau locatarului și valoarea lor comercială estimată pe piață;
- costurile cu punerea de sechestru, transportul, recondiționarea și revânzarea bunurilor, precum și costurile cu dobânzile care se acumulează până la revânzare;
- posibilitatea punerii sub sechestru a bunurilor în țările cu cel mai bun grad de risc care oferă un cadru juridic corespunzător.

MEF aplicabil

MEF specific de aplicat va trebui:

- să reflecte gradul potențial de diminuare a riscului de țară în funcție de, *inter alia*, menținerea valorii activelor, precum și de eventualele incertitudini cu privire la posibilitatea de recuperare internațională a acestora;
- să fie determinată de la caz la caz; și
- să nu depășească 0,10 sau 0,20 în cazul aeronavelor.

În cazul în care garanția (care ar trebui să acopere atât principalul, cât și dobânda) este limitată ca sumă pe o bază uniformă pentru întreaga durată a creditului și pentru: 1. nu mai puțin de 10 de procente din valoarea principalului plus dobânda aferentă; sau 2. cinci milioane DST principal plus dobânda aferentă în cazul în care tranzacția depășește 50 de milioane DTS, MEF trebuie calculat pe o bază care reflectă valoarea garanției în comparație cu principalul garantat/valoarea principalului creditului.

5. Cofinanțare cu instituțiile financiare internaționale (IFI)

Definiție:

Creditul la export (respectiv asigurare/garanție/împrumut) este cofinanțat cu o IFI care a fost clasificată de participanți în scopul calculării primelor.

Criterii:

- IFI are un statut de creditor privilegiat;
- IFI a evaluat proiectul, aspectele sale tehnice, economice și financiare și mediul în materie de risc de țară;
- se consideră că IFI urmărește execuția și rambursarea proiectului.

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică tuturor țărilor/cumpărătorilor/împrumutaților și sectoarelor în care IFI poate interveni în conformitate cu statutul și politica sa sub rezerva unei analize de la caz la caz a caracteristicilor de mai sus și, *inter alia*, ținând seama, în legătură cu proiectul, dacă:

- participantul și IFI au avut o colaborare strânsă în cursul procesului de evaluare și de constituire a proiectului și a finanțării acestuia;
- participantul a obținut de la IFI beneficiul clauzelor *pari passu* și al executării încrucișate pentru întreaga sumă și durată a creditului;
- clauzele și cooperarea dintre participant și IFI se vor aplica și în cazul în care graficul de rambursare a celor două credite nu este paralel; și
- aceleași dispoziții ale IFI se aplică oricărei oferte concurente de la un participant.

MEF aplicabil

MEF maxim aplicabil nu va fi mai mare de 0,05.

6. Finanțare în moneda locală

Definiție:

Contract și finanțare negociate în monede locale convertibile și disponibile, altele decât valute forte, și finanțate local care elimină sau diminuează riscul de transfer. Obligația principală de plată în monedă locală nu ar fi, în principiu, afectată de apariția primelor două riscuri de țară.

Criterii:

- răspunderea ECA și plata despăgubirilor sau plata către creditorul direct sunt exprimate/efectuate în totalitate în monedă locală;
- ECA nu este în mod normal expus la riscul de transfer;
- în mod normal, nu se cere ca depozitele în monedă locală să fie convertite în valută forte;
- rambursarea efectuată de debitor în propria sa monedă și în propria sa țară reprezintă o rambursare valabilă a împrumutului;
- în cazul în care venitul unui debitor este în monedă locală, debitorul este protejat contra variațiilor defavorabile ale cursului de schimb;
- reglementările în materie de transfer din țara debitorului nu ar trebui să afecteze obligațiile de rambursare ale debitorului, care ar rămâne în monedă locală;

- ulterior unui incident de neplată care duce la plata unor despăgubiri în monedă locală, valoarea despăgubirii este exprimată, după cum se prevede în mod explicit în acordul de împrumut, într-o sumă echivalentă în valută forte. Recuperarea plății despăgubirii s-ar face monedă locală reprezentând contravaloare în valută forte a plății despăgubirii la momentul acesteia;
- răspunderea pentru conversia rambursărilor în monedă locală de către cumpărător/debitor revine părții asigurate, care ar suporta și riscul de schimb aferent deprecierei sau aprecierii încasărilor în monedă locală. (Dacă un creditor direct poate avea o expunere directă la fluctuații monetare, acest lucru nu este legat de riscurile de țară sau de riscurile asociate cumpărătorului/debitorului).

Factori suplimentari de care trebuie să se țină seama:

Tehnica se aplică pe o bază selectivă în ceea ce privește monedele convertibile și transferabile, atunci când economia la care se face referire este solidă. ECA-ul participantului ar trebui să fie în măsură să își îndeplinească obligațiile de a plăti despăgubiri exprimate în propria sa monedă în cazul în care moneda locală devine fie „netransferabilă”, fie „neconvertibilă”, după ce ECA își asumă responsabilitatea. (Cu toate acestea, un creditor direct ar suporta acest risc).

Chiar după exprimarea unei sume neplătite (nu întreaga valoare a împrumutului) într-o sumă echivalentă în valută forte, debitorul ar avea în continuare o obligație în monedă locală, deși cu o valoare „deschisă”, în raport cu valoarea echivalentă în valută forte a sumei neplătite. Eventuala plată în monedă locală de către debitor a datoriei neplătite sale ar trebui să fie echivalentă cu valoarea în valută forte a plății despăgubirilor la momentul acesteia.

MEF aplicabil

MEF specific de aplicat va fi determinat de la caz la caz; cu toate acestea, dacă primele trei riscuri de țară sunt excluse în mod specific, MEF maxim este de 0,50. În cazul în care riscul este numai redus, adică nu este în mod explicit exclus, MEF maxim este de 0,35.

7. Asigurare sau garanție condițională a unei țări terțe

8. Debitor care reprezintă un grad de risc mai bun decât riscul suveran

Utilizarea tehnicilor 7 și 8 din prezenta anexă se face sub rezerva unor discuții ulterioare între participanți.

ANEXA IX

LISTA CRITERIILOR PRIVIND CREAREA DE CAPACITĂȚI PENTRU DEZVOLTARE**LISTA CRITERIILOR DE CALITATE PENTRU DEZVOLTAREA DE PROIECTE FINANȚATE PRIN AJUTOARE**

În ultimii ani, DAC a dezvoltat o serie de criterii pentru a se asigura că proiectele în țările în curs de dezvoltare care sunt finanțate total sau parțial prin intermediul asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA). Aceste criterii apar în special în următoarele documente:

- Principiile DAC pentru evaluarea prealabilă a proiectelor, 1988;
- Principiile directe ale DAC privind finanțarea asociată și asistența oficială pentru dezvoltare condiționată și parțial necondiționată, 1987; și
- Bunele practici în materie de achiziții publice pentru asistența oficială pentru dezvoltare, 1986.

COMPATIBILITATEA PROIECTULUI CU PRIORITĂȚILE GENERALE ÎN MATERIE DE INVESTIȚII ALE ȚĂRII BENEFICIARE (SELECTAREA PROIECTELOR)

Se înscrie proiectul în cadrul programelor de investiții și al programelor de cheltuieli publice deja aprobate de către autoritățile centrale de finanțare și planificare ale țării beneficiare?

(A se indica documentul de politică, care menționează proiectul, de exemplu, programul de investiții publice al țării beneficiare.)

Este proiectul cofinanțat cu o instituție internațională de finanțare pentru dezvoltare?

Există probe care să indice că proiectul a fost avut în vedere, dar respins de către o instituție internațională de finanțare pentru dezvoltare sau de către un alt membru al DAC din cauza importanței sale scăzute pentru dezvoltare?

În cazul unui proiect din sectorul privat s-a obținut aprobarea guvernului țării beneficiare?

Este proiectul menționat într-un acord interguvernamental care prevede o gamă mai largă de activități de ajutor efectuate de către donator în țara beneficiară?

PREGĂTIREA ȘI EVALUAREA PREALABILĂ A PROIECTELOR

A fost proiectul pregătit, conceput și evaluat prin referire la un ansamblu de standarde și criterii care corespund în mare principiilor DAC pentru evaluarea prealabilă a proiectelor (PEPP)? Principiile relevante se referă la evaluarea prealabilă a proiectelor din punctul de vedere al:

- (a) aspectelor economice [alineatele (30)-(38) din PEPP];
- (b) aspectelor tehnice [alineatul (22) din PEPP];
- (c) aspectelor financiare [alineatele (23)-(29) din PEPP].

În cazul unui proiect care generează venituri, în special în cazul în care producția este destinată piețelor în care există concurență, s-a repercutat elementul de concesionalitate inerent finanțării prin ajutor asupra utilizatorilor finali ai fondurilor? [alineatul (25) din PEPP]

- (a) Evaluarea aspectelor instituționale [alineatele (40)-(44) din PEPP].
- (b) Analiza din punct de vedere social și distribuția costurilor și beneficiilor [alineatele (47)-(57) din PEPP].
- (c) Evaluarea aspectelor privind mediul înconjurător [alineatele (55)-(57) din PEPP].

PROCEDURI DE ACHIZIȚII

Dintre diferitele proceduri de achiziții publice indicate în cele ce urmează, care va fi utilizată? (Pentru definiții, a se vedea principiile enumerate în Bunele practici în materie de achiziții publice pentru ODA).

- (a) Licitatie internațională deschisă (principiul III din Bunele practici în materie de achiziții publice și anexa 2 la acestea: condiții minime pentru o licitație internațională deschisă eficientă).
- (b) Licitatie națională deschisă (principiul IV din Bunele practici în materie de achiziții publice).
- (c) Concurență informală sau negocieri directe (Principiul V A sau B).

Se prevăd controale ale prețurilor și ale calității produselor furnizate? [alineatul (63) din PEPP]

ANEXA X

CLAUZE ȘI CONDIȚII APLICABILE OPERAȚIUNILOR DE FINANȚARE A PROIECTELOR

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE**1. Domeniul de aplicare**

- (a) Prezenta anexă stabilește clauzele și condițiile pe care participanții le pot susține pentru operațiunile de finanțare a proiectelor care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute în apendicele 1.
- (b) În cazul în care în prezenta anexă nu există dispoziții corespunzătoare, se aplică dispozițiile din acord.

CAPITOLUL II

CLAUZE ȘI CONDIȚII FINANCIARE**2. Termene maxime de rambursare**

Termenul maxim de rambursare este de 14 ani, cu excepția cazului în care susținerea oficială a creditelor la export furnizată de participanți constă în peste 35 de procente din operațiunea de sindicalizare pentru un proiect într-o țară OCDE cu venit ridicat, pentru care termenul maxim de rambursare este de zece ani.

3. Rambursarea principalului și plata dobânzii

Valoarea principalului din creditul la export poate fi rambursată în tranșe inegale, iar principalul și dobânda pot fi plătite la intervale mai mari decât în tranșe semestriale, atâta timp cât sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) nicio rambursare individuală a principalului, sub forma unei tranșe sau a unei serii tranșe într-un interval de șase luni nu va trebui să depășească 25 de procente din valoarea principalului creditului;
- (b) prima tranșă de rambursare a principalului va avea scadența nu mai târziu de 24 de luni de la data acordării creditului, și nicio sumă mai mică de două procente din valoarea principalului nu va fi rambursată într-un interval de 24 de luni de la începutul perioadei de creditare;
- (c) dobânda va trebui plătită la intervale nu mai mici de 12 luni, iar prima plată a dobânzii va trebui efectuată nu mai târziu de șase luni de la începutul perioadei de creditare;
- (d) durata medie ponderată a perioadei de rambursare nu va depăși șapte ani și un sfert, cu excepția cazului în care susținerea oficială a creditelor la export furnizată de participanți constă în peste 35 de procente din operațiunea de sindicalizare pentru un proiect într-o țară OCDE cu venit ridicat, situație în care durata medie ponderată a perioadei de rambursare nu va depăși cinci ani și un sfert;
- (e) participantul va trebui să transmită o notificare prealabilă în conformitate cu articolul 5 din prezenta anexă.

4. Ratele minime fixe ale dobânzii

Atunci când participanții furnizează susținere financiară oficială pentru împrumuturi cu rată fixă de dobândă:

- (a) pentru termene de rambursare de maximum 12 ani, participanții aplică ratele de referință ale dobânzii comerciale (CIRR) relevante, stabilite în conformitate cu articolul 20 din acord;
- (b) pentru termene de rambursare mai mari de 12 ani, o primă suplimentară de 20 de puncte de bază se adaugă la CIRR pentru toate monedele.

CAPITOLUL III

PROCEDURI**5. Notificare prealabilă pentru operațiunile de finanțare de proiecte**

Un participant transmite, cu cel puțin zece zile calendaristice înainte de luarea oricărui angajament, o notificare tuturor participanților în legătură cu intenția de a furniza susținere oficială în conformitate cu termenii și condițiile din prezenta anexă. Notificarea va trebui transmisă în conformitate cu anexa V din acord. În cazul în care un participant cere o explicație în cursul acestei perioade în ceea ce privește termenii și condițiile susținerii oficiale, participantul care face notificarea va aștepta o perioadă suplimentară de zece zile calendaristice înainte de luarea oricărui angajament.

Apendicele 1

CRITERIILE DE ELIGIBILITATE PENTRU OPERAȚIUNILE DE FINANȚARE DE PROIECTE

I. Criteriile de bază

Operațiunea implică/se caracterizează prin:

- (a) finanțarea unei unități economice specifice pentru care un creditor consideră fluxurile de numerar și veniturile acelei unități economice drept sursă a fondurilor din care va fi rambursat un împrumut și activele unității economice ca și colateral pentru acel împrumut;
- (b) finanțarea unor operațiuni de export printr-o companie titulară de proiect independentă (din puncte de vedere juridic și economic), de exemplu, o companie creată cu scop special, pentru proiecte care își generează propriile venituri;
- (c) împărțirea/sindicalizarea corespunzătoare a riscurilor, inclusiv a capitalului aferent, între partenerii proiectului, de exemplu, acționari privați sau acționari publici solvabili, exportatori, creditori, intermediari;
- (d) un flux de numerar al proiectului, suficient pe parcursul întregii perioade de rambursare, care să acopere costurile de exploatare și serviciul datoriei pentru fondurile împrumutate;
- (e) deducerea, în primul rând, a costurilor de exploatare și a serviciului datoriei din veniturile proiectului;
- (f) un cumpărător/debitor non-suveran fără nicio garanție suverană de plată (fără a fi incluse în această categorie garanțiile de bună execuție, de exemplu, acorduri de achiziții);
- (g) titluri de creanță garantate cu active pentru veniturile/activele proiectului, de exemplu, cesiuni, gajuri, conturi de profit;
- (h) recurs limitat sau absența recursului asupra sponsorilor din sectorul privat, acționari/suținători ai proiectului după încheierea acestuia.

II. Criterii suplimentare pentru operațiuni de finanțare de proiecte în țări OCDE cu venituri ridicate

Operațiunea implică/se caracterizează prin:

- (a) participarea la sindicalizarea unui împrumut cu instituții financiare private care nu beneficiază de susținere publică pentru credite la export, în care:
 - 1. participantul este un partener minoritar cu un statut *pari passu* pe întreaga durată a împrumutului; și
 - 2. creditele la export care beneficiază de susținere oficială din partea participanților însumează mai puțin de 50 de procente din operațiunea de sindicalizare;
 - (b) ratele de primă pentru oricare tip de susținere oficială nu sunt inferioare celor pentru finanțări disponibile pe piața privată și sunt comparabile cu ratele corespunzătoare aplicate de alte instituții financiare private care participă la operațiunea de sindicalizare.
-

ANEXA XI

LISTA DEFINIȚIILOR

În sensul prezentului acord:

- (a) angajament înseamnă orice declarație, sub orice formă, prin care voința sau intenția de a acorda susținere oficială este comunicată țării beneficiare, cumpărătorului, debitorului, exportatorului sau instituției financiare;
- (b) regulă comună înseamnă o înțelegere între participanți pentru a conveni, în legătură cu o tranzacție dată sau în circumstanțe speciale, asupra termenilor și condițiilor financiare specifice pentru acordarea susținerii oficiale. Principiile stabilite printr-o regulă comună convenită nu înlocuiesc principiile din acord decât în ceea ce privește tranzacția sau circumstanțele specificate în regula comună;
- (c) nivelul de concesionalitate al ajutorului condiționat înseamnă în cazul granturilor (ajutoare financiare nerambursabile), nivelul de concesionalitate este de 100 de procente. În cazul împrumuturilor, nivelul de concesionalitate reprezintă diferența dintre valoarea nominală a împrumutului și valoarea actualizată a plăților viitoare cu titlu de achitare a datoriei, pe care debitorul trebuie să le efectueze. Această diferență este exprimată ca procent din valoarea nominală a împrumutului;
- (d) valoarea contractului de export înseamnă valoarea totală care urmează să fie plătită de către cumpărător sau în numele acestuia, pentru bunurile și/sau serviciile exportate, din care sunt excluse costurile locale, astfel cum sunt definite în continuare. În cazul unei operațiuni de leasing, din rata de leasing este exclusă partea care corespunde dobânzii;
- (e) angajament final înseamnă pentru o operațiune de credit la export (fie sub forma unei operațiuni unice sau a unei linii de credit), un angajament final are loc atunci când participantul se obligă să stabilească și să realizeze termenii și condițiile financiare, fie printr-un acord reciproc, fie printr-un act unilateral;
- (f) susținerea ratei de dobândă înseamnă un acord între un guvern și bănci sau alte instituții financiare, care permite acordarea de finanțări cu rată fixă ale exporturilor la nivelul CIRR sau peste nivelul CIRR;
- (g) linie de credit înseamnă un acord cadru pentru creditele la export, indiferent de forma în care se încheie, care include o serie de operațiuni care pot fi asociate sau nu unui proiect specific;
- (h) costuri locale înseamnă cheltuieli aferente bunurilor și serviciilor utilizate în țara cumpărătorului, care sunt necesare fie pentru executarea contractului exportatorului, fie pentru definitivarea proiectului din care face parte contractul exportatorului. Se exclud din aceste cheltuieli comisioanele plătibile agentului exportatorului în țara cumpărătoare;
- (i) acoperire pură înseamnă susținere oficială furnizată de către un guvern sau în numele acestuia, acordată numai sub forma unei garanții sau asigurări de credite la export, și anume, care nu beneficiază de susținere financiară oficială;
- (j) termenul de rambursare înseamnă perioada cuprinsă între data de început a perioadei de creditare, așa cum este ea definită în prezenta anexă, și scadența contractuală a ultimei plăți din principal;
- (k) data acordării creditului:
 - 1. pentru părți sau componente (bunuri intermediare), inclusiv serviciile conexe: în cazul părților și componentelor, începutul perioadei de creditare este cel târziu data efectivă de acceptare a bunurilor sau data medie ponderată de acceptare a bunurilor (inclusiv servicii, după caz) de către cumpărător sau, pentru servicii, data transmiterii facturilor către client sau a acceptării serviciilor de către client;
 - 2. cvasi-mijloace de producție, inclusiv servicii conexe – mașini sau echipamente, având, în general, o valoare unitară relativ scăzută, destinate să fie utilizate într-un proces industrial sau în scop productiv sau comercial: în cazul cvasi-mijloacelor de producție, începutul perioadei de creditare este cel târziu data efectivă de acceptare a bunurilor de către cumpărător, sau data medie ponderată de acceptare a bunurilor de către cumpărător, sau, dacă exportatorul răspunde de punerea în funcțiune, atunci începutul perioadei de creditare este cel târziu data punerii în funcțiune, sau pentru servicii, data transmiterii facturilor către client sau a acceptării serviciului de către client. În cazul unui contract pentru furnizarea de servicii, în care furnizorul răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data punerii în funcțiune;

3. mijloace de producție și servicii aferente proiectului – mașini sau echipamente de valoare ridicată, destinate să fie utilizate într-un proces industrial sau în scop productiv sau comercial:
- în cazul unui contract pentru vânzarea unor mijloace de producție care, fiecare în parte poate fi utilizată de sine stătător, începutul perioadei de creditare este data efectivă la care cumpărătorul intră în mod efectiv/fizic în posesia bunurilor, sau data medie ponderată la care cumpărătorul intră efectiv/fizic în posesia bunurilor;
 - în cazul unui contract pentru vânzarea unor mijloace de producție destinate unor uzine sau unor fabrici la cheie, atunci când furnizorul nu este răspunzător pentru punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data la care cumpărătorul trebuie să intre efectiv în posesia întregului echipament (cu excepția pieselor de schimb) furnizat în temeiul contractului;
 - dacă exportatorul răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data punerii în funcțiune;
 - pentru servicii, începutul perioadei de creditare este cel târziu la data transmiterii facturilor către client sau a acceptării serviciilor de către client. În cazul unui contract pentru furnizarea de servicii, în care furnizorul răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data punerii în funcțiune;
4. uzine sau fabrici la cheie – unități productive complete de valoare ridicată care necesită utilizarea unor mijloace de producție:
- în cazul unui contract pentru vânzarea unor mijloace de producție destinate unor uzine sau unor fabrici la cheie, atunci când furnizorul nu răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data la care cumpărătorul intră efectiv în posesia întregului echipament (cu excepția pieselor de schimb) furnizat în temeiul contractului;
 - în cazul unui contract de construcție în care antreprenorul nu răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data terminării construcției;
 - în cazul unui contract în care furnizorul sau antreprenorul răspund în mod contractual de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data la care au fost finalizate atât instalarea sau construcția cât și testele preliminare menite să garanteze că respectivul obiectiv este gata de funcționare. Această regulă se aplică fără să fie necesar să se stabilească dacă obiectivul este sau nu predat cumpărătorului la termen în conformitate cu termenii contractului și independent de orice alt angajament în curs între furnizor și contractant, de exemplu, de a garanta buna funcționare a obiectivului sau formarea profesională a personalului local;
 - atunci când contractul prevede executarea separată a părților individuale ale unui proiect, începutul perioadei de creditare este cel târziu data începutului perioadei de creditare pentru fiecare parte individuală sau data medie a acestor date individuale sau, atunci când furnizorul nu are un contract pentru întregul proiect, ci pentru partea esențială a acestuia, începutul perioadei de creditare poate fi data cea mai adecvată/optimă pentru întregul proiect;
 - pentru servicii, începutul perioadei de creditare este cel târziu data transmiterii facturilor către client sau data acceptării serviciului de către client. În cazul unui contract pentru furnizarea de servicii, în care furnizorul răspunde de punerea în funcțiune, începutul perioadei de creditare este cel târziu data punerii în funcțiune;
- (l) ajutor condiționat înseamnă ajutor care este efectiv (*de jure* sau *de facto*) condiționat de achiziționarea de bunuri și/sau servicii din țara donatoare și/sau dintr-un număr limitat de țări; acest ajutor include împrumuturi, granturi sau finanțări mixte cu un nivel de concesionalitate mai mare de 0 procente.
- Această definiție se aplică indiferent dacă „condiționarea” rezultă dintr-o înțelegere oficială sau din orice altă formă de înțelegere neoficială între țara beneficiară și țara donatoare sau dintr-un pachet care include una sau mai multe dintre formele de ajutor condiționat prevăzute la articolul 31 din acord, care nu sunt disponibile și integral existente în piață, pentru a finanța achizițiile în țara beneficiară, în aproape toate celelalte țări în curs de dezvoltare și în țările participante, sau care presupun practici pe care CAD sau participanții le consideră echivalente cu o astfel de condiționare;
- (m) ajutor necondiționat înseamnă ajutor care include împrumuturi sau granturi ale căror fonduri sunt utilizate în mod liber și integral pentru a finanța achiziții din orice țară;
- (n) durata medie ponderată a perioadei de rambursare înseamnă durata necesară pentru rambursarea a jumătate din principalul unui credit. Aceasta se calculează ca suma perioadelor de timp (în ani) dintre data acordării creditului și fiecare rambursare a principalului ponderată cu partea de principal rambursată la data fiecărei rambursări.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/89/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 noiembrie 2011

de modificare a Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE în ceea ce privește supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽³⁾ conferă autorităților competente din sectorul financiar competențe și instrumente suplimentare în vederea supravegherii grupurilor compuse din numeroase entități reglementate care își desfășoară activitatea în diverse sectoare ale piețelor financiare. Aceste grupuri (conglomerate financiare) sunt expuse riscurilor (riscuri de grup) printre care se numără: riscul de contaminare, în cazul în care riscul se propagă de la un capăt la celălalt al grupului; concentrarea riscurilor, în cazul în care același tip de risc apare în diverse părți ale grupului în același timp; complexitatea gestionării a numeroase entități juridice foarte diferite; posibilele conflicte de interese; și provocarea alocării capitalului reglementat la toate entitățile reglementate care sunt parte a conglomeratului financiar, evitând astfel utilizarea multiplă a capitalului. Pe lângă supravegherea individuală, consolidată sau de grup, conglomeratele financiare ar trebui să facă

obiectul unei supravegheri suplimentare fără a se suprapune acestora sau a afecta grupul, indiferent de structura juridică a grupului.

- (2) Este necesară asigurarea coerenței dintre obiectivele Directivei 2002/87/CE, pe de o parte, și cele ale Directivelor Consiliului 73/239/CEE ⁽⁴⁾ și 92/49/CEE ⁽⁵⁾ și ale Directivelor 98/78/CE ⁽⁶⁾, 2002/83/CE ⁽⁷⁾, 2004/39/CE ⁽⁸⁾, 2005/68/CE ⁽⁹⁾, 2006/48/CE ⁽¹⁰⁾, 2006/49/CE ⁽¹¹⁾, 2009/65/CE ⁽¹²⁾, 2009/138/CE ⁽¹³⁾ și 2011/61/UE ⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, pe de altă parte, pentru a permite supravegherea suplimentară corespunzătoare a grupurilor de asigurători și a grupurilor bancare, inclusiv atunci când acestea fac parte dintr-un holding financiar mixt.

⁽⁴⁾ Prima directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, 16.8.1973, p. 3).

⁽⁵⁾ Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, 11.8.1992, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 98/78/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind supravegherea suplimentară a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup de asigurare sau reasigurare (JO L 330, 5.12.1998, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea directă de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

⁽¹¹⁾ Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

⁽¹²⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽¹³⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽¹⁾ JO C 62, 26.2.2011, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 iulie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 noiembrie 2011.

⁽³⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

- (3) Este necesară identificarea conglomeratelor financiare de pe întreg teritoriul Uniunii în funcție de măsura în care sunt expuse riscurilor de grup, pe baza orientărilor generale comune elaborate de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (ABE), de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ (AEAPO) și de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ (AEVMP), în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun). De asemenea, este importantă aplicarea într-un mod bazat pe risc a prevederilor referitoare la derogarea de la aplicarea supravegherii suplimentare, conform respectivelor orientări generale. Acest lucru prezintă o importanță deosebită în cazul marilor conglomerate financiare internaționale.
- (4) Monitorizarea exhaustivă și adecvată a riscurilor de grup în cadrul conglomeratelor financiare internaționale mari și complexe, precum și supravegherea politicilor de capital la nivel de grup sunt posibile doar dacă autoritățile competente nu trebuie să se limiteze la cadrul național al mandatului lor pentru a colecta informații prudențiale și a planifica măsurile de supraveghere. Prin urmare, autoritățile competente considerate cele mai implicate în supravegherea unui conglomerat financiar trebuie să coordoneze între ele supravegherea suplimentară a conglomeratelor financiare internaționale între autoritățile competente considerate cele mai implicate în supravegherea suplimentară a unui conglomerat. Colegiile autorităților competente relevante ale unui conglomerat financiar ar trebui să reflecte natura complementară a Directivei 2002/87/CE și să nu dubleze sau să înlocuiască, ci să aducă astfel valoare adăugată activităților colegiilor existente pentru subgrupul bancar și cel al asigurărilor din conglomeratele financiare respective. Colegiul unui conglomerat financiar ar trebui să fie constituit numai acolo unde nu există nici colegiu bancar, nici colegiu sectorial al întreprinderilor de asigurare.
- (5) Pentru a se asigura o supraveghere de reglementare adecvată, este necesar ca structura juridică și structura de conducere și organizațională a conglomeratelor financiare, inclusiv toate entitățile reglementate, filialele nereglementate și sucursalele importante ale băncilor, întreprinderile de asigurări și conglomeratele financiare cu activități transfrontaliere, să fie supravegheate de ABE, AEAPO, AEVMP (denumite împreună în continuare „AES”) și de Comitetul comun, după caz, iar informațiile să fie puse la dispoziția autorităților competente relevante.
- (6) Pentru a asigura o supraveghere suplimentară eficace a entităților reglementate din cadrul unui conglomerat financiar, în special în cazul în care sediul uneia dintre filialele sale se află într-o țară terță, întreprinderile cărora li se aplică prezenta directivă ar trebui să includă orice întreprindere, în special orice instituție de credit care are sediul social într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație în cazul în care sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii.
- (7) Pentru a contribui la stabilitatea pieței interne a serviciilor financiare, supravegherea suplimentară a conglomeratelor internaționale financiare mari și complexe necesită o coordonare la nivelul Uniunii. În acest scop, autoritățile competente trebuie să convină asupra abordărilor prudențiale care urmează a fi aplicate acestor conglomerate financiare. AES ar trebui să elaboreze, în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, și prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune pentru aceste abordări comune, asigurând astfel un cadru prudențial exhaustiv al instrumentelor și competențelor de supraveghere puse la dispoziție în directivele privind activitatea bancară, activitatea de asigurare, valorile mobiliare și conglomeratele financiare. Orientările generale prevăzute în Directiva 2002/87/CE ar trebui să reflecte natura complementară a supravegherii în temeiul respectivei directive și să completeze supravegherea specifică fiecărui sector prevăzută de Directivele 73/239/CEE, 92/49/CEE, 98/78/CE, 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE, 2009/138/CE și 2001/61/UE.
- (8) Există o necesitate reală de a monitoriza și a controla riscurile de grup la care ar putea fi expuse conglomeratele financiare din cauza participațiilor pe care le dețin în alte societăți. Pentru cazurile în care competențele specifice de supraveghere prevăzute de Directiva 2002/87/CE se dovedesc insuficiente, autoritățile de supraveghere trebuie să elaboreze metode alternative de tratare a acestor riscuri și de luare în considerare a acestora în mod corespunzător, de preferință în cadrul lucrărilor desfășurate de AES prin intermediul Comitetului comun. Dacă o participație reprezintă singurul element de identificare a unui conglomerat financiar, supraveghetorii ar trebui să aibă posibilitatea de a evalua dacă grupul este expus riscului de grup și de a-l scuti de supravegherea suplimentară, dacă este cazul.
- (9) În ceea ce privește anumite structuri de grup, supraveghetorii au rămas fără competențe în timpul crizei actuale, având în vedere că dispozițiile din directivele relevante i-au forțat să aleagă între supravegherea specifică sectorului și supravegherea suplimentară. Deși trebuie efectuată o revizuire completă a Directivei 2002/87/CE în contextul lucrărilor G20 cu privire la conglomerate financiare, competențele de supraveghere necesare trebuie prevăzute cât mai rapid.
- (10) Se impune să se asigure coerența între obiectivele Directivei 2002/87/CE și ale Directivei 98/78/CE. Prin urmare, Directiva 98/78/CE ar trebui modificată pentru a defini și include holdingurile financiare mixte. În

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

⁽³⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

vederea garantării unei supravegheri coerente și în timp util, Directiva 98/78/CE ar trebui modificată, fără a aduce atingere aplicării iminente a Directivei 2009/138/CE, care ar trebui să fie modificată din aceleași motive.

- (11) Simulările de criză ar trebui să aibă loc în mod regulat pentru subgrupurile bancare și de asigurări ale unui conglomerat financiar, dar este rolul coordonatorului desemnat în conformitate cu Directiva 2002/87/CE să decidă caracterul adecvat, parametrii și momentul în care trebuie efectuată o simulare de criză pentru un anumit conglomerat financiar în ansamblu. Pentru simulările de criză desfășurate în întreaga Uniune de către AES într-un context sectorial specific, rolul Comitetului comun ar trebui să fie acela de a se asigura că simulările au loc în mod concordant în toate sectoarele. Din acest motiv, AES, prin intermediul Comitetului comun, ar trebui să poată dezvolta parametri suplimentari pentru simulările de criză desfășurate în întreaga Uniune, din care să reiasă riscurile specifice de grup care apar în mod tipic în cadrul conglomeratelor financiare și ar trebui să poată publica rezultatele la respectivele simulări de criză, în cazurile permise de legislația din sector. Ar trebui să se țină seama de experiența acumulată în simulările de criză desfășurate anterior în întreaga Uniune. De exemplu, aceste simulări ar trebui să țină cont de riscurile de lichiditate și de insolvabilitate ale conglomeratelor financiare.
- (12) Comisia ar trebui să dezvolte în continuare un sistem coerent și concludent pentru supravegherea conglomeratelor financiare. Apropia revizuire completă a Directivei 2002/87/CE ar trebui să includă entitățile nereglementate, în special vehiculele investiționale, și ar trebui să precizeze o aplicare în funcție de riscuri a derogărilor pe care le au la dispoziție autoritățile de supraveghere atunci când determină un conglomerat financiar, limitând în același timp utilizarea unor astfel de derogări. Având în vedere directivele sectoriale, revizuirea ar trebui să vizeze, de asemenea, conglomeratele financiare relevante din punct de vedere sistemic, care prin dimensiunea, interconexiunile sau complexitatea lor devin în mod deosebit vulnerabile. Aceste conglomerate ar trebui identificate prin analogie cu standardele în evoluție ale Consiliului pentru Stabilitate Financiară și ale Comitetului de supraveghere bancară de la Basel. Comisia ar trebui să aibă în vedere propunerea de măsuri de reglementare în acest domeniu.
- (13) Este necesară asigurarea coerenței dintre obiectivele Directivei 2002/87/CE și cele ale Directivei 2006/48/CE. Prin urmare, Directiva 2006/48/CE ar trebui modificată pentru a defini și include holdingurile financiare mixte.
- (14) Reînstituirea competențelor la nivelul holdingului financiar mixt presupune că anumite dispoziții ale Directivelor 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE sau 2009/138/CE se aplică la acest nivel în mod simultan. Aceste dispoziții pot fi echivalente între ele, în special în

ceea ce privește elementele calitative ale proceselor de supraveghere. De exemplu, cerințe identice de competență și onorabilitate pentru gestionarea holdingurilor apar în Directivele 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE sau 2009/138/CE. Pentru a evita suprapunerea acestor dispoziții și pentru a asigura eficiența supravegherii la cel mai înalt nivel, supraveghetorii ar trebui să poată aplica o anumită dispoziție numai o singură dată, respectând, în același timp, dispoziția echivalentă din toate directivele aplicabile. În cazul în care dispozițiile nu au o formulare identică, ele ar trebui privite ca fiind echivalente, dacă sunt similare pe fond, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri. Atunci când evaluează echivalența, supraveghetorii ar trebui să evalueze, în cadrul colegiilor, dacă, în ceea ce privește fiecare directivă aplicabilă, sunt îndeplinite obiectivele și este respectat domeniul de aplicare, fără a scădea standardele de supraveghere. Evaluarea echivalenței poate evolua în cursul schimbărilor la nivelul cadrelor și practicilor de supraveghere. Evaluarea echivalenței ar trebui, în consecință, să facă obiectul unui proces deschis, evolutiv. Acest proces ar trebui să permită soluții de la caz la caz permițând luarea în considerare a tuturor caracteristicilor relevante ale unui anumit grup. Pentru a asigura coerența la nivelul cadrului de supraveghere pentru un grup anumit și pentru a obține condiții de concurență echitabilă între toate conglomeratele financiare din cadrul Uniunii, este necesară o cooperare adecvată în ceea ce privește supravegherea. În acest scop, ESA, prin intermediul Comitetului comun, ar trebui să elaboreze orientări generale menite să asigure convergența evaluărilor echivalenței și să acționeze în direcția elaborării de standarde tehnice obligatorii.

- (15) Pentru a îmbunătăți supravegherea suplimentară a entităților financiare care aparțin unui conglomerat financiar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFEU) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adaptările tehnice ale Directivei 2002/87/CE în legătură cu definițiile, alinierea terminologiei și metodele de calcul prevăzute în respectiva directivă. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, în momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (16) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume îmbunătățirea supravegherii suplimentare a entităților financiare dintr-un conglomerat financiar, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

- (17) Prin urmare, Directivele 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE și 2009/138/CE ar trebui modificate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei 98/78/CE

Directiva 98/78/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) «holding mixt de asigurare» înseamnă o întreprindere mamă, alta decât o întreprindere de asigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt care include printre filialele sale cel puțin o întreprindere de asigurare sau de reasigurare;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(m) «holding financiar mixt» înseamnă un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE;”.

2. La articolul 2, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Orice întreprindere de asigurare sau orice întreprindere de reasigurare a cărei întreprindere mamă este un holding de asigurare, un holding financiar mixt sau o întreprindere de asigurare sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță face obiectul unei supravegheri suplimentare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (2), precum și la articolele 6, 8 și 10.”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 2a

Nivelul de aplicare privind holdingurile financiare mixte

(1) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2002/87/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, autoritatea competentă responsabilă cu realizarea supravegherii suplimentare, după consultarea celorlalte autorități competente implicate, poate aplica doar dispoziția din Directiva 2002/87/CE respectivului holding financiar mixt.

(2) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2006/48/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, autoritatea competentă responsabilă cu realizarea supravegherii suplimentare, de comun acord cu autoritatea responsabilă cu supravegherea

consolidată în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții, poate aplica numai dispoziția echivalentă din directiva celui mai important sector, astfel cum este definit în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.

(3) Autoritatea competentă responsabilă cu realizarea supravegherii suplimentare informează Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (ABE), și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) (AEAPO), cu privire la deciziile adoptate în temeiul alineatelor (1) și (2). ABE, AEAPO și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (***) elaborează, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (denumit în continuare «Comitetul comun»), orientări generale menite să asigure convergența practicilor de supraveghere și elaborează un proiect de standarde tehnice de reglementare, pe care îl înaintează Comisiei în termen de trei ani de la adoptarea orientărilor generale.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

(***) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”

4. La articolul 3, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Exercițarea supravegherii suplimentare în conformitate cu articolul 2 nu presupune în niciun fel faptul că autoritățile competente au obligația de a exercita o funcție de supraveghere asupra întreprinderii de asigurare din țara terță, a întreprinderii de reasigurare din țara terță, a holdingului de asigurare, a holdingului financiar mixt sau a holdingului mixt de asigurare, luate în considerare separat.”

5. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care întreprinderile de asigurare sau de reasigurare autorizate în două sau mai multe state membre au drept întreprindere mamă același holding de asigurare, aceeași întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, holding financiar mixt sau holding mixt de asigurare, autoritățile competente din statele membre respective se pot pune de acord pentru a le desemna pe acelea dintre ele care vor fi responsabile cu exercitarea supravegherii suplimentare.”

6. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Holdinguri de asigurare, holdinguri financiare mixte, întreprinderi de asigurare din țări terțe și întreprinderi de reasigurare din țări terțe

(1) În legătură cu articolul 2 alineatul (2), statele membre solicită ca metoda supravegherii suplimentare să fie aplicată în conformitate cu anexa II. Calculul include toate întreprinderile afiliate holdingului de asigurare, holdingului financiar mixt, întreprinderii de asigurare dintr-o țară terță sau întreprinderii de reasigurare dintr-o țară terță.

(2) În cazul în care, pe baza calculului menționat la alineatul (1), autoritățile competente ajung la concluzia că solvabilitatea întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care este filială a unui holding de asigurare, a unui holding financiar mixt sau a întreprinderii de asigurare sau a întreprinderii de reasigurare dintr-o țară terță este sau poate fi amenințată, acestea iau măsurile corespunzătoare la nivelul întreprinderii de asigurare sau al întreprinderii de reasigurare respective.”

7. Anexele I și II se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2002/87/CE

Directiva 2002/87/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolele 1 și 2 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește normele pentru organizarea supravegherii suplimentare a entităților reglementate care au obținut o autorizație în conformitate cu articolul 6 din Directiva 73/239/CEE, articolul 4 din Directiva 2002/83/CE (*), articolul 5 din Directiva 2004/39/CE (**), articolul 3 din Directiva 2005/68/CE (***), articolul 6 din Directiva 2006/48/CE (****), articolul 5 din Directiva 2009/65/CE (*****), articolul 14 din Directiva 2009/138/CE (*****) sau articolele 6-11 din Directiva 2011/61/UE (*****) și care aparțin unui conglomerat financiar.

De asemenea, prezenta directivă modifică normele sectoriale corespundente aplicabile entităților reglementate de directivele respective.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

1. «instituție de credit» înseamnă o instituție de credit în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE;
2. «întreprindere de asigurare» înseamnă o întreprindere de asigurare în sensul articolului 13 punctele 1, 2 și 3 din Directiva 2009/138/CE;

3. «întreprindere de investiții» înseamnă o întreprindere de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE, inclusiv întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (*****) sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație în temeiul Directivei 2004/39/CE în cazul în care sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii;

4. «entitate reglementată» înseamnă o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de investiții, o societate de administrare a activelor sau un administrator de fonduri de investiții alternative;

5. «societate de administrare a activelor» înseamnă o societate de administrare în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație conform directivei respective în cazul în care sediul său social s-ar afla în interiorul Uniunii;

5a. «administrator de fonduri de investiții alternative» înseamnă administratorul unui fond de investiții alternative în sensul articolului 4 alineatul (1) literele (b), (l) și (ab) din Directiva 2011/61/UE sau o întreprindere al cărei sediu social se află într-o țară terță și care ar avea nevoie de o autorizație conform directivei respective în cazul în care sediul său social s-ar afla în interiorul Uniunii;

6. «întreprindere de reasigurare» înseamnă o întreprindere de reasigurare în sensul articolului 13 punctele 4, 5 sau 6 din Directiva 2009/138/CE sau un vehicul investițional în sensul articolului 13 punctul 26 din Directiva 2009/138/CE;

7. «norme sectoriale» înseamnă legislația Uniunii privind supravegherea prudențială a entităților reglementate, în special dispozițiile Directivelor 2004/39/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/138/CE;

8. «sector financiar» înseamnă un sector format din una sau mai multe dintre entitățile menționate în continuare:

(a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare în sensul articolului 4 punctele 1, 5 sau 21 din Directiva 2006/48/CE (denumite în continuare în mod colectiv «sectorul bancar»);

(b) o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare sau un holding de asigurare în sensul articolului 13 punctele 1, 2, 4 sau 5 sau al articolului 212 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/138/CE (denumite în continuare în mod colectiv «sectorul asigurărilor»);

- (c) o întreprindere de investiții în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/49/CE (denumită în continuare în mod colectiv «sectorul serviciilor de investiții»);
9. «întreprindere mamă» înseamnă o întreprindere mamă conform definiției de la articolul 1 din a șaptea Directivă a Consiliului 83/349/CEE din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate (*****) sau orice întreprindere care, în opinia autorităților competente, exercită efectiv o influență dominantă asupra unei alte întreprinderi;
10. «filială» înseamnă o filială conform definiției de la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE sau orice întreprindere asupra căreia, potrivit opiniei autorităților competente, o întreprindere mamă exercită în mod efectiv o influență dominantă sau toate filialele unei întreprinderi filiale;
11. «participație» înseamnă o participație în sensul articolului 17 prima teză din a patra directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor tipuri de întreprinderi (*****), sau deținerea, în mod direct sau indirect, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei întreprinderi;
12. «grup» înseamnă un grup de întreprinderi format dintr-o întreprindere mamă, filialele acesteia și entitățile în cadrul cărora întreprinderea mamă sau filialele acesteia dețin o participație, precum și întreprinderile între care există o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE și toate subgrupurile grupului;
- 12a. «control» înseamnă relația dintre o întreprindere mamă și o filială, astfel cum se prevede la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE, sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;
13. «legături strânse» înseamnă situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin control sau participație sau o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt permanent legate aceeași persoană printr-o relație de control;
14. «conglomerat financiar» înseamnă un grup sau subgrup în care o entitate reglementată se află la conducerea grupului sau subgrupului sau cel puțin una dintre filialele acelui grup sau subgrup este o entitate reglementată și care îndeplinește următoarele condiții:
- (a) în cazul în care o entitate reglementată este la conducerea grupului sau subgrupului:
- (i) aceasta este fie întreprinderea mamă a unei entități din sectorul financiar, fie o entitate care deține o participație într-o entitate din sectorul financiar, fie o entitate legată de o entitate din sectorul financiar printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;
- (ii) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține sectorului bancar sau sectorului de servicii de investiții; și
- (iii) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în sectorul asigurărilor și ale entităților în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții sunt semnificative în sensul articolului 3 alineatul (2) sau (3) din prezenta directivă; sau
- (b) în cazul în care la conducerea grupului sau subgrupului nu se află o entitate reglementată:
- (i) activitățile grupului sau subgrupului se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul articolului 3 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (ii) cel puțin una dintre entitățile grupului sau subgrupului aparține sectorului asigurărilor și cel puțin o entitate aparține sectorului bancar sau sectorului de servicii de investiții; și
- (iii) activitățile consolidate sau agregate ale entităților grupului sau subgrupului în sectorul asigurărilor și ale entităților în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții sunt semnificative în sensul articolului 3 alineatul (2) sau (3) din prezenta directivă;
15. «holding financiar mixt» înseamnă o întreprindere mamă diferită de o entitate reglementată, care, împreună cu filialele sale, dintre care cel puțin una este o entitate reglementată cu sediul social în interiorul Uniunii, și cu alte entități, constituie un conglomerat financiar;
16. «autorități competente» înseamnă autoritățile naționale ale statelor membre care dispun de competența legală sau de reglementare necesară pentru a supraveghea instituțiile de credit, întreprinderile de asigurare, întreprinderile de reasigurare, întreprinderile de investiții, societățile de administrare a activelor sau administratorii fondurilor de investiții alternative, în mod individual sau la nivelul întregului grup;

17. «autorități competente implicate» înseamnă:

- (a) autoritățile competente din statele membre care răspund de supravegherea sectorială consolidată a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar, în special a ultimei întreprinderi mamă a unui sector;
- (b) coordonatorul desemnat în conformitate cu articolul 10, în cazul în care acesta este diferit de autoritățile menționate la litera (a);
- (c) alte autorități competente, în cazul în care autoritățile menționate la literele (a) și (b) consideră acest lucru oportun;

18. «tranzacții în interiorul grupului» înseamnă toate tranzacțiile prin care o entitate reglementată care aparține unui conglomerat financiar recurge direct sau indirect la alte întreprinderi din cadrul aceluiași grup sau la orice persoană fizică sau juridică ce are legături strânse cu întreprinderile din cadrul acestui grup în vederea îndeplinirii unei obligații de natură contractuală sau nu, cu titlu oneros sau nu;

19. «concentrarea riscurilor» înseamnă toate expunerile la risc care prezintă un potențial de pierdere suficient de mare pentru a pune în pericol solvabilitatea sau poziția financiară în general a entităților reglementate din conglomeratul financiar și care pot fi determinate de riscurile de contrapartidă/de credit, de investiții, asigurare sau de piață, precum și de alte riscuri, sau de o combinație sau interacțiune a acestor riscuri.

Până la intrarea în vigoare a oricăror standarde tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu articolul 21a alineatul (1) litera (b), opinia menționată la punctul 17 litera (c) ține seama, în mod special, de cota de piață deținută de entitățile reglementate din cadrul conglomeratului financiar în alte state membre, în special în cazul în care această cotă este mai mare de 5 %, precum și de importanța în cadrul conglomeratului financiar a oricărei entități reglementate cu sediul în alt stat membru.

(*) Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (JO L 345, 19.12.2002, p. 1).

(**) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piața instrumentelor financiare (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

(***) Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (JO L 323, 9.12.2005, p. 1).

(****) Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 1).

(*****) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

(*****) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

(*****) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

(*****) JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

(*****) JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

(*****) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Se consideră că activitățile unui grup se desfășoară în principal în sectorul financiar în sensul articolului 2 punctul 14 litera (b) punctul (i) în cazul în care raportul dintre totalul bilanțului entităților din sectorul financiar reglementate și nereglementate din cadrul grupului în ansamblul său și, respectiv, totalul bilanțului grupului este mai mare de 40 %.

(2) Se consideră că activitățile diferitelor sectoare financiare sunt semnificative în sensul articolului 2 punctul 14 litera (a) punctul (iii) sau litera (b) punctul (iii), pentru fiecare sector financiar în parte, în cazul în care valoarea medie a raportului dintre totalul bilanțului sectorului financiar în cauză și totalul bilanțului entităților din sectorul financiar al grupului și valoarea medie a raportului dintre cerințele de solvabilitate ale aceluiași sector financiar și cerința de solvabilitate totală a entităților din sectorul financiar al grupului depășesc 10 %.

În sensul prezentei directive, sectorul financiar cel mai puțin important în cadrul unui conglomerat financiar este cel care prezintă media cea mai scăzută, iar sectorul financiar cel mai important în cadrul unui conglomerat financiar este cel care prezintă media cea mai ridicată. În scopul calculării mediei și pentru a determina care este sectorul financiar cel mai puțin important și care este sectorul financiar cel mai important, sectorul bancar și cel al serviciilor de investiții sunt luate în considerare împreună.

Societățile de administrare a activelor sunt adăugate sectorului cărui îi aparțin în cadrul grupului; dacă nu aparțin în mod exclusiv unui sector din cadrul grupului, ele sunt adăugate sectorului financiar celui mai puțin important.

Administratorii fondurilor de investiții alternative sunt adăugați sectorului cărui îi aparțin în cadrul grupului. Dacă nu aparțin în mod exclusiv unui sector din cadrul grupului, sunt adăugați sectorului financiar celui mai puțin important.

(3) Se consideră, de asemenea, că activitățile trans-sectoriale sunt importante în sensul articolului 2 punctul 14 litera (a) punctul (iii) sau litera (b) punctul (iii) în cazul în care totalul bilanțului sectorului financiar cel mai puțin important în cadrul grupului este mai mare de 6 miliarde EUR.

În cazul în care grupul nu atinge pragul menționat la alineatul (2) din prezentul articol, autoritățile competente implicate pot decide de comun acord să nu mai considere grupul un conglomerat financiar. De asemenea, acestea pot decide să nu aplice dispozițiile articolelor 7, 8 sau 9 în cazul în care consideră că includerea grupului în sfera de aplicare a prezentei directive sau aplicarea unor asemenea dispoziții nu este necesară sau ar fi inoportună sau ar deveni o sursă de confuzie având în vedere obiectivele supravegherii suplimentare.

Deciziile luate în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente și sunt făcute publice de către autoritățile competente, mai puțin în cazul unor situații excepționale.

(3a) În cazul în care grupul atinge pragul menționat la alineatul (2) din prezentul articol, dar sectorul financiar cel mai puțin important nu depășește 6 miliarde EUR, autoritățile competente implicate pot decide de comun acord să nu considere grupul un conglomerat financiar. De asemenea, acestea pot decide să nu aplice dispozițiile articolelor 7, 8 sau 9 în cazul în care consideră că includerea grupului în sfera de aplicare a prezentei directive sau aplicarea unor asemenea dispoziții nu este necesară sau ar fi inoportună sau ar deveni o sursă de confuzie având în vedere obiectivele supravegherii suplimentare.

Deciziile luate în conformitate cu prezentul alineat se notifică celorlalte autorități competente și sunt făcute publice de către autoritățile competente, mai puțin în cazul unor situații excepționale.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) să excludă o entitate de la calcularea rapoartelor, în cazurile menționate la articolul 6 alineatul (5) cu excepția cazului în care entitatea s-a mutat dintr-un stat membru într-o țară terță și nu există nicio dovadă care să indice că entitatea și-a schimbat sediul pentru a evita reglementările”;

(ii) se adaugă litera următoare:

„(c) să excludă una sau mai multe participații în sectorul mai puțin important dacă aceste participații sunt hotărâtoare pentru identificarea unui conglomerat financiar și prezintă, la nivel colectiv, un interes neglijabil cu privire la obiectivele supravegherii suplimentare.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În sensul aplicării alineatelor (1) și (2), autoritățile competente implicate pot, în cazuri excepționale și de comun acord, să înlocuiască criteriul bazat pe totalul bilanțului cu unul sau mai

mulți dintre parametrii următori sau să integreze unul sau mai mulți dintre acești parametri, în cazul în care autoritățile consideră că aceștia prezintă un interes deosebit în scopul supravegherii suplimentare în temeiul prezentei directive: structura veniturilor, activitățile în afara bilanțului, activele totale aflate în gestionare.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(8) Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), instituită prin Regulamentul (*) (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (ABE), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) (AEAPO) sau Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (***) (AEVMP), elaborează, prin intermediul Comitetului comun al AES (Comitetul comun), orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea alineatelor (2), (3), (3a), (4) și (5) din prezentul articol.

(9) Autoritățile competente reevaluează anual derogările de la aplicarea supravegherii suplimentare și revizuiesc indicatorii cantitativi prevăzuți în prezentul articol și evaluările de risc efectuate pentru grupurile financiare.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

(***) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În acest sens:

— autoritățile competente care au autorizat entități reglementate care aparțin grupului colaborează strâns;

— în cazul în care o autoritate competentă consideră că o entitate reglementată autorizată de respectiva autoritate competentă aparține unui grup care poate fi un conglomerat financiar și care nu a fost încă identificat în conformitate cu prezenta directivă, autoritatea competentă își prezintă opinia celorlalte autorități competente implicate și Comitetului comun.”;

(b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Coordonatorul informează în acest sens și autoritățile competente care au autorizat entitățile reglementate din cadrul grupului și autoritățile competente ale statului membru în care își are sediul social holdingul financiar mixt, precum și Comitetul comun.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comitetul comun publică și actualizează pe site-ul său internet lista conglomeratelor financiare definite în conformitate cu articolul 2 punctul 14. Aceste informații sunt disponibile prin intermediul unei legături hipertext pe toate site-urile internet ale AES.

Denumirea fiecărei entități reglementate menționate la articolul 1 care face parte dintr-un conglomerat financiar este introdusă în lista pe care Comitetul comun o publică și actualizează pe site-ul său internet.”

4. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) orice întreprindere reglementată a cărei întreprindere mamă este un holding financiar mixt cu sediul social în interiorul Uniunii;”

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Orice entitate reglementată care nu face obiectul supravegherii suplimentare în temeiul alineatului (2), a cărei întreprindere mamă este o entitate reglementată sau un holding financiar mixt al cărui sediu social se află într-o țară terță face obiectul unei supravegheri suplimentare la nivelul conglomeratului financiar în măsura și în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 18.”

(c) la alineatul (4), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a aplica o astfel de supraveghere suplimentară, cel puțin una dintre entități trebuie să fie o entitate reglementată menționată la articolul 1, iar condițiile prevăzute la articolul 2 punctul 14 litera (a) punctul (ii) și litera (b) punctul (ii) și la articolul 2 punctul 14 litera (a) punctul (iii) și litera (b) punctul (iii) trebuie să fie îndeplinite. Autoritățile competente implicate iau decizia ținând seama de obiectivele supravegherii suplimentare definite în prezenta directivă.”

5. La articolul 6, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Pentru a determina cerințele privind rata de adecvare a capitalului propriu menționată la alineatul (2) primul paragraf, entitățile menționate în continuare sunt cuprinse în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în conformitate cu anexa I:

- (a) o instituție de credit, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare;
- (b) o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare sau un holding de asigurare;
- (c) o societate de investiții;
- (d) un holding financiar mixt.

(4) În cazul în care cerințele suplimentare în ceea ce privește rata de adecvare a capitalului propriu al unui conglomerat financiar se calculează conform metodei nr. 1 (consolidare contabilă) menționată în anexa I la prezenta directivă, capitalul propriu și cerința de solvabilitate pentru entitățile din cadrul grupului se calculează aplicând normele sectoriale corespondente privind modul de realizare și amploarea consolidării, prevăzute în mod concret la articolele 133 și 134 din Directiva 2006/48/CE și la articolul 221 din Directiva 2009/138/CE.

În cazul în care se aplică metoda nr. 2 (deducere și agregare) menționată în anexa I, la efectuarea calcului se ia în considerare cota proporțională deținută din capitalul scris care este deținută direct sau indirect de întreprinderea mamă sau de întreprinderea care deține o participație într-o altă entitate din cadrul grupului.”

6. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a legislației Uniunii, statele membre pot stabili limite cantitative, pot permite autorităților lor competente să stabilească limite cantitative, sau pot adopta alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară, în ceea ce privește orice concentrare a riscurilor la nivelul conglomeratului financiar.”

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a concentrării riscurilor, în conformitate cu alineatele (1)-(4) de la prezentul articol. Pentru a se evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum se prevede la prezentul articol, cu aplicarea articolelor 106-118 din Directiva 2006/48/CE și a articolului 244 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol participațiilor conglomeratelor financiare în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 14 alineatul (2) din prezenta directivă.”

7. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a legislației Uniunii, statele membre pot stabili limite cantitative și cerințe calitative, pot permite autorităților lor competente să stabilească limite cantitative ori cerințe calitative, sau pot adopta alte măsuri de supraveghere care să permită atingerea obiectivelor urmărite de supravegherea suplimentară, în ceea ce privește tranzacțiile în interiorul grupului realizate de entitățile reglementate din cadrul unui conglomerat financiar.”

(b) se introduce următorul alineat:

„(5) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a tranzacțiilor din interiorul grupului, în conformitate cu alineatele (1)-(4) de la prezentul articol. Pentru a se evita orice suprapunere, orientările generale asigură aplicarea uniformă a instrumentelor de supraveghere, astfel cum se prevede la prezentul articol, cu aplicarea articolului 245 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea alineatelor (1)-(4) de la prezentul articol participațiilor conglomeratelor financiare în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 14 alineatul (2) din prezenta directivă.”

8. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că toate întreprinderile care fac obiectul supravegherii suplimentare în temeiul articolului 5 dispun de sisteme de control intern proprii care să permită producerea tuturor datelor și informațiilor relevante în scopul supravegherii suplimentare.

Statele membre solicită entităților reglementate, la nivelul conglomeratului financiar, să pună la dispoziția autorității lor competente în mod periodic, detalii privind structura juridică, precum și structura de conducere și organizațională, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor importante.

Statele membre solicită entităților reglementate să facă public, la nivelul conglomeratului financiar, anual, fie integral, fie prin intermediul unor referiri la informații echivalente, descrierea structurii lor juridice, precum și a structurii de conducere și organizaționale.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(6) Autoritățile competente armonizează aplicarea supravegherii suplimentare a mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor prevăzute în prezentul articol cu procesele de supraveghere prevăzute la articolul 124 din Directiva 2006/48/CE și articolul 248 din Directiva 2009/138/CE. În acest scop, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune în vederea realizării convergenței practicilor de supraveghere în ceea ce privește aplicarea supravegherii suplimentare a mecanismelor de control intern și a proceselor de gestionare a riscurilor, prevăzute la prezentul articol, precum și cu privire la coerența cu procesele de supraveghere prevăzute la articolul 124 din Directiva 2006/48/CE și articolul 248 din Directiva 2009/138/CE. Acestea elaborează orientări generale comune specifice privind aplicarea prezentului

articol participațiilor conglomeratelor financiare în cazul în care dreptul național al societăților comerciale împiedică aplicarea articolului 14 alineatul (2) din prezenta directivă.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9b

Simularea de criză

(1) Statele membre pot cere coordonatorului să asigure organizarea de simulări de criză periodice și adecvate pentru conglomeratele financiare. Acestea pot solicita autorităților competente în cauză să coopereze pe deplin cu coordonatorul.

(2) În scopul simulărilor de criză organizate pe întreg teritoriul Uniunii, AES pot, prin intermediul Comitetului comun și, în cooperare cu Comitetul european pentru risc sistemic, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (*), să elaboreze parametri suplimentari pentru simulările de criză, care să cuprindă riscurile specifice asociate conglomeratelor financiare, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Coordonatorul transmite Comitetului comun rezultatele simulării de criză.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 1.”

10. Articolul 10 alineatul (2) litera (b) se modifică după cum urmează:

(a) la punctul (ii), primul paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„(ii) în cazul în care cel puțin două entități reglementate care își au sediul social în Uniune au ca întreprindere mamă același holding financiar mixt, iar una din aceste entități a fost autorizată în statul membru în care holdingul financiar mixt își are sediul social, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă din statul membru care a autorizat entitatea reglementată în cauză;”;

(b) punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

„(iii) în cazul în care cel puțin două entități reglementate care își au sediul social în Uniune au ca întreprindere mamă același holding financiar mixt, dar niciuna dintre aceste entități nu a fost autorizată în statul membru în care holdingul financiar mixt își are sediul social, rolul de coordonator este exercitat de autoritatea competentă care a autorizat entitatea reglementată care prezintă bilanțul total cel mai ridicat în sectorul financiar cel mai important.”;

11. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Fără a se aduce atingere posibilității prevăzute de actele legislative ale Uniunii de a delega anumite competențe și responsabilități de supraveghere, prezența unui coordonator care are sarcini specifice privind supravegherea suplimentară a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar nu modifică cu nimic sarcinile și responsabilitățile care revin autorităților competente în temeiul normelor sectoriale.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(4) Cooperarea impusă în cadrul prezentei secțiuni și exercitarea sarcinilor enumerate la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol și la articolul 12 și, condiționate de cerințele de confidențialitate și de compatibilitatea cu dreptul Uniunii, coordonarea și cooperarea corespunzătoare cu autoritățile de supraveghere relevante din țări terțe, atunci când este cazul, sunt realizate prin colegii înființate în temeiul articolului 131a din Directiva 2006/48/CE sau al articolului 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE.

Acordurile de coordonare menționate la alineatul (1) al doilea paragraf se reflectă în mod separat în acordurile scrise de coordonare existente în temeiul articolului 131 din Directiva 2006/48/CE sau al articolului 248 din Directiva 2009/138/CE. Coordonatorul, în calitate de președinte al unui colegiu înființat în temeiul articolului 131a din Directiva 2006/48/CE sau al articolului 248 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE, decide care dintre autoritățile competente implicate participă la o reuniune sau la orice altă activitate a colegiului respectiv.”

12. La articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) identificarea structurii juridice a grupului, precum și a structurii de conducere și organizaționale, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor importante care aparțin unui conglomerat financiar, a acționarilor holdingurilor calificate de la ultimul nivel al societății mamă, precum și a autorităților competente ale entităților reglementate din cadrul grupului.”;

13. La articolul 12a, se adaugă următorul alineat:

„(3) Coordonatorii pun la dispoziția Comitetului comun informațiile menționate la articolul 9 alineatul (4) și la articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a). Comitetul comun pune la dispoziția autorităților competente informații privind structura juridică, precum și structura de conducere și organizațională a conglomeratelor financiare.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 12b

Orientări generale comune

(1) AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune privind efectuarea evaluărilor de risc ale conglomeratelor financiare de către autoritatea competentă. Aceste orientări generale asigură, în special, că evaluările de risc conțin instrumente adecvate pentru a evalua riscurile de grup cu care se confruntă conglomeratele financiare.

(2) AES emit, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale comune pentru dezvoltarea practicilor de supraveghere care să permită supravegherea suplimentară a holdingurilor financiare mixte pentru a completa în mod adecvat supravegherea unui grup în temeiul Directivei 98/78/CE și al Directivei 2009/138/CE sau, după caz, supravegherea consolidată în temeiul Directivei 2006/48/CE. Respectivetele orientări generale permit includerea tuturor riscurilor relevante în procesul de supraveghere, eliminând totodată potențialele supra-puneri prudențiale și de supraveghere.”

15. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Întreprinderi mamă cu sediul într-o țară terță”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente pot aplica alte metode care să asigure supravegherea suplimentară corespunzătoare a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar. Aceste metode sunt aprobate de către coordonator, după consultarea celorlalte autorități competente relevante. Autoritățile competente pot solicita în mod special înființarea unui holding financiar mixt cu sediul social în Uniune și pot aplica prezenta directivă entităților reglementate din conglomeratul financiar condus de respectivul holding. Autoritățile competente se asigură că aceste metode îndeplinesc obiectivul de supraveghere suplimentară în conformitate cu prezenta directivă și informează celelalte autorități competente implicate și Comisia.”

16. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Cooperarea cu autoritățile competente din țările terțe

Articolul 39 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/48/CE, articolul 10a din Directiva 98/78/CE și articolul 264 din Directiva 2009/138/CE se aplică mutatis mutandis în cazul negocierii de acorduri cu una sau mai multe țări terțe cu privire la modalitățile de exercitare a supravegherii suplimentare a entităților reglementate care aparțin unui conglomerat financiar.”

17. Titlul capitolului III se înlocuiește cu următorul text:

„ACTE DELEGATE ȘI MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE”.

18. Articolul 20 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 20

Competențe conferite Comisiei

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 21c în ceea ce privește adaptările tehnice care trebuie aduse prezentei directive în următoarele domenii:

- (a) formularea mai precisă a definițiilor prevăzute la articolul 2 pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare la aplicarea prezentei directive;
- (b) alinierea terminologiei și reformularea definițiilor din prezenta directivă în conformitate cu actele ulterioare ale Uniunii privind entitățile reglementate și aspectele conexe;
- (c) definirea mai precisă a metodelor de calcul prevăzute la anexa I pentru a lua în considerare evoluția piețelor financiare și a tehnicilor prudențiale.

Aceste măsuri nu includ dispozițiile care fac obiectul competenței delegate și conferite Comisiei în ceea ce privește elementele enumerate la articolul 21a.”

19. La articolul 21, alineatele (2), (3) și (5) se elimină.

20. Articolul 21a se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) primul paragraf se adaugă următoarea literă:

„(d) articolul 6 alineatul (2) în vederea asigurării unui format uniform (cu instrucțiunile) pentru raportare și a determinării frecvenței de raportare și, după caz, a datelor de raportare.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(1a) În vederea asigurării unei aplicări consecvente a dispozițiilor de la articolele 2, 7 și 8 și din anexa II, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, un proiect de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea unei formulări mai precise a definițiilor prevăzute la articolul 2 și pentru a coordona dispozițiile adoptate în temeiul articolelor 7 și 8 și al anexei II.

Comitetul comun prezintă proiectele de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 1 ianuarie 2015.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3) În termen de doi ani de la adoptarea standardelor tehnice de reglementare în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statele membre solicită un format uniform pentru raportare și determină frecvența de raportare, precum și datele pentru raportarea calculelor menționate la prezentul articol.”

21. În capitolul III se introduc următoarele articole:

„Articolul 21b

Orientări generale comune

AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, orientările generale comune menționate la articolul 3 alineatul (8), articolul 7 alineatul (5), articolul 8 alineatul (5), articolul 9 alineatul (6), articolul 11 alineatul (1) al treilea paragraf, articolul 12b și articolul 21 alineatul (4) în conformitate cu procedura stabilită la articolul 56 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 21c

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 20 se conferă Comisiei pe o perioadă de patru ani de la 9 decembrie 2011. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 20 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 20 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

22. La articolul 30, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Până la realizarea unei coordonări ulterioare a normelor sectoriale, statele membre se asigură că întreprinderile de administrare a investițiilor se încadrează:

- (a) în sfera de aplicare a supravegherii consolidate a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții sau în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a întreprinderilor de asigurare care aparțin unui grup de asigurare;
- (b) în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în sensul prezentei directive, în cazul în care grupul este un conglomerat financiar;
- (c) în procesul de identificare în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).”

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 30a

Administratorii fondurilor de investiții alternative

(1) Până la realizarea unei coordonări ulterioare a normelor sectoriale, statele membre se asigură că administratorii fondurilor de investiții alternative se încadrează:

- (a) în sfera de aplicare a supravegherii consolidate a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții sau în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare a întreprinderilor de asigurare care aparțin unui grup de asigurare;
- (b) în sfera de aplicare a supravegherii suplimentare în sensul prezentei directive, în cazul în care grupul este un conglomerat financiar; precum și
- (c) în procesul de identificare în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

(2) În scopul aplicării alineatului (1), statele membre stabilesc sau le permit autorităților lor competente să decidă care sunt normele sectoriale (sectorul bancar, sectorul asigurărilor sau sectorul serviciilor de investiții) pe baza cărora administratorii fondurilor de investiții alternative intră sub incidența supravegherii consolidate sau a supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (a). În sensul prezentului alineat, normele sectoriale relevante privind forma și gradul de includere al instituțiilor financiare se aplică *mutatis mutandis* administratorilor fondurilor de investiții alternative. În sensul supravegherii suplimentare menționate la alineatul (1) litera (b), administratorii fondurilor de investiții alternative sunt tratați ca făcând parte din sectorul în care se încadrează în conformitate cu alineatul (1) litera (a).

În sensul prezentei directive, în cazul în care un administrator de fonduri de investiții alternative face parte dintr-un conglomerat financiar, toate trimiterile la entitățile reglementate și la autoritățile competente relevante se înțeleg ca incluzând administratorii fondurilor de investiții alternative și autoritățile competente care răspund de supravegherea administratorilor fondurilor de investiții alternative. Această dispoziție se aplică *mutatis mutandis* grupurilor menționate la alineatul (1) litera (a).”

24. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa II la prezenta directivă.

Articolul 3

Modificări aduse Directivei 2006/48/CE

Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Articolul 39 și articolele 124-143 se aplică holdingurilor financiare, holdingurilor financiare mixte și holdingurilor cu activitate mixtă care își au sediile sociale în Uniune.”

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) punctele 14-17 se înlocuiesc cu următorul text:

„14. «instituție de credit mamă dintr-un stat membru» înseamnă o instituție de credit care are ca filială o instituție de credit sau o instituție financiară sau care are o participație într-o astfel de instituție și care nu este la rândul său filiala unei alte instituții de credit autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în același stat membru;

15. «holding financiar mamă dintr-un stat membru» înseamnă un holding financiar care nu este filiala unei instituții de credit autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în același stat membru;

15a. «holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru» înseamnă un holding financiar mixt care nu este filiala unei instituții de credit autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în același stat membru;

16. «instituție de credit mamă din UE» înseamnă o instituție de credit mamă dintr-un stat membru care nu este filială a unei alte instituții de credit autorizate în orice stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în orice stat membru;

17. «holding financiar mamă din UE» înseamnă un holding financiar mamă dintr-un stat membru care nu este filiala unei instituții de credit autorizate în orice stat membru sau a unui alt holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în orice stat membru;

17a. «holding financiar mixt mamă din UE» înseamnă un holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru care nu este filiala unei instituții de credit autorizate în orice stat membru sau a unui alt holding financiar sau holding financiar mixt cu sediul în orice stat membru;”;

(b) se introduce următorul punct:

„19a. «holding financiar mixt» înseamnă un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE;”;

(c) punctul 48 se înlocuiește cu următorul text:

„48. «autoritate responsabilă cu supravegherea consolidată» înseamnă autoritatea competentă responsabilă cu realizarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit mamă din UE și a instituțiilor de credit controlate de holdinguri financiare mamă din UE sau de holdinguri financiare mixte mamă din UE;”.

3. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Fiecare autorizație se notifică ABE. Denumirea fiecărei instituții de credit autorizate se înscrie pe o listă, pe care ABE o publică și îi asigură actualizarea pe site-ul său internet. Autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată furnizează autorităților competente vizate și ABE toate informațiile referitoare la grupul bancar în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), cu articolul 22 alineatul (1) și cu articolul 73 alineatul (3), în special informații referitoare la structura juridică a grupului, precum și la structura organizatorică și de conducere a acestuia.”

4. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) instituții de credit cu sediul în țări terțe, ale căror întreprinderi mamă, fie că sunt instituții de credit, holdinguri financiare sau holdinguri financiare mixte, au sediile sociale în Uniune.”;

(b) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) autoritățile competente din statele membre pot obține informațiile necesare pentru a supraveghea,

pe baza situațiilor financiare consolidate ale instituțiilor de credit, holdingurile financiare sau holdingurile financiare mixte situate în Uniune și care au ca filiale instituții de credit sau instituții financiare cu sediul într-o țară terță sau care dețin participații în astfel de instituții;”.

5. Articolul 69 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre pot exercita opțiunea prevăzută la alineatul (1) în cazul în care întreprinderea mamă este un holding financiar sau un holding financiar mixt cu sediul în același stat membru ca și instituția de credit, cu condiția ca întreprinderea respectivă să facă obiectul aceleiași supravegheri ca și instituțiile de credit, în special normelor menționate la articolul 71 alineatul (1).”

6. Articolul 71 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 68, 69 și 70, instituțiile de credit controlate de un holding financiar mamă dintr-un stat membru sau un holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru respectă, în măsura și modul prevăzute la articolul 133, obligațiile prevăzute la articolele 75, 120, 123 și în secțiunea 5 pe baza situației financiare consolidate a respectivului holding financiar sau holding financiar mixt.

În cazul în care mai multe instituții de credit sunt controlate de un holding financiar mamă dintr-un stat membru sau de un holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru, primul paragraf se aplică numai instituției de credit care face obiectul supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu articolele 125 și 126.”

7. Articolul 72 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instituțiile de credit controlate de un holding financiar mamă sau de un holding financiar mixt mamă din UE respectă obligațiile prevăzute în capitolul 5 pe baza situației financiare consolidate a respectivului holding financiar sau a respectivului holding financiar mixt.

Filiarele semnificative ale holdingurilor financiare mamă din UE sau ale holdingurilor financiare mixte mamă din UE fac publice informațiile menționate în anexa XII partea I punctul 5 pe bază individuală sau subconsolidată.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 72a

(1) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente în temeiul prezentei directive și al Directivei 2002/87/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate decide, după consultarea celorlalte autorități competente responsabile cu supravegherea filialelor, să aplice respectivului holding financiar mixt numai dispoziția relevantă din Directiva 2002/87/CE.

(2) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente în temeiul prezentei directivei și al Directivei 2009/138/CE, în special în ceea ce privește supraveghere în funcție de riscuri, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate decide, de comun acord cu autoritatea responsabilă cu supravegherea grupului în sectorul asigurărilor, să aplice respectivului holding financiar mixt numai dispoziția din directiva referitoare la cel mai important sector financiar, astfel cum este stabilit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.

(3) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată informează ABE și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupationale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (AEAPO), cu privire la deciziile adoptate în temeiul alineatelor (1) și (2). ABE, AEAPO și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) (AEVMP), elaborează, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun), orientările generale menite să asigure convergența practicilor de supraveghere și elaborează un proiect de standarde tehnice de reglementare, pe care îl înaintează Comisiei în termen de trei ani de la adoptarea respectivelor orientări generale.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”

9. La articolul 73, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Autoritățile competente solicită instituțiilor de credit care sunt filiale să aplice cerințele prevăzute la articolele 75, 120, 123 și în secțiunea 5 din prezenta directivă, pe bază subconsolidată, în cazul în care instituțiile de credit respective sau întreprinderea mamă, care este un holding financiar sau un holding financiar mixt, au o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de gestionare a activelor în conformitate cu definiția de la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2002/87/CE ca filială într-o țară terță sau dețin o participație într-o astfel de întreprindere.”

10. La articolul 80 alineatul (7), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) contrapartida este o instituție sau un holding financiar, un holding financiar mixt, o instituție financiară, o

societate de gestionare a activelor sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate.”

11. Articolul 84 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul în care o instituție de credit mamă din UE și filialele sale sau un holding financiar mamă din UE și filialele sale sau un holding financiar mixt mamă din UE și filialele sale aplică abordarea RI pe o bază unificată, autoritățile competente pot permite ca cerințele minime prevăzute în anexa VII partea 4 să fie îndeplinite de întreprinderea mamă și filialele sale considerate în ansamblu.”;

- (b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) În cazul în care o instituție de credit mamă din UE și filialele sale, un holding financiar mamă din UE și filialele sale sau un holding financiar mixt mamă din UE și filialele sale intenționează să utilizeze abordarea RI, autoritățile competente ale acestor diferite entități juridice cooperează îndeaproape, în conformitate cu dispozițiile articolelor 129-132.”

12. La articolul 89 alineatul (1), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) pentru expunerile unei instituții de credit față de o contrapartidă care este întreprinderea sa mamă, filiala sa sau o filială a întreprinderii sale mamă, cu condiția ca respectiva contrapartidă să fie o instituție sau un holding financiar, un holding financiar mixt, o instituție financiară, o societate de gestionare a activelor sau o întreprindere de servicii auxiliare, care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate sau o întreprindere legată printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE și pentru expunerile dintre instituțiile de credit care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 80 alineatul (8);”.

13. La articolul 105, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul în care abordarea de evaluare avansată trebuie să fie utilizată de o instituție de credit mamă din UE și de filialele sale, sau de filialele unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE, autoritățile competente ale diferitelor entități juridice cooperează îndeaproape, în conformitate cu dispozițiile articolelor 129-132. Cererea cuprinde elementele enumerate în anexa X partea 3.

(4) În cazul în care o instituție de credit mamă din UE și filialele sale sau filialele unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE utilizează o abordare de evaluare avansată pe o bază unificată, autoritățile competente pot permite îndeplinirea criteriilor de calificare prevăzute în anexa X partea 3 de către întreprinderea mamă și filialele sale luate în ansamblu.”

14. La articolul 122a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care o instituție de credit mamă din UE, un holding financiar mamă din UE sau un holding financiar mixt mamă din UE sau una dintre filialele sale securitizează, ca inițiator sau sponsor, expuneri de la mai multe instituții de credit, societăți de investiții sau alte instituții financiare care sunt incluse în sfera de supraveghere pe bază consolidată, cerința prevăzută la alineatul (1) poate fi îndeplinită pe baza situației consolidate a instituției de credit mamă din UE, a holdingului financiar mamă din UE sau a holdingului financiar mixt mamă din UE. Prezentul alineat se aplică numai în cazul în care instituțiile de credit, societățile de investiții sau instituțiile financiare care au creat expunerile securitizate s-au angajat să respecte obligațiile stabilite la alineatul (6) și transmit, în timp util, inițiatorului sau sponsorului și instituției de credit mamă din UE, holdingului financiar mamă din UE sau holdingului financiar mixt mamă din UE informațiile necesare în vederea îndeplinirii cerințelor menționate la alineatul (7).”

15. La articolul 125, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care instituția de credit are ca întreprindere mamă un holding financiar mamă dintr-un stat membru, un holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru, un holding financiar mamă din UE sau un holding financiar mixt mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de autoritățile competente care au autorizat instituția de credit respectivă în temeiul articolului 6.”

16. Articolul 126 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 126

(1) În cazul în care instituțiile de credit autorizate în două sau mai multe state membre au ca întreprindere mamă același holding financiar mamă dintr-un stat membru, același holding financiar mixt mamă dintr-un stat membru, același holding financiar mamă din UE sau același holding financiar mixt mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritățile competente pentru instituția de credit autorizată în statul membru în care holdingul financiar sau holdingul financiar mixt este stabilit.

În cazul în care întreprinderile mamă ale instituțiilor de credit autorizate în două sau mai multe state membre cuprind mai multe holdinguri financiare sau holdinguri financiare mixte având sediul social în state membre diferite, iar în fiecare dintre aceste state există o instituție de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritățile competente pentru instituția de credit care prezintă bilanțul total cel mai ridicat.

(2) În cazul în care mai multe instituții de credit autorizate în Uniune au ca întreprindere mamă același holding financiar sau același holding financiar mixt și niciuna dintre aceste instituții de credit nu a fost autorizată în statul membru în care au sediul holdingul financiar sau

holdingul financiar mixt, supravegherea pe bază consolidată se exercită de autoritățile competente care au autorizat instituția de credit care prezintă bilanțul total cel mai ridicat și care este considerată, în sensul prezentei directive, ca fiind instituția de credit controlată de un holding financiar mamă din UE sau un holding financiar mixt mamă din UE.

(3) În anumite situații, autoritățile competente pot, de comun acord, să nu respecte criteriile menționate la alineatele (1) și (2) în cazul în care aplicarea lor ar fi inadecvată, având în vedere instituțiile de credit și importanța relativă a activităților lor din diferite țări, și să desemneze o altă autoritate competentă pentru a exercita supravegherea pe bază consolidată. În astfel de cazuri, înainte de luarea deciziei, autoritățile competente oferă instituției de credit mamă din UE, holdingului financiar mamă din UE, holdingului financiar mixt mamă din UE sau instituției de credit care prezintă bilanțul total cel mai ridicat, după caz, ocazia de a-și exprima opinia cu privire la respectiva decizie.

(4) Autoritățile competente notifică Comisiei și ABE orice acord care intră sub incidența alineatului (3).”

17. Articolul 127 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre adoptă măsurile necesare, atunci când este cazul, pentru a include holdingurile financiare sau holdingurile financiare mixte în supravegherea pe bază consolidată. Fără a aduce atingere articolului 135, consolidarea situației financiare a holdingului financiar sau a holdingului financiar mixt nu implică în niciun fel obligația autorităților competente de a exercita o funcție de supraveghere asupra holdingului financiar sau a holdingului financiar mixt la nivel individual.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre prevăd ca autoritățile lor competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată să poată solicita filialelor unei instituții de credit, ale unui holding financiar sau ale unui holding financiar mixt care nu sunt incluse în sfera supravegherii pe bază consolidată informațiile menționate la articolul 137. În acest caz, se aplică procedurile de transmitere și verificare a informațiilor prevăzute la articolul respectiv.”

18. Articolul 129 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pe lângă obligațiile prevăzute în prezenta directivă, autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit mamă din UE și a instituțiilor de credit controlate de holdinguri financiare mamă din UE sau de holdinguri financiare mixte mamă din UE are următoarele responsabilități:”;

(b) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care se solicită o autorizație menționată la articolul 84 alineatul (1), articolul 87 alineatul (9), articolul 105 și, respectiv, în anexa III partea 6 de către o instituție de credit mamă din UE și filialele sale, sau în comun de către filialele unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE, autoritățile competente conlucrează pe deplin pentru a decide dacă trebuie sau nu acordată autorizația solicitată și, după caz, pentru a stabili condițiile acordării unei astfel de autorizații.”;

(c) la alineatul (3):

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit mamă din UE, ale unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună privind aplicarea articolelor 123 și 124 pentru determinarea caracterului adecvat al nivelului consolidat al fondurilor proprii deținute de grup în ceea ce privește situația financiară și profilul său de risc și al nivelului necesar al fondurilor proprii pentru aplicarea articolului 136 alineatul (2) în cazul fiecărei entități din cadrul grupului bancar și pe bază consolidată.”;

(ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Decizia de aplicare a articolelor 123 și 124 și a articolului 136 alineatul (2) se adoptă de către autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit mamă din UE, ale unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE pe bază individuală sau subconsolidată, după examinarea corespunzătoare a opiniilor și rezervelor exprimate de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. Dacă, la sfârșitul perioadei de patru luni, oricare dintre autoritățile competente implicate aduce problema în atenția ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente își amână decizia și așteaptă decizia pe care ABE o ia în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat și adoptă decizia lor în conformitate cu decizia ABE. Perioada de patru luni se consideră perioada de conciliere în sensul regulamentului menționat. ABE adoptă decizia în termen de o lună. Problema nu este adusă în atenția ABE după expirarea perioadei de patru luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.”;

(iii) al nouălea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Decizia comună menționată la primul paragraf și orice decizie luată în absența unei decizii comune în conformitate cu al patrulea și al cincilea paragraf sunt actualizate anual sau, în circumstanțe excepționale, în cazul în care o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit mamă din UE, ale unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE adresează autorității responsabile cu supravegherea consolidată o cerere scrisă și motivată integral pentru actualizarea deciziei privind aplicarea articolului 136 alineatul (2). În ultimul caz, actualizarea poate fi efectuată la nivel bilateral între autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritatea competentă care a făcut cererea.”

19. La articolul 131a alineatul (2), al șaselea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Următoarele autorități pot participa în colegiile supraveghetorilor:

(a) autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții de credit mamă din UE, ale unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE;

(b) autoritățile competente ale unei țări gazdă în care își au sediul sucursale semnificative menționate la articolul 42a;

(c) băncile centrale, după caz; și

(d) autoritățile competente din țări terțe, dacă este cazul și sub rezerva cerințelor de confidențialitate care sunt echivalente, în opinia tuturor autorităților competente, cu cerințele din capitolul 44 secțiunea 52.”

20. La articolul 132, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În special, autoritățile competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit mamă din UE și a instituțiilor de credit controlate de holdinguri financiare mamă din UE sau de holdinguri financiare mixte mamă din UE transmit autorităților competente din alte state membre, responsabile cu supravegherea filialelor acestor instituții mamă, toate informațiile relevante. Pentru stabilirea sferei informațiilor relevante, se ține seama de importanța filialelor respective în cadrul sistemului financiar al statelor membre în cauză.”;

- (b) în al șaselea paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) identificarea structurii juridice a grupului și a structurii organizatorice și de conducere, inclusiv a tuturor entităților reglementate, a filialelor nereglementate și a sucursalelor semnificative aparținând grupului, precum și întreprinderile mamă, în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), cu articolul 22 alineatul (1) și cu articolul 73 alineatul (3), precum și a autorităților competente pentru entitățile reglementate din grup;”.

21. Articolul 135 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 135

Statele membre cer ca persoanele care administrează efectiv activitățile unui holding financiar sau ale unui holding financiar mixt să aibă o reputație suficient de bună și experiența necesară pentru a exercita aceste atribuții.”

22. La articolul 139 alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre autorizează, între autoritățile lor competente, schimbul de informații menționate la alineatul (2), cu condiția ca, în cazul holdingurilor financiare, al holdingurilor financiare mixte, al instituțiilor financiare sau al întreprinderilor de servicii auxiliare, colectarea sau deținerea de informații să nu implice în nici un fel obligația autorităților competente de a exercita un rol de supraveghere individuală a instituțiilor sau întreprinderilor respective.”

23. Articolul 140 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o instituție de credit, un holding financiar, un holding financiar mixt sau un holding cu activitate mixtă controlează una sau mai multe filiale care sunt întreprinderi de asigurare sau alte întreprinderi furnizoare de servicii de investiții care fac obiectul unei autorizări, autoritățile competente și autoritățile cărora li s-a încredințat misiunea publică de supraveghere a întreprinderilor de asigurare sau a celorlalte întreprinderi furnizoare de servicii de investiții cooperează îndeaproape. Fără a aduce atingere responsabilităților lor respective, aceste autorități își comunică toate informațiile de natură să le simplifice misiunea și să permită un control al activității și al situației financiare de ansamblu a întreprinderilor pe care le supraveghează.”;

- (b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Autoritățile competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată stabilesc listele cu holdingurile financiare sau holdingurile financiare mixte menționate la articolul 71 alineatul (2). Listele sunt comunicate autorităților competente din celelalte state membre, Autorității bancare europene și Comisiei.”

24. Articolele 141 și 142 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 141

În cazul în care, în aplicarea prezentei directive, autoritățile competente dintr-un stat membru doresc, în cazuri specifice, să verifice informațiile cu privire la o instituție de credit, un holding financiar, o instituție financiară, o întreprindere de servicii auxiliare, un holding cu activitate mixtă, un holding financiar mixt, o filială de tipul celor menționate la articolul 137 sau cu privire la o filială de tipul celor menționate la articolul 127 alineatul (3), situate într-un alt stat membru, autoritățile respective solicită autorităților competente din celălalt stat membru să dispună efectuarea acestei verificări. Autoritățile care primesc o astfel de solicitare îi dau curs, în cadrul competențelor lor, procedând la efectuarea verificărilor respective ele însele sau permițând autorităților care au făcut solicitarea să facă verificarea sau permițând unui auditor sau expert să o facă. În cazul în care nu efectuează ea însăși verificarea, autoritatea competentă care a formulat cererea poate participa la efectuarea acesteia.

Articolul 142

Fără a aduce atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre asigură posibilitatea de a impune sancțiuni sau măsuri menite să pună capăt neregulilor constatate sau cauzelor lor în cazul holdingurilor financiare, al holdingurilor financiare mixte și al holdingurilor cu activitate mixtă sau al managerilor responsabili care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în aplicarea articolelor 124-141 și a prezentului articol. Autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru ca aceste sancțiuni sau măsuri să permită obținerea rezultatelor dorite, în special în cazul în care administrația centrală sau sediul principal al unui holding financiar, al unui holding financiar mixt sau al unui holding cu activitate mixtă nu se află în același stat membru ca și sediul său social.”

25. Articolul 143 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care o instituție de credit a cărei întreprindere mamă este o instituție de credit, un holding financiar sau un holding financiar mixt care are sediul social într-o țară terță nu face obiectul unei supravegheri consolidate în temeiul articolelor 125 și 126, autoritățile competente verifică dacă instituția de credit respectivă face obiectul unei supravegheri consolidate din partea unei autorități competente dintr-o țară terță, echivalentă supravegherii reglementate de principiile prevăzute de prezenta directivă.

Verificarea se face de autoritatea competentă care ar fi responsabilă cu supravegherea consolidată în cazul în care s-ar aplica dispozițiile alineatului (3), la cererea întreprinderii mamă sau a uneia din entitățile autorizate în Uniune sau din proprie inițiativă. Autoritatea competentă respectivă consultă celelalte autorități competente implicate.”;

- (b) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritățile competente pot impune, după caz, constituirea unui holding financiar sau a unui holding financiar mixt cu sediul social în cadrul Uniunii și pot aplica dispozițiile privind supravegherea consolidată în cazul poziției consolidate a holdingului financiar sau a holdingului financiar mixt respectiv.”

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 146a

Statele membre solicită instituțiilor de credit să publice anual, la nivelul grupului bancar, fie integral, fie prin intermediul unor referiri la informații echivalente, descrierea structurii lor juridice și de conducere și a structurii lor organizatorice.”

27. Anexa X se modifică în conformitate cu anexa III la prezenta directivă.

Articolul 4

Modificări aduse Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 212 alineatul (1), literele (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(f) «holding de asigurare» înseamnă o întreprindere mamă care nu este un holding financiar mixt și a cărei principală activitate constă în dobândirea și deținerea unor participații în filiale, aceste filiale fiind, exclusiv sau majoritar, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare din țări terțe, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o întreprindere de asigurare sau de reasigurare;

(g) «holding mixt de asigurare» înseamnă o întreprindere mamă, alta decât o întreprindere de asigurare, decât o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, decât o întreprindere de reasigurare, decât o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, decât un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, care numără printre filialele sale cel puțin o întreprindere de asigurare sau de reasigurare;

(h) «holding financiar mixt» înseamnă un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE.”

2. La articolul 213, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că supravegherea la nivelul grupului se aplică:

- (a) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare care sunt întreprinderi participative în cel puțin o întreprindere de

asigurare, o întreprindere de reasigurare, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolele 218-258;

- (b) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul social în Uniune, în conformitate cu articolele 218-258;

- (c) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt cu sediul social într-o țară terță sau o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, în conformitate cu articolele 260-263;

- (d) întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare a căror întreprindere mamă este un holding mixt de asigurare, în conformitate cu articolul 265.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b), atunci când întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt cu sediul social în Uniune este fie o întreprindere afiliată unei entități reglementate sau unui holding financiar mixt, fie este ea însăși (el însuși) o astfel de entitate sau un astfel de holding care face obiectul unei supravegheri suplimentare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE, supraveghetorul grupului poate decide, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate, să nu efectueze supravegherea concentrării riscurilor menționată la articolul 244 din prezenta directivă și/sau supravegherea tranzacțiilor intragrup menționată la articolul 245 din prezenta directivă la nivelul respectivei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare participative sau al holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt.

(4) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2002/87/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, supraveghetorul grupului, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere implicate, poate decide să aplice doar dispozițiile relevante din Directiva 2002/87/CE respectivului holding financiar mixt.

(5) În cazul în care un holding financiar mixt face obiectul unor dispoziții echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2006/48/CE, în special în ceea ce privește supravegherea în funcție de riscuri, supraveghetorul grupului, de comun acord cu autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată în sectorul bancar și în sectorul serviciilor de investiții, poate decide să aplice numai dispozițiile din directivă privind sectorul cel mai important, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.

(6) Supraveghetorul grupului informează Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (ABE) și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) (AEAPO) cu privire la deciziile adoptate în temeiul alineatelor (4) și (5). ABE, AEAPO și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 (***) (AEVMP), elaborează, prin intermediul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere (Comitetul comun), orientări generale menite să asigure convergența practicilor de supraveghere și elaborează un proiect de standarde tehnice de reglementare, pe care îl înaintează Comisiei în termen de trei ani de la adoptarea orientărilor generale.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și, respectiv, din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

(***) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”

3. La articolul 214, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Exercițarea supravegherii la nivel de grup în conformitate cu articolul 213 nu implică obligația ca autoritățile de supraveghere să aibă un rol de supraveghere în raport cu o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță, o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță, un holding de asigurare, un holding financiar mixt sau un holding mixt de asigurare luate în considerare separat, fără a aduce atingere articolului 257 în ceea ce privește holdingurile de asigurare sau holdingurile financiare mixte.”

4. La articolul 215, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, în sensul dispozițiilor de la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b), este la rândul său o filială a unei alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau a unui alt holding de asigurare sau a unui alt holding financiar mixt cu sediul social în Uniune, articolele 218-258 se aplică doar la nivelul principalei întreprinderi mamă de asigurare sau de reasigurare, al principalului holding mamă de asigurare sau al principalului holding mamă financiar mixt cu sediul social în Uniune.

(2) În cazul în care principala întreprindere mamă de asigurare sau de reasigurare sau principalul holding mamă

de asigurare sau principalul holding mamă financiar mixt cu sediul social în Uniune, în sensul dispozițiilor de la alineatul (1), este o filială a unei întreprinderi care face obiectul unei supravegheri suplimentare în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE, supraveghetorul grupului poate decide, după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate, să nu efectueze supravegherea concentrării riscurilor menționată la articolul 244 și/sau supravegherea tranzacțiilor efectuate în interiorul grupului menționată la articolul 245 la nivelul principalei întreprinderi mamă în cauză sau al holdingului principal în cauză.”

5. La articolul 216, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt cu sediul social în Uniune, în sensul dispozițiilor de la articolul 213 alineatul (2) literele (a) și (b), nu are sediul social în același stat membru ca principala întreprindere mamă de la nivelul Uniunii menționată la articolul 215, statele membre pot autoriza autoritățile lor de supraveghere să decidă, după consultarea supraveghetorului grupului și a principalei întreprinderi mamă de la nivelul Uniunii în cauză, să supună supravegherii la nivel de grup principala întreprindere mamă de asigurare sau de reasigurare, principalul holding mamă de asigurare sau principalul holding mamă financiar mixt de la nivel național.”

6. Articolul 219 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 219

Frecvența calculului

(1) Supraveghetorul grupului se asigură că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt realizează cel puțin o dată pe an calculele menționate la articolul 218 alineatele (2) și (3).

Datele relevante acestui calcul și rezultatele sale sunt transmise supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau, în cazul în care grupul nu are la conducere o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, de către holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea din cadrul grupului desemnată de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului însuși.

(2) Întreprinderea de asigurare, întreprinderea de reasigurare, holdingul de asigurare și holdingul financiar mixt monitorizează în permanență cerința de capital de solvabilitate a grupului. În cazul în care profilul de risc al grupului se abate în mod semnificativ de la ipotezele care stau la baza cerinței de capital de solvabilitate a grupului comunicate ultima dată, cerința de capital de solvabilitate a grupului este recalculată fără întârziere și este comunicată supraveghetorului grupului.

În cazul în care există elemente care sugerează că profilul de risc al grupului s-a modificat în mod semnificativ de la data la care s-a comunicat ultima dată cerința de capital de solvabilitate a grupului, supraveghetorul grupului poate solicita o recalculare a cerinței de capital de solvabilitate a grupului.”

7. Articolul 226 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 226

Holdinguri de asigurare intermediare

(1) La calcularea solvabilității la nivel de grup a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care deține o participație într-o întreprindere de asigurare afiliată, într-o întreprindere de reasigurare afiliată, într-o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau într-o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță prin intermediul unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt, se ține seama de situația holdingului de asigurare sau a holdingului financiar mixt în cauză.

Exclusiv în scopul acestui calcul, holdingul de asigurare intermediar sau holdingul financiar mixt intermediar este tratat ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă normelor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la cerința de capital de solvabilitate și ca și cum ar fi supus condițiilor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate.

(2) În cazul în care un holding de asigurare intermediar sau un holding financiar mixt intermediar deține datorii subordonate sau alte fonduri proprii eligibile supuse limitelor în conformitate cu articolul 98, acestea sunt considerate drept fonduri proprii eligibile până la concurența valorilor calculate prin aplicarea limitelor stabilite la articolul 98 la totalul fondurilor proprii eligibile existente la nivel de grup în raport cu cerința de capital de solvabilitate la nivel de grup.

Orice fonduri proprii eligibile ale unui holding de asigurare intermediar sau ale unui holding financiar mixt intermediar care, dacă ar fi deținute de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ar trebui aprobate în prealabil de către autoritatea de supraveghere în conformitate cu articolul 90, pot fi incluse în calculul solvabilității la nivel de grup numai în măsura în care au fost aprobate în mod corespunzător de către supraveghetorul grupului.”

8. La articolul 231 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a unui

grup, precum și cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și întreprinderile sale afiliate ori, în comun, de către întreprinderile afiliate unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt, autoritățile de supraveghere în cauză cooperează pentru a decide dacă acordă sau nu această permisiune și, după caz, pentru a stabili condițiile unei astfel de permisiuni.”

9. La articolul 233, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul se solicită permisiunea de a calcula cerința de capital de solvabilitate a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grup pe baza unui model intern, de către o întreprindere de asigurare sau de reasigurare și de întreprinderile afiliate acestora ori, în comun, de întreprinderile afiliate unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt, se aplică mutatis mutandis articolul 231.”

10. În titlul III capitolul II secțiunea 1, titlul subsecțiunii 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Supravegherea solvabilității unui grup de întreprinderi de asigurare și de reasigurare care sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt”.

11. Articolul 235 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 235

Solvabilitatea la nivel de grup a unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt

(1) În cazul în care întreprinderile de asigurare și de reasigurare sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt, supraveghetorul grupului se asigură că calculul solvabilității grupului se efectuează la nivelul holdingului de asigurare sau al holdingului financiar mixt, aplicându-se dispozițiile de la articolul 220 alineatul (2) până la articolul 233.

(2) În scopul acestui calcul, întreprinderea mamă este tratată ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă normelor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 4 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la cerința de capital de solvabilitate și supusă condițiilor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3 cu privire la fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate.”

12. Articolul 243 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 243

Filiile unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt

Articolele 236-242 se aplică mutatis mutandis întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care sunt filiale ale unui holding de asigurare sau ale unui holding financiar mixt.”

13. La articolul 244, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare sau holdingurilor de asigurare sau holdingurilor financiare mixte să transmită supraveghetorului grupului rapoarte periodice, cel puțin anuale, cu privire la orice concentrare semnificativă a riscurilor la nivel de grup, cu excepția cazului în care se aplică articolul 215 alineatul (2).

Informațiile necesare se transmit supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care se află la conducerea grupului sau, în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, ele se transmit de către holdingul de asigurare, de către holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparținând grupului care este desemnată de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului.

Concentrările riscurilor menționate la primul paragraf sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului.”

14. La articolul 245, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să transmită supraveghetorului grupului rapoarte periodice, cel puțin anuale, cu privire la orice tranzacție intragrup importantă efectuată de întreprinderi de asigurare și de reasigurare din cadrul grupului, inclusiv cele efectuate cu o persoană fizică având legături strânse cu oricare întreprindere din cadrul grupului, cu excepția cazului în care se aplică articolul 215 alineatul (2).

În plus, statele membre impun furnizarea de rapoarte cu privire la tranzacțiile intragrup extrem de importante imediat ce acest lucru este posibil.

Informațiile necesare se transmit supraveghetorului grupului de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare care se află la conducerea grupului sau, în cazul în care grupul

nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, acestea se transmit de către holdingul de asigurare, de către holdingul financiar mixt sau de către întreprinderea de asigurare sau de reasigurare aparținând grupului care este desemnată de către supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate și a grupului.

Tranzacțiile efectuate în interiorul grupului sunt supuse procesului de supraveghere efectuat de către supraveghetorul grupului.”

15. La articolul 246 alineatul (4), primul, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Statele membre impun întreprinderii de asigurare sau de reasigurare participative, holdingului de asigurare sau holdingului financiar mixt să efectueze, la nivelul grupului, evaluarea prevăzută la articolul 45. Evaluarea internă a riscurilor și a solvabilității realizată la nivelul grupului este supusă procesului de supraveghere efectuat de supraveghetorul grupului, în conformitate cu capitoul III.

Atunci când calculul solvabilității la nivel de grup se face în conformitate cu metoda nr. 1 menționată la articolul 230, întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt facilitează supraveghetorului grupului o bună înțelegere a diferenței dintre suma cerințelor de capital de solvabilitate a tuturor întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare afiliate din grup și cerința de capital de solvabilitate pe bază consolidată a grupului.

Întreprinderea de asigurare sau de reasigurare participativă sau holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, sub rezerva acordului din partea supraveghetorului grupului, poate efectua toate evaluările necesare în temeiul articolului 45 la nivelul grupului și la nivelul oricărei filiale din cadrul grupului, în același timp, și poate întocmi un singur document care să cuprindă toate evaluările.”

16. La articolul 247 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul în care grupul nu este condus de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare, de următoarea autoritate de supraveghere:

- (i) în cazul în care întreprinderea mamă a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat respectiva întreprindere de asigurare sau de reasigurare;

- (ii) în cazul în care cel puțin două întreprinderi de asigurare sau de reasigurare cu sediul social în Uniune au drept întreprindere mamă același holding de asigurare sau același holding financiar mixt, iar una dintre aceste întreprinderi a fost autorizată în statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare autorizate în statul membru respectiv;
- (iii) în cazul în care grupul este condus de cel puțin două holdinguri de asigurare sau holdinguri financiare mixte cu sediul social în state membre diferite și dacă există o întreprindere de asigurare sau de reasigurare în fiecare dintre aceste state, este vorba despre autoritatea de supraveghere a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului;
- (iv) în cazul în care cel puțin două întreprinderi de asigurare sau de reasigurare cu sediul social în Uniune au drept întreprindere mamă același holding de asigurare sau același holding financiar mixt și niciuna dintre aceste întreprinderi nu a fost autorizată în statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului; sau
- (v) în cazul în care grupul este un grup care nu are o întreprindere mamă sau în alte cazuri decât cele menționate la punctele (i)-(iv), este vorba despre autoritatea de supraveghere care a autorizat întreprinderea de asigurare sau de reasigurare cu cel mai mare total al bilanțului.”

17. La articolul 249 alineatul (1), se adaugă următorul paragraf:

„Supraveghetorul grupului furnizează autorităților de supraveghere în cauză și AEAPO toate informațiile referitoare la grup, în conformitate cu articolul 19, cu articolul 51 alineatul (1) și cu articolul 254 alineatul (2), în special informații referitoare la structura juridică a grupului, precum și la structura organizațională și de guvernanță a acestuia.”

18. La articolul 256, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre solicită întreprinderilor de asigurare și de reasigurare participative, holdingurilor de asigurare și holdingurilor financiare mixte să facă public, anual, un raport privind solvabilitatea și situația financiară la nivel de grup. Articolele 51, 53, 54 și 55 se aplică *mutatis mutandis*.

(2) O întreprindere de asigurare sau de reasigurare participativă, un holding de asigurare sau un holding financiar mixt, sub rezerva acordului din partea supraveghetorului grupului, poate prezenta un singur raport privind solvabilitatea și situația sa financiară, care să cuprindă următoarele:

- (a) informațiile la nivel de grup care trebuie făcute publice în conformitate cu alineatul (1);
- (b) informațiile pentru oricare dintre filialele din cadrul grupului care trebuie să fie identificabile în mod individual și trebuie făcute publice în conformitate cu articolele 51, 53, 54 și 55.

Înainte de a-și da acordul în conformitate cu primul paragraf, supraveghetorul grupului consultă și ține seama de toate punctele de vedere și de rezervele membrilor colegiului supraveghetorilor.”

19. Articolul 257 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 257

Organul administrativ, de conducere sau de control al holdingurilor de asigurare și al holdingurilor financiare mixte

Statele membre impun tuturor persoanelor care conduc efectiv holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt să respecte cerințele de competență și onorabilitate în îndeplinirea obligațiilor care le revin.

Articolul 42 se aplică *mutatis mutandis*.”

20. La articolul 258, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Dacă întreprinderile de asigurare sau de reasigurare dintr-un grup nu respectă cerințele prevăzute la articolele 218-246 sau în cazul în care cerințele sunt îndeplinite, dar solvabilitatea poate fi totuși pusă în pericol sau în cazul în care tranzacțiile în interiorul grupului sau concentrările riscurilor reprezintă o amenințare la adresa situației financiare a întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare, măsurile necesare pentru a remedia situația cât mai repede posibil sunt adoptate de către:

- (a) supraveghetorul grupului, în cazul holdingurilor de asigurare și al holdingurilor financiare mixte;
- (b) autoritățile de supraveghere, în cazul întreprinderilor de asigurare și de reasigurare.

În cazul în care, în situația menționată la primul paragraf litera (a), supraveghetorul grupului nu este una dintre autoritățile de supraveghere din statul membru în care are sediul social holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, supraveghetorul grupului informează respectivele autorități de supraveghere cu privire la concluziile sale, pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare.

În cazul în care, în situația menționată la primul paragraf litera (b), supraveghetorul grupului nu este una dintre autoritățile de supraveghere din statul membru în care are sediul social întreprinderea de asigurare sau de reasigurare, supraveghetorul grupului informează respectivele autorități de supraveghere cu privire la concluziile sale, pentru ca acestea să poată lua măsurile necesare.

Fără a aduce atingere alineatului (2), statele membre stabilesc măsurile care pot fi luate de către autoritățile lor de supraveghere cu privire la holdingurile de asigurare și la holdingurile financiare mixte.

Autoritățile de supraveghere în cauză, inclusiv supraveghetorul grupului, își coordonează, dacă este cazul, măsurile.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor lor de drept penal, statele membre impun sancțiuni sau adoptă măsuri în ceea ce privește holdingurile de asigurare și holdingurile financiare mixte care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative adoptate pentru a transpune prezentul titlu sau în ceea ce privește persoana care administrează efectiv respectivele întreprinderi. Autoritățile de supraveghere colaborează îndeaproape pentru a garanta că sancțiunile sau măsurile respective sunt eficace, mai ales atunci când administrația centrală sau punctul de lucru principal al unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt nu se află în statul membru în care se află sediul său social.”

21. Articolul 262 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 262

Întreprinderi mamă înregistrate într-o țară terță: lipsa echivalenței

(1) În cazul în care verificarea efectuată în conformitate cu articolul 260 arată lipsa unei supravegheri echivalente, statele membre aplică întreprinderilor de asigurare și de reasigurare, mutatis mutandis, fie articolele 218-258, cu excepția articolelor 236-243, fie una dintre metodele menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Principiile generale și metodele prevăzute la articolele 218-258 se aplică la nivelul holdingului de asigurare, al holdingului financiar mixt, al întreprinderii de asigurare dintr-o țară terță sau al întreprinderii de reasigurare dintr-o țară terță.

Exclusiv în scopul calculării solvabilității grupului, întreprinderea mamă este tratată ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă condițiilor prevăzute în titlul I capitolul VI secțiunea 3 subsecțiunile 1, 2 și 3, în ceea ce privește fondurile proprii eligibile pentru cerința de capital de solvabilitate, și oricăreia dintre următoarele:

(a) o cerință de capital de solvabilitate determinată în conformitate cu principiile menționate la articolul 226 în cazul unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt;

(b) o cerință de capital de solvabilitate determinată în conformitate cu principiile menționate la articolul 227 în cazul unei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță sau al unei întreprinderi de reasigurare dintr-o țară terță.

(2) Statele membre permit autorităților lor de supraveghere să aplice alte metode care să asigure o supraveghere adecvată a întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care fac parte dintr-un grup. Aceste metode sunt aprobate de supraveghetorul grupului după consultarea celorlalte autorități de supraveghere interesate.

Autoritățile de supraveghere pot, în mod special, să solicite înființarea unui holding de asigurare cu sediul social în Uniune sau a unui holding financiar mixt cu sediul social în Uniune și să aplice prezentul titlu întreprinderilor de asigurare și de reasigurare din grupul condus de respectivul holding de asigurare sau holding financiar mixt.

Metodele alese permit realizarea obiectivelor supravegherii la nivel de grup, astfel cum sunt definite în prezentul titlu, și sunt notificate celorlalte autorități de supraveghere interesate și Comisiei.”

22. La articolul 263, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În cazul în care întreprinderea mamă menționată la articolul 260 este ea însăși filiala unui holding de asigurare sau a unui holding financiar mixt cu sediul social într-o țară terță sau a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță, statele membre aplică verificarea prevăzută la articolul 260 numai la nivelul principalei întreprinderi mamă care este un holding de asigurare dintr-o țară terță, un holding financiar mixt dintr-o țară terță, o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță.

Cu toate acestea, în lipsa unei supravegheri echivalente în sensul dispozițiilor de la articolul 260, autoritățile de supraveghere pot decide să realizeze o nouă verificare la un nivel inferior, la care se află o întreprindere mamă a unor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, fie că este vorba despre un holding de asigurare dintr-o țară terță, de un holding financiar mixt dintr-o țară terță, de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță.”

Articolul 5**Revizuire**

Comisia revizuieste integral Directiva 2002/87/CE, inclusiv actele delegate și de punere în aplicare adoptate în temeiul acesteia. În urma revizuirii efectuate, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2012, raport care să vizeze îndeosebi domeniul de aplicare al directivei respective, inclusiv oportunitatea extinderii acestuia prin revizuirea articolului 3, precum și aplicarea directivei respective în cazul entităților nereglementate, în special al vehiculelor investiționale. Raportul vizează, de asemenea, criteriile de identificare a conglomeratelor financiare aflate în proprietatea unor grupuri nefinanciare mai mari, în cazul cărora totalul activităților din sectorul bancar, al asigurărilor și al investițiilor este relevant și semnificativ pe piața internă a serviciilor financiare.

Comisia analizează, de asemenea, oportunitatea ca AES să elaboreze, prin intermediul Comitetului comun, orientări generale pentru evaluarea acestei relevanțe materiale.

În același context, raportul vizează conglomeratele financiare relevante din punct de vedere sistemic care, din cauza dimensiunii, interconectării sau complexității lor, sunt deosebit de vulnerabile și care trebuie să fie identificate prin analogie cu standardele evolutive ale Consiliului pentru Stabilitate Financiară și ale Comitetului de supraveghere bancară de la Basel. În plus, în raport se analizează posibilitatea introducerii unor simulări de criză obligatorii. Raportul este urmat, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.

Articolul 6**Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1, 2 și 3 din prezenta directivă până la 10 iunie 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

(2) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 4 din prezenta directivă începând cu

10 iunie 2013. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre asigură intrarea în vigoare, până la 22 iulie 2013, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 punctul 23 din prezenta directivă, precum și articolului 2 punctul 1 și punctul 2 litera (a) din prezenta directivă, în măsura în care respectivele dispoziții modifică articolul 1, articolul 2 punctele 4, 5a și 16 și articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE în ceea ce privește administratorii fondurilor de investiții alternative. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor măsuri, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.

(4) Atunci când statele membre adoptă actele menționate la prezentul articol, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(5) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 7**Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 8**Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 noiembrie 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

W. SZCZUKA

ANEXA I

Anexele I și II la Directiva 98/78/CE se modifică după cum urmează:

A. Anexa I se modifică după cum urmează:

1. În secțiunea 2.1:

(a) la al patrulea paragraf, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— în cazul în care întreprinderea de asigurare sau de reasigurare este afiliată unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt cu sediul social în același stat membru ca și întreprinderea de asigurare sau cea de reasigurare și atât holdingul de asigurare sau holdingul financiar mixt, cât și întreprinderea de asigurare sau de reasigurare afiliată sunt luate în considerare în efectuarea calculului.”;

(b) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre pot, de asemenea, să renunțe la calculul solvabilității ajustate a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare, în cazul în care este vorba despre o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată unei alte întreprinderi de asigurare sau unei alte întreprinderi de reasigurare sau unui holding de asigurare sau unui holding financiar mixt cu sediul social într-un alt stat membru, și în cazul în care autoritățile competente din statele membre respective au convenit să acorde autorităților competente ale celui din urmă responsabilitatea de a exercita supravegherea suplimentară.”

2. Secțiunea 2.2 se înlocuiește cu următorul text:

„2.2. Holdinguri de asigurare intermediare și holdinguri financiare mixte intermediare

La calcularea solvabilității ajustate a unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare care deține o participație într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare afiliată, o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță prin intermediul unui holding de asigurare sau al unui holding financiar mixt, se ține seama de situația holdingului de asigurare intermediar sau a holdingului financiar mixt intermediar. Exclusiv în scopurile acestui calcul, care trebuie efectuat în conformitate cu metodele și principiile generale descrise în prezenta anexă, acest holding de asigurare sau holding financiar mixt este tratat ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare supusă unei cerințe de solvabilitate zero și ca și cum ar fi supus condițiilor stabilite la articolul 16 din Directiva 73/239/CEE, la articolul 27 din Directiva 2002/83/CE sau la articolul 36 din Directiva 2005/68/CE cu privire la elementele eligibile pentru marja de solvabilitate.”

B. Anexa II se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„SUPRAVEGHEREA SUPPLEMENTARĂ A ÎNTREPRINDERILOR DE ASIGURARE SAU DE REASIGURARE CARE SUNT FILIALE ALE UNUI HOLDING DE ASIGURARE, ALE UNUI HOLDING FINANCIAR MIXT SAU ALE UNEI ÎNTREPRINDERI DE ASIGURARE SAU DE REASIGURARE DINTR-O ȚARĂ TERȚĂ”.

2. la punctul 1, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„1. În cazul a două sau mai multor întreprinderi de asigurare sau de reasigurare menționate la articolul 2 alineatul (2) care sunt filiale ale unui holding de asigurare, ale unui holding financiar mixt, ale unei întreprinderi de asigurare dintr-o țară terță sau ale unei întreprinderi de reasigurare dintr-o țară terță și care sunt stabilite în state membre diferite, autoritățile competente se asigură că metoda descrisă de prezenta anexă este aplicată în mod consecvent.”

3. La punctul 2, a doua și a treia liniuță și paragraful de după a treia liniuță se înlocuiesc cu următorul text:

„— în cazul în care această întreprindere de asigurare sau de reasigurare și una sau mai multe alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizate în același stat membru au drept întreprindere mamă același holding de asigurare, holding financiar mixt sau aceeași întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară, iar întreprinderea de asigurare sau de reasigurare este luată în considerare în calculul prevăzut în prezenta anexă efectuat pentru una din celelalte întreprinderi;

— în cazul în care această întreprindere de asigurare sau de reasigurare și una sau mai multe alte întreprinderi de asigurare sau de reasigurare autorizate în alte state membre au drept întreprindere mamă același holding de asigurare, holding financiar mixt sau aceeași întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară și în cazul în care s-a încheiat un acord de atribuire a exercitării supravegherii suplimentare prevăzute în prezenta anexă autorităților de supraveghere din alt stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatul (2).

În cazul în care holdinguri de asigurare, holdinguri financiare mixte sau întreprinderi de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță dețin participații succesive în holdingul de asigurare, în holdingul financiar mixt sau în întreprinderile de asigurare sau de reasigurare din țara terță, statele membre pot aplica calculele prevăzute în prezenta anexă numai la nivelul întreprinderii mamă principale a întreprinderii de asigurare sau de reasigurare care este un holding de asigurare, un holding financiar mixt sau o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță.”

4. Punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Autoritățile competente veghează ca la nivelul holdingului de asigurare, al holdingului financiar mixt și al întreprinderii de asigurare ori de reasigurare din țara terță să se efectueze calcule analoage cu cele descrise în anexa I.

Analogia constă în aplicarea principiilor și a metodelor generale descrise în anexa I la nivelul holdingului de asigurare, al holdingului financiar mixt sau al întreprinderii de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță.

Exclusiv în scopul acestui calcul, întreprinderea mamă este tratată ca și cum ar fi o întreprindere de asigurare sau de reasigurare care trebuie să respecte următoarele condiții:

- o cerință de solvabilitate zero, în cazul în care este un holding de asigurare sau un holding financiar mixt;
 - o solvabilitate calculată în conformitate cu principiile enunțate în secțiunea 2.3 din anexa I, în cazul în care este vorba de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare dintr-o țară terță;
 - condiții identice cu cele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Directiva 73/239/CEE sau la articolul 18 din Directiva 79/267/CEE privind elementele eligibile pentru marja de solvabilitate.”
-

ANEXA II

În anexa I la Directiva 2002/87/CE, la secțiunea „II. Metode tehnice de calcul”, metoda nr. 3 și metoda nr. 4 se înlocuiesc cu următorul text:

„Metoda nr. 3: combinare

Autoritățile competente pot permite combinarea metodelor 1 și 2.”

ANEXA III

În Directiva 2006/48/CE, în anexa X partea 3 secțiunea 3, punctul 30 se înlocuiește cu următorul text:

- „30. În cazul în care o instituție de credit mamă din UE și filialele sale sau filialele unui holding financiar mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt mamă din UE intenționează să utilizeze abordarea de evaluare avansată, cererea trebuie să includă descrierea metodologiei utilizate pentru alocarea capitalului în vederea acoperirii riscului operațional între diferitele entități ale grupului.”
-

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO